

OSMANLI TRKÇESİ SZLĖ

A

â (F.) [آ] 1.ünlem edatı ey, hey. 2.iki kelimenin arasına girerek, anlamı pekiştiren yeni kelimeler türetmeye yarayan orta ek.

a'dâ (A.) [أعدا] düşmanlar.

a'dâd (A.) [أداد]

â'ik (A.) [عائق]

a'lâ (A.) [أعلى]

a'lâf (A.) [ألف]

a'lâl (A.) [ألال]

a'lâm (A.) [ألام]

a'lem (A.) [ألم]

a'mâ (A.) [أسمى]

a'mâk (A.) [أعماق] derinlikler.

a'mâl (A.) [أعمال] işler, ameller, davranışlar.

a'mâr (A.) [أعمار] 1.ömürler. 2.yaşlar.

a'nî (A.) [أعنى] yani.

a'râb (A.) [أعراب] Araplar, çöl arapları.

a'râbî (A.) [أعرابي] çöl arabı.

a'râz (A.) [أعراض] belirtiler.

a'sâb (A.) [اعصاب] sinirler.

a'sâr (A.) [اعصار] yüz yıllar.

a'sâr (A.) [اعشار] öşür vergileri, onda birler.

a'sârî (A.) [اعشارى] ondalık.

a'vec (A.) [اعوج] yamuk, eğri büğrü.

a'ver (A.) [اعور] tek gözlü.

a'yâd (A.) [اعیاد] bayramlar.

a'yân (A.) [اعیان] 1.ileri gelenler, eşraf, sosyete. 2.gözler.

a'yün (A.) [ین]

a'zâ (A.) [عضا]

a'zam (A.) [لم]

âb (F.) [آب]

: 7.döl suyu.

8.sidik. 9

âb (F.) [آب] A

âb -ı âbistenî |

ı su.

âb -ı adâlet [ت

âb -ı ahmer [آب احمر] 1.kızıl su. 2.kırmızı şarap. 3.gözyaşı.

âb -ı âteşîn [آب آتشین] 1.ateşli su; 2.kırmızı şarap; 3.gözyaşı.

âb -ı bâdereng [آب باده رنگ] 1.kızıl su. 2.gözyaşı, kanlı gözyaşı.

âb -ı engûr [آب انگور] 1.üzüm suyu. 2.şarap.

âb -ı harâbât [آب خرابات] (meyhane suyu) şarap.

âb -ı kevser [آب کوثر] 1.cennet suyu, 2.şarap.

ab'âb (A.) [عباب] vantrolog.

abâ (A.) [عبا] 1.kaba yün kumaş. 2.abâ.

âbâ' (A.) [آباء] 1.babalar. 2.gezegenerler.

âbâd (A.) [آباد] ebedler.

âbâd (F.) [آباد] bayındır, mamûr.

âbâd etmek/eylemek 1.mamûr etmek. 2.zenginleştirmek. 3.huzur vermek.

âbâd olmak 1.mamûrlaşmak. 2.zenginleşmek. 3.huzura kavuşmak.

âbâdân (F.) [آبادان] bayındır.

âbâdânî (F.) [آبادانى] bayındırlık.

âbâdî (F.) [ادى]

âbâl (A.) [آبال]

âbân (F.) [آبان]

abâpûş (A.-F.)

âbâr (A.) [آبار]

âbcâme (F.) [ء]

âbçîn (F.) [چين]

abd (A.) [عبد] 1.kul. 2.köle.

âbdân (F.) [آبدان] 1.su kabı. 2.mesane.

âbdâr (F.) [آبدار] 1.sulu. 2.parlak. 3.hoş

âbdendân (F.) [آبدندان] 1.bön. 2.âciz.

abdest (F.) [آبدست] 1.abdest. 2.paylama.

abdesthâne (F.) [آبدستخانه] 1.tuvalet. 2.abdest alınan yer.

abdestlik (F.-T.) kısa cübbe.

âbek (F.) [آبك] 1.sulu. 2.cıva.

abes (A.) [عبث] saçma, abes.

âbgîne (F.) [آبگینه] 1.kristal. 2.kadeh. 3.sûrahi. 4.ayna. 5.gözyaşı.

âbgîr (F.) [آبگیر] 1.havuz. 2.su birikintisi.

âbgûn (F.) [آبگون] 1.su rengi. 2.mavi.

abher (A.) [عبر] 1.nergis. 2.zerrinkadeh çiçeği. 3.yasemin.

âbhîz (F.) [آبخیز] büyük dalga.

âbhord (F.) [آبخورد] nasip.

âbîrû (F.) [آبرو] yüzsuyu.

âbî (F.) [آبی] 1

âbid (A.) [عابد]

abîd (A.) [عبید]

âbidât [آبدات]

âbide (A.) [آبدۀ]

âbidevî (A.) [آبدۀ]

âbile (F.) [آبله]

âbir (A.) [آبر] 1.ayyaş.

âbisten (F.) [آبستن] gebe.

âbistengâh (F.) [آبستنگاه] döl yatağı.

âbişhor (F.) [آبیخور] 1.sulama yeri. 2.nasip.

âbkâr (F.) [آبکار] 1.saka. 2.ayyaş.

âbkeş (F.) [آبکش] 1.saka, su çeken. 2.kevgir.

âbnûs (F.) [آبنوس] abanoz.

âbrâh (F.) [آبراه] su yolu, kanal.

abraş (A.) [ابرش] alacalı.

âbrîz (F.) [آبریز] 1.tuvalet. 2.ıbrık.

âbşâr (F.) [آبشار] çağlayan.

abûs (A.) [عبوس] somurtkan.

âbühava (F.-A.) [آب و هوا] iklim.

âbzih (F.) [آبزه] 1.su kaynağı. 2.gözyaşı.

âc (A.) [عاج] fildişi.

âc (F.) [آج] ılgin ağacı.

acâib (A.) [أعجب]

acâleten (A.) |

aceb (A.) [عجب]

acebâ (A.) [عجبا]

acele (A.) [عجله]

aceleten (A.) |

acem (A.) [عجم]

acemaşîran (A.) [اسم سیران] TURK MUSIKISINDA BU MAKAM.

acemce (A.-T.) Farsça.

acemî (A.) [عجمی] 1.deneyimsiz, acemi. 2.İranlı.

acemistan (A.-F.) [عجمستان] İran.

acemiyan (A.-F.) [عجمیان] 1.deneyimsizler. 2.İranlılar.

aceze (A.) [عجزه] düşkünler, âcizler.

acîb (A.) [عجیب] tuhaf, acayip, ilginç.

acîbe (A.) [عجیبه] şaşılacak şey.

âcil (A.) [عاجل] acil.

âcilen (A.) [عاجلا] derhal, acil olarak.

acîn (A.) [عجين] macun, yoğurulmuş.

âciz (A.) [عاجز] 1.aciz. 2.ben.

âcizâne (A.-F.) [عاجزانه] 1.acizce. 2.alçakgönüllüce.

âcizî (A.-F.) [عاجزى] acizlik.

âciziyyet (A.) [عاجزيت] acizlik.

âcizleri (A.-T.) bendeniz, ben.

acûl (A.) [جول]

acûlâne (A.-F)

acûz (A.) [جوز]

acûze (A.) [زه]

âcür (F.) [آجر]

acz (A.) [عجز]

âdâb (A.) [داب]

adalât (A.) [ادالت] adalât.

adale (A.) [عضله] 1.kas. 2.kaslar.

adâlet (A.) [عدالت] adalet.

adaletkâr (A.-F.) [عدالتكار] adil, adaletli.

âdât (A.) [عادات] âdetler, alışkanlıklar.

adâvet (A.) [عداوت] düşmanlık.

adâvet etmek/eylemek düşmanlık gütmek.

add (A.) [عد] sayma, görme, değerlendirme, kabul etme.

addedilmek sayılmak, görülmek, değerlendirilmek.

addetmek/eylemek saymak, görmek, değerlendirmek.

addolunmak sayılmak, kabul edilmek.

aded (A.) [عدد] sayı.

adeden (A.) [عددا] sayıca.

adedî (A.) [عددی] sayısal.

âdem (A.) [آدم] 1.ilk insan, Adem Peygamber. 2.insan, adam.

adem (A.) [عدم] yokluk, bulunmama, adem.

adem -i muva

adem -i muva

adem -i riâyet

adem -i te'lîfî

adem -i tevec

ademâbâd (A.

âdemhâr (A.-I

âdemî (A.-F.) [آدمی] 1.insanlık. 2.insanlık.

âdemiyân (A.-F.) [آدمیان] insanlar.

âdemîyyet (A.) [آدمیت] 1.insanlık. 2.adamlık.

ades (A.) [عدس] mercimek.

adese (A.) [عدسه] mercek.

âdet (A.) [عادت] alışkanlık, âdet.

âdeta (A.) [عادتا] basbayağı.

âdeten (A.) [عدتا] âdet olarak, geleneklere göre.

adhâ (A.) [اضحى] kurbanlar.

âdi (A.) [عادى] sıradan, âdi, değersiz.

adîd (A.) [عديد] birçok.

adîde (A.) [عديده] birçok.

âdil (A.) [عادل] adaletli.

adîl (A.) [عديل] eşit, denk.

âdilâne (A.-F.) [عدلانه] adilce.

adîm (A.) [عديم] yok olan.

adîmülîmkân

âdiye (A.) [ديه]

adl (A.) [عدل]

adlâ' (A.) [ملاع]

adlî (A.) [عدلى]

adliyye (A.) [·]

adn (A.) [عدن]

adû (A.) [عدو] düşman.

âfâk (A.) [آفاق] ufuklar.

âfâkî (A.) [آفاقى] 1.nesnel. 2.şuradan buradan konuşma.

âfât (A.) [آفات] afetler, belalar.

âferîde (F.) [آفریده] yaratık, yaratılmış, mahluk.

âferîdgâr (F.) [آفریدگار] yaratan, Tanrı.

âferîn (F.) [آفرین] bravo, çok yaşa, aferin.

âferîn (F.) [آفرین] yaratan.

âferînende (F.) [آفریننده] yaratıcı.

âferîniş (F.) [آفرینش] yaratılış.

âfet (A.) [آفت] 1.afet, bela, felaket. 2.güzel sevgili.

âfet -i cân [آفت جان] 1.can belası. 2.güzel.

âfet -i devrân [آفت دوران] 1.güzel, dilber.

âfetengîz (A.-F.) [آفت انگیز] afet getiren.

âfetresân (A.-F.) [آفت رسان] bela getiren.

âfetzede (A.-F.) [آفت زده] belaya uğramış, afet görmüş.

afîf (A.) [عفیف]

âfîl (A.) [آفل]

âfitâb (F.) [ب]

âfitâbcmâl (
 parlayan

zû güneş gibi

âfiyet (A.) [بت]

âfiyet bulmak

afiyetbahş [بش]

afrika (A.) [افریقا] Afrika kıtası.

afsun (F.) [افسون] büyü, efsun.

âftâb (F.) [آفتاب] güneş.

âftâbe (F.) [آفتابه] ıbrık, su kabı.

âftâbgîr (F.) [آفتابگیر] güneş alan, güneş gören.

âftâbî (F.) [آفتابی] güneşlik.

âftâbrû (F.) [آفتاب رو] parlak yüzü.

afv (A.) [عفو] bağışlama, af.

âgâh (F.) [آگاه] haberdar.

âgâh etmek haberdar etmek.

âgâh olmak haberdar olmak.

âgâhî (F.) [آگاهی] haberdarlık.

âgeh (F.) [آگه] haberdar.

âgehî (F.) [آگهی] haberdarlık.

âgîn (F.) [آگین] dolu.

âgûş (A.) [وش]

âğâliš (F.) [ش]

ağayân (T.-F.)

âğâz (F.) [آغاز]

ağbiyâ (A.) [با]

âğište (F.) [شته]

ağlâl (A.) [لال]

ağlât (A.) [سلط]

ağleb [(A.) [اغلب احتمال] çoğunlukla, genellikle, sık sık.

ağleb -i ihtimâl [اغلب احتمال] büyük bir ihtimalle, büyük bir olasılıkla.

ağnâ (A.) [اغنى] en zengin.

ağnâm (A.) [اغنام] koyunlar.

ağniyâ (A.) [اغنيا] zenginler.

ağniye (A.) [اغنيه] şarkılar.

ağrâs (A.) [اغراس] fidanlar.

ağrâz (A.) [اغراض] maksatlar.

ağsân (A.) [اغصان] dallar.

ağşiye (A.) [اغشيه] 1.perdeler. 2.zarlar.

ağyâr (A.) [اغيار] yabancılar.

ah (A.) [اخ] 1.kardeş. 2.dost.

âh (F.) [آه] 1.feryat etme, feryat. 2.ilenme.

âh almak biri tarafından kendisine ilenilmek.

âh ü zâr [آه و زار] âh edip inleme.

âhâd (A.) [احاد]

ahad (A.) [احد]

ahali (A.) [أهالى]

ahavât (A.) [ات]

ahbâb (A.) [أحب]

ahbap (A.) [أحب]

ahbâr (A.) [أخبار]

ahcâr (A.) [أحجار]

ahd (A.) [عهد] 1.yemin, and. 2.çağ, devir. 3.söz verme.

ahd -i atîk [عهد عتيق] Tevrat, Zebur ve Mezâmîr.

ahd -i cedîd [عهد جديد] İncil ve ekleri.

ahdar (A.) [أحضر] yemyeşil.

ahdâs (A.) [أحداث] 1.yeni olaylar. 2.dertler. 3.gençler.

ahdeb (A.) [أحدهب] kambur.

ahdnâme (A.-F.) [عهدنامه] ahitname, antlaşma metni.

ahdüpeymân (A.-F.) [عهد و پیمان] and.

âhek (F.) [آهک] kireç.

âhen (F.) [آهن] demir.

âhendil (F.) [آهن دل] acımasız.

âheng (F.) [آهنگ] 1.uyum, ahenk. 2.eğlence.

âheng -i esvât [آهنگ اصوات] ses uyumu.

âhengdâr (F.) [آهنگدار] uyumlu.

âhenger (F.) [آهنگر] demirci.

âhenggüzâr (F.)

âhenîn (F.) [آهنین]

âhenîndil (F.)

âhenk (F.) [آهنک]

âhenkdâr (F.)

âhenkeş (F.) [آهنکش]

âhenrüba (F.)

âhensâ(y) (F.) [آهنسای] wipu.

âher (A.) [آخر] başka, diğer.

âheste (F.) [آهسته] yavaş, usul, ağır.

âhestegî (F.) [آهستگی] yavaşlık.

ahfâ (A.) [اخفا] en gizli.

ahfâd (A.) [احفاد] torunlar.

ahger (F.) [اخگر] kor ateş.

ahibbâ (A.) [احبا] dostlar, sevilenler; sevgililer.

ahid (A.) [عهد] söz, yemin.

ahidşiken (A.-F.) [عهدشکن] sözünden dönen, antlaşmayı bozan.

âhîhte (F.) [آهيهته] kınından çıkmış, sıyrılmış.

ahîr (A.) [آخر] son, en son.

âhir -i kâr [آخر کار] 1.sonunda. 2.sonuç.

âhîrbîn (A.-F.) [آخربين] ileri görüşlü.

âhire (A.) [آخيره] son.

ahîren (A.) [اخيرا] geçenlerde, son zamanlarda, son olarak.

âhiret (A.) [آخريه]

âhiretlik (A.-F.)

âhirin (A.-F.)

âhîrkâr (A.-F.)

âhîrûlemr (A.-F.)

âhîz (A.) [أخذ]

ahîze (A.) [أخذ]

ahkâm (A.) [أحكام] hükümler.

ahlâf (A.) [أخلاق] halefler.

ahlâk (A.) [أخلاق] huy, ahlak.

ahlâk -ı amelî [أخلاق عملی] uygulamadaki ahlak anlayışı.

ahlâk -ı hasene [أخلاق حسنه] iyi huy.

ahlâk -ı nazarî [أخلاق نظری] teorideki ahlak anlayışı.

ahlâk -ı zemîme [أخلاق ذميمة] kötü huy.

ahlâken (A.) [أخلاقاً] ahlakça.

ahlâkiyat (A.) [اخلاقيات] ahlak bilgisi.

ahlâkiyûn (A.) [اخلاقيون] ahlakçılar.

ahlâm (A.) [احلام] 1.karmakarışık rüyalar. 2.düşazmalar.

ahlât (A.) [اخلاط] salgılar.

ahlât -ı erba'a [اخلاط اربعة] dört özsuyu kan, salya, safra, dalak.

ahmak (A.) [احمق] budala, aptal, ahmak.

ahmakâne (A.-F.) [احمقانه] ahmakça.

ahmakî (A.-F.) [احمقى] ahmaklık.

ahmer (A.) [ر]

ahrâm (A.) [ام]

ahrâr (A.) [ار]

ahrârâne (A.-I

ahrâs (A.) [اس]

ahret (A.) [رت]

ahretlik (A.-T

ahsâs (A.) [احساس] duygular.

ahsen (A.) [احسن] en güzel.

ahşâ' (A.) [احشاء] 1.iç organlar, 2.bölgeler, yöreler.

ahşâb (A.>T.) [اخشاب] 1.ahşap. 2.keresteler.

ahşâm (A.) [احشام] maiyet.

ahtâb (A.) [احطاب] odunlar.

ahtâr (A.) [اخطار] tehlikeler.

âhte (F.) [آخته] 1.iğdiş edilmiş. 2.kınından çıkarılmış.

ahter (F.) [اختر] yıldız.

ahter -i dünbâledâr [اختر دنباله دار] kuyruklu yıldız.

ahterbîn (F.) [اختر بین] astrolog, yıldızbilimci.

ahterşinâs (F.) [اختر شناس] yıldızbilimci.

ahterşümâr (F.) [اختر شمار] 1.yıldızbilimci. 2.geceleri uyuyamayan.

ahu (A.) [اخو] kardeş.

âhû (F.) [آهو] ceylan, karaca.

âhûbere (F.) [آهو بره] ceylan yavrusu.

âhûdil (F.) [آه دل]

âhund (F.) [آه ند]

âhûnigah (F.)

âhur (F.) [آخر]

âhuvân (F.) [آه وان]

âhûvâne (F.) [آه وانه]

âhûvâh (F.) [آه وان]

âhûvâveylâ (F.-A.) [آه وان و یل] teriyat, an çekme, ngan cime.

âhüzâr (F.) [آه و زار] âh çekip inleme.

ahvâl (A.) [احوال] haller, durumlar.

ahvâl -i âdiye [احوال عادیه] olağan haller.

ahvâl -i sıhhiye [احوال صحیه] sağlık durumu

ahvef (A.) [اخوف] en korkunç.

ahvel (A.) [احول] şaşı.

ahyâ (A.) [احیا] diriler.

ahyâl (A.) [اخيال] yîlkılar.

ahyânen (A.) [احيانا] arasıra, kimi zaman.

ahyâr (A.) [اخيار] iyiler.

ahyât (A.) [اخياط] iplikler.

ahz (A.) [اخذ] alma.

ahz ü kabul etmek alıp kabul etmek.

ahzâb (A.) [احزاب] 1.kütteleler. 2.partiler. 3.Ahzâb sûresi.

ahzân (A.) [احزان] hüznler.

ahzar (A.) [سر]

ahzen (A.) [ن]

ahzetmek alm

ahzüi'tâ (A.) [

ahzükabz (A.)

âid (A.) [عائد]

âidât (A.) [ات]

âide (A.) [عائده] Kai, Kazanıp, Gelm.

âika (A.) [عائقه] engel.

âile (A.) [عائله] 1.aile. 2.eş, karı.

ailevî (A.) [عائلى] aile ile ilgili.

âjeng (F.) [آژنگ] buruşuk, cilt kırıışığı.

âk (A.) [عاق] serkeş.

akab (A.) [عقب] 1.arka, art. 2.topuk, ökçe.

akabât (A.) [عقبات] 1.yokuşlar. 2.tehlikeli anlar.

akabe (A.) [عقبه] 1.geçilmesi güç geçit. 2.yokuş.

akabinde (A.-T.) ardından.

akâid (A.) [عقائد] inançlar, akideler.

akâmet (A.) [عقامت] 1.verimsizlik, durgunlaştırma, aksatma. 2.kısırlık.

akar (A.) [عقار] kazanç sağlayan mülk.

akarât (A.) [عقرات] kazanç sağlayan mülkler, akarlar.

akbeh (A.) [اقبح] çok çirkin.

akd (A.) [عقد] 1.düğümleme, bağlama. 2.nikah. 3.kararlaştırma. 4.kurma.

akdâh (A.) [اح]

akdâm (A.) [ام]

akdedilmek y;

akdem (A.) [م]

akdes (A.) [س]

akdetmek/ ey

ıak, antlaşma

yapmak,

akıbet (A.) [ت]

âkıbetbîn (A.-F.) [عاقبت بين] sonu gören, ileri görüşlü.

âkıbetendîş (A.-F.) [عاقبت اندیش] sonunu düşünen.

âkıbetülemr (A.) [عاقبت الامر] sonunda.

âkıl (A.) [عاقل] akıllı, akıl sahibi.

akıl (A.) [عقل] akıl.

âkılâne (A.-F.) [عاقل] akıllıca.

âkîle (A.) [عاقله] akıllı kadın.

âkır (A.) [عافر] 1.kısır. 2.verimsiz.

âkid (A.) [عاقد] akit yapan.

akîde (A.) [عقیده] inanç, akide.

akîdefurûş (A.-F.) [عقیده فروش] inanç tüccarı.

akîk (A.) [عقیق] akik taşı.

âkil (A.) [آكل] yiyen.

akîm (A.) [عقیم] 1.kısır. 2.sonuçsuz.

akim kalmak gerçekleşmemek, sonuçsuz kalmak.

akis (A.) [كس]

akl (A.) [عقل]

akl -ı bâliğ [لغ]

akl -ı evvel [ل]

akl -ı küll [كل]

akl -ı mücerre

akl -ı selim [م]

aklâm (A.) [كلام] 1.kalâm. 2.yazı gereçleri. 3.devlet daireleri.

aklen (A.) [اقلا] akılca.

aklıselim (A.-F.) [عقل سليم] sağduyu.

aklî (A.) [عقلی] akılca, akıl bakımından, rasyonel.

akliyye (A.) [عقلیه] akılcılık, rasyonalizm.

akliyyûn (A.) [عقلیون] akılcılar, rasyonalistler.

akm (A.) [عقم] kısırlılık.

akmâr (A.) [اقمار] aylar.

akmişe (A.) [اقمشه] kumaşlar.

akrabâ (A.) [اقرباء] akraba, yakınlar.

akran (A.) [اقران] yaşlılar.

akreb (A.) [اقرب] en yakın.

akreb (A.) [عقرب] 1.akrep. 2.saat ibresi.

akrebek (A.-F.) [عقربك] saati gösteren ibre.

aks (A.) [عكس] yansıma, akis.

aks -i müddeâ [عكس مدعا] çatışkı.

aks -i sedâ [دا

aksâ (A.) [صی

aksâ -yı emel

aksâ -yı şark [

aksâm (A.) [ام

aksâm -ı sâire

akser (A.) [سر

aksetmek yansımak, vurmak.

aksî (A.) [عكسی] 1.inatçı. 2.ters, zıt. 3.huysuz.

aksülamel (A.) [عكس العمل] tepki, reaksiyon.

aktâ' (A.) [اقطاع] 1.kesmeler. 2.beylik araziler.

aktâb (A.) [اقطاب] 1.kutuplar. 2.azizler. 3.efendiler.

aktâr (A.) [اقطار] taraflar, yöreler.

aktâr-ı cihân [اقطار جهان] dünyanın her tarafı.

akûr (A.) [عقور] azgın, kudurmuş, saldırgan.

akûrâne (A.-F.) [عقورانه] kudurmuşçasına.

akvâl (A.) [اقوال] sözler.

akvâm (A.) [اقوام] kavimler.

akviyâ (A.) [اقويا] kuvvetliler.

âl (A.) [آل] 1.aile. 2.sülale. 3.evlat.

âl (A.) [عال] yüce, yüksek.

alâ (A.) [علاء] yücelik, şeref.

alâ (A.) [على] üst, üstü, üzeri.

alâeyyihâl (A.

âlâf (A.) [آلاف]

alâhide (A.) [ء

alâik (A.) [ئئق

alâim (A.) []

alâim-i semâ |

alak (A.) [علق

alâka (A.) [علاقه] ilgili, alakalı.

alâkabahş (A.-F.) [علاقه بخش] ilgilendiren, ilgili.

alâkadar (A.-F.) [علاقه دار] ilgili, alakalı.

alâkadar etmek ilgilendirmek.

alâkadar olmak ilgilenmek.

alakadârân (A.-F.) [علاقه داران] ilgililer.

alâkadrilimkân (A.) [علاقدر الامكان] olabildiğince.

âlâm (A.) [آلام] elemeler, acılar.

- alâmât (A.) [علامات] işaretler, alametler.
- alâmet (A.) [علامة] işaret, iz, alamet, belirti. 2.çok iri.
- âlât (A.) [آلات] aletler.
- alâvechi (A.) [على وجه] üzere.
- alâvefk (A.) [على وفق] uygun olarak.
- âlâyîş (F.) [آلايش] 1.bulaşma. 2.gösteriş.
- aleddevam (A.) [على الدوام] sürekli.
- alef (A.) [علف] 1.ot. 2.hayvan yemi.
- aleka (A.) [لقه]
- alelacele (A.)
- alelâde (A.) [هـ]
- alelamyâ (A.)
- alelekser (A.)
- alelhusûs (A.)
- alelîtlâk (A.) |
- alelicmâl (A.) [على جميع] topluca.
- alelinfirâd (A.) [على الافراد] birer birer.
- alelistimrâr (A.) [على الاستمرار] sürekli, aralıksız.
- aleliştirâk (A.) [على الاشتراك] ortaklaşa.
- alelkifâye (A.) [على الكفايه] yeterince.
- alelumûm (A.) [على العموم] genellikle, genelde, genel olarak.
- âlem (A.) [عالم] dünya; evren.
- alem (A.) [علم] 1.sancak. 2.alem. 3.nişan, alamet.

âlemârâ (A.-F.) [عالم آرا] dünyayı süsleyen.

alemdâr (A.-F.) [علمدار] sancaktar.

âlemefrûz (A.-F.) [عالم افروز] dünyayı parlatan.

âlemgîr (A.-F.) [عالمگیر] 1.dünyayı fetheden. 2.dünyaya yayılan.

âlemiyân (A.-F.) [عالمیان] insanlar.

âlemşümûl (A.) [علم شمول] dünyayı kaplayan.

âlemtâb (A.-F.) [عالمتاب] dünyayı aydınlatan.

alenen (A.) [علنا] açıkça.

alenî (A.) [لنى]

âlet (A.) [آلت]

alettafsîl (A.)

alettevâlî (A.)

aleyh (A.) [ليه]

aleyhdar (A.-I)

aleyhisselâm (

âlî (A.) [على] yuce, yucecek.

âlîcâh (A.-F.) [على جاه] yüksek dereceli.

âlîcenâb (A.) [على جناب] 1.cömert. 2.haysiyetli.

âlihe (A.) [آلهه] ilahlar.

âlîhimmet (A.) [على همت] yüce himmetli.

âlîkadr (A.) [على قدر] saygıdeğer.

alîl (A.) [عليل] 1.hasta, hastalıklı, illetli. 2.sakat.

âlim (A.) [عالم] bilgin.

alîm (A.) [علیم] çok bilen.

âlîmakâm (A.) [عالی مقام] yüksek makamlı.

âlînazar (A.) [عالی نظر] yüksek görüşlü.

âlîşan (A.) [عالی شان] şanı yüce.

âliye (A.) [عالیه] yüce, yüksek.

aliyyülâlâ (A.) [على الاعلا] en iyisi.

Allâh (A.) [الله] Tanrı, Allah.

allâme (A.) [علامه] büyük bilgin.

âlû (F.) [آلو] e

âlûbâlu (F.) [آلبالو]

âlûd (F.) [آلود]

âlûde (F.) [آوده]

âlûdedâmen (F.) [آلوده دامن]

âlûdegî (F.) [آلودگی]

âlûfte (F.) [آلودگی]

âmâc (F.) [آماج] 1.hedef. 2.nişan alanı.

âmâcgâh (F.) [آماجگاه] nişan alınan yer.

âmâde (F.) [آماده] hazır.

âmâdegî (F.) [آمادگی] hazırlık.

a'mâl (A.) [اعمال] davranışlar, ameller.

âmâl (A.) [آمال] emeller.

âmâl (A.) [آمال] emeller.

âmâr (F.) [آمار] 1.sayım. 2.hesap.

amd (A.) [عمد] kasıt.

amden (A.) [عمدا] kasıtlı olarak.

âmed (F.) [آمد] gelme, geliş.

âmedşüd (F.) [آمدشد] geliş gidiş.

âmedüreft (F.) [آمدورفت] geliş gidiş.

âmedüşüd (F.) [آمدوشد] geliş gidiş.

amel (A.) [عمل] 1.iş. 2.ishal.

amele (A.) [عمله] işçi.

amelen (A.) [عمله]

amelî (A.) [عملی]

ameliyât (A.)

ameliye(A.) [عملیه]

âmennâ (A.) [امینا]

âmîhte (A.) [امیه]

amîk (A.) [امیک]

âmil (A.) [عامل] 1.yapan, işleyen. 2.faktor, etken. 3.vergi memuru. 4.vali.

amîm (A.) [عمیم] yaygın.

âmîn (A.) [آمن] amin.

âminen (A.) [آمینا] emin olarak.

âmir (A.) [آمر] emreden.

âmirâne (A.-F.) [آمرانه] emredercesine.

âmiyâne (A.-F.) [عامیانه] bayağı, avamca.

âmm (A.) [عام] genel, yaygın.

âmm (A.) [عام] yıl.

amm (A.) [عم] amca.

ammâ (A.) [اما] ama.

ammâba'd (A.) [امابعد] maksada gelince.

amme (A.) [عمه] hala.

amûd (A.) [عمود] direk.

amûden (A.) [عمودا] dikine.

amûdî (A.) [عمودی] dikey.

âmurziş (F.) [اُمُرْزِش]

âmûz (F.) [اُمُوز]

âmûzgâr (F.) [اُمُوزْگَار]

âmürzgâr (F.) [اُمُورْزْگَار]

âmürziş (F.) [اُمُورْزِش]

ân (A.) [آن] aı

an (A.) [عن] -

ân (F.) [ان] 1.Çoğunluk -ları, -ları. 2.Zamir yapan ek -ler, -ları.

ân (F.) [آن] alım, cazibe, hava.

an'anât (A.) [عنانات] gelenekler.

an'ane (A.) [عننه] gelenek.

an'anevî (A.) [عننوی] geleneksel.

ânân (F.) [آنان] onlar.

anâsır (A.) [عناصر] unsurlar, elemanlar.

anâsır-ı erba'a [عناصر اربعة] dört unsur ateş, hava, su, toprak.

ânât (A.) [آنات] anlar.

anbean (A.-F.) [آن به آن] her an, gittikçe.

anber (A.) [عنبر] amber.

anberbû (A.-F.) [عنبربو] amber kokulu.

andelîb (A.) [عندليب] bülbül.

âne (F.) [انه] gibi anlamını verecek şekilde sıfat ve zarf yapan son ek.

anh (A.) [عنه] ondan.

anhâ (A.) [عنها] ondan.

anhâ (F.) [أنها]

ânî (A.-F.) [نى]

ânifen (A.) [فا]

âniyen (A.) [يا]

ankâ (A.) [عنقا]

ankarîb (A.) []

ankasdin (A.)

ankebût (A.) [— — —]

ansamîmilkalb (A.) [عن صميم القلب] içtenlikle, canü gönülden.

anûd (A.) [عنود] inatçı.

âr (A.) [عار] utanma, ar.

ar'ar (A.) [عرعر] 1.anırma. 2.dikenli ardıç.

ârâ (F.) [آرا] süsleyen.

ârâ' (A.) [آراء] oylar.

arâ'is (A.) [عرائس] gelinler.

arab (A.) [عرب] arap

arabî (A.) [عربی] arapça.

arak (A.) [عرق] 1.ter. 2.rakı.

arakçîn (A.-F.) [عرقچین] takke kavuk altı takkesi.

arakdâr (A.-F.) [عرقدار] terli.

arakıyye (A.) [عرقیه] derviş külahı.

ârâm (F.) [آرام] 1.dinlenme. 2.yerleşme.

ârâm etmek yerleşmek

ârâmbahş (F.)

ârâmgâh (F.) |

ârâmiş (F.) [ن]

ârâste (F.) [سته]

ârâyiş (F.) [ش]

araz (A.) [ارض]

arâzî (A.) [نی]

arbede (A.) [آربدہ] kavga.

arbedecû (A.-F.) [آربدہ جو] kavgacı.

ard (F.) [آرد] un.

ardbîz (F.) [آردبیز] elek.

arefe (A.) [عرفه] arife, bayramdan önceki gün.

ârız (A.) [عارض] 1.yanak. 2.gelen. 3.engel.

ârızî (A.) [عارضی] geçici.

ârî (A.) [عارى] 1.çıplak. 2.uzak, uzakta, soyutlanmış.

ârî (F.) [آرى] evet.

ârîf (A.) [عارف] bilen, arif, irfan sahibi.

âriyyet (A.) [عاريت] ödünç.

arîz (A.) [عريض] geniş, genişlemesine.

arman (F.) [آرمان] 1.özlem. sıkıntı.

arsa (A.) [عرصه] yer, meydan.

arş (A.) [عرش] 1.gök. 2.taht. 3.çardak.

arşa (A.) [عرشه] güverte.

arûs (A.) [] ;

arz (A.) [ارض]

arz (A.) [عرض]

arz (A.) [عرض]

arzan (A.) [ضا]

arzihâl (A.) [ا]

ârzû (F.) [آرزو]

asâ (A.) [عصا] 1.uegnok, sopa. 2.uevviş uegnogı.

âsâ (F.) [آسا] gibi.

asab (A.) [عصب] sinir.

asabî (A.) [عصبى] sinirli.

asabiyûlmizac (A.) [عصبى المزاج] asabî mizaçlı.

asabiyyet (A.) [عصبيت] sinirlilik.

âsaf (A.) [آصف] 1.vezir. Hz. Süleyman'ın veziri.

asâkir (A.) [عساكر] askerler.

asalet (A.) [اصالت] asillik.

asamm (A.) [اصم] sağır.

âsân (F.) [آسان] kolay.

âsâr (A.) [آثار] 1.izler. 2.eserler.

âsâyîş (F.) [آسایش] 1.huzur. 2.güvenlik.

âsâyîş berkemâl [آسایش برکمال] her yerde huzur hakim.

asdika (A.) [اصدقا] gerçek dostlar.

asel (A.) [عسل] bal.

ases (A.) [سس]

asfer (A.) [سفر]

asgar (A.) [غر]

asgarî (A.) [ی]

ashâb (A.) [اب]

âsım (A.) [صم]

asır ba'de asır

âsî (A.) [عاصی] 1.isyancı. 2.günahkar.

âsîb (F.) [آسیب] felaket, bela, zarar.

asîl (A.) [اصیل] 1.sağlam. 2.soylu.

asîlzâde (A.-F.) [اصیل زاده] soylu çocuğu, asilzade.

asîr (A.) [عصیر] özsuyu, usare.

âsitan (F.) [آستان] eşik.

âsiyâ (F.) [آسیا] değirmen.

âsiyâb (F.) [آسیاب] değirmen.

asker (A.) [عسكر] asker, er.

asl (A.) [اصل] 1.asıl. 2.kök. 3.gerçek.

asla (A.) [اصلا] hiçbir zaman.

aslî (A.) [اصلی] asıl.

aslünesl (A.-F.) [اصل و نسل] soy sop.

âsmân (F.) [آسمان] gök, gökyüzü.

âsmânî (F.) [آسمانی] 1.gökyüzüne ait. 2.melek. 3.açık mavi.

asnâm (A.) [اصنام] 1.putlar. 2.dilberler.

asr (A.) [عصر]

asrî (A.) [سری]

âstân (F.) [ستان]

âstâne (F.) [انه]

âster (F.) [ستر]

âstîn (F.) [ستین]

âsûde (F.) [وده]

âsûdegî (F.) [آسوده گری] huzur.

âsûdehâtır (F.-A.) [آسوده خاطر] gönlü rahat, huzurlu.

âsüman (F.) [آسمان] gökyüzü.

âş (F.) [آش] 1.yemek. 2.aşûre.

âşâm (F.) [آشام] içen.

aşer (A.) [عشر] on.

aşere (A.) [عشره] onlar.

aşhâne (F.) [آشخانه] mutfak.

âşık (A.) [عاشق] aşık.

âşıkân (A.-F.) [عاشقان] aşıklar.

âşifte (F.) [آشفته] 1.perişan. 2.iffetsiz kadın.

âşikâr (F.) [آشکار] açık, belli, aşikâr.

âşikâr etmek ortaya çıkarmak, belli etmek.

âşikâr olmak ortaya çıkmak, belli olmak.

âşikâre (F.) [آشکاره] açık, belli.

âşina (F.) [آشنا] 1.tanıdık, bildik. 2.bilen.

âşir (A.) [عاشر]

aşîr (A.) [عشير]

âşiren (A.) [را]

âşiyân (F.) [ان]

aşk (A.) [عشق]

âşkâr (F.) [کار]

âşkârâ (F.) [را]

âşnâ (F.) [آشنا] tanışmak, dost, aşina.

âşnâyân (F.) [آشنايان] tanıdıklar, dostlar.

âşnâyî (F.) [آشنایی] 1.dostluk. 2.bilme, haberdarlık.

âşpez (F.) [آشپز] aşçı.

aşre (A.) [عشره] on.

âşûb (F.) [آشوب] 1.kargaşa. 2.karıştırıcı.

âşûbengîz (F.) [آشوب انگيز] kargaşa çıkaran.

âşûrâ (A.) [عاشورا] aşûre.

âşüfte (F.) [آشفته] 1.iffetsiz kadın. 2.perişan.

âşüftedil (F.) [آشفته دل] gönlü perişan.

ât (A.) [ات] çoğul eki -ler, -lar.

at'ime (A.) [اطعمه] taamlar, yiyecekler.

atâ (A.) [عطاء] bağış, ihsan, bahşiş.

atâbahş (A.-F.) [عطا بخش] bahşiş veren, ihsanda bulunan.

atâlet (A.) [عطالت] 1.durgunluk. 2.tembellik.

ataş (A.) [عطش] susuzluk.

atâyâ (A.) [لایا]

atebât (A.) [ت]

a, Kâzımıye.

atebe (A.) [تبه]

ateh (A.) [عته]

ateh getirmek

âteş (F.) [آتش]

âteşbâr (F.) [آتشبار]

âteşbâz (F.) [آتشباز]

âteşdân (F.) [آتشدان] 1.mangal. 2.ocak.

âteşdem (F.) [آتش دم] acı sözlü.

âteşefrûz (F.) [آتش افروز] ateş yakan.

âteşfâm (F.) [آتش فام] 1.ateş rengi. 2.kırmızı.

âteşfeşân (F.) [آتش فشان] ateş saçan.

âteşgâh (F.) [آتشگاه] ateşkede, ateşperest tapınağı.

âteşgede (F.) [آتشگده] ateşkede, ateşperest tapınağı.

âteşgîre (F.) [آتش گیره] 1.maşa. 2.çıra.

âteşgûn (F.) [آتش گون] ateş rengi, kırmızı.

âteşî (F.) [آتشی] 1.ateşli. 2.öfkeli, kızgın. 3.acı, dokunaklı. 4.cehennemlik.

âteşîn (F.) [آتشین] 1.ateşli. 2.hararetli.

âteşkâr (F.) [آتش کار] külhancı, ateşçi.

âteşmizâc (F.-A.) [آتش مزاج] sert mizaçlı.

âteşpâre (F.) [آتش پاره] kıvılcım.

âteşperest (F.) [آتش پرست] ateşe tapan, ateşperest.

atf (A.) [عطف]

atfen (A.) [طفا]

atfetmek yöne

âtîf (A.) [ماطف]

âtîfet (A.) [فت]

âtîfetkâr (A.-F)

âtıl (A.) [عاطل]

âtî (A.) [آتی] 1.gelecek.

âtîdeki (A.-T.) [] ilerideki, aşağıdaki, gelecek olan.

âtîk (A.) [عتیق] 1.eski, antik. 2.asil. 3.özgür.

âtîka (A.) [عتیقه] 1.eski, antik. 2.asil. 3.özgür.

âtîkiyyât (A.) [عتیقات] arkeoloji.

âtiye (A.) [آتیہ] gelecek.

âtiyen (A.) [آتیا] 1.gelecekte. 2.aşağıda görüleceği gibi.

âtiyûlbeyân (A.) [آتی البیان] aşağıda açıklanacak olan.

âtiyüzzikr (A.) [أتى الذكر] aşağıda zikredilecek olan.

atiyyât (A.) [عطيات] bağışlar, ihsanlar.

atiyye-i seniyye [عطيه سنويه] padişah tarafından verilen hediye.

atlas (A.) [اطلس] 1.atlas kumaş. 2.büyük harita, dünya haritası.

atnâb (A.) [اطناب] 1.ipler. 2.çadır ipleri. 3.ağaç kökleri.

ats (A.) [عطس] hapşırma, aksırma.

atse (A.) [عطسه] hapşırık, aksırık.

atş (A.) [عطش] susuzluk.

atşân (A.) [اتشان]

attar (A.) [طار]

attârî (A.-F.) [اتتاري]

atûfet (A.) [اتفت]

avâid (A.) [اوائد]

avâkîb (A.) [اواكيب]

avâlim (A.) [اوالي]

avâm (A.) [اوام] halkın beğendiği.

avâmil (A.) [عوامل] 1.etkenler, faktörler.

avâmpesend (A.-F.) [عوام پسند] halkın beğendiği.

avân (A.) [اوان] zaman.

âvâre (F.) [آواره] aylak.

âvâreser (F.) [آواره سر] aylak.

avâriz (A.) [عوارض] 1.belalar. 2.engeller. 3.geçici vergi.

avârif (A.) [عوارف] bilginler, arifler.

âvâz (F.) [آواز] ses.

âvâze (F.) [آوازه] 1.bağırma. 2.ün.

avdet (A.) [عودت] geri dönüş.

avdet etmek dönmek.

avene (A.) [عونه] yordakçılar, avene.

âvîze (F.) [آویزه] asılı.

avn (A.) [عون] yardım.

avrât (A.) [عورات] kadınlar.

avret (A.) [رت]

âyâ (F.) [آيا] a

ayân (A.) [بيان]

ayâr (A.) [عيار]

âyât (A.) [آيات]

ayb (A.) [عیب]

âyet (A.) [آیت]

âyîn (F.) [آیین] 1.taşınabilir değerli eşya. 2.ayın. 3.ün.

âyine (F.) [آينه] ayna.

âyînân (F.) [آیین خوان] ayin okuyan.

ayn (A.) [عين] 1.göz. 2.tıpkı. 3.ayın harfî.

aynen (A.) [عینا] tıpkı, aynen, olduğu gibi.

ayniyye (A.) [عینیه] 1.taşınabilir değerli eşya. 2.göz hastalıkları bölümü.

ayniyyet (A.) [عینیت] aynılık.

aynülyakîn (A.) [عين اليقين] kesin, kesin bilgi.

ayş (A.) [عيش] yaşama, keyif alma, gününü gün etme.

ayyâr (A.) [عیار] 1.kurnaz. 2.düzenbaz.

ayyârî (A.-F.) [عیاری] 1.kurnazlık. 2.düzenbazlık.

azâb (A.) [عذاب] azap.

azab (A.) [عزب] bekar.

azâbengiz (A.-F.) [عذاب انگیز] azap veren.

âzâd (F.) [آزاد] özgür.

âzâde (F.) [آزاده] özgür.

âzâdî (F.) [ادی]

azamet (A.) [آزم]

âzâr (F.) [آزار]

azdâd (A.) [آداد]

âzer (F.) [آذر]

âzerâsâ (F.) [آذرآسا]

azil (A.) [عزل]

âzim (A.) [آزم] 1.azim. 2.azim.

azîm (A.) [عظیم] büyük.

azîmet (A.) [عزیمت] gitme, yola çıkma.

azimet etmek gitmek.

aziz (A.) [عزیز] değerli, saygın.

azîzan (A.-F.) [عزیزان] değerliler.

azîze (A.) [عزیزه] 1.sevgili. 2.saygın.

azl (A.) [عزل] görevden alma.

azm (A.) [عزم] 1.azim. 2.niyet.

azm (A.) [عظم] kemik.

âzmâyîş (F.) [آزمایش] deneme, sınama.

âzmend (F.) [آزمند] hırslı.

azrâ (A.) [عذرا] bâkire.

azrâil (A.) [عزرائيل] Azrail.

azrar (A.) [اضرار] zararlar.

azulât (A.) [عضلات] adaleler.

âzürde (F.) [ده]

B

bâ (F.) [با] 1.ile. 2.sahip.

ba'de (A.) [بعد] sonra.

ba'dehu (A.) [بعده] daha sonra, ondan sonra.

ba'delmîlâd (A.)

ba'demâ (A.)

ba'dezin (A.)

ba's (A.) [بعث]

ba'süba'delmîlâd (A.)

ba'zan (A.) [بعض]

bâb (A.) [باب]

bâbâ (F.) [بابا] 1.baba. 2.ata.

bâbâyâne (F.) [بابايانه] babaca, babacan.

bâbûne (F.) [بابونه] babuna, papatya.

bâc (F.) [باج] 1.haraç. 2.vergi. 3.gümrük vergisi.

bâcgîr (F.) [باجگیر] vergi memuru.

bâd (F.) [باد] 1.rüzgar, yel. 2.defa, kez. 3.yük. 4.olsun.

bâdâm (F.) [بادام] badem.

bâdbân (F.) [بادبان] yelken.

bâdbedest (F.) [بادبدست] eli boş, züğürt.

bâdbîz (F.) [بادبیز] yelpaze.

bâde (F.) [باده] 1.içki. 2.şarap.

bâdefürûş (F.) [باده فروش] meyhaneci.

bâdehâr (F.) [باده خوار] içki içen.

bâdekeş (F.) [باده کش] şarap içen.

bâdenûş (F.) [باده نوش] içki içen.

bâdî (A.) [بادی] sebep olan, yol açan.

bâdî olmak se

bâdire (A.) [بـ

bâdiye (A.) [بـ

bâğ (F.) [باغ]

bağal (F.) [بغل]

bâğbân (F.) [بـ

bâğçe (F.) [چه]

bağçevan (F.) [باغچیان] bahçıvan.

bağteten (A.) [بغتة] ansızın, birdenbire.

bâh (A.) [باه] cinsel güç.

bahâ (F.) [بها] değer, kıymet.

bâhaber (F.-A.) [باخبر] haberli, haberdar.

bahâdar (F.) [بهادر] kıymetli.

bahâdır (F.) [بهادر] yiğit.

bahâne (F.) [بهانه] 1.bahane. 2.sebep.

bahâ necû (F.) [بهانه جو] bahaneci.

bahâr (F.) [بهار] 1.ilkbahar. 2.bahar. 3.baharat.

bahârî (F.) [بهارى] ilkbahar ile ilgili.

bahâyim (A.) [بهائم] dört ayaklı hayvanlar.

bahîl (A.) [بخيل] cimri.

bâhired (F.) [باخرد] akıllı.

bâhis (A.) [باحث] bahseden, söz eden.

bahis (A.) [بحث] 1.konu. 2.tartışma.

bahr -i siyâh

bahr (A.) [بحر]

bahr -i ahdar |

bahr -i ahmer

bahr -i hazer |

bahr -i kulzun

bahr -i muhîr-

bahr -i muhîr-i kûh [بحر سبز کوه] Büyük Oryanus.

bahr -i mutavassıt [بحر متوسط] Akdeniz.

bahs (A.) [بحث] 1.konu. 2.tartışma.

bahs edilmek ele alınmak, söz edilmek.

bahs etmek ele almak, söz etmek.

bahş (F.) [بخش] bağışlayan.

bahş edilmek 1.bağışlanmak. 2.verilmek.

bahş etmek 1.bağışlamak. 2.vermek.

bahşâyîş (F.) [بخشایش] 1.bağışlama. 2.bağış, ihsan.

bahşîş (F.) [بخشش] 1.bağış. 2.bahşîş.

baht (F.) [بخت] talih.

bahtiyârî (F.) [بختیاری] bahtiyarlık.

bâhûr (A.) [باخور] aşırı sıcak.

bâhusus (F.-A.) [باخصوص] hele hele, özellikle.

baîd (A.) [بعید] uzak.

bâis (A.) [باعث] yol açan, sebep olan.

bâis olmak yo

bâjurnal (F.-F

bâk (F.) [باک]

bakâyâ (A.) [ل

bakıyye (A.) [

bâkî (A.) [باقی]

bâkir (A.) [اکر]

bâkire (A.) [بکره] KIZOGULAN KIZ.

bâl (F.) [بال] kanat.

bâlâ (F.) [بالا] 1.yukarı, üst. 2.boy.

bâlâbürend (F.) [بالابلند] uzun boylu.

bâlâhâne (F.) [بالاخانه] tavan arası, çatı.

bâlâpervaz (F.) [بالاپرواز] yükseklerden uçan.

bâliğ (A.) [بالغ] 1.erişkin. 2.tutan, varan.

bâliğ olmak 1.erişkin olmak. 2.tutmak, ulaşmak, varmak

bâlîn (F.) [بالين] 1.başucu. 2.yastık.

bâliş (F.) [بالش] yastık.

bâm (F.) [بام] dam, çatı.

bâmazbata (F.-A.) [بامضبطة] tutanak ile.

bâmdâd (F.) [بامداد] sabah, sabahleyin.

bâmukâvele (F.-A.) [بامقاوله] sözleşme ile, sözleşmeli.

bâng (F.) [بانگ] 1.ses. 2.haykırış.

bânû (F.) [بانو] 1.bayan. 2.büyük hanım.

bâr (F.) [بار]

bâr vermek m

bârân (F.) [باران]

bârapor (F.-Fr)

bârber (F.) [باربر]

bâre (F.) [باره]

bârgâh (F.) [بارگاه]

bârgîr (F.) [بارگیر]

bârî (F.) [باری] hiç olmazsa, en azından.

bârid (A.) [بارد] soğuk.

bârîk (F.) [باریک] ince.

bârika (A.) [بارقه] şimşek.

bâriz (A.) [بارز] belirgin.

bârû (F.) [بارو] burç, hisar burcu.

bârver (F.) [بارور] 1.verimli. 2.meyvalı.

basar (A.) [بصر] 1.görme. 2.görme yetisi.

basîret (A.) [بصيرت] görüş, ileriye görme gücü.

basît (A.) [بسيط] 1.sade. 2.kolay.

bast (A.) [بسط] yayma.

batâet (A.) [بطائت] ağırlık, yavaşlık.

bâtakrîr (F.-A.) [باتقرير] rapor halinde.

bâtıl (A.) [باطل] 1.hükümsüz. 2.boş.

batın (A.) [بطن] 1.karın. 2.kuşak, nesil.

bâtinen (A.) [١]

batî (A.) [بطى]

batn (A.) [بطن]

batt (A.) [بط]

battal (A.) [نال]

bâvekar (F.-A)

bâyi (A.) [بايع]

bayrakdâr (A.) [بىرگه] bayraktar, sancaktar.

baytâr (A.) [بيطار] veteriner.

bâz (F.) [باز] 1.tekrar. 2.açık. 3.doğan.

bazargâh (F.) [بازارگاه] pazar yeri.

bazen (A.) [بعضا] kimi zaman

bazı (A.) [بعض] kimi.

bâzî (F.) [بازى] oyun.

bâzîçe (F.) [بازیچه] oyuncak.

bâzû (F.) [بازو] 1.kol. 2.güç.

be's (A.) [بأس] zarar, kötü yan.

bebr (F.) [ببر] kaplan.

becâ (F.) [بجا] yerinde.

becâyîş (F.) [بجایش] yer değişimi.

beççe (F.) [بچه] 1.çocuk. 2.yavru.

bed (F.) [بد] kötü.

bed' etmek başlamak.

bedahd (F.-A.

bedâheten (A.

bedahlâk (F.-A.

bedâvâz (F.) [

bedâvet (A.) [

bedâyi' (A.) [

bedbaht (F.) [

bedbaht etmek mahsuz etmek.

bedbîn (F.) [بدبین] kötümser, karamsar.

bedbû (F.) [بدبو] kötü kokulu.

bedcins (F.-A.) [بدجنس] kötü cinsli, cinsi bozuk.

bedçeşm (F.) [بدچشم] kötü gözlü.

beddil (F.) [بددل] ödle.

bedduâ (F.-A.) [بددعا] ilenç.

bedelât (A.) [بدلات] bedeller.

bedendîş (F.) [بداندیش] kötü düşünceli.

bedenen (A.) [بدنا] vücutça.

bedestân (F.) [بزستان] bedesten.

bedevî (A.) [بدوی] çöl arabı.

bedeviyyet (A.) [بدویت] 1.göçebelik. 2.bedevîlik.

bedfercâm (F.) [بدفرجام] kötü sonlu.

bedgû (F.) [بدگو] dedikoducu.

bedgüher (F.) [بدگهر] kalbi bozuk, mayası bozuk.

bedhâh (F.) [هـ]

bedhû (F.) [خو]

bedî' (A.) [دیع]

bedîa (A.) [بعه]

bedîhe (A.) [هـ]

bedîhî (A.) [ی]

bedkâr (F.) [ن]

bedlikâ (F.-A.) [بـ لـ کـ ا] قیسم.

bedmâye (F.) [بدمایه] mayası bozuk.

bedmest (F.) [بدمست] içip içip dağıtan.

bedmestî (F.) [بدمستی] içip içip dağıtma.

bedmestlik (F.-T.) [ed+mes] içip içip dağıtma.

bedmestlik etmek içip için dağıtmak.

bedmihr (F.) [بدمهر] sevgisiz.

bednâm (F.) [بدنام] adı kötüye çıkmış.

bednigâh (F.) [بدنگاه] kötü gözlü, kötü bakışlı.

bednihâd (F.) [بدنهاد] kötü yaratılışlı, soysuz.

bedr (A.) [بدر] dolunay.

bedre (A.) [بدره] para kesesi.

bedreftâr (F.) [بدرفتار] kötü davranışlı.

bedreka (F.) [بدرقه] 1.uğurlama, yolcu etme. 2.kılavuz.

bedrûd (F.) [بدرود] veda.

bedsigâl (F.) [بدسگال] kötü düşünceli.

bedsîret (F.-A

bedsirişt (F.) |

bedter (F.) [تر]

bedtıynet (F.-

bedzebân (F.)

bedzehre (F.)

begâyet (F.-A

behâ (F.) [بها] uşak, kuyruk.

behbûd (F.) [بهبود] sağlık.

behcet (A.) [بهجت] 1.sevinç. 2.güzellik.

behem (F.) [بههم] birlikte, beraber.

behemehâl (F.-A.) [بهه حال] her halükârda, mutlaka, ne olursa olsun.

beher (F.) [بهر] her, her biri.

behic (A.) [بهیج] güleryüzlü.

behîmî (A.) [بهیمی] hayvanî.

behîmiyyet (A.) [بهيميت] hayvanlık.

behişt (F.) [بهشت] cennet.

behiştî (F.) [بهشتی] cennetlik.

behiyye (A.) [بهيه] güzel.

behmân (F.) [بهمن] falan, filan.

behre (F.) [بهره] nasip.

behremend (F.) [بهرمند] 1.hisse sahibi. 2.yararlanan.

beht (A.) [بهت] şaşkınlık.

behte uğramal

bekâ (A.) [بقا]

bekâm (F.) [لم]

bekâm olmak

bekâya (A.) [ل]

bekrî (A.) [رى]

beksimat (F.)

bel (A.) [بل] بل.

bel' (A.) [بلع] 1.yutma. 2.yutulma.

bel' edilmek yutulmak.

bel' etmek yutmak.

belâ (A.) [بلا] felaket, musibet.

belâ (A.) [بلى] evet.

belâdet (A.) [بلادت] dangalaklık.

belâdîde (A.-F.) [بلاديده] belaya uğramış.

belâgat (A.) [بلاغت] kusursuz söz söyleme

belâhet (A.) [بلاهت] eblehlik.

belâyâ (A.) [بلايا] belalar.

belde (A.) [بلده] 1.kent. 2.diyar, memleket.

beled (A.) [بلد] 1.kent. 2.memleket.

beledî (A.) [بلدى] kentli.

belediyye (A.) [بلديه] belediye.

belî (A.) [بلى] evet.

belîğ (A.) [بليغ]

beliyyât (A.) |

belki (F.-A.) [

belût (A.) [وط]

benâdir (A.<F

benâm (F.) [لم]

benân (A.) [ان]

benât (A.) [بنات] kızlar.

bend (F.) [بند] 1.bağ. 2.zincir. 3.boğum. 4.bend, fıkra. 4.baraj, su bendi.

bend olmak bağlanmak.

bende (F.) [بنده] 1.kul. 2.köle.

bendegân (F.) [بندگان] 1.kullar. 2.köleler.

bendegî (F.) [بندهگی] 1.kulluk. 2.kölelik.

bendehâne (F.) [بنده خانه] benim evim.

bender (F.) [بندر] liman.

bendergâh (F.) [بندرگاه] rıhtım.

bendezâde (F.) [بنده زاده] 1.köle çocuğu. 2.benim çocuğum.

benefşe (F.) [بنفشه] menekşe.

benefşî (F.) [بنفشى] mor.

beng (F.) [بنگ] esrar.

bengî (F.) [بنگى] esrarkeş.

benî (A.) [بنى] oğullar.

benîâdem [بنى آدم] insanlar, Adem oğulları.

benîisrâîl [ل]

bennâ (A.) [ماء]

benû (A.) [بنو]

ber (F.) [بر] 1

berâ'et (A.) [ت]

berâ'et etmek

berâber (F.) [ـ]

berâberî (F.) [برابرى] 1.ŞEHİRCİLİK. 2.ÇEŞİTLİK.

berâhîn (A.) [براهين] deliller, kanıtlar.

berâyı (F.) [براى] için.

berâyı malûmât [براى معلومات] bilgi edinmek için, bilgi vermek için, bilgi sahibi olmak için.

berbâd (F.) [برباد] 1.mahvolmuş. 2.kötü, pis, berbat.

bercâ (F.) [برجا] yerinde, uygun.

berceste (F.) [برجسته] seçkin, seçme.

berd (A.) [برد] soğuk.

berde (F.) [برده] köle.

berdevâm (F.-A.) [بردوام] sürekli, devam eden.

berdülacuz (A.) [بردالعجز] kocakarı soğuğu.

bere (F.) [بره] kuzu.

berehne (F.) [برهنه] çıplak.

berekât (A.) [برکات] bereketler.

bereket (A.) [برکت] 1.bolluk. 2.uğur.

berevât (A.) [برهوات]

berf (F.) [برف]

berfîn (F.) [برفین]

berg (F.) [برگ]

bergüzâr (F.) [برگزار]

berhâne (F.) [برخانه]

berhayât (F.-A.) [برحیات]

berhayât bulunmak yaşamak, hayatta olmak.

berhürdâr (F.) [برخوردار] mutlu, muradına ermiş.

berî (A.) [بری] arınmış, temiz, uzak.

berîd (A.) [برید] 1.ulak. 2.postacı.

berîn (F.) [برین] yüksek, yüce.

berk (A.) [برق] şimşek.

berkarâr (F.-A.) [برقرار] yerinde duran, karar eden.

berkarâr olmak devam etmek, kalmak.

berkemâl (F.-A.) [بزکمال] en iyi şekilde, mükemmel.

bermâh (F.) [برماه] matkap, burgu.

bermu'tâd (F.-A.) [برمعتاد] alışıldığı gibi, mutâd olduğu üzere.

bermûcib-i (F.-A.) [برموجب] uyarınca, gereğince.

bernâ (F.) [برنا] genç.

berpâ (F.) [برپا] ayakta.

berr (A.) [بر] 1.toprak. 2.kara. 3.kıta.

berrak (A.) [براق] duru.

berren (A.) [بر]

berrî (A.) [بری]

bersâbık (F.-A.)

bertaraf (F.-A.)

bertaraf etmek

bertaraf olmal

berter (F.) [تر]

berterîn (F.) [برترین] en üstün.

bervech-i (F.-A.) [بروجه] gibi.

berzah (A.) [برزخ] 1.cehennem. 2.dil, kara uzantısı. 3.sorun, dert.

berzger (F.) [برزگر] çiftçi.

bes (F.) [بس] 1.yeterli. 2.çok.

besâ (F.) [بسا] nice.

besâtîn (A.) [بساتین] bahçeler.

besend (F.) [بسند] yeterli.

besende (F.) [بسنده] yeterli.

beserüçeşm (F.) [بسر و چشم] başüstüne, başım gözüm üstüne.

besî (F.) [بسی] birçok.

besîm (A.) [بسيم] güleç.

beste (F.) [بسته] 1.kapalı. 2.beste.

bestekâr (F.) [بسته کار] besteci.

bestenigâr (F.) [بسته نگار] Türk mûsikîsinde bir makam adı.

beşâret (A.) [بشارت] müjde.

beşer (A.) [بشر]

beşere (A.) [بشرو]

beşerî (A.) [بشرى]

beşerîyyât (A.)

beşerîyyet (A.)

beşîr (A.) [بشير]

beşûş (A.) [بشوش]

beşûşâne (A.) [بشوشانه] gürültü yazıcı.

betâet (A.) [بطائت] ağırlık, yavaşlık.

beter (F.) [بدتر] daha kötü, beter, şiddetli.

bevl (A.) [بول] 1.idrar. 2.işeme.

bevlî (A.) [بولى] idrar ile ilgili.

bevliyye (A.) [بوليه] üroloji.

bevvâb (A.) [بواب] kapıcı.

bevvâbîn (A.) [بوابين] kapıcılar.

bey' (A.) [بيع] satış.

beyâbân (F.) [بیابان] çöl.

beyân (A.) [بیان] açıklama, ifade etme, dile getirme.

beyân edilmek açıklanmak, dile getirilmek.

beyân etmek açıklamak, dile getirmek.

beyânât (A.) [بیانات] açıklamalar, demeç.

beyânnâme (A.-F.) [بیان نامه] bildirge.

beyâz (A.) [بیاض] ak, beyaz.

beyhûde (F.) |

beyn (A.) [بین]

beynelmilel (ۛ

beyn-i (A.-F.)

beynülmilel (ۛ

beyt (A.) [بیت]

beytâr (A.) [ار]

beytullah (A.) [بيت الله]

beytûtet (A.) [بيتوتت] geceleme.

beytûlmal (A.) [بيت المال] hazine, maliye hazinesi.

beyzâ (A.) [بيضا] bembeyaz, çok beyaz.

beyze (A.) [بيضة] 1.yumurta. 2.husye.

beyzî (A.) [بيضى] oval.

beze (F.) [بزه] 1.günah. 2.suç.

bezekâr (F.) [بزه کار] 1.günahkar. 2.suçlu.

bezir (A.) [بذر] tohum.

bezirgân (F.) [بازرگان] tüccar.

bezistân (A.-F.) [بزستان] bedesten.

bezle (A.) [بذله] şaka, latife.

bezlegû (A.-F.) [بذله گو] şakacı.

bezm (F.) [بزم] 1.eğlence meclisi. 2.içki meclisi.

bezmgâh (F.) [بزمگاه] eğlence yeri, eğlence meclisi.

bezzaz (A.) [بیزز] manifaturacı, kumaşçı.

bi'r (A.) [بئر]

bi'set (A.) [بئس] gönderilişi.

bâaman (F.) [بئمان]

bîâr (F.-A.) [بئار]

bîbahâ (F.) [بئباہا]

bîbedel (F.-A.)

bîbehre (F.) [بئبہرہ]

bîcâ (F.) [بئجا] çaresiz.

bîcan (F.) [بئجان] cansız.

bîçâre (F.) [بئچارہ] 1.çaresiz. 2.zavallı.

bîçâregân (F.) [بئچارگان] 1.çaresizler. 2.zavallılar.

bîçunuçirâ (F.) [بئچون و چرا] 1.sorgusuz sualsiz. 2.Tanrı.

bîd (F.) [بئد] söğüt.

bid'at (A.) [بدعت] 1.sonradan ortaya çıkma. 2.dinde yeni getirilmiş şey.

bîdâd (F.) [بئداد] zulüm.

bîdâdger (F.) [بیدادگر] zalim.

bîdâr (F.) [بیدار] uyanık.

bîdârbaht (F.) [بیداربخت] talihli.

bidâyet (A.) [بدایت] başlangıç.

bidâyette (A.-T.) [d] başlangıçta.

bîd-i mecnûn [بید مجنون] salkımsöğüt.

bîdil (F.) [بیدل] aşık.

bîdin (F.-A.) [بی دین] dinsiz.

bîdedeb (F.-A.)

bîeman (F.) [بی

bîendişe (F.) [

bîgâne (F.) [نه

bîgüman (F.) |

bîgünah (F.) [

bîh (F.) [بیخ] ا

bîhaber (F.-A.) [بی خبر] habersiz.

bîhadd (F.-A.) [بی حد] sınırsız.

bihakkın (A.) [بحق] hakkıyla, hak ederek.

bihamdillah (A.) [بحمدالله] Allah'a şükürler olsun.

bihâr (A.) [بحار] denizler.

bîhareket (F.-A.) [بی حرکت] hareketsiz.

bîhâsıl (F.-A.) [بی حاصل] sonuçsuz.

bîhayâ (F.-A.) [بی حیا] utanmaz, hayasız.

bîhayat (F.-A.) [بى حیات] cansız, yaşamayan.

bihâzelemlr (A.) [بهذا الامر] buna göre, bu durumda, böylelikle.

bihbûd (F.) [بهبود] sağlık.

bîhemtâ (F.) [بى همتا] benzersiz.

bîhesâb (F.-A.) [بى حساب] hesapsız, sonsuz.

bîhiss (F.-A.) [بى حس] hissiz, duygusuz.

bihişt (F.) [بهشت] cennet.

bîhod (F.) [بيخود] 1.baygın. 2.kendine olmama, kendinden geçme.

bihter (F.) [بتر]

bîhude (F.) [به]

bîinsâf (F.-A.)

bîkâr (F.) [كار]

bîkarâr (F.-A.)

bîkr (A.) [بكر]

bîl (F.) [بيل] b

bilâd (A.) [بلاد] 1.öldürücü. 2.memnuncü.

bilâfâsıla (A.) [بلافاصله] aralıksız, kesintisiz.

bilâhareket (A.) [بلاحرکت] hareketsiz, hareket etmeden.

bilâhere (A.) [بالآخرة] 1.sonradan. 2.sonunda, nihayet.

bilâinkıtâ (A.) [بلاانقطاع] kesintisiz, aralıksız.

bilâkayt (A.) [بلاکيد] kayıtsız şartsız, kesin.

bilakis (A.) [بالعكس] aksine, tersine.

bilâmâni'a (A.) [بلامانع] engelsiz

bilâmazeret (A.) [بلامعذرت] mazeretsiz, özür bildirmeksizin.

bilâmerhamet (A.) [بلامرحمت] acımasızca.

bilâmühlet (A.) [بلامهلت] zaman tanımadan, süre vermeden.

bilâpervâ (A.-F.) [بلاپروا] korkusuzca.

bilâşikâyet (A.) [بلاشكايت] şikayet etmeden.

bilâte'ehhür (A.) [بلا تأخر] gecikmeden.

bilâtefrik (A.) [بلا تفريق] hiçbir ayırım gözetmeksizin.

bilâtehlike (A.) [بلا تهلكه] tehlikesizce.

bilâteminat (A.)

bilâücret (A.)

bilcümle (A.)

bilfarz (A.) [ب]

bilfiil (A.) [ب]

bilhassa (A.) [ب]

biliktizâ (A.) [ب]

bililtizâm (A.) [بالتزام] istemek, istemek istemek.

bilistifade (A.) [بالاستفادة] yararlanarak, istifade ederek.

bilistihsâl (A.) [بالاستحصال] alarak, elde ederek.

biliştirâk (A.) [بالاشتراك] katılarak.

billûr (A.) [بلور] kristal.

bilmecebûriye (A.) [بالمجبوريه] zorunlu olarak, mecburen.

bilmukabele (A.) [بالمقابله] karşılığında, aynen, mukabele ederek, mukâbil olarak.

bilmünâsebe (A.) [بالمناصبه] bir münasebetle, sırası geldiğinde.

bilmünâvebe (A.) [بالمناوبه] dönüşümlü.

bilmüzakere (A.) [بالمذاكره] görüşülerek.

bilumum (A.) [بالعموم] tüm, bütün.

bilvâsita (A.) [بالواسطه] dolaylı olarak.

bîm (F.) [بیم] korku.

bîma'nâ (F.-A.) [بى معنى] anlamsız.

bîmâr (F.) [بیمار] hasta.

bîmârân (F.) [بیماران] hastalar.

bîmecâl (F.-A

bîmekân (F.-A

bîmerhamet (I

bîmeze (F.) [هـ

bîmihr (F.) [ر

bîmisâl (F.-A.

bîmuhâbâ (F.-

bîmübâlât (F.-A.) [بى بىء] kayıtsız, umutsuz.

bîmürüvvet (F.-A.) [بى مروت] mürüvvetsiz.

bin (A.) [بن] oğul.

binâ (A.) [بناء] yapı.

bînâ (F.) [بینا] gören, iyi gören.

binâberin (A.-F.) [بنابرین] bundan dolayı, buna dayanarak.

binâen (A.) [بناء] dayanarak, göre.

binâenaleyh (A.) [بناء عليه] bu yüzden, bundan dolayı.

bînâm (F.) [بینام] adsız, tanınmamış.

bînamaz (F.) [بی نماز] beynamaz.

bînasîb (F.-A.) [بی نصیب] nasipsiz, kısmetsiz.

bînazîr (F.-A.) [بی نظیر] benzersiz.

bînemek (F.) [بی نمک] tuzsuz.

bînevâ (F.) [بینوا] 1.zavallı. 2.yoksul.

bînî (F.) [بینی] burun.

bînihaye (F.-A.) [بی نهایت] sonsuz, bitmez tükenmez.

binnetice (A.)

binnisbe (A.)

bint (A.) [بنت]

bîpâyân (F.) [

bîpervâ (F.) [

bir gûna (T.-F

bir nevi (T.-A

birâder (F.) [برادر] kardeş.

bîrahm (F.-A.) [بی رحم] merhametsiz, acımasız.

bîrayb (F.-A.) [بی ریب] kuşkusuz.

birinc (F.) [برنج] pirinç.

birîşte (F.) [برشته] kavrulmuş.

bîrûn (F.) [بیرون] 1.dış. 2.dışarı.

biryân (F.) [بریآن] kebap.

bisât (A.) [بساط] yaygı.

bîsebat (F.-A.) [بى ثبات] dayanıksız.

bîsebeb (F.-A.) [بى سبب] dayanıksız.

bîser (F.) [بى سر] başsız.

bîst (F.) [بیست] yirmi.

bister (F.) [بستر] yatak.

bîsûd (F.) [بى سود] yararsız.

bisyâr (F.) [بسیار] çok.

bîşe (F.) [بیسه] orman.

bîşerm (F.) [م.

bîşuur (F.-A.)

bîşübhe (F.-A

bîşümâr (F.) [

bîtâb (F.-A.) [

bîtâb kalmak |

bîtâbane (F.) [

bitamâmihâ (بیتامیه, tamamen.

bîtaraf (F.-A.) [بى طرف] tarafsız.

bîtarafâne (F.-A.) [بى طرفانه] tarafsızca, yan tutmadan.

bittab' (A.) [بالتبع] doğal olarak.

bittafsîl (A.) [بالتفصیل] ayrıntılı olarak, uzun uzadıya.

bittamâm (A.) [بالتمام] tümüyle.

bîve (F.) [بیوه] dul.

bîvefâ (F.-A.) [بى وفا] vefasız.

bîvezen (F.) [بيوه زن] dul kadın.

bîzâr (F.) [بيزار] bıkmış, usanmış.

bîzâr olmak bıkmak, usanmak.

bizâtihi (A.) [بذاته] kendiliğinden.

bizzarûre (A.) [بالضرورة] zorunlu olarak.

bostân (F.) [بوستان] bahçe.

bû (F.) [بو] koku.

bu'd (A.) [بعد] 1.uzaklık. 2.boyut.

bu'diyet (A.)

bûd (F.) [بود]

buğrâ (F.) [فرا]

buhâlâ (A.) [ب]

buhâr (A.) [بار]

buhl (A.) [بخل]

buhrân (A.) [بحر]

buht (A.) [بخت] şanssızlık.

buhûr (F.) [بخور] tütsü.

buhurdan (F.) [بخوردان] tütsülük, tütsü kabı.

buk'a (A.) [بقعه] 1.yer, diyar. 2.ülke.

buk'avî (A.) [بقعوى] yerel.

bûm (F.) [بوم] 1.yer. 2.ülke.

bûm (F.) [بوم] baykuş.

bûmehen (F.) [بومهن] deprem.

bundan mâada (T.-A.) [dan+m] bundan başka, bunun yanısıra.

bûr (F.) [بور] kumral.

burc (A.) [برج] 1.burç. 2.yıldız kümesi.

burhan (A.) [برهان] kanıt, delil.

bûriya (F.) [بوريا] hasır.

burûc (A.) [بروج] burçlar.

burûdet (A.) [برودت] soğukluk.

bûs etmek öpmek.

bûse (F.) [وسه]

bûstân (F.) [ان]

bûte (F.) [بوته]

bûtimar (F.) [

butlân (A.) [ن]

butûn (A.) [ن]

bûy (F.) [بوى]

bûydâr (F.) [بويدار] koku.

bûzîne (F.) [بوزينه] maymun.

bühtân (A.) [بهتان] iftira.

bühtân etmek iftira etmek.

bükâ (A.) [بكاء] ağlama.

bûlaceb (A.) [بوالعجب] şaşılacak şey.

büldân (A.) [بلدان] beldeler, diyarlar, ülkeler.

büleğâ (A.) [بلغاء] belagat sahipleri.

bülend (F.) [بلند] 1.yüksek. 2.yüce.

bülendbâlâ (F.) [بلندبالا] uzun boylu.

bülendpervâz (F.) [بلندپرواز] 1.yükseklerden uçan. 2.şerefli.

bülheves (A.) [بوالهوس] maymun iştahlı.

bülûğ (A.) [بلوغ] erginlik.

bün (F.) [بن] 1.kök. 2.dip. 3.temel.

bünyâd (F.) [بنیاد] 1.temel, kök. 2.yapı, bina.

bünye (A.) [بنیه] yapı.

bünyeviyat (A)

bürdbâr (F.) [

bürde (A.) [ده

bürhân (A.) [ح

bürîde (F.) [ده

bürka (A.) [قع

bürnâ (F.) [رنا

bürrân (F.) [بران] KURBAN.

bürûdet (A.) [برودت] soğukluk.

bürûz (A.) [بروز] ortaya çıkma.

büstân (F.) [بستان] bahçe.

büşrâ (A.) [بشرا] müjde.

büt (F.) [بت] put.

büthâne (F.) [بت خانه] puthane.

bütperest (F.) [بت پرست] putperest, puta tapan.

bütûn (A.) [بطون] 1.karınlar. 2.kuşaklar, nesiller.

büyût (A.) [بيوت] 1.evler. 2.beyitler.

büz (F.) [بز] keçi.

büzdil (F.) [بزدل] ödle.

büzûr (A.) [بذور] tohumlar.

büzürg (F.) [بزرگ] 1.büyük. 2.ul.

büzürgân (F.) [بزرگان] 1.büyükler. 2.ulular.

büzürgzâde (F.) [بزرگ زاده] seçkin kişinin çocuğu, asilzade, kişizade.

C

câ (F.) [جا] 1.yer. 2.mevki. 3.makam.

ca'l (A.) [جعل] yapma.

ca'lî (A.) [جعلى] 1.yapma, uydurma. 2.sahte.

câbecâ (F.) [جا]

câbir (A.) [نابير]

câdde (A.) [اده]

câdû (F.) [جادو]

câdûger (F.) [

câh (F.) [جاه]

câhid (A.) [اهد]

câhil (A.) [جاهل] bilgisiz.

câhilâne (A.-F.) [جاهلانه] cahilce.

câiz (A.) [جائز] uygun.

câize (A.) [جائزه] ödül.

câlib (A.) [جالب] ilginç, çekici.

câlib -i dikkat [جالب دقت] dikkat çekici.

câm (F.) [جام] 1.kadeh. 2.şişe. 3.cam.

câme (F.) [جامه] giysi.

câmedân (F.) [جامه دان] gardrop.

câmegî (F.) [جامگی] 1.giysi parası. 2.hizmetçi.

câmekan (F.) [جامكان] hamamda soyunma odası.

câmekan (F.-A.) [جامكان] 1.camlı bölme. 2.vitrin.

câmeşûy (F.) [جامه شوی] çamaşırcı.

câmi' (A.) [جامع] 1.toplayan. 2.cami.

câmia (A.) [جامعه] topluluk.

câmid (A.) [جامد] 1.cansız. 2.donuk.

câmûs (A.) [س]

cân (F.) [جان]

cânâ (F.) [جانا]

cânân (F.) [نان]

cânâne (F.) [نه]

cânbâz (F.) [ن]

cândâr (F.) [ار]

canefşân (F.) [جان فشان] canını hiçe sayan, fedai.

cânefzâ (F.) [جان افزا] cana can katan.

cânfersâ (F.) [جان فرسا] ömür törpüsü, yürek tüketen.

cânfeşân (F.) [جان فشان] canını hiçe sayan, fedai.

cânfezâ (F.) [جان افزا] cana can katan.

cângüdâz (F.) [جان گداز] yürek yakan.

canhıraş (F.) [جان خراش] yürek paralayan.

cânib (A.) [جانب] taraf.

cânişin (F.) [جانشين] halef, birinin yerine oturan.

cânnisâr (F.-A.) [جان نثار] canını feda eden.

cânsipâr (F.) [جان سپار] canını feda eden.

cânsiperâne (F.) [جان سپرانه] canını feda edercesine.

cânsitân (F.) [جان ستان] can alan.

cânver (F.) [جان ور] 1.canlı. 2.canavar.

câr (A.) [جار] komşu.

cârî (A.) [جار] geçerli, yürürlükte.

câriha (A.) [عه]

câriye (A.) [يه]

cârû (F.) [جارو]

cârûb (F.) [رب]

câsûsî (A.-F.)

câvid (F.) [لود]

câvidân (F.) [ل]

cây (F.) [جای] yer.

câygâh (F.) [جايگاه] 1.yer. 2.makam.

câyî' (A.) [جايع] aç.

câynişîn (F.) [جايانشين] birinin yerine geçen, halef.

câzib (A.) [جاذب] 1.ilginç. 2.çekici.

câzibe (A.) [جاذبه] çekicilik.

cazibedar (A.-F.) [جاذبه دار] çekici, cazibeli.

câzibiyyet (A.) [جاذبيت] çekicilik.

cebâbire (A.) [جبابره] zorbalar.

cebânet (A.) [جبانته] korkaklık.

cebbâr (A.) [جبار] 1.zorba. 2.güçlü. 3.Tanrı. 4.tuttuğunu koparan, becerikli.

cebbârî (A.-F.) [جبارى] 1.zorbalık. 2.beceriklilik, tuttuğunu koparma.

cebel (A.) [جبل] dağ.

cebhe (A.) [جبهه] 1.cephes. 2.alın. 3.yüz.

cebîn (A.) [جبین] korkak.

cebr (A.) [جبر] 1.zorlama. 2.cebir.

cebr etmek zo

cebren (A.) [ال

cebrî (A.) [رى

cedâvil (A.) [ال

cedd (A.) [جد]

cedel (A.) [دل

cedelî (A.) [ى

cedî (A.) [جدى] 1.oglak. 2.oglak bulucu.

cedîd (A.) [جدید] yeni.

cedîde (A.) [جدیده] yeni.

cedvel (A.) [جدول] 1.cetvel. 2.çizelge.

cefâ (A.) [جفا] üzme, eziyet etme.

cefâ çekmek cefaya katlanan, üzülen.

cefâcû (A.-F.) [جفاجو] üzen, cefa eden.

cefâdîde (A.-F.) [جفادیده] üzülmüş, cefa çekmiş.

cefâkâr (A.-F.) [جفاكار] 1. cefa eden, üzen. 2. cefa çeken, üzülen.

cefâkârî (A.-F.) [جفاكارى] 1. cefa etme, üzme. 2. cefa çekme.

cefâkeş (A.-F.) [جفاکش] üzülen, cefa çeken, eziyete katlanan.

cefâpîşe (A.-F.) [جفاپیشه] 1. üzmeyi huy edinmiş, cefa eden. 2. aşığını üzen sevgili.

cefcâf (F.) [جفجاف] 1. hoppa kadın. 2. orospu.

ceffalkalem (A.) [جف القلم] çalakalem.

cefr (A.) [جفر] gaipten haber veren bilim.

cehâlet (A.) [جهل]

cehd (A.) [جهد]

cehd etmek çabalamak.

cehele (A.) [له]

cehennemî (A.) [جهنمي]

cehl (A.) [جهل]

cehren (A.) [ل]

celâdet (A.) [جلدت]

celâl (A.) [جلال] ululuk.

celb (A.) [جلب] kendine çekme.

celb edilmek 1. kendine çekilmek. 2. yazı ile çağırılmak.

celb etmek 1. kendine çekmek. 2. yazı ile çağırmak.

celbnâme (A.-F.) [جلب نامه] çağırma mektubu.

celeb (A.) [جلب] sığır tüccarı.

celesât (A.) [جلسات] oturumlar.

celîl (A.) [جليل] ulu.

celîs (A.) [جليس] arkadaş.

cellâd (A.) [جلاد] cellat.

cellâdî (A.-F.) [جلادی] cellatlık.

celse (A.) [جلسه] oturum.

cem' (A.) [جمع] 1.toplama. 2.çoğul.

cem' edilmek toplanılmak.

cem' etmek toplamak, derlemek, bir araya getirmek.

cem'an (A.) [١]

cem'ıyyât (A.

cem'ıyyet (A.

cem'ıyyet -i a

cemâat (A.) [٢]

cemâd (A.) [اد]

cemâdât (A.) |

cemâhîr (A.) [جمهورية] cumhuriyet.

cemâl (A.) [جمال] yüz güzelliği.

cemel (A.) [جمل] deve.

cemî' (A.) [جميع] tümü.

cemî'an (A.) [جميعا] tümüyle.

cemil (A.) [جميل] 1.güzel. 2.yüzü güzel.

cemîle (A.) [جميله] iyilik.

cemiyet (A.) [جمعية] topluluk, toplum.

cemm (A.) [جم] kalabalık.

cenâb (A.) [جناب] hazret.

cenâbet (A.) [جنابت] 1.pis, murdar. 2.cünüplük hali.

cenâh (A.) [جناح] kanat.

cenb (A.) [جنب] taraf.

cendere (A.) [جندره] 1.pres. 2.basınç, baskı. 3.oklava.

ceng (F.) [جنگ] savaş.

ceng etmek 1.savaşmak. 2.dövüşmek.

cengâver (F.)

cengâverî (F.)

cengcû (F.) [و]

cengel (F.) [ئ]

cennât (A.) [ت]

cennet (A.) [ت]

cennet -i a'lâ |

cennetmekân (A.) [جـنـتـ مـكـانـ] mekân cennet olan.

cenûb (A.) [جنوب] güney.

cenûb -i garb [جنوب غرب] güneybatı.

cenûb -i garbî [جنوب غربی] güneybatı.

cenûb -i şark [جنوب شرق] güneydoğu.

cenûb -i şarkî [جنوب شرقی] güneydoğu.

cenûbî (A.) [جنوبی] güneye ait.

cerâd (A.) [جراد] çekirge.

cerâhat (A.) [جراحت] yara.

cerâid (A.) [جرائد] gazeteler.

cerâim (A.) [جرائم] suçlar.

cerbeze (A.) [جربزه] beceriklilik.

ceres (A.) [جرس] 1.çan. 2.çingırak.

cereyân (A.) [جریان] 1.akış. 2.oluş. 3.akım.

cereyân etmek olmak, gerçekleşmek.

cerge (F.) [جرگه] küme.

cerh (A.) [جرح]

cerh edilmek

cerh etmek 1.

cerîde (A.) [ده]

cerîha (A.) [هه]

cerîme (A.) [هه]

cerrâh (A.) [ح]

cerrâhî (A.) [جراحی] operatörlük.

cesâmet (A.) [جسامت] irilik.

cesâret (A.) [جسارت] cesurluk.

cesîm (A.) [جسيم] iri, büyük.

cesîmülcüsse (A.) [جسيم الجثه] iri yapılı, iriyarı.

cesûr (A.) [جسور] cesaret sahibi.

cev (F.) [جو] arpa.

cevâb (A.) [جواب] 1.yanıt. 2.karşılık.

cevâben (A.) [جوابا] yanıt olarak.

cevâd (A.) [جواد] cömert.

cevâhir (A.) [جواهر] 1.mücevherler. 2.mücevher.

cevâmi' (A.) [جوامع] camiler.

cevâmid (A.) [جوامد] cansız varlıklar.

cevâmîs (A.) [جواميس] mandalar.

cevân (F.) [جوان] genç.

cevânib (A.) [جوانب] yanlar, yönler.

cevârî (A.) [ى

cevâz (A.) [از

cevâz vermek

cevdet (A.) [ت

cevelân (A.) [

cevelân etmek

cevelângâh (A) /eri.

cevf (A.) [جوف] جوف.

cevher (A.) [جوهر] 1.mücevher. 2.öz. 3.elmas.

cevherfürûş (A.-F.) [جوهر فروش] mücevherci.

cevherî (A.) [جوهرى] 1.mücevherle ilgili. 2.mücevherli. 3.öz ile ilgili.

cevîn (F.) [جوین] arpadan yapılmış.

cevir (A.) [جور] haksızlık, üzülme, üzme, zulüm.

cevir çekmek acı çekmek, zulüm görmek.

cevr (A.) [جور] haksızlık, üzme, üzülme, zulüm.

cevr etmek haksızlık etmek, üzmemek, acı çektmirmek.

cevşen (F.) [جوشن] zırhlı giysi.

cevv (A.) [جو] 1.hava. 2.boşluk.

cevvâl (A.) [حوال] çok hareketli, koşan.

cevvî (A.) [جوی] hava ile ilgili.

cevzâ (A.) [جوزاء] ikizler burcu.

ceyb (A.) [جيب] cep.

ceyş (A.) [جيس] asker.

ceyyid (A.) [د]

cezâ (A.) [جزاء]

cezâir (A.) [ئر]

cezâlet (A.) [ت]

cezb (A.) [ذب]

cezb edilmek

cezb etmek ke

cezbe (A.) [جبه] 1.çuğru. 2.kendinden geçiş.

cezer (A.) [جزر] havuç.

cezîre (A.) [جزيره] ada.

cezm (A.) [جزم] kesin karar.

cezm etmek kesin karar vermek, kesin olarak niyetlenmek.

cezzâb (A.) [جذاب] çekici, cazibeli.

cibâl (A.) [جبال] dağlar.

cibillet (A.) [جبلت] karakter, yaratılış.

- cibilliyet (A.) [جبلیت] karakter, yaratılış.
- cibilliyetsiz (A.-T.) [جبلیتسز] karaktersiz, kötü yaratılışlı.
- cidâl (A.) [جدال] mücadele.
- cidâlcû (A.-F.) [جدال جو] mücadelecî.
- cidâr (A.) [جدار] 1.duvar. 2.zar.
- cidden (A.) [جدا] ciddi olarak.
- ciddî (A.) [جدی] 1.ağırbaşlı. 2.önemli.
- ciddiyyet (A.) [جدیت] 1.ciddilik. 2.ağırbaşlılık.
- cîfe (A.) [جیفه]
- ciger (F.) [بگر]
- cigergûşe (F.)
- cigerpâre (F.)
- cigersûz (F.) [
- cihâd (A.) [هاد]
- cihâd etmek d
- cihân (F.) [جهان] 1.dünya. 2.alam.
- cihânâferîn (F.) [جهان آفرین] dünyayı yaratan, Tanrı.
- cihandar (F.) [جهاندار] büyük hükümdar, imparator.
- cihandîde (F.) [جخان دیدہ] görmüş geçirmiş.
- cihangîr (F.) [جهانگیر] büyük hükümdar, imparator.
- cihangîrî (F.) [جهانگیری] büyük hükümdarlık, imparatorluk.
- cihângüşâ (F.) [جهانگشا] dünyayı feth eden, fatih hükümdar.
- cihânî (F.) [جهانی] 1.dünya ile ilgili. 2.insan.

cihannüma (F.) [جهان نما] 1.dünya atlası. 2.taraça.

cihâr (F.) [چهار] dört.

cihâren (A.) [جهارا] açıkça.

cihât (A.) [جهات] 1.yönler. 2.sebepler. 3.yerler.

cihâz (A.) [جهاز] 1.çeyiz. 2.aygıt. 3.sistem.

cihet (A.) [جهت] 1.yön, taraf. 2.bakım, nokta. 3.sebep.

cilâ (A.) [جلاء] 1.parlaklık. 2.cila.

cilâdar (A.-F.) [جلادار] cilalı.

cild (A.) [جلد]

cilve (A.) [بلوه]

cilvegâh (A.-I

cilvegâh olma

cilveger (A.-F

cilvesâz (A.-F

cimâ' (A.) [ع]

cimâ' etmek cimâ' etmek durumuna.

cinâ'î (A.) [جنائی] cinayetle ilgili.

cinân (A.) [جنان] 1.cennetler. 2.bahçeler.

cinayetkâr (A.-F.) [جنایتکار] câni, cinayet işleyen.

cinâze (A.) [جنزه] tabut.

cindar (A.-F.) [جندار] cinci, afsuncu.

cindarlık (A.-F.-T.) cincilik, afsunculuk, muskacılık.

cinnet (A.) [جنت] çıldırma.

cins (A.) [جنس] 1.tür. 2.soy.

cinsî (A.) [جنسى] cinsel.

cirm (A.) [جرم] cismin kapladığı yer, hacim.

cism (A.) [جسم] 1.cisim, madde. 2.vücut, beden.

cismânî (A.) [جسمانى] 1.cisim ile ilgili. 2.bedensel.

cismen (A.) [جسما] bedenlen.

cisr (A.) [جسر] köprü.

civan (F.) [جوان] genç.

civânân (F.) [

civanbaht (F.)

civânî (F.) [نى

civânmerd (F.

civâr (A.) [وار

cîve (F.) [جيوه

cizye (A.) [زيه

cû (F.) [جو] 1.alayan. 2.alama.

cû (F.) [جو] çay, ırmak.

cû' (A.) [جوش] açlık.

cûce (F.) [جوجه] civciv.

cûd (A.) [جود] cömertlik.

cuğd (A.) [جغد] baykuş.

cûlâh (F.) [جولاه] 1.dokumacı. 2.çulha.

cum'a (A.) [جمعه] cuma.

- cumhûr (A.) [جمهور] 1.halk. 2.kalabalık.
- cumhûrî (A.) [جمهوری] cumhuriyetle ilgili.
- cumhûriyyet (A.) [جمهوریت] cumhuriyet.
- cûş (F.) [جوش] 1.coşku. 2.kaynama.
- cûş eylemek coşmak, coşup taşmak.
- cûşâcûş (F.) [جوشاجوش] coşkun, coşkulu.
- cûşân (F.) [جوشان] 1.coşan. 2.kaynayan.
- cûşîş (F.) [جوشش] coşku.
- cûy (F.) [جوی]
- cûy (F.) [جوی]
- cûybâr (F.) [ز]
- cûyende (F.) [
- cübn (A.) [جن]
- cüdâ (F.) [جدا]
- cüda kalmak ؛
- cüdâyî (F.) [جایی] айырма.
- cüdrân (A.) [جدران] duvarlar.
- cüft (F.) [جفت] çift.
- cüfte (F.) [جفته] çifte.
- cühelâ (A.) [جهلاء] cahiller.
- cühhâl (A.) [جهال] cahiller.
- cüllâh (A.) [جلاه] dokumacı, çulhacı.
- cülûs (A.) [جلوس] 1.oturma. 2.tahta geçme.

cülûs etmek tahta geçmek.

cülûsiyye (A.) [جلوسيه] 1.tahta çıkan hükümdarın dağıttığı bahşış. 2.tahta çıkan hükümdar için yazılan şiir.

cümcüme (A.) [جمجمه] kafatası.

cümel (A.) [جمل] cümleler.

cümle (A.) [جمله] 1.bütün, tüm. 2.tümce.

cümleten (A.) [جملة] tümüyle

cümûd (A.) [جمود] donukluk.

cümûdiyye (A.)

cünbân (F.) [ن]

cünbiş (F.) [ن]

cünd (A.) [جند]

cündî (A.) [ن]

cündîlik (A.-T)

cünha (A.) [ه]

cünûd (A.) [د]

cürm (A.) [جرم] suç.

cürûf (A.) [جروف] maden atığı, maden posası.

cüsse (A.) [جته] gövde, yapı.

cüstücû (F.) [جست و جو] arayış, arama.

cüvâl (F.) [جوال] çuval.

cüvân bk. civan.

cüz' (A.) [جزء] 1.parça. 2.medrese alfabe kitabı.

cüz'î (A.) [جزئى] çok az.

cüz'ıyyât (A.) [جزئيات] küçük şeyler, önemsiz şeyler.

cüzâm (A.) [جذام] cüzzam.

cüzdan (A.-F.) [جزدان] 1.para çantası. 2.evrak çantası.

Ç

çâbük (F.) [چابک] kıvrak, çevik, çabuk.

çâbükî (F.) [چابکی] kıvraklık, çeviklik, çabukluk.

çâbükpâ (F.) [چابک پا] ayağına çabuk.

çâbükrev (F.) [چابک رو] hızlı giden.

çâbüksüvar (F.) [چابک سوار] usta binici.

çâder (F.) [چادر]

çâdernişin (F.) [چادرنشین]

çadır (F.) [چادر]

çağz (F.) [چغز]

çâh (F.) [چاه]

çâk (F.) [چاک]

çâk etmek yırtmak.

çâk olmak yırtılmak.

çâkâçâk (F.) [چاکاچاک] kılıç şakırtısı.

çâker (F.) [چاکر] 1.kul. 2.hizmetkâr.

çâkerî (F.) [چاکری] 1.kulluk. 2.hizmetkârlık.

çâkûç (F.) [چاکوچ] çekic.

çâlâk (F.) [چالاک] çevik, kıvrak.

çâlâkî (F.) [چالاکي] çeviklik, kıvraklık.

çâlik (F.) [چالیک] çelik çomak.

çâlpâre (F.) [چارپاره] çalpara.

çâme (F.) [چامه] şîir.

çâne (F.) [چانه] çene.

çâpâr (F.) [چاپار] 1.ulak. 2.postacı.

çâplûs (F.) [چاپلوس] dalkavuk.

çar (F.) [چار] çare.

çar (F.) [چار] dört.

çârçûbe (F.) [چارچوبه] çerçeve.

çardak (F.) [ق]

çârdeh (F.) [۵۱]

çâre (F.) [چاره]

çârecû (F.) [عَـرَـعُـو]

çâresâz (F.) [çâresâz]

çâresâz olmak

çâresâzî (F.) [

çârgâh (F.) [چرگاه] TURK MUSIKSISTEMÜ ÜN MAKAMI.

çârgûşe (F.) [چار گوشه] dört köşe.

çarh (F.) [چرخ] 1.tekerlek. 2.çarkıfelek. 3.felek. 4.tef. 5.çıkırcı.

çarmih (F.) [چارمخ] çarmih.

çârnâçâr (F.) [چارناچار] ister istemez, çaresiz, mecburen.

çârpâ (F.) [چارپا] dört ayaklı.

çârsû (F.) [چارسو] dört yön.

çârsû (F.-A.) [چارسو] çarşı.

çarşeb (F.) [چارشب] çarşaf.

çarşenbe (F.) [چارشنبه] çarşamba.

çârtâk (F.) [چارطاق] 1.çardak. 2.kare şeklinde çadır.

çarüm (F.) [چارم] dördüncü.

çâryâr (F.) [چاريار] dört halife, Ebubekir, Ömer, Osman ve Ali.

çâşni (F.) [چاشنی] çeşni.

çâşnigîr (F.) [چاشنی گیر] çeşnici.

çâşt (F.) [چاشت] kuşluk vakti.

çeğâle (F.) [اله]

çeh (F.) [چه]

çehâr (F.) [هار]

çehre (F.) [هره]

çehreperdâz (F.) [چهره پرداز]

çekâçâk (F.) [چک‌آچاک]

çekîde (F.) [ده]

çekûç (F.) [چک‌وچ]

çelîpâ (F.) [چلیپا] haç.

çem (F.) [چم] 1.salınma. 2.süslü.

çemen (F.) [چمن] 1.çimenlik, çayırılık. 2.yeşillik.

çemenzâr (F.) [چمنزار] çimenlik.

çenâr (F.) [چنار] çınar.

çenber (F.) [چنبر] 1.çember. 2.kasnak.

çend (F.) [چند] 1.kaç. 2.birkaç. 3.ne zamana kadar.

çendan (F.) [چندان] o kadar, onca.

çendin (F.) [چندین] bu kadar, bunca.

çeng (F.) [چنگ] 1.pençe. 2.el. 3.harp, çeng.

çengâl (F.) [چنگال] 1.pençe. 2.çengel.

çengî (F.) [چنگی] 1.çeng çalan. 2.dansöz, çengi.

çep (F.) [چپ] sol.

çerâ (F.) [چرا] otlama.

çerâgâh (F.) [چراگاه] otlak.

çerâğ (F.) [چراغ]

çerâğân (F.) [چراغان]

çerâkese (A.)

çerb (F.) [چرب]

çerbzebân (F.) [چربزبان]

çerh (F.) [چرخ]

.ef.

çerm (F.) [چرم]

çeşm (F.) [چشم] عصب.

çeşmân (F.) [چشمان] gözler.

çeşmderîde (F.) [چشم دریده] arsız.

çeşme (F.) [چشمه] 1.pınar. 2.çeşme.

çetr (F.) [چتر] 1.gölgelik. 2.şemsiye.

çevgân (F.) [چوگان] çevgen.

çeyrek (F.) [چهاریک] dörtte bir, çeyrek.

çîgûne (F.) [چگونه] nasıl.

çigûnegî (F.) [چگونگی] nitelik.

çihâr (F.) [چهار] dört.

çihar yâr (F.) [چهاریار] dört halife. Ebubekir, Ömer, Osman, Ali.

çihârüdü (F.) [چهار و دو] dört ve iki.

çihârüse (F.) [چهار و سه] dört ve üç.

çihârüyek (F.) [چهار و یک] dört ve bir.

çihil (F.) [چهل] kırk.

çihilpâ (F.) [چهل پا] kırkayak.

çihre (F.) [چهره]

çil (F.) [چل] k

çile (F.) [چله]

çilekeş (F.) [چله‌کش]

çimen (F.) [چمن]

çîn (F.) [چین]

çirâğ (F.) [چراغ]

çîredest (F.) [چیره‌دست] yalçın, ıstırmak.

çirk (F.) [چرک] 1.kir. 2.irin.

çirkâb (F.) [چرک آب] pis su.

çirkîn (F.) [چرکین] 1.kirlenmiş. 2.çirkin.

çîz (F.) [چیز] şey.

çûb (F.) [چوب] 1.sopa. 2.odun. 3.tahta.

çûbân (F.) [چوبان] çoban.

çûbek (F.) [چوبک] 1.tokmak, tokaç. 2.çomak.

çun (F.) [چون] 1.gibi. 2.mademki. 3.nasıl. 4.için. 5.çünkü.

çün (F.) [چن] 1.gibi. 2.mademki. 3.nasıl. 4.için. 5.çünkü.

çünki (F.) [چونكه] çünkü.

çüst (F.) [چست] çevik, kıvrak.

çüstî (F.) [چستى] çeviklik, kıvraklık.

çüvâl (F.) [چوال] çuval.

çüvaldûz (F.) [چوالدوز] çuvaldız.

D

dâ'î (A.) [داعى] 1.dua eden, duacı. 2.davet eden.

dâ'ussıla (A.) [داء الصله] yurdunu özleme, köyünü özleme.

dâd (F.) [داد] 1.adalet. 2.iyilik, ihsan.

dâd (F.) [داد] 1.verme. 2.verdi. 3.vergi.

dâdgâh (F.) [دادگاه] mahkeme.

dâdhâh (F.) [ده]

dâdres (F.) [درد]

dâdû (F.) [دادو]

dâdüferyâd (F.)

dâdüsited (F.)

dâfi' (A.) [دافع]

dâğ (F.) [داغ]

dağal (F.) [داغ-چاله, mchardaa, alavere alavere].

dağalbâz (F.) [داغل باز] hileci.

dağdağa (A.) [دغدغه] telaş, gürültü patırtı.

dâhî (A.) [داهى] deha sahibi.

dâhil (A.) [داخل] iç, içeri.

dâhil olmak içeri girmek.

dâhile (A.) [داخله] iç, iç yüz.

dâhilen (A.) [داخل] içten.

dâhilî (A.) [داخلی] iç ile ilgili, iç yüze ait.

dâhiliye (A.) [داخلیه] iç ile ilgili, iç yüze ait.

dahl (A.) [دخل] müdahale etme, karışma.

dahme (F.) [ضخمه] 1.mezar. 2.mezarlık. 3.lahit.

dâim (A.) [دائم] sürekli, devamlı.

dâimî (A.) [دائمی] sürekli, devamlı.

dâir (A.) [دائر] 1.ilişkin, hakkında. 3.dönen.

dâire (A.) [دائره] 1.daire. 2.büro, ofis. 3.devlet dairesi. 4.tef, zilli tef.

dâirenmâdâr (

dâirevî (A.) [دائرة]

dâirezen (A.-I

dâiye (A.) [دایه]

dakâyık (A.) [دکایک]

dakîk (A.) [دقیق]

dakîka (A.) [دقیقه]

dalâlet (A.) [دلالت] sapıklık.

dâll (A.) [دال] delalet eden.

dâlle (A.) [ضاله] sapık, yoldan çıkmış.

dâm (F.) [دام] 1.tuzak, kapan. 2.besi hayvanı.

dâmâd (F.) [داماد] damat, güveyi.

dâmân (F.) [دامان] etek.

dâmen (F.) [دامن] etek.

dâmenâlûde (F.) [دامن آلوده] iffetsiz.

dâmenbûs (F.) [دامن بوس] etek öpen.

dâmene (F.) [دامنه] yamaç, dağ eteği.

dâmengîr (F.) [دامن گیر] 1.davacı, şikayetçi. 2.eteğe sarılan.

dâmgâh (F.) [دامگاه] tuzak kurulmuş yer.

dân (F.) [دان] bilen.

dân (F.) [دان] kap.

dânâ (F.) [دانا] bilgili, iyi bilen.

dâne (F.) [دانه] 1.tohum. 2.yem. 3.tane.

dânende (F.) [

dâng (F.) [انگ]

dâniş (F.) [نش]

dânişâmûz (F.

dânişgâh (F.)

dânişmend (F.

dânişver (A.)

dâr (A.) [دار] 1.yurt. 2.ev.

dâr (F.) [دار] dar ağacı.

dâr (F.) [دار] sahip olan, bulunduran, tutan.

dâr -ı bekâ [دار بقا] ahiret.

dâr -ı fenâ [دار فنا] dünya.

dârâ (F.) [دارا] 1.sahip. 2.büyük hükümdar.

darabân (A.) [ضربان] 1.çarpıntı. 2.vuruş.

darabât (A.) [ضربات] 1.darbeler, vuruşlar.

- darb (A.) [ضرب] 1.vuruş. 2.para basımı. 3.dövme.
- darbe (A.) [ضربه] 1.vuruş, darbe. 2.bela.
- darbhâne (A.) [ضرب خانه] darphane, para basımevi.
- darbimesel (A.-F.) [ضرب مثل] atasözü.
- dârçîn (F.) [دارچین] tarçın.
- dârende (F.) [دارنده] sahip.
- darîr (A.) [ضرير] doğuştan kör.
- dârû (F.) [دارو] ilaç.
- dârûhâne (F.)
- dârûlaceze (A
- dârûlbedâyi (A
- dârûlelhân (A
- dârûleytâm (A
- dârûlfünun (A
- dârûlhilâfe (A
- dârûlkütüb (A.) [دارالکتب] kutuphane.
- dârûlmuallimât (A.) [دارالمعلمات] kız öğretmen okulu.
- dârûlmuallimîn (A.) [دارالمعلمين] erkek öğretmen okulu.
- dârûlmülk (A.) [دارالملک] başkent.
- dârûlvilâde (A.) [دارالولاده] doğumevi.
- dârüssaltana (A.) [دارالسلطنة] İstanbul.
- dârüsselam (A.) [دارالسلام] 1.Bağdat. 2.cennet.
- dâs (F.) [داس] orak.

dâstân (F.) [داستان] 1.destan. 2.hikaye. 3.masal.

dâstânî (F.) [داستانی] destânî, kahramanlıkla ilgili, epik.

davâ (A.) [دعوى] 1.dava. 2.teorem. 3.mesele.

dâver (F.) [داور] 1.yargıç. 2.hükümdar. 3.Tanrı.

davet (A.) [دعوت] çağrı.

dâye (F.) [دایه] dadı.

dâyin (A.) [داین] alacaklı.

deâvî (A.) [دعاوى] davalar.

debbağ (A.) [دبباغ]

debdebe (A.) [دبدهبه]

debir (F.) [دبیر]

ded (F.) [دد] dede

def (F.) [دف] defter

def' (A.) [دفع]

def' edilmek 1

def' etmek 1.uzaklaşmak. 2.gömmek.

def'a (A.) [دفعه] kez, kere, defa.

def'aten (A.) [دفعه] bir defada.

defaât (A.) [دفعات] kereler, defalar.

defâin (A.) [دفائن] gömüler, defineler.

defâtir (A.) [دفاتیر] defterler.

defîne (A.) [دفینه] gömü.

defn (A.) [دفن] gömme, defîn.

defter (A.) [دفتر] defter.

defterdâr (A.-F.) [دفتردار] 1.ildeki en üst düzey maliye yetkilisi. 2.maliye bakanı.

defzen (A.-F.) [دفزن] tef çalan.

deh (F.) [ده] on.

dehâ (A.) [دها] dahilik.

dehâlet (A.) [دخالته] 1.karışma. 2.sığınma.

dehâlîz (A.) [دهاليز] dehlizler.

dehân (F.) [دهان] ağız.

dehânbeste (F)

dehen (F.) [هن]

dehliz (A.) [بز]

dehr (A.) [دهر]

dehrî (A.) [رى]

dehriyye (A.)

dehşetâver (A)

dehşetengîz (A.-F.) [دهشنگيز] alkun, dehşet verici.

dekâkîn (A.) [دكاكين] dükkanlar.

delâil (A.) [دلائل] kanıtlar, deliller.

delâlet (A.) [دلالت] delillik, yol gösterme.

delâlet etmek 1.yol göstermek. 2.anlamına gelmek.

delîl (A.) [دليل] 1.kanıt. 2.rehber. 3.şahit.

delk (F.) [دلق] derviş hırkası.

dellâk (A.) [دلاک] tellak.

dellâl (A.) [دلال] komisyoncu, tellal.

delv (A.) [دلو] 1.kova. 2.kova burcu.

dem (A.) [دم] kan.

dem (F.) [دم] 1.zaman. 2.nefes. 3.içki.

demâdem (F.) [دمادم] her an.

dembedem (F.) [دمبدم] her an.

demsâz (F.) [دمساز] 1.yakın arkadaş.2.sırdaş.

denâet (A.) [دنائت] alçaklık.

dendân (F.) [دن]

dendanmüzd (

denî (A.) [دنى]

der (F.) [در] k

derâhim (A.) |

derakab (F.-A

derâmed (F.) |

derâz (F.) [درآز] uzun.

derbân (F.) [دربان] kapıcı.

derbâr (F.) [دربار] saray.

derbeder (F.) [دربدر] aylak, avare.

derbend (F.) [دربند] 1.dar geçit. 2.sınır kalesi. 3.hudut.

derc (A.) [درج] içine alma, biriktirme.

derc edilmek içine alınmak.

derc etmek içine almak.

derd (F.) [درد] 1.dert. acı. 3.ağrı.

derdâ (F.) [دردا] ne yazık ki, eyvahlar olsun.

derdest (F.) [درست] 1.yakalama. 2.el altında olma.

derdest edilmek yakalanmak.

derdest etmek yakalamak.

derdiser (F.) [درد سر] baş belası, baş ağrısı, sorun, problem.

derdmend (F.) [دردمند] dertli.

derecât (A.) [درجات] dereceler.

derece (A.) [درجه]

derekât (A.) [درکات]

dereke (A.) [درکه]

derende (F.) [درنده]

dergâh (F.) [درگاه]

derhâl (F.-A.)

derhâst (F.) [درخواست]

derhâtır (F.-A.) [درخواست] 1.hatırlama. 2.hatırlatma.

derhâtır ettirmek hatırlatmak, akla getirmek.

derhâtır eylemek hatırlamak.

derhor (F.) [درخور] layık.

derîçe (F.) [دریچه] 1.pencere. 2.küçük kapı.

derk (A.) [درک] 1.anlama, idrak etme. 2.alma.

derk etmek anlamak, idrak etmek.

derkenâr (F.-A.) [درکنار] kenar yazısı.

dermân (F.) [درمان] 1.ilaç. 2.çare. 3.güç.

dermânde (F.) [درمانده] 1.aciz. 2.zavallı.

dermeyân (F.) [درمیان] ortada.

dermeyân edilmek ortaya konulmak, ele alınmak.

dermeyân etmek ortaya koymak, ele almak.

derpîş (F.) [درپیش] göz önünde.

derpîş edilmek göz önünde bulundurulmak.

derpîş etmek göz önünde bulundurmak.

derrâk (A.) [دراک]

derre (F.) [دره]

dersaadet (F.-)

dershân (A.-F)

deruhde edilir

deruhde etmel

derûn (F.) [رون]

derûnî (F.) [درونی] içten gelen, iç anı.

dervâze (F.) [دروازه] 1.ana kapı. 2.kale kapısı. 3.şehir kapısı.

dervîş (F.) [درویش] 1.yoksul. 2.tarikat şeyhine bağlı mürit.

dervîşân (F.) [درویشان] dervişler.

deryâ (F.) [دریا] deniz.

deryâdil (F.) [دریادل] 1.gönlü zengin. 2.büyük himmetli.

deryâneverd (F.) [دریانورد] denizci.

derzî (F.) [درزی] terzi.

desâis (A.) [دسائس] hileler, oyunlar.

desîse (A.) [دسیسه] hile, oyun.

desîsekâr (A.-F.) [دسیسه کار] hileci, düzenbaz.

dessâs (A.) [دساس] hileci, düzenbaz.

dest (F.) [دست] el.

destân (F.) [دستان] 1.hikaye. 2.destan. 3.masal.

destâr (F.) [دستار] sarık.

destâvîz (F.) [دستاویز] küçük hediye.

destbedest (F.

destbûs (F.) [دستبوس]

destbûsî (F.) [دستبوسى]

deste (F.) [دسته]

destere (F.) [دستیره]

destgâh (F.) [دستگاه]

destgîr (F.) [دستگیر]

destî (F.) [دستى] 1. el. 2. el.

destkâr (F.) [دستکار] il işi.

destmâl (F.) [دستمال] 1.mendil. 2.el bezi.

destmüzd (F.) [دست مزد] 1.ücret, el emeği. 2.bahşiş.

destres (F.) [دسترس] ulaşma, elde etmek.

destres olmak ulaşmak, elde etmek.

destres olunmak ulaşılmak.

destûr (F.) [دستور] 1.izin. 2.zerdüş rahibi. 3.uzak dur. 4.izin ver.

deşne (F.) [دشنه] hançer.

deşt (F.) [دشت] 1.kır. 2.ova. 3.çöl.

devâ (A.) [دواء] 1.ilâç. 2.çare.

devâbb (A.) [دواب] 1.yük hayvanları. 2.binek hayvanları.

devâir (A.) [دوائر] daireler.

devâm (A.) [دوام] 1.süreklilik. 2.kalıcılık. 3.devam.

devâsâz (A.-F.) [دواساز] 1.çare olan. 2.tedavi eden, şifa veren.

devât (A.) [دوات] divit.

devâvîn (A.) [

deverân (A.) [

deverân etmel

devlet (A.) [ت

devr (A.) [دور

devrân (A.) [ن

devre (A.) [ره

dey (F.) [دی] ۴۱۳.

deyn (A.) [دين] borç.

deyr (A.) [دير] manastır.

dıl' (A.) [ضلع] kenar.

dırâz (F.) [دراز] uzun.

dî (F.) [دی] dün.

dîbâ (F.) [ديبا] ipekli kumaş.

dîbâce (F.) [ديباحه] giriş, önsöz.

dicâce (A.) [دجاجه] tavuk.

dîdâr (F.) [دیدار] 1.görüşme, buluşma. 2.yüz.

dîde (F.) [دیده] görmüş.

dîde (F.) [دیده] göz.

dîdegân (F.) [دیدگان] gözler.

dîg (F.) [دیگ] tencere.

diger (F.) [دیگر] diğer, başka.

dîgergûn (F.) [دیگرگون] başka.

dîgerkâm (F.)

dih (F.) [ده] k

dihât (F.) [هات]

dihhodâ (F.) [

dihkân (F.) [ن

dikkat (A.) [ت

dil (F.) [دل] g

dilârâ (F.) [دل آرا] gönül süsleyen.

dilâşûb (F.) [دل آشوب] gönül karıştıran, sevgili.

dilâver (F.) [دلاور] yürekli, yiğit.

dilâvîz (F.) [دلاويز] güzel, gönül çekici.

dilâzâr (F.) [دل آزار] gönül kıran, inciten.

dilâzürde (F.) [دل آزرده] kalbi kırık.

dilbâz (F.) [دلباز] gönül şenlendiren.

dilbend (F.) [دلبند] gönül bağlanan, sevgili.

- dilber (F.) [دلبر] gönül alan, güzel, sevgili.
- dilbeste (F.) [دلبسته] gönlü bağlanmış, aşık.
- dilcû (F.) [دلجو] gönlün aradığı, güzel, sevgili.
- dildâde (F.) [دل داده] gönlünü vermiş, aşık.
- dildâr (F.) [دلدار] gönül tutan, sevgili.
- dildüzd (F.) [دل دزد] gönül hırsız.
- dilefgâr (F.) [دل افگار] gönlü yaralı, aşık.
- dilefrûz (F.) [دل افروز] gönül aydınlatan, sevgili.
- dilfigâr (F.) [ـ]
- dilfirîb (F.) [ـ]
- dilgîr (F.) [گیر]
- dilgüdâz (F.) [ـ]
- dilgüşâ (F.) [ـ]
- dilhâh (F.) [ـ]
- dilhaste (F.) [ـ]
- dilhırâş (F.) [دل خراسان] yarek parçalayan.
- dilhûn (F.) [دل خون] yüreği kanlı, içi kan ağlayan.
- dilîr (F.) [دلیر] yürekli, yiğit.
- dilkeş (F.) [دلکش] cazibeli, gönül çekici.
- dilnişîn (F.) [دلنشین] makbul, hoş.
- dilnüvaz (F.) [دل نواز] gönül okşayan.
- dilpesend (F.) [دل پسند] gönlün beğendiği.
- dilrübâ (F.) [دلربا] gönül hırsız, gönül çalan.

dilsûhte (F.) [دل سوخته] bağı yanık, gönlü yaralı.

dilsûz (F.) [دلسوز] yürek yakan.

dilşâd (F.) [دلشاد] gönlü şen.

dilşâd etmek gönlünü şenlendirmek, mutlu etmek.

dilşâd olmak gönlü şenlenmek, mutlu olmak.

dilşikâr (F.) [دل شکار] gönül avcısı.

dilşiken (F.) [دل شکن] kalp kıran.

dilşikeste (F.) [دل شکسته] kalbi kırık.

dilteng (F.) [دل تنگ]

dilteşne (F.) [دل تشنه]

dimâğ (A.) [دماغ]

dindârî (A.-F.)

dînen (A.) [دینا]

dînî (A.) [دینی]

dîr (F.) [دیر]

dirahşân (F.) [دراخشان] parlayan, parlayıcı.

diraht (F.) [درخت] ağaç.

dirâyetli (A.-T.) bilgili ve kavrama yeteneği olan.

direfş (F.) [درفش] 1.sancak. 2.bayrak.

direm (F.) [درم] dirhem, akçe, gümüş para.

dirîğ (F.) [دریغ] esirgeme.

dirîğ etmek esirgemek.

dirîğâ (F.) [دریغا] ne yazık ki, vah vah, eyvahlar olsun.

dîrîn (F.) [دیرین] eski.

dîrîne (F.) [دیرینه] eski.

dîşeb (F.) [دیشب] dün gece.

dîvân (A.) [دیوان] 1.meclis. 2.padişah meclisi. 3.şairin şiirlerinin bir araya getirildiği eser.

dîvâne (F.) [دیوانه] deli, çılgın.

dîvânegî (F.) [دیوانگی] delilik, çılgınlık.

dîvâr (F.) [دیوار] duvar.

diyâr (A.) [دیار]

dizdâr (F.) [دزدار]

dost (F.) [دوست]

dostâne (F.) [دوستانه]

dostî (F.) [دوستی]

dostkâm (F.) [دوستکام]

duâgû (A.-F.) [دوآغو]

dûçâr (F.) [دوحار]

dûçâr etmek uğratmak, müptela etmek.

dûçâr olmak uğramak, müptela olmak.

dûd (A.) [دود] böcek, kurtçuk, kurt.

dûd (F.) [دود] duman.

dûde (F.) [دوده] is.

dûdmân (F.) [دودمان] soy sop.

dûğ (F.) [دوغ] ayran.

duhân (A.) [دخان] 1.tütün. 2.duman.

duht (F.) [دخت] kız.

duhter (F.) [دختر] kız.

duhûl (A.) [دخول] giriş, içeri girme.

duhûl etmek girmek, içeri girmek.

duhûliye (A.) [دخولیه] giriş ücreti.

dumûr (A.) [دمور] körelme.

dûn (A.) [دون] 1.aşağı, alt. 2.aşağılık, adi.

dûnperver (A.

dûr (F.) [دور]

dûrbîn (F.) [ن]

dûrdest (F.) [ر]

dûrendîş (F.) [ر]

dûrî (F.) [رى]

durûb-i emsâl

durûd (F.) [درود] 1.övgü. 2.selam.

dûst (F.) [دوست] 1.dost. 2.sevgili. 3.Tanrı.

dûş (F.) [دوش] dün gece.

dûş (F.) [دوش] omuz.

dûşîze (F.) [دوشیزه] kız, matmazel.

dûzah (F.) [دوزخ] cehennem.

dü (F.) [دو] iki.

dübâre (F.) [دوباره] tekrar, yeniden.

dübb (A.) [دب] ayı.

dübür (A.) [دبر] 1.makat. 2.arka.

dücâce (A.) [دجاجة] tavuk.

düçar-ı inkıtâ olmak kesintiye uğramak.

düdil (F.) [دودل] ikircikli, tereddütlü.

dühûr (A.) [دهور] 1.devirler. 2.dünyalar.

dühül (F.) [دهل] davul.

düm (F.) [دم] kuyruk.

dümbâl (F.) [

dümel (A.) [دمل]

dümûy (F.) [دموى]

dünbâl (F.) [دنبال]

dünbek (F.) [دنبك]

dünîm (F.) [دنيم]

dünyâperest (.

dünyevî (A.) [دنيوى] dünya ile ilgili.

dürc (A.) [درج] 1.kutu. 2.mücevher kutusu. 3.sevgilinin küçük ağzı.

dürd (F.) [درد] tortu.

dürdâne (A.-F.) [دردانه] 1.inci tanesi. 2.sevgili.

dürdkeş (F.) [دردکش] tortulu şarap içen.

dürer (A.) [درر] inciler.

dürr (A.) [در] inci.

dürrâ'a (A.) [دراعه] ferace.

dürre (A.) [دره] iri inci.

dürû (F.) [دورو] ikiyüzlü.

dürûğ (F.) [دروغ] yalan.

dürûğzen (F.) [دروغ زن] yalancı.

dürûs (A.) [دروس] dersler.

dürüst (F.) [درست] 1.sağlıklı. 2.tam. 3.doğru.

dürüş (F.) [درشت] 1.kaba. 2.iri. 3.kalın.

düstûr (A.) [دستور] 1.kural, prensip. 2.kanun kitabı.

düşenbe (F.) [

düşine (F.) [۴

düşmen (F.) [

düşnâm (F.) [

düşvâr (F.) [ـ

düvâzdeh (F.)

düvel (A.) [دـ

düvist (F.) [دویست] ۱۰۰.

düvüm (F.) [دوم] ikinci.

düyûn (A.) [دیون] borçlar.

düzd (F.) [دزد] hırsız.

düzdî (F.) [دزدی] hırsızlık.

düzdîde (F.) [دزدیده] çalıntı, çalınmış.

E

eâcîb (A.) [اعاجب] şaşılası şeyler.

eamm (A.) [اعم] genelde, yaygın haliyle.

eâzım (A.) [اعظم] büyükler, ileri gelenler.

eazz (A.) [اعز] çok değerli.

eb (A.) [اب] 1.baba. 2.ata, ced.

eb'âd (A.) [باد]

eb'ad (A.) [عد]

ebâbil (A.) [بل]

ebâtil (A.) [بل]

ebced (A.) [بد]

ebcedhân (A.-

deneyimsiz.

ebdâl (A.) [ال]

ebdân (A.) [ابدان] bedenler.

ebed (A.) [ابد] sonsuz gelecek zaman.

ebeden (A.) [ابدًا] asla, hiçbir zaman.

ebedî (A.) [ابدى] sonsuz.

ebediyyen (A.) [ابدى] sonsuza kadar, asla, hiçbir zaman

ebediyyet (A.) [ابديت] sonsuzluk.

ebeveyn (A.) [ابوين] anababa.

ii,

ebhâr (A.) [ابحار] denizler.

ebhâs (A.) [ابحاث] bahisler, tartışmalar.

ebî (A.) [ابى] baba.

ebkem (A.) [ابكم] dilsiz.

eblak (A.) [ابلق] alacalı.

ebleh (A.) [ابله] bön.

eblehâne (A.-F.) [ابلهانه] bön bön.

eblehî (A.-F.) [ابلهى] bönlük.

ebnâ (A.) [ابنا]

ebniye (A.) [،

ebr (F.) [ابر]

ebrâlûd (F.) [

ebrâr (A.) [ار]

ebred (A.) [د]

ebreş (A.) [ش]

ebrişüm (F.) [ابريسم] ipok, şakara ipok.

ebrû (F.) [ابرو] kaş.

ebsâr (A.) [ابصار] gözler.

ebülbeşer (A.) [ابوالبشر] Âdem.

ebvâb (A.) [ابواب] 1.kapılar. 2.bölümler, bâblar.

ebyât (A.) [ابیات] beyitler.

ebyaz (A.) [ابيض] bembeyaz.

ecânib (A.) [اجانب] yabancılar.

ecdâd (A.) [اجداد] atalar, cedler.

ecel (A.) [اجل] hayatın sonu.

ecell (A.) [اجل] çok büyük, ulular ulusu.

echel (A.) [اجهل] zırcahil.

echelüminkaragöz (A.-T.) [اجهل من قره گوز] zırcahil.

ecir (A.) [اجر] 1.ödül. 2.ücret.

ecnâs (A.) [اجناس] türler, cinsler.

ecnebî (A.) [اجنبى] yabancı.

ecr (A.) [اجر]

ecrâm (A.) [م]

ecrâm -ı semâ

ecsâd (A.) [اد]

ecsâm (A.) [م]

ecvef (A.) [ن]

ecvibe (A.) [ه]

eczâ (A.) [اجزا] 1.parçalar. 2.nağ namınaaduciler.

eczâhâne (A.-F.) [اجزاخانه] eczane.

ed'îye (A.) [ادعيه] dualar.

edâ (A.) [ادا] 1.ödeme. 2.yapma, yerine getirme. 3.tarz, tavır. 4.çalım.

edeb (A.) [ادب] 1.terbiye. 2.utanma duygusu. 3.edebiyat.

edepli (A.-T.) terbiyeli, edep sahibi.

edevât (A.) [ادوات] avadanlık, araçlar, aletler.

edîb (A.) [اديب] 1.edebiyatçı. 2.edepli.

edîbe (A.) [ادبيه] 1.bayan edebiyatçı. 2.edepli bayan.

edille (A.) [ادله] 1.deliller. 2.rehberler.

edîm (A.) [ادیم] tabaklanmış deri. 2.yüzey, yüz.

ednâ (A.) [ادنى] 1.en aşağı. 2.alçak mı alçak.

edvâr (A.) [ادوار] devirler, çağlar.

edviye (A.) [ادويه] ilaçlar, devalar.

edyân (A.) [ادیان] dinler.

edyâr (A.) [ادیار] manastırlar.

ef'âl (A.) [مال]

ef'î (A.) [افعی]

efâzıl (A.) [ل]

efdal (A.) [مل]

efgân (F.) [ان]

efkâr (A.) [نار]

efkâr -ı âmme

eflâk (A.) [فلك] gök, gök, gök.

efrâd (A.) [افراد] fertler, bireyler.

efrenc (A.) [افرنج] Batılı, Avrupalı.

efsâne (F.) [افسانه] 1.masal. 2.efsane.

efsâr (F.) [افسار] yular.

efser (F.) [افسر] subay.

efser (F.) [افسر] taç.

efsun (F.) [افسون] afsun, büyü.

efsunger (F.) [افسونگر] 1.afsuncu. 2.büyüleyici.

efsûs (F.) [افسوس] yazık, çok yazık, eyvahlar olsun.

efsürde (F.) [افسرده] 1.donuk. 2.üzgün, moral çöküntüsü içinde. 3.duygusuz.

efşûre (F.) [افشره] sıkılmış meyva suyu.

efvâc (A.) [افواج] bölükler.

efvâh (A.) [افواه] ağızlar.

efyûn (F.) [افیون] afyon.

efzâr (F.) [افزار] alet, araç gereç.

efzâyîş (F.) [،

efzûn (F.) [ن

eger (F.) [اگر

ehad (A.) [احد

ehâdîs (A.) [ح

ehadiyyet (A.)

ehâlî (A.) [الى

ehass (A.) [احسن]

ehdâf (A.) [اهداف] hedefler.

ehemm (A.) [اهم] en önemlisi.

ehemmiyet atfetmek önem vermek, önemsemek

ehemmiyet kesb eylemek önem kazanmak.

ehemmiyyet (A.) [اهميت] önem.

ehibbâ (A.) [احبا] dostlar.

ehil (A.) [اهل] 1.maharet sahibi. 2.evcil. 3.bir yerde ikamet eden. 4.bir yere mensup.

ehl (A.) [اهل] 1.maharet sahibi. 2.evcil. 3.bir yerde ikamet eden. 4.bir yere veya görüşe mensup.

ehl -i din [اهل دين] bir dine inananlar.

ehl -i hâl [اهل حال] halden anlayan

ehl -i hubre [اهل خبره] bilirkşi.

ehl -i îman [اهل ايمان] iman edenler, inananlar.

ehl -i salib [اهل صليب] haçlılar

ehl -i vukûf [اهل وکوف]

ehliyyet (A.) [اهلييت] ehliyyet k belgesi.

ehrâm (A.) [احرام]

ehrimen (F.) [احرمن]

ehsâs (A.) [احساس]

ehven (A.) [احسن]

ehzâb (A.) [احزاب]

eimme (A.) [ائمه] imamlar, önderler.

eizze (A.) [اعزه] 1.azizler, ermişler. 2.saygın kişiler.

ejder (F.) [اژدر] 1.büyük yılan. 2.ejderha.

ejderhâ (F.) [اژدرها] 1.büyük yılan. 2.ejderha.

ekâbir (A.) [اكابر] büyükler, ileri gelenler.

ekâlîm (A.) [اقاليم] 1.ülkeler. 2.büyük toprak parçaları.

ekall (A.) [اقل] en az.

ekalliyet (A.) [اقليت] azınlık.

- ekârib (A.) [اقارب] yakınlar, akrabalar.
- ekâvîl (A.) [اقاوليل] sözler.
- ekber (A.) [اكبر] en büyük.
- ekdâr (A.) [اكدار] kederler, üzüntüler.
- ekfân (A.) [اكفان] kefenler.
- ekhâl (A.) [احوال] sürmeler.
- ekîd (A.) [اكيد] kesin.
- ekîden (A.) [اكيدا] kesinlikle.
- ekl (A.) [اكل]
- ekl edilmek yı
- ekmel (A.) [اكل]
- eknâf (A.) [اكل]
- eknûn (F.) [اكل]
- ekrem (A.) [اكل]
- ekser (A.) [اكل]
- ekserî (A.) [اكل] 1.çoğu. 2.çoğu kez.
- ekseriyyâ (A.) [اكثريا] çoğu zaman, sık sık.
- ekseriyyet (A.) [اكثريت] çoğunluk.
- ekseriyyet -i ârâ [اكثريت آراء] oy çokluğu.
- ekseriyyet -i mutlaka [اكثريت مطلقه] çoğunluk.
- ektâf (A.) [اکتاف] 1.omuzlar. 2.kürek kemikleri.
- ekûl (A.) [اكل] pisboğaz.
- ekvân (A.) [اكلوان] 1.dünyalar. 2.varlıklar.

ekyâl (A.) [اكيال] 1.kileler. 2.ölçekler.

ekzeb (A.) [اكذب] kuyruklu yalan.

el'an (A.) [الآن] şimdi.

elaman (A.) [الامان] aman dileme, imdat, yardım

elbise (A.) [البسه] giysiler.

elem (A.) [الم] acı, üzüntü.

elemzede (A.-F.) [الم زده] elemli.

elf (A.) [الف] bin.

elfâz (A.) [باظ]

elhâc (A.) [اج]

elhâlet hâzihi

elhân (A.) [ان]

elhâsıl (A.) [،]

elifba (A.) [با]

elîm (A.) [اليم]

elîme (A.) [ابيه] acı, acıklı.

elkıssa (A.) [القصه] kısacası, sonuç olarak.

elsine (A.) [السنه] diller, lisanlar.

eltâf (A.) [الطاف] iyilikler, lütuflar.

elvâh (A.) [الواح] levhalar, tablolar.

elvân (A.) [الوان] renkler.

elvedâ (A.) [الوداع] elveda.

elviye (A.) [الويه] sancaklar.

elyâf (A.) [اليف] lifler.

elyevm (A.) [اليوم] bugün.

elzem (A.) [الزم] çok gerekli.

em'â (A.) [امعا] bağırsaklar.

emâkin (A.) [اماكن] mekanlar.

emân (A.) [امان] aman dileme.

emânât-ı mübâreke (A.-F.) [امانات مباركه] kutsal emanetler.

emânet (A.) [امانت] 1.eminlik. 2.emanet.

emânetdâr (A.

emâneten (A.)

emârât (A.) [']

emâre (A.) [ه]

emaret (A.) [']

emced (A.) [د]

emel (A.) [مل]

emhâl (A.) [ماحل] mahaller.

emhâr (A.) [امهار] mehirler.

emîn (A.) [امين] 1.güvenilir. 2.emniyetli.

emir (A.) [امر] buyruk, emir.

emîr (A.) [امير] bey, emirlik başkanı, emir.

emir ısdâr edilmek (A.-T.) emir çıkartılmak.

emirnâme (A.-F.) [امرنامه] ferman, emir belgesi.

emkine (A.) [امكنه] mekanlar, yerler.

emlâk (A.) [املاك] mülkler.

emmâre (A.) [اماره] emredici.

emn (A.) [امن] güvenlik, emniyet.

emniyyet (A.) [امنيت] 1.güvenlik. 2.emniyet teşkilatı.

emr (A.) [امر] 1.emir, buyruk. 2.iş.

emrâz (A.) [امراض] hastalıklar.

emred (A.) [امرد] bıyıkları yeni terlemiş genç.

emsâl (A.) [امثال] 1.hikayeler. 2.masallar.

emsâl (A.) [ل]

emsile (A.) [ه]

emtia (A.) [مه]

emvâc (A.) [ح]

emvâl (A.) [ل]

emvâl -ı gayr-

emvât (A.) [ت]

emzice (A.) [مزاج] mizaçlar, karakterler.

enâm (A.) [انام] 1.canlılar. 2.insanlar.

enbân (F.) [انبان] heybe.

enbâr (F.) [انبار] ambar.

enbîk (A.) [انبيق] imbik.

enbiyâ (A.) [انبيا] peygamberler.

enbûh (F.) [انبوه] 1.kalabalık. 2.gür. 3.yoğun.

encâm (F.) [انجام] son.

encîr (F.) [انجير] incir.

encüm (A.) [انجم] yıldızlar.

encümen (F.) [انجمن] 1.topluluk. 2.dernek. 3.heyet. 4.komisyon.

endâm (F.) [اندام] boy bos.

endâze (F.) [اندازه] 60 cm.lik uzunluk ölçüsü.

endek (F.) [اندك] az.

ender (A.) [اندر] çok az bulunan.

enderûn (F.) [اندرون] 1.iç, içerisi. 2.harem dairesi. 3.gönül, kalp.

enderü'l-vukû

endîşe (F.) [٤]

endişeli (F.-T.

endişenâk olın

endişnâk (F.)

endûh (F.) [٥]

ene (A.) [انا]

enf (A.) [انف] ٦

enfâs (A.) [انفاس] nefesler, soluklar.

enfes (A.) [انفس] çok nefis.

enfüs (A.) [انفس] 1.nefisler. 2.ruhlar.

engâr (F.) [انگار] san.

engûr (F.) [انگور] üzüm.

engübin (F.) [انگبن] bal.

engüşt (F.) [انگشت] parmak.

- engüşter (F.) [انگشتر] yüzük.
- engüştnümâ (F.) [انگشت نما] parmakla gösterilen.
- enhâr (A.) [انهار] nehirler, ırmaklar.
- enîn (A.) [انين] inleme, inilti.
- enîs (A.) [انيس] 1.dost. 2.sevgili.
- enkâz (A.) [انقاض] yıkıntı.
- enmûzec (A.) [انموزج] örnek, numûne.
- ensâb (A.) [انساب] nesepler, soylar.
- ensâc (A.) [انج]
- ensâl (A.) [انال]
- ensâr (A.) [انار]
- ensice (A.) [انس]
- envâ' (A.) [انع]
- envâr (A.) [انوار]
- enver (A.) [انور]
- enzâr (A.) [انزار] bakışıl, gözici.
- erâcîf (A.) [اراجيف] saçmalıklar, uydurmalar.
- erâmil (A.) [ارامل] dullar.
- erâzî (A.) [اراضى] arazi.
- erâzil (A.) [اراذل] reziller, aşağılıklar.
- erba' (A.) [اربع] dört.
- erba'a (A.) [اربعه] dört.
- erbâb (A.) [ارباب] 1.sahip. 2.başkan. 3.usta.

erbain (A.) [اربعين] kırk. hadîs-i ~ kırk hadis.

erc (F.) [ارچ] değer.

ercmend (F.) [ارجمند] değerli, saygın.

ercümend (F.) [ارجمند] değerli, saygın.

erfa' (A.) [ارفع] çok yüce, çok yüksek.

erganun (F.) [ارغنون] org.

ergevân (F.) [ارغوان] erguvan.

erguvân (F.) [ارغوان] erguvan.

erguvânî (F.) |

erîke (A.) [كه]

eriş (F.) [ارش]

erkâm (A.) [م]

erkân (A.) [ان]

bulunanlar. 4.

erkân-ı harbiy

ermeğân (F.) |

erneb (A.) [ارنب] tavşan.

erre (F.) [اره] testere.

ervâh (A.) [ارواح] ruhlar.

erz (F.) [ارز] değer, kıymet.

erzâk (A.) [ارزاق] yiyecek, erzak.

erzân (F.) [ارزان] 1.ucuz. 2.yaraşır, layık.

erzânî (F.) [ارزانی] 1.ucuzluk. 2.liyakat, yeterlilik.

st düzeyde

aşkanlığı.

erzel (A.) [ارذل] en rezil, en aşağılık.

erzen (F.) [ارزن] darı.

erziş (F.) [ارزش] değer, kıymet, itibar.

erzîz (F.) [ارزیز] kalay.

es'ad (A.) [اسعد] çok mutlu.

es'âr (A.) [اسعار] fiyatlar.

es'ile (A.) [اسئله] sorular.

esâmî (A.) [اسامی] isimler.

esâret (A.) [ت]

esâs (A.) [اس]

esâsât (A.) [ت]

esâsen (A.) [ل]

esâtîr (A.) [بر]

esâtîz (A.) [یز]

esb (F.) [اسب]

esbâb (A.) [اسباب] sebep.

esbâb -ı mûcibe [اسباب موجبہ] gerekçe, gerekçeler.

esbâb -ı mücbire [اسباب مجبرہ] zorlayıcı sebepler.

esbâb -ı zarûriyye [اسباب ضروریہ] zorunlu sebepler.

esbak (A.) [اسبق] önceki, daha önceki, eski.

esed (A.) [اسد] arslan.

esef (A.) [اسف] üzülme, hayıflanma.

esefâ (A.) [اسفا] vah vah, eyvahlar olsun, yazık!

esefnâk (A.-F.) [اسفناک] üzücü.

eser (A.) [اثر] 1.iz. 2.eser, yapıt. 3.kitap.

esfâr (A.) [اسفار] seferler, yolculuklar.

esfel (A.) [اسفل] 1.en aşağı. 2.aşağılıkların en aşağılığı.

eshâb (A.) [اصحاب] 1.sahipler. 2.ashab.

eshâm (A.) [اسهام] 1.hisseler. 2.senetler.

eshâr (A.) [اسحار] seherler.

eshel (A.) [اسهل] en kolay.

eshiyâ (A.) [با]

esîr (A.) [اسير]

esîrân (A.-F.)

eslâf (A.) [ف]

esliha (A.) [نه]

esmâ (A.) [ما]

esmân (A.) [ن]

esmâr (A.) [سر] mîy vârid.

esmer (A.) [اسمر] karayağız, esmer, koyu tenli.

esnâ (A.) [اثنا] sıra, an.

esnâf (A.) [اصناف] 1.sınıflar. 2.esnaf.

esnâm (A.) [اصنام] putlar.

esnân (A.) [اسنان] dişler.

esra' (A.) [اسرع] en çabuk, en hızlı.

esrâr (A.) [اسرار] sırlar, gizler.

esrârengîz (A.-F.) [اسرار انگیز] gizemli.

esrarkeş (A.-F.) [اسرار کش] esrar içen, esrarcı.

ester (F.) [استر] katır.

esvâb (A.) [اثواب] giysiler.

esvât (A.) [اصوات] sesler.

esved (A.) [اسود] siyah.

esyâf (A.) [اسياف] kılıçlar.

eş'âr (A.) [اشعار] şiirler.

eşcâr (A.) [عشار]

eşhâs (A.) [عشا]

eşhür (A.) [عشا]

eşi'a (A.) [عه]

eşk (F.) [اشک]

eşkâl (A.) [اشكال]

eşkâlûd (F.) [اشكالود]

eşkiyâ (A.) [عشا] haydutlar, yol kesenler.

eşna' (A.) [اشنع] en kötü, en çirkin.

eşrâf (A.) [اشراف] seçkinler, ileri gelenler, sosyete.

eşref (A.) [اشرف] en şerefli.

eşref -i mahlûkât [اشرف مخلوقات] varlıkların en şerefli, insan.

et'ime (A.) [اطعمه] yiyecekler.

etemm (A.) [اتم] tam, mükemmel, eksiksiz.

etfâl (A.) [اطفال] çocuklar.

etıbbâ (A.) [اطبا] doktorlar, tabipler.

etrâf (A.) [اطراف] yöre, çevre.

etrâk (A.) [اتراك] Türkler.

etvâr (A.) [اطوار] tavırlar.

evâhir (A.) [اواخر] sonlar, son günler.

evâil (A.) [اوائل] başlar, ilk günler.

evâmir (A.) [اوامر] emirler, buyruklar.

evân (A.) [اوان] çağ.

evânî-i turâbe

evâsıt (A.) [ط]

evbâş (A.) [ن]

evc (A.) [اوج]

evdiye (A.) [ء]

evhad (A.) [د]

evhâm (A.) [ه]

evkâf (A.) [و-ك-ف] vakıflar.

evkât (A.) [اوقات] vakitler.

evlâ (A.) [اولی] en iyi, en uygun.

evlâd (A.) [اولاد] 1.çocuklar. 2.soy.

evleviyyet (A.) [اولویت] öncelik.

evliyâ (A.) [اوليا] 1.velîler. 2.önderler. 3.yetkililer.

evrâd (A.) [اوراد] dualar.

evrâk (A.) [اوراق] 1.kağıtlar. 2.belgeler. 3.arşiv.

evreng (F.) [اورنگ] taht.

evsâf (A.) [اوصاف] vasıflar, özellikler.

evsat (A.) [اوسط] orta, ortadaki.

evtâd (A.) [اوتاد] kazıklar.

evvel (A.) [اول] 1.ilk. 2.başlangıç. 3.önce.

evvelâ (A.) [اولاً] ilkin, ilk önce.

evvelâhır (A.) [اول آخر] alt tarafı, önü sonu.

evvelbahar (A.-F.) [اول بهار] ilkbahar.

evvelemerde (

evveliyât (A

evzân (A.) [ن]

eyâlât (A.) [ت]

eytâm (A.) [م]

eyvân (F.) [ن]

eyyâm (A.) [ة]

eyzan (A.) [عِيسَا] ve ymn, aynı şekilde.

ezânî (A.) [اذانی] ezan ile ilgili.

ezdâd (A.) [اضداد] karşıtlar, zıtlar.

ezel (A.) [ازل] öncesizlik, geçmişe doğru sonsuzluk.

ezelbezel (A.-F.) [ازل به ازل] ezelden beri.

ezelî (A.) [ازلی] ezele ilişkin.

ezeliyyet (A.) [ازلیت] ezellik durumu.

ezhân (A.) [اذهان] zihinler.

ezhâr (A.) [ازهار] çiçekler.

eziyyet (A.) [اذيت] üzme.

ezkâr (A.) [اذكار] 1.zikirler. 2.anmalar.

ezkazâ (F.-A.) [ازقضا] tesadüfen.

ezkiyâ (A.) [اذكيا] zekiler.

ezmân (A.) [ازمان] zamanlar.

ezmine (A.) [ازمنه] zamanlar, çağlar.

ezmine -i cedîde [ازمنهء جديده] yeni çağ.

ezmine -i kadî

ezmine -i müt

ezrak (A.) [ق]

ezvâc (A.) [ج]

ezvâk (A.) [ق]

ezyâl (A.) [ال]

F

fa'âl (A.) [فعال] hareketli, çalışan.

fa'âliyyet (A.) [فعاليت] hareketlilik, çalışma.

fâcia (A.) [فاجعه] 1.acıklı olay. 2.felaket. 3.dram.

fâciât (A.) [فاجعات] 1.acıklı olaylar, facialar. 2.felaketler.

fâcir (A.) [فاجر] 1.günah işleyen. 2.karşı cinse düşkün olan.

fağfur (F.) [ر]

fağfûrî (F.) [ر]

fahâmet (A.) []

fahhâr (A.) [ر]

fâhir (A.) [خر]

fâhiş (A.) [ش]

fâhişe (A.) [ه]

fâhişehane (A.-F.) [فاحشه خانه] genelce.

fahr (A.) [فخر] övünç, kıvanç.

fahrî (A.) [فخرى] 1.onursal. 2.ücret almadan, kendi isteğiyle

fahşâ (A.) [فحشا] fuhuş.

fâhte (A.) [فاخته] güvercin, yaban güvercini.

fahûr (A.) [فخور] övünge.

fâide (A.) [فائده] yarar, kazanç, fayda.

fâidebahş (A.-F.) [فائده بخش] yararlı, faydalı.

fâik (A.) [فائق] üstün.

fâikiyyet (A.) [فائقیت] üstünlük.

fâil (A.) [فاعل] 1.yapan. 2.özne. 3.etkili.

fâiliyyet (A.) [فاعلیت] etkenlik, aktivite.

fâiz (A.) [فائض] 1.taşan. 2.faiiz, paradan elde edilen kazanç.

fâka (A.) [فاقه] yoksulluk.

fakâhet (A.) [فقاہت] fıkıhçılık.

fakat (A.) [فقط] ancak, yalnız.

fakd (A.) [فقد]

fakîd (A.) [فکید]

fakîh (A.) [فکیه]

fâkiha (A.) [فکیه]

fakîr (A.) [فکیر]

fakirhâne (A.-

fakr (A.) [فقر]

fâl (F.) [فال] ۱.۱۱.

falaka (A.) [فلقه] falaka, ayağa sopa atarak acı çektirmek için hazırlanan düzenek.

fâlic (A.) [فلج] felç.

fâlnâme (F.) [فالنامه] fal kitabı.

fâm (F.) [فام] renk.

fânî (A.) [فانی] 1.ölümlü. 2.yok olucu. 3.geçici.

fânûs (A.) [فانئس] fener.

fâr (A.) [فار] fare.

farazâ (A.) [فرضا] diyelim ki.

faraziyye (A.) [فرضيه] varsayım.

fârıka (A.) [فارقه] ayırıcı.

fâriğ (A.) [فارغ] 1.boş. 2.rahat, huzurlu. 3.vazgeçen.

fâris (A.) [فارس] atlı.

fârisî (F.) [فارسی] 1.Farsça. 2.Fars, İranlı.

farîza (A.) [فريضه] 1.farz. 2.borç.

fark (A.) [فرق]

fart (A.) [فرط]

farz (A.) [فرض]

farz edilmek s

farz etmek say

farz olunmak

ınlu kılınmak.

farzâ (A.) [فرضا]

farziyye (A.) [فرضيه] varsayım.

fâsık (A.) [فاسق] kötülük düşünen.

fâsıla (A.) [فاصله] 1.ara. 2.aralayıcı. 3.uzaklık.

fâsid (A.) [فاسد] bozulmuş, bozuk.

fasîh (A.) [فصيح] güzel konuşan.

fasîle (A.) [فصيله] aile.

fasl (A.) [فصل] 1.mevsim. 2.bölüm. 3.çözümleme.

fassâd (A.) [فساد] hacamat yapan.

fâş (F.) [فاش] ifşa olmuş, aşîkar olmuş.

fâtih (A.) [فاتح] fetheden

fatîr (A.) [فطير] zeki, kavrayışlı.

fayda (A.) [فايده] yarar, fayda, kazanç.

fâzıl (A.) [فاضل] erdemli.

fazîha (A.) [فضيحة] rezillik, skandal.

fazîlet (A.) [فضيلت] erdem.

faziletkâr (A.-F.) [فضيلتكار] erdemli.

faziletperest (

fazl (A.) [ضل]

fazla (A.) [مله]

fecâ't (A.) [']

fecere (A.) [ه]

fecî' (A.) [جيع]

fecî'a (A.) [ه]

fecir (A.) [جر] tan ağartısı.

fecr (A.) [فجر] tan ağartısı.

fecr -i kâzib [فجر كاذب] gerçek tan ağartısından önceki geçici aydınlık

fecr -i sâdık [فجر صادق] tan ağartısı, şafak sökmesi.

fedâ (A.) [فدا] 1.yoluna can koyma. 2.kurban. 3.uğruna verme.

fedâ edilmek 1.uğruna harcanmak. 2.kurban edilmek.

fedâ etmek 1.uğruna harcamak. 2.kurban etmek.

fedâ'î (A.) [فدائي] yoluna canını hiçe sayan.

fedâkâr (A.-F.) [فداکار] özverili.

fedâkârâne (A.-F.) [فداکارانه] özveri ile, özverili.

fedâkârî (A.-F.) [فداکاری] özveri.

fehâris (A.) [فهرس] fihristler.

fehîm (A.) [فهم] anlayışlı.

fehm (A.) [فهم] anlama.

fehm eylemek anlamak.

fehvâ (A.) [فحوا] içerik.

fekâhet (A.) [

fekk (A.) [نک]

felâh (A.) [ح]

felâket (A.) [ک]

felâketzede (A.) []

felâsife (A.) []

felc (A.) [فلج]

felek (A.) [فلك] 1.yokluk. 2.kötü. 3.kader.

felekiyyât (A.) [فلکیات] astronomi.

felekzede (A.-F.) [فلك زده] kader kurbanı, felek vurgunu.

fellâh (A.) [فلاح] çiftçi.

felsefî (A.) [فلسفی] felsefe ile ilgili.

fem (A.) [فم] ağız.

fenâ (A.) [فنا] 1.yokluk. 2.kötü.

fenâpezîr (A.-F.) [فناپذیر] yok olucu, fani.

fend (F.) [فند] hile.

fenn (A.) [فن] 1.bilim. 2..tür. 3.teknik.

fennen (A.) [فنا] teknik açıdan.

fennî (A.) [فنى] teknik.

fenniyyât (A.) [فنيات] teknoloji.

fer (F.) [فر] parlaklık.

fer' (A.) [فرع] 1.yan. 2.dal.

fer'î (A.) [فرعى] yan dal, tâli, ikincil.

ferâgat (A.) [فرغات]

ferâğ (A.) [فراغ]

ferâğ etmek b

ferah (A.) [فرح]

ferâh (F.) [فرح]

ferahbahş (A.) [فرح بخش]

ferâine (A.) [فرآینه]

ferâiz (A.) [فرائض] 1.fatiziat. 2.ödevler.

ferâmîn (A.<F.) [فرامین] fermanlar.

ferâmûş (F.) [فراموش] unutma.

ferâmuş etmek unutmak.

ferâset (A.) [فراست] sezgi.

ferbih (F.) [فربه] semiz.

ferc (A.) [فرج] 1.yarık. 2.vajina.

fercâm (F.) [فرجام] son, akıbet.

ferd (A.) [فرد] 1.tek. 2.birey.

ferdâ (F.) [فردا] yarın.

ferdî (A.) [فردی] kişisel.

ferdiyyet (A.) [فردیت] bireylik.

ferec (A.) [فرج] rahatlama.

feres (A.) [فرس] at.

ferhân (A.) [فرحان] sevinçli, neşeli.

ferheng (F.) [فرهنگ] 1.kültür. 2.sözlük.

ferhunde (F.)

ferîd (A.) [رید]

ferikân (A.-F.

ferîk-i evvel (

ferîk-i sâni (A

ferîşte (F.) [نه]

fermân (F.) [،]

fermandih (F.) [فرمانده] komutan.

fermânfermâ (F.) [فرمان فرما] 1.padişah. 2.komutan. 3.buyrukçu, buyruk veren.

fermâyîş (F.) [فرمایش] buyruk.

ferrâş (A.) [فراش] 1.döşemeci. 2.hizmetkâr.

ferruh (F.) [فرخ] kutlu.

fersûde (F.) [فرسوده] 1.solgun. 2.yıpranmış. 3.eprimiş.

ferş (A.) [فرش] 1.döşeme. 2.yaygı.

fertût (F.) [فرتوت] bunamış ihtiyar.

ferverdîn (F.) [فروردین] İran takvimine göre baharın ilk ayı.

feryâd (F.) [فریاد] 1.bağırma, çığlık. 2.imdat isteme.

feryâd etmek bağırma, çığlık atmak

feryâdres (F.) [فریادرس] imdada koşan.

ferzâne (F.) [فرزانه] bilge.

ferzend (F.) [فرزند] evlat.

fesâd (A.) [فساد] 1.fesat, bozukluk. 2.kötülük.

fesahat (A.) [فصاحت] fasihlik, dilde düzgünlük.

fesâne (F.) [فسه]

fesat (A.) [فساد]

fesh (A.) [نسخ]

fetâ (A.) [فتی]

fetâvâ (A.) [فتاوى]

feth (A.) [فتح]

fetîle (A.) [فیلہ]

fetret (A.) [فترت] 1.duraklama. 2.iki olay arasındaki zaman.

fettâh (A.) [فتاح] 1.fetheden. 2.açan. 3.Tanrı.

fettan (A.) [فتنان] 1.işveli, oynak, cilveli. 2.fitne koparan.

fetvâ (A.) [فتوی] kadının verdiği şer'î karar.

fevâhiş (A.) [فواحش] fahişeler.

fevâid (A.) [فوائد] yararlar, faydalar, kazançlar.

fevâkih (A.) [فواکھ] 1.meyvalar. 2.yemişler.

fevâris (A.) [فوارس] atlılar.

fevc (A.) [فوج] 1.grup, cemaat, zümre. 2.bölük, takım.

feverân (A.) [فوران] 1.fıskırma. 2.kaynama.

feverân etmek fıskırmak.

fevk (A.) [فوق] üst, üstü.

fevkalâde (A.) [فوق العاده] olağanüstü, olağan dışı, alışılmışın ötesinde.

fevkalbeşer (A.) [فوق البشر] insan üstü.

fevkalferd (A.) [فوق الفرد] birey üstü.

fevkalhad (A.) [فوق الحد] haddinden fazla.

fevkânî (A.) [

fevkattabîa (A

fevren (A.) [!

fevrî (A.) [ى

fevt (A.) [فوت

fevvâre (A.) [

feyezân (A.) [

feyiz (A.) [فيض] 1.bereket, bolluk. 2.ilim.

feylesof (A.) [فيلسوف] filozof, felsefeci.

feyyâz (A.) [فياض] 1.verimli, bereketli. 2.Tanrı.

feyz (A.) [فيض] 1.bereket, bolluk. 2.ilim.

feyzbahş (A.-F.) [فيض بخش] 1.verimli, bereketli. 2.feyiz veren.

fezâ (A.) [فضا] 1.uzay. 2.geniş düzlük.

fezâil (A.) [فضائل] erdemler.

fezleke (A.) [فذلكه] 1.soruşturma özeti. 2.özet.

fidda (A.) [فضه] gümüş.

fikarât (A.) [فقرات] 1.fıkralar. 2.bölümler. 3.omurlar.

fikdân (A.) [فقدان] yoksunluk, bulunmama, yokluk.

fikh (A.) [فقه] islam hukuku, fıkıh.

fikra (A.) [فقره] 1.fıkra. 2.bölüm. 3.omur.

firak (A.) [فرق] 1.fırkalar, partiler. 2.bölükler. 3.zümreler.

firka (A.) [فرقه] 1.parti. 2.bölük. 3.zümre.

firsat (A.) [فرصت] uygun an, fırsat.

fisk (A.) [فسق]

'an.

fiskiyye (A.) |

fitnat (A.) [ت]

fitra (A.) [طره]

fitrat (A.) [ت]

fitraten (A.) []

fitrî (A.) [لرى]

fî (A.) [فى] fiyat, değer, kıymet, caci.

fi'l (A.) [فعل] 1.hareket, davranış, eylem. 2.fiil.

fi'len (A.) [فعلا] yaparak, işleyerek, bilfiil.

fi'liyyât (A.) [فعلیات] eyleme dökülen işler.

fîât (A.) [فيئات] 1.fiyat. 2.fiyatlar.

figân (F.) [فغان] feryat etme, ah çekme.

figân eylemek bağırarak, feryat etmek, inlemek.

fihris (A.) [فهرس] 1.içindekiler. 2.indeks, dizin.

fikir (A.) [فکر] fikir, düşünce.

fıkr (A.) [فکر] düşünce, fikir.

fikren (A.) [فکرا] düşünce bakımından.

fıkrî (A.) [فکری] düşünce ile ilgili.

fıkriyyât (A.) [فکریات] düşünce ile ilgili çalışmalar.

fil (A.) [فیل] fil.

filâhat (A.) [فلاحت] çiftçilik.

filasl (A.) [فی الاصل] aslında.

filhakîka (A.)

filhâl (A.) [ال]

filiz (A.) [فلز]

filmesel (A.) []

filvâki (A.) [ة]

fîmâba'd (A.)

fînefsilemr (A)

fîr'avn (A.) [فرعون] firavun.

fîrâk (A.) [فراق] 1.ayrılık. 2.ayrılık acısı.

fîrâr (A.) [فرار] kaçış, kaçma.

fîrâr etmek kaçmak.

fîrârî (A.) [فراری] kaçak.

fîrâvân (F.) [فراوان] bol, çok.

fîrâz (F.) [فراز] 1.üst, yukarı. 2.yokuş.

fîrdevs (A.) [فردوس] 1.cennet. 2.bahçe.

fireng (F.) [فرنگ] Batı, Avrupa.

firîfte (F.) [فریفته] aldanmış, aldatılmış.

firîfte olmak aldanmak.

firistâde (F.) [فرستاده] elçi.

firişte (F.) [فرشته] melek.

firiştehû (F.) [فرشته خو] melek gibi, melek huylu, güzel huylu.

firkat (A.) [فرقت] ayrılık.

fîrûz (F.) [فیروز] 1.talihli, kutlu. 2.muzaffer.

fîrûze (F.) [زه]

fîrûzefâm (F.)

fîsebîlillah (A)

fîten (A.) [فتن]

fîtne (A.) [فتنه]

fîtyân (A.) [ن]

fuâd (A.) [واد]

fuhş (A.) [فحش] fuhuş.

fuhuş (A.) [فحش] fuhuş.

fukahâ (A.) [فقها] fıkıhçılar, islam hukukçuları.

fukarâ (A.) [فقرا] yoksullar.

fûlâd (F.) [فولاد] çelik.

furkân (A.) [فرقان] 1.Kur'ân. 2.iyi ile kötünün ayrıldığı yerleri gösteren.

fursat (A.) [فرصت] fırsat, uygun an.

fursatcû (A.-F.) [فرصت جو] fırsatçı.

fusahâ (A.) [فصحا] fasih konuşanlar.

fusûl (A.) [فصول] 1.fasıllar, bölümler. 2.mevsimler.

fuzalâ (A.) [فضلا] 1.erdemliler. 2.bilginler.

fuzûl (A.) [فضول] 1.fazla, çok. 2.gereksiz, fuzuli.

fuzûlî (A.) [فضولى] 1.zevzek, boşboğaz. 2.gereksiz, boşuna, fazladan.

füceten (A.) [فجئة] apansız, ansızın.

fücûr (A.) [فجور] 1.yakın akraba evliliği. 2.günahkarlık, sefihlik.

fûlân (A.) [فلان] falan, filan, falanca.

fûlfûl (A.) [ل]

fûls (A.) [فلس]

fûlûs (A.) [س]

fûnûn (A.) [ن]

fûrs (F.) [فرس]

fûrû' (A.) [ر]

fûrûğ (A.) [غ]

fûrûht (F.) [فروخت] satış.

fûrûmâye (F.) [فرومايه] aşağılık, alçak.

fûrûzân (F.) [فروزان] parlak.

fûshat (A.) [فسحت] genişlik.

fûsûn (F.) [فسون] afsun, büyü.

fûsûnger (F.) [فسونگر] 1.afsuncu, büyücü. 2.büyüleyici.

fûsürde (F.) [فسرده] donuk, solgun.

fûtâde (F.) [فتاده] 1.düşkün. 2.düşmüş. 3.aşık. 4.tutkun.

fütûhât (A.) [فتوحات] fetihler.

fütûr (A.) [فتور] 1.gevşeklik. 2.bıkkınlık.

fütüvvet (A.) [فتوت] 1.gençlik. 2.yiğitlik. 3.eskiden Anadolu'da kurulup gelişen esnaf teşkilatı.

füyûz (A.) [فيوض] feyizler, bolluklar, bereketler.

füzûn (F.) [فزون] fazla.

G

gabâvet (A.) [غباوت] bönlük, dangalaklık, kalınkafalılık.

gabî (A.) [غبی] bön, dangalak, kalınkafalı.

gabn (A.) [غبن] kazıklama, alışverişte aldatma.

gaddâr (A.) [غدار] zalim, acımasız.

gadr (A.) [غدر] haksızlık, zulüm.

gaffâr (A.) [ر]

gâfil (A.) [اقل]

gaflet (A.) [ت]

gafleten (A.) []

gafûr (A.) [ر]

gâh (F.) [گاه]

gâhî (F.) [هاهى]

gâhvâre (F.) [گاهواره]

gâib (A.) [غائب] bulunmayan, ortada görünmeyen, kayıp.

gâile (A.) [غائله] 1.uğraşı, telaş, meşakkat. 2.savaş.

gâita (A.) [غائطه] dışkı.

galat (A.) [غلط] yanlış.

galebe (A.) [غلبه] 1.baskın çıkma, ağır basma. 2.kalabalık.

galeyân (A.) [غليان] kaynama.

gâlib (A.) [غالب] 1.ağır basan. 2.galip.

gâliba (A.) [غالباً] sanırım, belki.

gâlibiyyet (A.) [غالبيت] zafer, ağır basma, yenme.

galîz (A.) [غليظ] koyu, yoğun, kaba.

galle (A.) [غله] tahıl.

gam (A.) [غم] keder, üzüntü.

gâm (F.) [گام] 1.adım. 2.ayak.

gâmız (A.) [غامض] çapraşık, güç anlaşılır.

gammâz (A.) [غماز] ispiyoncu.

gamnâk (A.-F

gamze (A.) [هـ]

ganâim (A.) []

ganem (A.) [غنم]

ganî (A.) [غنى]

ganîmet (A.) []

kazanç.

.bedelsiz

gâr (A.) [غار]

garâbet (A.) [غرابت] gariplik.

garâib (A.) [غرائب] gariplikler.

garâm (A.) [غرام] tutku, aşk.

garaz (A.) [غرض] maksat.

garazâlûd (A.-F.) [غرض آلود] maksatlı.

garazkâr (A.-F.) [غرضكار] garazlı, maksatlı.

garb (A.) [غرب] 1.batı. 2.Batı dünyası.

garben (A.) [غربا] batıdan.

garbî (A.) [غربى] garbî batı, batı ile ilgili.

garbiyyûn (A.) [غربيون] batılılar, Avrupalılar.

gâret (A.) [غارت] yağma.

gâretger (A.-F.) [غارتگر] yağmacı.

garîb (A.) [غريب] 1.gurbette yaşayan. 2.yabancı. 3.kimsesiz. 4.tuhaf.

garibü'd-diyâr (A.) [غريب الديار] gurbette.

garîk (A.) [غريق] boğulmuş.

garîze (A.) [غريزة]

garizî (A.) [غريزي]

gark (A.) [غرق]

garrâ (A.) [غاررا]

gars (A.) [غرس]

gasb (A.) [غصب]

gaseyan (A.) [غاسيان]

gâsıb (A.) [غاسيب] gasp eden.

gasl (A.) [غسل] ölü yıkama.

gassâl (A.) [غسال] ölü yıkayıcı.

gâşiye (A.) [غاشيه] 1.perde, örtü. 2.zar.

gaşy (A.) [غشى] bayılma, kendinden geçme.

gâv (F.) [گاو] 1.inek. 2.öküz.

gavgâ (F.) [غوغا] 1.kavga. 2.savaş.

gavvâs (A.) [غواص] dalgıç.

gâyât (A.) [غايات] gayeler.

gayb (A.) [غایب] 1.gözle görülmeyen, gizli. 2.kayıp.

gaybûbet (A.) [غيوبت] bulunmama, yokluk.

gâye (A.) [غايه] amaç.

gâyet (A.) [غایت] 1.son. 2.çok. 3.son derece.

gayr -i mahsûs [غير محسوس] hissedilmeyecek şekilde.

gayr (A.) [غير] 1.başka. 2.yabancı. 2.olmayan, değil.

gayr -i idrakî [غیر ادراکی] idrak dışı.

gayr -i ihtiyar

gayr -i kâbil [

gayr -i kâbil-i

gayr -i kâbil-i

gayr -i kâbil-i

gayr -i kâbil-i

gayr -i kâbil-i

gayr -i kâbil-i سیر بی یی سیر بیهوش, uzişun naimaz.

gayr -i mahdûd [غير محدود] sınırsız.

gayr -i mer'î [غير مرئى] görülmez.

gayr -i meşrû [غير مشروع] yasal olmayan.

gayr -i muayyen [غير معين] belirsiz.

gayr -i muhtemel [غير محتمل] ihtimal verilmeyen.

gayr -i muntazam [غير منتظم] düzgün olmayan, düzenli olmayan, düzensiz.

gayr -i müslim [غير مسلم] müslüman olmayan.

gayrendîş (A.-F.) [غیر اندیش] başkalarını düşünen.

gayret (A.) [غیرت] 1.çaba. 2.kıskançlık.

gayretkeş (A.-F.) [غيرتكش] 1.gayretli. 2.kıskanç.

gayretmend (A.-F.) [غيرتمند] gayretli.

gayriyyet (A.) [غيريت] gayrılık.

gayyâ (A.) [غيا] cehennemdeki kuyulardan birinin adı.

gayz (A.) [غيظ] öfke.

gazâ (A.) [غزا] savaş.

gazab (A.) [ڦ]

gazâl (A.) [ال

gazanfer (A.)

gazavât (A.) [

gazel (A.) [ʒ]

gazelhân (A.-]

gazeliyyât (A.

gazelserâ (A.-جَزَلْسَرَا gazel şarhı.

gazî (A.) [غازی] savaştı, gaza yaptı.

gazve (A.) [غزوه] savaş, din savaşı.

gebr (F.) [گبر] ateşperest, ateşe tapan.

gedâ (F.) [گدا] 1.dilenci. 2.yoksul.

geh (F.) [گه] kimi zaman, bazı.

gehvâre (F.) [گھوارہ] beşik.

gele (F.) [گله] sürü.

gelû (F.) [گلو] boğaz.

genc (F.) [گنج] hazine.

gencîne (F.) [گنجینه] hazine.

gendîde (F.) [گندیده] kokuşmuş, kötü kokmuş.

gendûmgûn (F.) [گندمگون] buğday rengi.

gendüm (F.) [گندم] buğday.

ger (F.) [گر] eğer.

gerçi (F.) [گرچه] her ne kadar, ise de, gerçi.

gerd (F.) [گرد]

gerdâlûd (F.) [گردآلود]

gerdân (F.) [گردان]

gerden (F.) [گردن]

gerdenbend (F.) [گردنبند]

gerdenferâz (F.) [گردنفراس]

gerdenkeş (F.) [گردنکش]

gerdiş (F.) [گردیش] acı.

gerdûn (F.) [گردون] 1.felek. 2.dünya.

gerdûne (F.) [گردونه] at arabası.

germ (F.) [گرم] sıcak.

germâ (F.) [گرما] 1.sıcak. 2.sıcaklık.

germâbe (F.) [گرمابه] 1.hamam. 2.kaplıca.

germî (F.) [گرمی] sıcaklık.

geşt (F.) [گشت] dolaşma, gezinti.

geştügüzâr (F.) [گشت و گزار] dolaşma, gezinti, gezip tozma.

gevher (F.) [گوهر] 1.elmas. 2.mücevher. 3.öz.

gevherî (F.) [گوهری] mücevherci.

geviz (F.) [گوز] ceviz.

gezend (F.) [گزند] 1.zarar. 2.bela.

gıbtâ (A.) [غبطه] imrenme.

gıdâ (A.) [غذا] besin, gıda.

gılâf (A.) [غلاف] kın, kılıf.

gıllügış (A.) [

gılmân (A.) [

gılzet (A.) [ت

gınâ (A.) [غنا

gırbâl (A.) [ل

gırîv (F.) [ریو

gışâ (A.) [غشا

gışş (A.) [غش] imce, koltuk.

gıyâb (A.) [غیاب] bulunmama, yokluk.

gıyâben (A.) [غیابا] yokluğunda, yokken, ardından.

gıyâs (A.) [غیاث] yardım.

gıybet (A.) [غیبت] 1.çekiştirme. 2.bulunmama, yokluk.

gil (F.) [گل] 1.çamur, balçık. 2.kil.

gile (F.) [گله] sızlanma, yanıp yakılma.

gilemend (F.) [گله مند] şikayetçi, sızlanan.

girâmî (F.) [گرامی] değerli, kıymetli, saygın, sayın.

girân (F.) [گران] 1.ağır. 2.pahalı. 3.kokuşmuş. 4.katı.

giranbehâ (F.) [گران بها] değerli, kıymetli.

girankadr (F.-A.) [گران قدر] kıymetli.

girankıymet (F.-A.) [گران قیمت] kıymetli, değerli, pahalı.

girân mâye (F.) [گران مایه] değerli.

girânser (F.) [گران سر] mağrur, kendini beğenmiş, kasıntı.

gird (F.) [گرد] yuvarlak.

girdâb (F.) [ب

girdâgird (F.)

girdbâd (F.) [

girdû (F.) [دو

girîbân (F.) [،

girift (F.) [فت

giriftâr (F.) [ـ

giriş (F.) [گره] düğüm.

girişgîr (F.) [گره گیر] dolaşık.

girişgüşâ (F.) [گره گشا] 1.düğüm çözen. 2.sorunları halleden.

girîve (F.) [گریوه] 1.çıkamaz, sorun. 2.geçit.

gîrûdâr (F.) [گیرودار] kargaşa, kavga.

giryân (F.) [گریان] ağlayan.

giryân etmek ağlatmak.

giryân olmak ağlamak.

giryē (F.) [گریه] ağlama, ağlayış.

giryēengîz (F.) [گریه انگیز] ağlatıcı.

giryenâk (F.) [گریه ناک] ağlamaklı, ağlayan.

gîsû (F.) [گیسو] saç.

gîsûbend (F.) [گیسوبند] saç bağı.

gîtî (F.) [گیتی] dünya.

giyâh (F.) [گیاه] bitki.

gonca (F.) [غنچه] açmamış tomurcuk, gonca.

goncaruhsâr (

gonce (F.) [به

goncedehân (l

gubâr (A.) [ل

gubârâlûd (A.

gudde (A.) [۵

guded (A.) [د

gufrân (A.) [سرس] bağışlama.

gûgerd (F.) [گوگرد] kükürt.

gûk (F.) [غوک] kurbağa.

gûl (A.) [گول] gulyabani.

gulâm (A.) [غلام] 1.köle. 2.genç.

gulât (A.) [غلات] dinde aşırıya kaçanlar.

gulgule (F.) [غلغله] kaynaşma.

gumûm (A.) [غموم] gamlar, kederler.

gûnâgûn (F.) [گوناگون] rengarenk.

gûne (F.) [گونه] biçim, tarz.

gunûde (F.) [غنوده] 1.uyumuş. 2.ölü.

gûr (F.) [گور] 1.mezar. 2.yaban eşeği.

gurâb (A.) [غراب] karga.

gurbet (A.) [غربت] 1.gariplik. 2.yabancı diyar.

gurbetzedde (A.-F.) [غربت زده] gurbet elde yaşayan.

gurebâ (A.) [غربا] garipler.

gûristân (F.) [

gûrken (F.) [،

gurrân (F.) [ن

gurre (A.) [ره

gurûb (A.) [ب

gurûr (A.) [ر

gûsâle (F.) [ه

gûsâle (F.) [گوساله] gûsâle.

gûsfend (F.) [گوسفند] koyun.

gusl (A.) [غسل] yıkanma.

gusn (A.) [غصن] dal.

gussa (A.) [غصه] üzüntü, keder.

gûş (F.) [گوش] kulak.

gûşe (F.) [گوشه] köşe.

gûşenişîn (F.) [گوشه نشین] köşesine çekilen, inziva hayatı süren.

gûşt (F.) [گوشت] et.

gûşvâre (F.) [گوشواره] küpe.

gûy (F.) [گوی] çevgen topu, polo topu.

gûyâ (F.) [گویا] sözümona.

güdâhte (F.) [گداخته] erimiş.

güftâr (F.) [گفتار] söz.

güfte (F.) [گفته] 1.söz. 2.şarkı sözü.

güftügû (F.) [گفت و گو] dedikodu.

güher (F.) [هر]

güherfurûş (F.)

gül (F.) [گل]

gülâb (F.) [آب]

gülabdan (F.)

gülbang (F.) []

gülbang -ı mu

gülberg (F.) [گلبرگ] gül yaprağı.

gülbün (F.) [گلبن] 1.gül ağacı. 2.güllük.

gülçehre (F.) [گل چهره] gül yüzlü.

gülçin (F.) [گلچین] gül deren.

güldan (F.) [گلدان] vazo.

güldeste (F.) [گلدسته] çiçek demeti.

gülendâm (F.) [گل اندام] gül boylu.

gülfâm (F.) [گلفام] gül renkli.

gülgonce (F.) [گل غنجه] gül goncası.

gülgûn (F.) [گلگون] 1.gül renkli. 2.pembe.

gülistân (F.) [گلستان] gül bahçesi, güllük.

gülizar (F.-A.) [گلزار] gül yanaklı, pembe yanaklı.

güllaç (F.) [گلاج] güllaç.

gülmih (F.) [گل ميخ] kabara.

gülnâr (F.) [گلنار] nar çiçeği.

gülnihal (F.) [گل نهال] gül fidanı.

gültreng (F.) [

gülriz (F.) [بز

gülrû (F.) [رو

gülrüh (F.) [خ

gülşen (F.) [ن

gülten (F.) [ن

gülüptan (F.) |

gülzâr (F.) [گلزار] gül bahçesi.

gümân (F.) [گمان] zan, sanı.

gümnâm (F.) [گمنام] adı unutulmuş.

gümrâh (F.) [گمراه] yoldan çıkmış.

günah (F.) [گناه] 1.suç, kabahat. 2.dinî suç.

günahkâr (F.) [گناهکار] günah sahibi, suçlu.

günbed (F.) [گنبد] kümbet.

güncişk (F.) [گنجشک] serçe.

güneh (F.) [گنه] günah.

gürbe (F.) [گربه] kedi.

gürbüz (F.) [گریز] 1.yiğit. 2.kahraman.

gürg (F.) [گرگ] kurt.

güriz (F.) [گریز] kaçış.

gürîzân (F.) [گریزان] kaçan.

gürûh (F.) [گروه] topluluk, zümre, bölük.

güstâh (F.) [گستاخ] 1.küstah. 2.cesur.

güşâderû (F.)

güşâyîş (F.) [

güvâh (F.) [اه

güzâf (F.) [ف

güzergâh (F.)

güzeşt (F.) [ت

güzîde (F.) [ه

güzîn (F.) [گرین] 1.seçen. 2.seçilmiş.

güzîr (F.) [گزیر] 1.çare. 2.derman.

H

h [ح خ] 1. Osmanlı alfabesinin sekizinci harfi. 2.Ebced alfabesine göre sayısal değeri: 8.

hâ (F.) [خا] çiğneyen.

hâ (F.) [ها] çoğul eki: -ler, -lar.

hâb (F.) [خواب] 1.uyku. 2.rüya.

habâb (A.) [باب]

habâbe (A.) [بابه]

habâis (A.) [بائس]

hâbâlûd (F.) [هابلود]

hâbâlûde (F.) [هابلوده]

habâset (A.) [باسيت]

habb (A.) [حب]

habbât (A.) [باءات]

habbâz (A.) [خباز] ekmekçi.

habbe (A.) [حبه] taneler.

habbe-i hadrâ [حبهء حضرا] çitlembik.

habbe-i sevdâ [حبهء سودا] çörekotu.

habbezâ (A.) [حبذا] ne güzel.

habbûlbülûğ (A.) [حب البلوغ] ergenlik sivilcesi.

hâbcâme (F.) [خواب جامه] 1.gecelik. 2.pijama.

haber (A.) [خبر] haber.

haberdar (A.-F.) [خبردار] haberli.

habeşe (A.) [حبشه] 1.Habeşistan. 2.Habeş.

hâbgâh (F.) [خوابگاه] yatak odası.

habîb (A.) [حبيب] 1.sevgili. 2.dost. 3.Hz. Muhammed

habîr (A.) [خبير] haberli.

habis (A.) [خبیث] kötü, pis.

habl (A.) [حبل] ip.

hablülmesâkir

hâbnâk (F.) [

hâbnâme (F.)

habr (A.) [حبر]

habs (A.) [بھس]

habshâne (A.-

habt (A.) [**حَبْط**]

habtühata (A.) $\text{L} \text{ — } \text{J} \text{ — } \text{J}$ yamış yarıma.

hac (A.) [حاج] hac1.

hacâlet (A.) [خجالت] utanma.

hacâletâver (A.) [خجالت آور] utanç verici.

hacamat (A.) [حَاجَمَات] kan alma.

hacamat yapmak kan almak.

hacâmet (A.) [حجامت] kan alma, hacamat.

hâcât (A.) [حاجات] 1.ihtiyaçlar. 2.istekler.

haccâm (A.) [حجام] hacamatçı.

haccar (A.) [حجار] taş işçisi, taşçı.

hâcce (A.) [حاجه] bayan hacı.

hâce (F.) [خواجه] 1.hoca. 2.efendi. 3.ağa. 4.sahip. 5.vezir.

hâcegân (F.) [خواجهان] 1.hocalar. 2.efendiler.

hâcegî (F.) [خواجهی] 1.hocalık. 2.efendilik. 3.ağalık. 4.sahiplik. 5.tüccar.

hacel (A.) [خجل] utanma.

hacer (A.) [حجر] taş.

hacer-i esved

hacer-i semâî

hâceserâ (F.) |

hâcet (A.) [ت]

hâcetmend (A

hacı (A.) [حى]

hacıyân (A.-F

hâcî (A.) [حى] meveden, yeren.

hâcib (A.) [حاجب] 1.kapıcı. 2.perdedar. 3.engel. 4.kaş.

hacîl (A.) [خجیل] utangaç.

hâcir (A.) [هاجر] göçmen.

hâciz (A.) [حاجز] 1.ayırır. 2.haczeden.

hacle (A.) [حبله] gerdek odası.

haclegâh (A.-F.) [حبله گاه] gerdek odası.

haclet (A.) [خجلت] utanma.

hacletâver (A.-F.) [خجلت آور] utanç verici.

hacm (A.) [حجم] hacim.

hacmen (A.) [حجمًا] hacimce.

hacz (A.) [حجز] haciz.

hadâik (A.) [حدائق] bahçeler.

hâdd (A.) [حاد] 1.keskin. 2.sivri. 3.dar.

hadd (A.) [حد] 1.sınır. 2.şer'î ceza.

hadd (A.) [خد] yanak.

haddâ' (A.) [؛

haddâd (A.) [

haddâdî (A.-F

hadd-i asgarî |

hadd-i azamî |

hadd-i tabî [،

hadd-i zâtında

hadeb (A.) [هـب] kahıplanmak.

hadem (A.) [خدم] hizmetçiler.

hademe (A.) [خدمه] hizmetçiler.

hadeng (F.) [خدنگ] ok.

hader (A.) [خدر] uyuşma.

hades (A.) [حدس] sezi, tahmin.

hâdî (A.) [هادى] doğru yolu gösteren.

hâdi' (A.) [خادع] düzenbaz.

hadîka (A.) [حديقة] bahçe.

hâdim (A.) [خادم] hizmetçi.

hâdim olmak hizmet etmek.

hâdime (A.) [خادمه] bayan hizmetçi.

hâdis (A.) [حادث] 1.meydana gelen. 2.yeni.

hadîs (A.) [حديث] hadis, Peygamber sözü.

hâdisat (A.) [حادثات] olaylar.

hâdise (A.) [حادثه] olay.

hadnâşinas (A.

hadrâ (A.) [راء]

hads (A.) [سدس]

hadşe (A.) [سه]

hadşeâver (A.

hafâ (A.) [خفا]

hafâfîş (A.) [ف]

hafâgâh (A.-F.) [فاء] gizlenmek yeri.

hafâir (A.) [حفائر] 1.çukurlar. 2.oyuklar.

hafakan (A.) [خفقان] yürek çarpıntısı.

hafâyâ (A.) [خفايا] gizli şeyler.

hafız (A.) [حافظ] 1.koruyan. 2.ezberleyen. 3.Kur'ân hafızı.

hafıza (A.) [حافظه] bellek.

hâfız-ı kütüb [حافظ كتب] kütüphaneci.

hâfî (A.) [حافي] yalınayak koşan.

hafî (A.) [خفى] gizli

hafîd (A.) [حفيد] torun.

hafîde (A.) [حفيدة] kız torun.

hafîf (A.) [خفيف] hafif.

hâfîr (A.) [حافر] kazan, kazıcı.

hafîr (A.) [حفير] 1.çukur. 2.mezar.

hafîyyât (A.) [خفيات] gizli şeyler.

hafîyye (A.) [خفيه] gizli polis.

hafîyyen (A.)

hafr (A.) [حفر]

hafriyyât (A.)

haftân (A.) [ح]

hâh (F.) [خواه]

hâhân (F.) [ان]

hâher (F.) [هر]

hâherzâde (F.) [سرور] yegen, kızkardeşin çocuğu.

hâhiş (F.) [خواهش] rica, istek.

hâhişger (F.) [خواهشگر] istekli.

hâhişkâr (F.) [خواهشکار] istekli.

hâhişkerde (F.) [خواهش کرده] istekli.

hâhnâhâh (F.) [خواه ناخواه] ister istemez.

hâif (A.) [خائف] korkak.

hâifen (A.) [خائفا] korkarak.

hâil (A.) [هائل] korkunç.

hâin (A.) [خائن] 1.hain. 2.acımasız.

hâinâne (A.-F.) [خائنانه] haince.

hâiz (A.) [حائز] sahip, bulunduran.

hâiz olmak bulundurmak, sahip olmak.

hâiz-i ehemmiyet [حائز اهميت] önemli.

hak (A.) [حق] 1.Tanrı. 2.doğru. 3.pay.

hâk (F.) [خاک] toprak.

hak etmek kaz

hâk ile yeksâr

hâk ile yeksâr

hâk ile yeksâr

Hak Teâlâ (A.

hakâik (A.) [حقايق]

hakâret (A.) [حقاير]

hakaretâmiz (حقاير) aşağılayıcı.

hakâyık (A.) [حقايق] gerçekler.

hâkbîz (F.) [خاک بيز] kalbur.

hakem (A.) [حكم] hakem.

hâkezâ (A.) [هكذا] aynı şekilde.

hagû (A.-F.) [حق گو] doğru sözlü.

hâkî (A.) [حاکی] hikaye eden.

hâkî (F.) [حاکی] 1.hâki, toprak rengi. 2.toprak ile ilgili.

hakikat (A.) [حَقِيقَت] gerçek.

hakikaten (A.) [حَقِيقَةً] gerçekten.

hakikat-ı halde aslında, gerçekte, işin aslında.

hakikatperver (A.-F.) gerçekçi.

hakikî (A.) [حَقِيقِی] gerçek.

hakikiye (A.) [حَقِيقِيه] gerçek.

hakîm (A.) [حَكِيم] 1.Tanrı. 2.hakim, yargıç.

hâkimiyet (A.) [حَاكِمِيَّت] egemenlik.

hakîr (A.) [يَر]

hâkister (F.) [

hâkisterî (F.) |

hakk (A.) [حَق]

hakk (A.) [حَك]

hakkâ [حَقَا]

hakkâk (A.) [

hakkaniyet (A.) [حَقَانِيَّت] doğruluk.

hâkkedilmek kazılmak.

hâkketmek kazımak.

hâkrûb (F.) [خَاكِرُوب] süpürge.

hakşinas (A.-F.) [حَق شِنَاس] haktanır.

hakşinâsî (A.-F.) [حَق شِنَاسِي] haktanırlık.

hâl (A.) [حَال] 1.hal, durum. 2.şimdiki durum, şimdiki zaman.

hâl (A.) [خَال] dayı.

hâl (F.) [خال] 1.ben. 2.benek.

hal' (A.) [خلع] tahttan indirme.

hal'edilmek tahttan indirilmek.

hal'etmek tahttan indirmek.

hâlâ (A.) [حالا] şimdi, hâlâ.

halâ (A.) [خلا] 1.tuvalet. 2.boş.

halâik (A.) [خلائق] 1.yaratıklar. 2.halayık.

halâl (A.) [خلال] mesafe, aralık, açıklık.

halâs (A.) [س]

halâs bulmak

halâs olmak k

halaskâr (A.-F

hâlâşına (A.-F

hâlât (A.) [ت]

halâvet (A.) [

haldâr (F.) [دَار]

hâle (A.) [خاله] 1.hala. 2.teyze.

hâle (A.) [هاله] ayça, hâle.

halecan (A.) [خلجان] çarpıntı.

halef (A.) [خلف] 1.evlat, oğul. 2.halef, yerine geçen, arkadan gelen

halel (A.) [خلل] bozukluk.

halel gelmek bozulmak, lekelenmek, gölge düşmek.

haleldâr (A.-F.) [خللدار] bozulmuş, bozuk.

haleldâr etmek bozmak, hâlel getirmek.

haleldâr olmak bozulmak, hâlel gelmek.

halen (A.) [حالا] şimdilik, henüz.

hâlet (A.) [حالت] 1.hal. 2.nitelik.

hâlet-i ruhiye [حالت روحیه] ruhsal durum.

halhal (A.) [خلخال] ayak bileziği, halhal.

hâlik (A.) [خالق] Yaratan, Tanrı.

hâlî (A.) [خالی] boş.

hâlî kalmak g

halîb (A.) [بب]

halîc (A.) [ليح]

hâlid (A.) [لد]

halîfe (A.) [فه]

halihazır (A.-)

hâlik (A.) [لى]

hâlikiyet (A.) [لى يى] yaratıcılık.

halîm (A.) [حليم] yumuşak huylu.

hâlis (A.) [خالص] 1.katışıksız, saf, som.

hâlisâne (A.-F.) [خالصانه] içtenlikle.

halîta (A.) [خليطه] 1.karışım. 2.alışım.

hâliyâ (A.) [حاليا] şimdi, şu anda.

halk (A.) [خلق] boğaz.

halk (A.) [خلق] 1.yaratma. 2.yaratılma. 3.halk.

halk etmek yaratmak.

halka (A.) [حلقه] halka.

halkabegûş (A.-F.) [حلقه بگوش] köle.

halkiyat (A.) [خلیات] folklor, halk bilimi.

hall (A.) [حل] 1.çözülme, erime. 2.çözme.

hallâc (A.) [حلاج] halaç.

hallâk (A.) [خلاق] yaratıcı.

hallâl (A.) [حلال] çözen.

hallüfasl (A.)

halt (A.) [خلط]

halûk (A.) [ق]

halvet (A.) [ت]

halvetgâh (A.)

ham (F.) [خام]

ham (F.) [خم]

hamâil (A.) [حمى] kuluçka.

hamâkat (A.) [حماقت] ahmaklık.

hamâme (A.) [حمامه] güvercin.

hamâse (A.) [حماسه] kahramanlık şiiri.

hamâset (A.) [حماسه] kahramanlık şiiri, hamase.

hamd (A.) [حمد] şükür.

hâme (F.) [خامه] kalem.

hamel (A.) [حمل] kuzu.

hamelât (A.) [حملات] saldırılar, hamleler.

hâmî (A.) [حامى] gözeten, himaye eden.

hâmid (A.) [حامد] hamd eden, şükreden.

hamîde (F.) [خميده] eğik, eğri.

hâmil (A.) [حامل] 1.taşıyan. 2.hamile. 3.sahip.

hâmil olmak taşımak.

hâmile (A.) [حامله] gebe, hamile.

hamîr (A.) [حمير] hamur.

hâmis (A.) [ح]

hâmisen (A.) |

hâmiş (A.) [ح]

hâmiz (A.) [ح]

haml (A.) [مل]

hamle (A.) [ه]

hamletmek yü

hammâl (A.) [حمامى] hamam.

hammâm (A.) [حمام] 1.banyo. 2.hamam.

hammâr (A.) [خمار] meyhaneci.

hamr (A.) [خمر] şarap.

hamrâ (A.) [خمرى] kırmızı, kızıl.

hamrâlanmak kızarmak, kırmızılaşmak, al al olmak.

hams (A.) [خمس] beş.

hamse (A.) [خمسه] beş mesnevîlik eser.

hamsin (A.) [خمسين] elli.

hamûl (A.) [حمل] dayanıklı.

hamûle (A.) [حموله] yük.

hâmûn (F.) [هامون] çöl.

hâmûş (F.) [خاموش] suskun, sessiz.

hamyâze (F.) [خميازه] esneme.

hamz (A.) [حمض] ekşilik.

hân (F.) [خوان] okuyan.

hân (F.) [خوان]

hanâzir (A.) [

hancer (A.) [

hancere (A.) [

handan (F.) [

handan etmek

hande (F.) [ده]

handek (A.) [هندك]

handerûy (F.) [خنده روی] güteryüzlü.

hâne (F.) [خانه] ev.

hanedan (F.) [خاندان] sülale, hanedan.

hâneharâb (F.) [خانه خراب] 1.perişan. 2.evsiz yurtsuz. 3.cahil.

hânende (F.) [خواننده] 1.şarkıcı. 2.okuyucu.

hanîf [حنيف] İslâmiyetten önce Tanrı'ya inanan.

hânkah (A.) [خانقاه] tekke.

hânman (F.) [خانمان] ev bark, yurt.

hannas (A.) [خناس] şeytan.

hânsâlar (F.) [خوان سالار] kilerci.

hânüman (F.) [خانمان] ev bark, yurt.

hapis (A.) [حبس] bir yere kapatma veya kapanma.

hapishane (A.-F.) [حبس خانه] tutukevi, mahpushane.

hâr (F.) [خار] diken.

har (F.) [خر] eşek.

hâr (F.) [خوار]

hâr (F.) [خوار]

harâb (A.) [ب]

harâb etmek y

harâb olmak y

harâbat (A.) []

harâbe (A.) [،]

harâc (A.) [راج] harâc.

haram (A.) [حرام] haram.

harâmi (A.) [حرامی] eşkıya.

haramzâde (A.-F.) [حرام زاده] piç.

harâret (A.) [حرارت] 1.sıcaklık.

harâtin (A.) [خراطین] solucan.

harb (A.) [حرب] harp, savaş.

harbe (A.) [حربہ] süngü.

harb-i umûmî [حرب عمومی] Birinci Dünya Savaşı.

harbiye (A.) [حربیه] harp okulu.

harbiye nezareti savunma bakanlığı.

harbiyeli Harp Okulu öğrencisi.

harbüze (F.) [خربزه] kavun.

harc (A.) [خرج] 1.vergi. 2.masraf.

harcıâlem [خرج عالم] herkese açık, herkese uygun.

harcırah [خرج راه] yol parası.

harçeng (F.) [

hardal (A.) [

hâre (F.) [ناره]

harekât (A.) [

hareket (A.) [

hareketsizlik l

hareml (A.) [م]

hareml (A.-F.) [هارم] harem dairesi, evde harem kimsi, herkesin ulaşamadığı giremeyeceği yer.

haremler (A.-F.) [حرم سرا] harem dairesi.

harf (A.) [حرف] 1.harf. 2.söz.

hargâh (F.) [خرگاه] otağ.

hargûş (F.) [خرگوش] tavşan.

hârî (F.) [خواری] düşkünlük.

hârib (A.) [هارب] kaçan.

hâric (A.) [خارج] dış, dışarı.

hâricen (A.) [خارجا] dıştan, dışarıdan.

hâricî (A.) [خارجى] dış ile ilgili.

hariciye (A.) [خارجيه] 1.dışa bağlı, dışarıya ilişkin. 2.dışışleri bakanlığı.

harîd (F.) [خرید] satın alma.

harîdâr (F.) [خریدار] müşteri, alıcı.

harîf (A.) [حریف] 1.rakip. 2.meslektaş.

harîk (A.) [حریق] yangın.

hârîka (A.) [هـ]

hârikulâde (A

harîm (A.) [هم]

harîm-i ismet

harîr (A.) [ير]

harîrî (A.) [ى]

hâris (A.) [ث]

hâris (A.) [حارس]

harîs (A.) [حریص] hırslı.

hâristan (F.) [خارستان] dikenlik.

harita (A.) [خریطه] harita.

harmen (F.) [خرمن] harman.

harmengâh (F.) [خرمنگاه] harman yeri.

harmühre (F.) [خر مهره] katır boncuğu.

harnub (A.) [خرنوب] keçi boynuzu.

hârpûşt (F.) [خارپشت] kirpi.

hârr (A.) [حار] kızgın, yakıcı.

harrât (A.) [خراط] doğramacı.

hars (A.) [حرث] kültür.

harsî (A.) [حرثی] kültürel.

harvâr (F.) [خروار] eşek yükü.

hârzâr (F.) [خارزار] dikenlik.

hâs (A.) [خاص] 1.özgü, has. 2.saf. 3.özel.

has (F.) [خس]

hasâdet (A.) [

hasâil (A.) [ل

hasâis (A.) [ل

hasâr (A.) [ار

hasarât (A.) [

hasardîde (A.-

hasâret (A.) [زار , زار , hasar .

hasâset (A.) [خساست] pintilik.

hasb (A.) [حسب] göre.

hasbe (A.) [حصبه] kızamık.

hasbelkader (A.) [حسب القدر] kaderden ileri gelen, kadere bak.

hasbetenlillah (A.) [حسب الله] Allah rızası için.

hasbihal (A.-F.) [حسب حال] halleşme, dertleşme.

hasbihal etmek halleşmek, dertleşmek.

hasbü'l-mâhiye (A.) [حسب الماهيه] yapı bakımından.

hasebe (A.) [حصبه] kıyamık.

hased (A.) [حسد] kıskançlık.

hased etmek kıskanmak.

hasen (A.) [حسن] güzel.

hasenât (A.) [حسنات] iyilikler.

hasene (A.) [حسنه] güzel, iyi.

hasenülhulk (A.) [حسن الخلق] huyu güzel.

hasf (A.) [سف]

hâsıd (A.) [سد]

hâsıl (A.) [سل]

hasıl etmek m

hâsıl olmak oı

hâsılat (A.) [٤]

hâsılât-ı gayr-

hâsılât-ı sâfiye [حاصلات طيبة] neticem.

hasıl-ı kelâm [حاصل كلام] sözün kıyası.

hâsılı kıyası, sonuç olarak.

hasım (A.) [خصم] düşman.

hasîb (A.) [حسيب] 1.değerli. 2.muhasibeci.

hâsid (A.) [حاسد] kıskanç.

hasîn (A.) [حصين] sağlam, müstahkem.

hasîr (A.) [حصير] hasır.

hâsir (A.) [خاسر] zarar eden, hüsrana uğrayan.

hasis (A.) [خسيس] pinti.

hasîsa (A.) [خصيصه] karakter.

hasiy (A.) [خصى] iğdiş, hadım edilmiş.

haslet (A.) [خصلت] tabiat, yaratılıştan gelen huy.

hasm (A.) [خصم] düşman, hasım.

hasmâne (A.-F.) [خصمانه] düşmanca.

hasmî (A.-F.) [خصمى] düşmanlık.

hasnâ (A.) [نا]

hasr (A.) [صر]

hasret (A.) [ت]

hasret çekmek

hasretkeş (A.-

hasretmek adâ

hassa (A.) [هـ]

hassâd (A.) [حساد]

hassas (A.) [حساس] duygulu, hassas.

hassâsiyyet (A.) [حساسيت] hassaslık.

hâsse (A.) [خاصه] duyu.

hâsseten (A.) [خاصة] özellikle, hele hele.

hâssuâmm [خاص و عام] herkes.

hâste (F.) [خاسته] kalkmış, ayağa kalkmış.

haste (F.) [خسته] hasta.

hâste (F.) [خواسته] 1.istemiş. 2.istek.

hastegî (F.) [خستگی] hastalık.

hâstgâr (F.) [خواستگار] görücü.

hâstgârî (F.) [خواستگاری] görücülük.

hasûd (A.) [حسود] kıskanç.

hasûdâne (A.-F.) [حسودانه] kıskanarak, kıskançlıkla.

hasûdî (A.-F.) [حسودی] kıskançlık.

hâşâ (A.) [حاشا] uzak dursun, hâşa.

hâşâk (F.) [ک

haşeb (A.) [ب

haşem (A.) [م

haşerat (A.) [

haşere (A.) [ه

haşhaş (A.) [،

haşîn (A.) [ين

hâşiye (A.) [حاشیه] 1.konak. 2.şehin khabri.

haşmet (A.) [حشمت] 1.görkem. 2.hiddet.

haşmetmeab (A.) [حشمت مآب] görkemli, haşmetli.

haşmgîn (F.) [خشمگین] öfkeli, hışımlı.

haşr (A.) [حشر] kıyamet, haşır.

haşv (A.) [حشو] 1.doldurulmuş, yararsız söz. 2.kuru ot.

haşyet (A.) [خشیت] korkma.

haşyetengiz (A.-F.) [خشیت انگیز] korku salan, korkunç.

- hatâ (A.) [خطا] 1.yanlış, hata. 2.kusur.
- hataâlûd (A.-F.) [خطأ آلود] hatalı, yanlış dolu.
- hatab (A.) [حطب] odun.
- hatâbahş (A.-F.) [خطا بخش] hataları affeden.
- hatâen (A.) [خطاء] yanlışlıkla.
- hatâiyyât (A.) [خطائيات] hatalar, yanlışlıklar.
- hatakâr (A.-F.) [خطاكار] hatalı, hata yapan.
- hatâpûş (A.-F.) [خطاپوش] hataları örten.
- hatar (A.) [حار]
- hatarât (A.) [حارات]
- hatarnâk (A.-I)
- hatâyâ (A.) [حاي]
- hâtem (A.) [حتم]
- hâtıf (A.) [حاتف]
- hâtır (A.) [حاطر]
- hâtıra (A.) [حاترا] hatıra, hatıra getiren.
- hatıra getirmek aklına getirmek, düşünmek.
- hâtıra hutûr etmek hatırlamak, anımsamak.
- hâtırat (A.) [حاضرات] 1.hatıralar. 2.anı kitabı.
- hâtırâzâr (A.-F.) [حاطر آزار] gönül inciten, hatır kıran.
- hâtırâzürde (A.-F.) [حاطر آزرده] kalbi kırık.
- hâtırşinâs (A.-F.) [حاطر شناس] hatırbilir.
- hatîa (A.) [خطيئه] kabahat.

hatîb (A.) [خطيب] hatip.

hâtime (A.) [خاتمه] son.

hâtime vermek son vermek.

hatîr (A.) [خطير] 1.tehlikeli. 2.yüce.

hatm (A.) [ختم] 1.hatim, hatim indirme. 2.mühürleme.

hatn (A.) [ختن] sünnet.

hatt (A.) [خط] 1.çizgi. 2.yol. 3.yeni terlemiş bıyık.

hattâ (A.) [حتى] üstelik, hatta.

hattâb (A.) [ب]

hattat (A.) [ط]

hatve (A.) [وه]

havâ (A.) [هوا]

havadar (F.) []

havâdis (A.) []

havaî (A.) [حى]

havâkin (T.>A.) [حاكيات] hakikat.

havale (A.) [حواله] ısmarlama, havale.

havalî (A.) [حوالى] yöre.

havârik (A.) [خوارق] harikalar.

havâss (A.) [خواص] 1.seçkin kişiler. 2.nitelikler.

havâtîn (T.>A.) [خواتين] hatunlar, saygın hanımlar.

havâyic (A.) [حوايج] ihtiyaçlar, gereksinimler.

hâven (A.) [هاون] havan.

hâver (F.) [خاور] doğu.

hâveran (F.) [خاوران] doğu ve batı.

hâverşinas (F.) [خاورشناس] doğubilimci, oryantalist, müsteşrik.

havf (A.) [خوف] korku.

havf eylemek korkmak.

havfnâk (A.-F.) [خوفناک] korkulu.

hâvî (A.) [حاوی] içeren, ihtiva eden.

havl (A.) [حول] 1.güç. 2.çevre.

havsala (A.) [

havz (A.) [حوض]

hayâ (A.) [حیا]

hayâl (A.) [آله]

hayâlât (A.) [

hayâlen (A.) [

hayâlet (A.) [

hayalî (A.) [خیالی] 1.hayalî, hayalî aranda. 2.Karagöz oynatan.

hayalperest (A.-F.) [خیال پرست] hayalci.

hayat (A.) [حیات] yaşam.

hayatbahş (A.-F.) [حیات بخش] hayat veren.

hayât-ı cinsiye [حیات جنسیه] cinsel yaşam.

hayât-ı diniye [حیات دینییه] dinsel yaşam.

hayât-ı rûz-i merre [حیات روز مره] gündelik yaşam.

hayatî (A.) [حیاتی] hayatla ilgili, yaşamsal.

hayâtiyyât (A.) [حیاتیات] biyoloji, yaşambilim.

haydud (Macarca>A.) [حیدود] eşkiya, haydut, yolkesen.

hâye (F.) [خایه] yumurta, haya.

hayf (A.) [حیف] yazık, vah vah.

hayır (A.) [خیر] iyilik, hayır.

hayırhah (A.-F.) [خیرخواه] iyiliksever.

hayız bk. hayz.

hayl (A.) [خیل] 1.yılkı, at sürüsü. 2.zümre.

hayli (F.) [یلی]

hayme (A.) [،]

haymegâh (A.

haymenişin (A.

hayr (A.) [خیر]

hayran (A.) [،]

hayrendiş (A.

hayret (A.) [حیرت] şaşkınlık.

hayretbahş (A.-F.) [حیرت بخش] hayret verici.

hayretkâr (A.-F.) [حیرت کار] hayret eden.

hayretzede (A.-F.) [حیرت زده] şaşkın.

haysiyyet (A.) [حیثیت] şeref, onur.

hayvan (A.) [حیوان] 1.canlı. 2.hayvan.

hayvanî (A.) [حیوانی] hayvansal.

hayvaniye (A.) [حیوانیه] hayvana özgü, hayvansal.

hayy (A.) [حى] diri.

hayyât (A.) [خياط] terzi.

hayye (A.) [حيه] yılan.

hayyir (A.) [خير] çok iyilik eden.

hayz (A.) [خيض] regl, aybaşı.

hazâin (A.) [خزائن] hazineler.

hazân (F.) [خزان] güz, sonbahar.

hazar (A.) [حضر] güvenlik.

hazer (A.) [ز]

hazerat (A.) []

hazf (A.) [ذف]

hâzık (A.) [ق]

hazır (A.) [سر]

hâzırûn (A.) []

hâzi (A.) [ضع]

hazîn (A.) [سرین] hazin oldu.

hâzin (A.) [خازن] haznedar.

hazine (A.) [خزینه] hazine.

hazinedar (A.-F.) [خزینه دار] haznedar, hazinenin birinci derecede sorumlusu.

hazîre (A.) [حظيره] etrafı çevrili yer (mezarlık vs.)

hazm (A.) [حضم] sindirim.

hazret (A.) [حضرت] sayın, hazret.

hazz (A.) [حظ] sevinç, haz.

hebâ (A.) [هبّا] boş.

hebâ etmek yitirmek, yazık etmek, elden kaçırmak.

hebâ olmak yitmek, yazık olmak, yok olmak.

hebâya gitmek boşa gitmek, yazık olmak.

hecâ (A.) [هجا] 1.hece. 2.yerme, hiciv.

hecâgû (A.-F.) [هجاگو] hicveden, yeren.

hecîn (A.) [هجين] iki hörgüçlü deve.

hecr (A.) [هجر] ayrılık.

hedâyâ (A.) [

hedef (A.) [ن

heder (A.) [ر

heder etmek y

heder olmak y

hediye (A.) [

heft (F.) [هفت

heftâd (F.) [هفتاد] yirmi.

hefte (F.) [هفته] hafta.

heftevrenge (F.) [هفت اورنگ] yedi yıldız.

helâhil (A.) [هلاهل] zehir, ağrı, boğanotu.

helâk (A.) [هلاك] 1.yok olma. 2.ölme.

helâk etmek 1.yok etmek, ortadan kaldırmak. 2.öldürmek.

helâk olmak 1.yok olmak, ortadan kalkmak. 2.ölmek. 3.çırpınmak.

helal (A.) [حلال] 1.helal. 2.eş, hanım.

helalzâde (A.-F.) [حلال زاده] 1.helal süt emmiş. 2.evli anne babanın çocuğu.

helezon (A.) [حلزون] 1.sümüklüböcek. 2.yılankavî.

helva (A.) [حلوا] helva.

helvafurûş (A.-F.) [حلوا فروش] helvacı.

helvâyî (A.) [حلوائی] helvacı.

hem (F.) [هم] 1. -deş, -daş anlamını verecek şekilde kelimeye türetmeye yarayan ön ek. 2.hem, üstelik.

hemâgûş (F.) [هم آغوش] sarmaş dolaş, kucak kucağa.

hemâgûş olma

hemâheng (F.)

hemâhenk bk.

heman (F.) [هن]

hemânâ (F.) []

hemandem (F)

hemânend (F.)

hemasr (F.-A.)

hemâvâz (F.) [هم آواز] bir ağız.

hembâz (F.) [همباز] ortak.

hemcevherlik (F.-T.) aynı cevherden olma, aynı asıldan gelme.

hemcins (F.-A.) [هم جنس] aynı cinsten.

hemcivâr (F.-A.) [هم جوار] komşu.

hemçü (F.) [همچو] gibi.

hemdem (F.) [همدم] arkadaş, yakın dost, sohbet arkadaşı.

hemderd (F.) [هم درد] dert ortağı.

hemdîger (F.) [همدیگر] birbiri.

heme (F.) [همه] tümü, hepsi.

hemegân (F.) [همگان] tümü, hepsi, herkes.

hemfikir bk. hemfikir.

hemfikir (F.-A.) [همفکر] aynı düşüncede, hemfikir.

hemfikir olmak aynı fikri paylaşmak.

hemginân (F.) [همگنان] herkes.

hemhudûd (F.

hemhudut bk.

hemin (F.) [ن

hemîşe (F.) [،

hemkadd (F.-،

hemkâr (F.) [

hemkîş (F.) [،

hemm (A.) [هم] nayacı.

hemnâm (F.) [همنام] adaş.

hempâ (F.) [همپا] arkadaş, kafadar.

hemrâh (F.) [همراه] yoldaş, yol arkadaşı.

hemrâz (F.) [همراز] sırdaş.

hemrîş (F.) [همريش] bacanak.

hemsâl (F.) [همسال] yaşıt.

hemsâye (F.) [همسايه] komşu.

hemsefer (F.-A.) [همسفر] yoldaş.

hemser (F.) [همسر] eş, karı kocadan her biri.

hemsinn (F.-A.) [هم سن] yaşıtlı.

hemsohbet (F.-A.) [هم صحبت] sohbet arkadaşı.

hemşehrî (F.-A.) [هم شهری] 1.hemşeri. 2.yurttaş.

hemşeri bk. hemşehrî.

hemşîre (F.) [همشیره] kızkardeş.

hemtâ (F.) [همتا] eş, benzer, denk.

hemvâr (F.) [

hemvâre (F.) |

hemyân (F.) [

hemzâd (F.) [

hemzebân (F.)

henâzir (A.) [

hendese (Peh.

hendesî (A.) [هندسی] geometrik.

hengâm (F.) [هنگام] vakit, zaman.

hengâme (F.) [هنگامه] kargaşa.

henüz (F.) [هنوز] ancak, daha.

her (F.) [هر] her.

her halde 1.mutlaka, her durumda.

her vakit her zaman, daima.

herâyîne (F.) [هر آینه] mutlaka.

herbâr (F.) [هربار] her defasında.

hercâî (F.) [هرجائی] 1.şıpsemdi. 2.kararsız.

hercâyî bk. hercâî.

hercümerc (F.) [هرج و مرج] kargaşa, dağınıklık, düzensizlik.

herçend (F.) [هرچند] ise de, her ne kadar.

herçibâdâbâd (F.) [هرچه بادا باد] ne olursa olsun.

herdem (F.) [هر دم] her an, daima.

herem (A.) [هرم] ehram.

hergele (F.) [هر گله] sürüsü.

3.haylaz, yara

hergiz (F.) [هرگز]

herze (F.) [هرزه]

herzegû (F.) [هرزه گوی]

herzegûyî (F.) [هرزه گوئی]

hesâb (A.) [حساب]

hestî (F.) [هستی]

heşt (F.) [هشت] sekiz.

heştâd (F.) [هشتاد] seksen.

hetk (A.) [هتک] yırtma.

hettâk (A.) [هتاک] yırtan.

hevâ (A.) [هوا] istek, nefis isteği.

hevâdâr (A.-F.) [هوادار] istekli, taraftar.

hevâdâr (F.) [هوادار] havalı, havadar.

hevâperest (A.-F.) [هواپرست] nefsinin istekleri peşinde koşan.

heves (A.) [هوس] istek, heves.

hevesât (A.) [هوسات] istekler, hevesler.

hevesdâr (A.-F.) [هوسدار] hevesli.

heveskâr (A.-F.) [هوسکار] hevesli, istekli.

hevl (A.) [هول] korku.

hevlânâk (A.-F.) [هولناک] korkunç.

hey'et (A.) [هیئت] 1.ekip. 2.dış görünüş. 3.kurul. 4.topluluk. 5.astronomi.

hey'etşinâs (A)

heyâkil (A.) [

heyecân (A.) |

heyelân (A.) [

heyet bk. hey'

heyet-i ictimâ

heyet-i mecm

heyet-i muallimîn [هیئت مدرسین] öğretmenler kurulu

heyhât (A.) [هیهات] yazık.

heykel (A.) [هیکل] 1.heykel. 2.gövde.

heykeltıraş (A.-F.) [هیکل تراش] heykelci, heykeltıraş.

heyûlâ (A.) [هیولا] 1.ana madde. 2.zihinde tasarlanmış varlık.

heyzüm (F.) [هیزم] odun.

hezâr (F.) [هزار] 1.bin. 2.bülbül.

hezârân (F.) [هزاران] binlerce.

hezârân (F.) [هزاران] bûlbûl.

hezârdestân (F.) [هزاردستان] bûlbûl.

hezârpâ (F.) [هزارپا] kırkayak.

hezeyân (A.) [هزیان] 1.sayıklama. 2.saçmalama.

hezîmet (A.) [هزیمت] bozgun.

hezîmete uğramak bozguna uğramak.

hezl (A.) [هزل] şaka, şakalaşma.

hezlîgû (A.-F.) [هزل گو] şakacı.

hıdiv (F.) [هیو]

hıfz (A.) [حفظ]

hıfzetmek 1.e:

hıfzıssıhha (A

hılt (A.) [خلط]

an

vücudundaki ,

hınâ (A.) [حنا]

hinzîr (A.) [ر]

hırâmân (F.) [خرامان] 1.salınan. 2.salınarak.

hired (F.) [خرد] akıl.

hiredmend (F.) [خردمند] akıllı.

hırka (A.) [خرقة] hırka.

hırkapûş (A.-F.) [خرقة پوش] 1.hırka giyen. 2.derviş.

hırkapûş olmak 1.hırka giymek. 2.derviş olmak.

hırmân (A.) [حرمان] mahrumluk.

hırs (A.) [حرص] hırs.

hırs (F.) [خرس] ayı.

hırz (A.) [حرز] 1.sığınak. 2.nazar boncuğu.

hısâl (A.) [خصال] huy, haslet.

hısn (A.) [حصن] kale.

hışım (F.) [خشم] öfke.

hışımlanmak öfkelenmek.

hışm (F.) [خشم] öfke, hışım.

hışmgîn (F.) [

هشت (F.) [

هط (A.) [

هطه (A.) [

هیبان (F.) [

هیبان (A.) [

هیبانک (A)

هیبان (A.) [هیار] seçme hakkı.

hıyre (F.) [خیره] 1.kamaşmış. 2.fersiz.

hıyreçesm (F.) [خیره چشم] 1.arsız, hayasız. 2.cesur, gözüpek.

hıyreser (F.) [خیره سر] sersem.

hibâb (A.) [حباب] 1.haplar. 2.tohumlar.

hibâle (A.) [حباله] 1.bağ. 2.tuzak.

hibe (A.) [هبه] bağışlama, hibe.

hibr (A.) [حبر] 1.Yahudi bilgini. 2.mürekkep.

hibre (A.) [خبره] deneyim.

hicâ (A.) [هجا] yerme.

hicâb (A.) [حجاب] 1.perde. 2.utanma.

hicaz (A.) [حجاز] 1.Arabistan'da Hicaz bölgesi. 2.hicaz makamı.

hiciv (A.) [هجو] yergi, taşlama.

hicer (A.) [هجر] ayrılık.

hicerân (A.) [هجران] 1.ayrılık. 2.ayrılık acısı.

hicret (A.) [هجرت] göç.

hicv (A.) [هجو]

hicviye bk. hi

hicviyye (A.)

hîç (F.) [هیچ]

hîçkes (F.) [هیچکس]

hidâ' (A.) [هدایت]

hidayet (A.) [هدایت]

hidâyet etmek doğru yolu göstermek.

hiddet (A.) [حدت] 1.öfke. 2.keskinlik.

hiddetlenmek öfkelenmek.

hidemat (A.) [خدمات] hizmetler.

hidiv (F.) [خديو] Mısır valisi.

hidmet (A.) [خدمت] hizmet.

hidmetkâr (A.-F.) [خدمتکار] hizmetçi.

hiffet (A.) [خفت] 1.hafiflik. 2.hoppalık.

hijdeh (F.) [هژده] onsekiz.

hîk (F.) [خيك] tulum.

hikâyât (A.) [حكايات] hikayeler, öyküler.

hikâyet (A.) [حكايت] öykü, hikaye.

hikem (A.) [حكم] hikmetler.

hikmet (A.) [حكمت] 1.bilgelik. 2.sebep.

hikmetşinâs (A.-F.) [حكمت شناس] hakîm, felsefeci.

hil'at (A.) [خلعت] kaftan.

hilâf (A.) [فـ]

hilâfina aykırı

hilafında aykırı

hilâl (A.) [لال]

hilâl (A.) [لال]

hîle (A.) [حيله]

hîlebaz (A.-F.

hîlekâr (A.-F.) [هـ] duzenbaz, imceci.

hilkat (A.) [خلقت] 1.yaratılış. 2.Tanrı.

hilm (A.) [حلم] yumuşaklık.

hilye (A.) [حليه] 1.süs. 2.güzel yüz. 3.güzel özellikler.

himâr (A.) [حمار] eşek.

himaye (A.) [حمايه] koruma, esirgeme.

himayekârlık (A.-F.-T.) himaye etme.

hîme (F.) [هيمه] odun.

himem (A.) [همم] himmetler, çabalar.

himmet (A.) [همت] çaba.

himmet etmek çaba göstermek.

hîn (A.) [حين] zaman, vakit, esna.

hinduvâne (F.) [هندوانه] karpuz.

hîn-i hâcette ihtiyaç duyulduğu zaman.

hirâs (F.) [هراس] korku.

hired (F.) [خرد] akıl.

hiref (A.) [ف]

hirem (A.) [م]

hurfet (A.) [ت]

hirmân (A.) []

his bk. hiss.

hisâb (A.) [ب]

hisân (A.) [ان]

hisar (A.) [سار] kale, hisar.

hiss (A.) [حس] duygu.

hisse (A.) [حصه] pay.

hissedar (A.-F.) [حصه دار] pay sahibi.

hissedar olmak payını almak.

hisset (A.) [خست] pntilik.

hissetmek duymak, algılamak.

hisseyâb (A.-F.) [حصه ياب] pay alan.

hisseyâb olmak payını almak.

hissî (A.) [حسى] duygulu.

hiss-i kablelvukû (F.-A.) [حس قبل الوقوع] önsezi.

hissiyât (A.) [حسيات] duygular.

hissiye (A.) [حسيه] duygu.

hissolunmak duyulmak, hissedilmek.

hîş (F.) [خویش] 1.kendi. 2.akraba.

hitâb (A.) [خطاب] konuşma, hitap etme.

hitâb etmek ır

hitâbe (A.) [هـ]

hitabet (A.) [هـ]

hitâm (A.) [لم]

hitam bulmak

hitâma erdirm

hitâma ermek

hitân (A.) [حنان] sammet, sammet eime.

hiyel (A.) [حيل] hileler.

hizâ (A.) [حذا] sıra.

hizâb (F.) [خيزاب] dalga.

hizâne (A.) [خزانه] hazine.

hizâya gelmek 1.boyun eğmek, itaat etmek, kabullenmek. 2.sırayı bozmadan durmak.

hizâya girmek sıra olmak.

hizb (A.) [حزب] 1.parti. 2.grup.

hizmet (A.) [خدمت] hizmet, görev yapma.

hizmet etmek görev yapmak.

hizmet-i vataniye [خدمت وطنیه] 1.askerlik. 2.vatan hizmeti, vatan borcu.

hoca (F.) [خواجه] 1.hoca. 2.sahip. 3.efendi. 4.üstad.

hod (F.) [خود] kendi.

hodbehod (F.) [خودبخود] kendi kendine.

hodbin (F.) [خودبین] bencil.

hodkâm (F.) [

hodkâmlık (F.

hodrey (F.-A.)

hodsitâ (F.) [

hokka (A.) [هک]

hokkabaz (A.-

hoşab (F.) [ب]

hoşaf (F.) [مرساب] hoşaf, kompozisyon.

hoşâmedgû (F.) [خوش آمد گو] hoşgeldiniz diyen.

hoşâvâz (F.) [خوش آواز] tatlıses, güzelses.

hoşbû (F.) [خوشبو] hoş kokulu.

hoşgüvâr (F.) [خوش گوار] 1.leziz. 2.hazmy kolay.

hoşlanmak hoşuna gitmek, sevmek.

hoşnûd (F.) [خشنود] memnun, razı.

hoşnut bk. hoşnûd.

hoşrû (F.) [خوش رو] sevimli.

hoşsohbet (F.-A.) [خوش صحبت] tatlı sözü, sohbeti tatlı.

hû (A.) [هو] Tanrı.

hûb (F.) [خوب] 1.güzel. 2.iyi.

hubb (A.) [حب] sevgi.

hubbü'l-vatan mine'l-îmân (A.) [حب الوطن من الايمان] vatan sevgisi imandan gelir.

hubeb (A.) [حبيب] taneler.

hûbî (F.) [وى]

hûbrûy (F.) [،]

hûbter (F.) [ر]

hubûb (A.) [،]

hububat (A.) []

hubz (A.) [بىز]

huccâc (A.) [ا]

huccet (A.) [،]

huceste (F.) [خجسته] kutlu, uğurlu.

hûd (F.) [خود] miğfer.

hud'a (A.) [خدعه] düzen, dalavere.

hudâ (F.) [خدا] Tanrı.

hudâdâd (F.) [خداداد] 1.Allah verdi. 2.Allah vergisi.

hudânekerde (F.) [خدانکرده] Allah göstermesin, Allah etmesin.

hudârâ (F.) [خودآرا] Allah aşkına.

hudâşinas (F.) [خداشناس] tanrıtanır.

hudâvend (F.) [خداوند] 1.Tanrı. 2.padişah. 3.efendi.

hudâvendigâr (F.) [خداوندگار] padişah.

hudâyâ (F.) [خدایا] Tanrım.

huddâm (A.) [خدام] hizmetçiler.

hudperest (F.) [خودپرست] bencil.

hudperestlik (F.-T.) bencillik, kendini düşünme.

hudûd (A.) [حدود] sınırlar.

hudûs (A.) [ح]

huffâş (A.) [ح]

huffâz (A.) [ح]

hufre (A.) [ره]

hufte (F.) [فته]

hûk (F.) [نوک]

hukne (A.) [ه]

hukuk (A.) [حـ] 1.hukuk. 2.hakikat.

hukuk-i siyasiye [حقوق سياسيه] siyasal hukuk.

hukukşinas (A.-F.) [حقوق شناس] hukukçu.

hulâsa (A.) [خلاصه] özet.

hulâsa-i kelâm [خلاصهء كلام] kısacası, sözün kısası.

hulâsaten (A.) [خلاصة] özetle, kısaca.

huld (A.) [خلد] cennet.

hulefa (A.) [خلفا] halifeler.

hulk (A.) [خلق] huy.

hulkum (A.) [حلقوم] boğaz.

hulûl (A.) [حلول] gelme, gelip çatma.

hulûl etmek gelmek, gelip çatmak.

hulûs (A.) [خلوص] içtenlik.

hulûskâr (A.-F.) [خلوصكار] yağcı, dalkavuk.

hulyâ (Yun.>A.) [خوليا] hülya, hayal.

hum (F.) [خم] küp.

humâr (A.) [ـ]

humekâ (A.) [

humhâne (F.)

humk (A.) [ق]

humma (A.) [

humret (A.) [

hums (A.) [ن]

humûzet (A.) [هـ — ر — ز]

hûn (F.) [خون] kan.

hûnâlûd (F.) [خون آلود] kanlı, kana bulanmış.

hunbehâ (F.) [خون بها] diyet.

hunhâr (F.) [خونخوار] kan içen.

hunnâk (A.) [خناق] boğmaca.

hunrîz (F.) [خونریز] kan dökücü.

hunyâger (F.) [خنیاگر] şarkıcı.

hûr (A.) [حور] huri.

hurâfât (A.) [خرافات] hurafeler, batıl inançlar.

hurafe (A.) [خرافه] batıl inanç.

hurafeperver (A.-F.) [خرافه پرور] hurafelere inanan.

hurafeperverlik (A.-F.-T.) hurafelere inanış.

hurd (F.) [خرد] küçük, ufak.

hurdebin (F.) [خرده بین] 1.büyüteç. 2.mikroskop.

hurdegîr (F.) [خرده گیر] kusur bulan.

hûri (A.) [رى]

hurûc (A.) [ج]

hurûş (F.) [ش]

husemâ (A.) []

husûf (A.) [ف]

husûl (A.) [ل]

husûle getirm

husûmet (A.) [مـ]

husûs (A.) [خصوص] konu.

husûsat (A.) [خصوصات] hususlar, konular.

hususî (A.) [خصوصى] özel.

husûsiyet (A.) [خصوصيت] özellik.

husûsiyetle (A.-T.) özellikle, hele hele.

husûsiyle (A.-T.) özellikle, hele hele.

hûş (F.) [هوش] akıl.

hûşe (F.) [خوشه] 1.salkım. 2.başak.

huşk (F.) [خشک] kuru.

huşksâlî (F.) [خشک سالی] kuraklık.

huşû (A.) [خشوع] 1.alçakgönüllülük. 2.Tanrı'ya karşı korku ve saygı duyma.

huşûnet (A.) [خشونت] haşinlik, sertlik.

huşyâr (F.) [هشیار] akıllı.

hutût (A.) [خطوط] 1.hatlar, yollar. 2.çizgiler.

hûy (F.) [خوی] huy.

huzme (A.) [هـ]

huzûr(A.) [حر]

huzzâr (A.) [حـ]

hüccet (A.) [حـ]

hücec (A.) [چ]

hüceyrat (A.)

hüceyre (A.) [حـ]

hücre (A.) [حـ] 1.öğüt. 2.hücre, canlı organizmaların en küçük yapıtaşı.

hücum (A.) [هجوم] saldırı, akın.

hücürât (A.) [حجرات] hücreler.

hüdhüd (A.) [هدده] çavuşkuşu, ibibik.

hükemâ (A.) [حکما] bilgeler, hakîmler.

hükkâm (A.) [حکام] hakimler.

hükm (A.) [حکم] hüküm, emir, kesin karar.

hükmünde yerinde, gibi.

hükümünü almak yerine geçmek, gibi olmak.

hüküm vermek kesin karar vermek.

hükümat (A.) [حكومات] hükümetler.

hükümdar (A.-F.) [حكمدار] padişah, sultan, hüküm sahibi.

hükümdârî (A.-F.) hükümdarlık.

hükümet (A.) [حکومت] 1.hükümet. 2.hakimiyet. 3.devlet.

hükümet sürmek hakim olmak, hükmetmek, hüküm sürmek.

hükümet-i müstebide [حکومت مستبده] istibdat hükümeti.

hükümran (A.

hükümran olın

hükümrânî (A

hülâsa (A.) [٤

hülâsa etmek

hülâsatan (A.)

hümâ (F.) [نما

hümâyûn (F.) [سیر] 1.kadı. 2.padişah ile ilgili.

hüner (F.) [هنر] sanat, ustalık, beceri.

hünermend (F.) [هنرمند] marifetli, becerili, hüner sahibi.

hünkâr (F.) [خنکار] padişah.

hünsâ (A.) [خنثی] 1.erkek ve dişi organları üstünde bulunduran. 2.nötr.

hür (A.) [حر] özgür.

hürmet (A.) [حرمت] saygı.

hürmetkâr (A.-F.) [حرمتکار] saygı duyan.

hür (A.) [حر] özgür.

hürriyet (A.) [حریت] özgürlük.

hüsam (A.) [حسام] kılıç.

hüsn (A.) [حسن] güzellik.

hüsn-i ahlak (A.-F.) [حسن اخلاق] güzel ahlak.

hüsn-i idare (A.-F.) [حسن اداره] iyi yönetim, iyi idare.

hüsn-i kabul görmek iyi karşılanmak.

hüsn-i kabul göstermek ilgi göstermek, iyi karşılamak.

hüsn-i sûret (A.)

hüsnü kabul g

hüsr (A.) [سر]

hüsrân (A.) [سر]

hüsrânîz (A.)

hüsrev (F.) [سر]

hüveydâ (F.) [سر]

hüviyyet (A.) [سر]

hüzn (A.) [حزن] hüzn, üzüntü.

hüznengîz (A.-F.) [حزن انگیز] hüzn veren.

hüzzam (A.) [حزام] Türk musikîsinde bir makam.

I

ıhlamur (Yun.>A.) [اخلامور] ıhlamur.

ık'âd (A.) [اقعاد] oturtma.

ıkd (A.) [عقد] 1.dizi. 2.kolye, gerdanlık.

ıklîm (A.) [اقليم] iklim.

ıktıdâ (A.) [اقتدا] uyma.

ırdâ (A.) [نراع]

ırk (A.) [عرق]

ırk -ı ahmer [

ırk -ı ebyaz [،

ırken (A.) [قا]

ırkî (A.) [رقى]

ırz (A.) [عرض]

ırzâ (A.) [رضاع] emzirme, süt verme.

ısdâr (A.) [اصدار] çıkartma.

ısfırâr (A.) [اصفرار] sararma.

ıskât (A.) [اسقاط] düşürme.

ıslâh (A.) [اصلاح] düzeltme, iyileştirme, reform.

ıslâh etmek düzeltmek, iyileştirmek.

ıslâhât (A.) [اصلاحات] düzeltmeler, iyileştirmeler, reformlar.

ıslâhpezîr (A.-F.) [اصلاح پذير] ıslah edilebilir, iyileştirilebilir.

ısrar (A.) [اصرار] diretme, üsteleme.

ıstıbâr (A.) [اصطبار] sabretme.

ıstıfâ (A.) [اصطفأ] seçme, ayıklama.

ıstıfâî (A.) [اصطفاى] seçimle ilgili.

ıstılâh (A.) [اصطلاح] terim, tabir.

ıstılâhât (A.) [صطلاحات] terimler, tabirler.

ıstınâ' (A.) [اصطناع] seçme.

ıstırab (A.) [اضطراب] acı, ızdırıp.

ışk (A.) [عشق]

ışka (A.) [شقه]

ıtk (A.) [عتق]

ıtknâme (A.-F

ıtlak (A.) [لاق]

ıtnâb (A.) [اب]

ıtr (A.) [عطر]

ıtrî (A.) [طرى] ıtrî, koku.

ıtrıyyât (A.) [عطريات] kokular, ıtrılar, parfümler.

ıtlılâ' (A.) [اطلاع] bilgi sahibi olma.

ıtlılâât (A.) [اطلاعات] bilgiler.

ıttırad (A.) [اطراد] ritm.

ıyâdet (A.) [عيادت] hasta ziyareti.

ıyâl (A.) [عيال] eş, hanım.

ız'âf (A.) [اضعاف] zayıf düşürme, zayıflatma.

ızdırıp (A.) [اضطراب] acı.

ızlâl (A.) [اضلال] yoldan çıkarma.

ızlâl (A.) [اضلال] gölgede bırakma.

ıZRÂR (A.) [اضرار] zarar verme, zarara sokma.

ıZRÂR etmek zarar vermek, zarara sokmak.

ıztırâb (A.) [اضطراب] ızdırıp, acı.

ıztırâbâver (A.) [اضطراب آور] acı verici.

ıztırâr (A.) [اضطرار] zorunluluk.

ıztırârî (A.) [،

İ

i'câz (A.) [اعجاز] 1.aciz bırakma. 2.şaşırtma.

i'dâdî (A.) [اعدادى] lise.

i'dâm (A.) [اعدام] yok etme, öldürme.

i'lâ (A.) [اعلا] yükseltme, yüceltme.

i'lâ edilmek yükseltilmek, yüceltilmek.

i'lâm (A.) [اعلام] bildirme.

i'lâm edilmek

i'lân (A.) [لان]

i'mâl (A.) [مال]

i'mâr (A.) [ار]

i'râz (A.) [رض]

i'tâ (A.) [عطا]

i'tâ edilmek 1

i'tâ etmek 1.vermek. 2.ödemek.

i'tâ olunmak verilme.

i'tâk (A.) [اعتاق] âzâd etme, özgür bırakma.

i'tikâf (A.) [اعتكاف] bir yere kapanma, köşesine çekilerek yaşama.

i'tilâ (A.) [اعتلا] 1.yükselme. 2.yüksek rütbeye ulaşma.

i'tizâl (A.) [اعتزال] köşesine çekilme.

i'tizâr (A.) [اعتذار] özür dileme.

i'vicâc (A.) [اعوجاج] eğrilme, burkulma.

i'zâm (A.) [اعزام] 1.gönderme. 2.gönderilme.

i'zâm edilmek gönderilmek, yollanmak.

i'zâm etmek göndermek, yollamak.

i'zâz (A.) [اعزاز] 1.değer verme. 2.ağırlama.

iâde (A.) [اعاده] geri verme, geri gönderme.

iâde edilmek geri verilmek, geri gönderilmek,

iâde etmek geri vermek, geri göndermek.

iâde eylemek geri vermek.

iâde -i âfiyet e

iâde -i itibâr e

iâde -i ziyâret

iâdeten (A.) [

iânât (A.) [ات

iâne (A.) [عانه

iâşe (A.) [ماشه

ib'âd (A.) [بعد] uzaklaşılma.

ibâ' (A.) [اباء] çekinme, uzak durma, kaçınma.

ibâ' etmek çekinmek, uzak durmak, kaçınmak.

ibâd (A.) [عباد] kullar.

ibâdât (A.) [عبادات] ibadetler.

ibâdet (A.) [عبادت] klluk, tapınma.

ibâdet etmek kulluk etmek, tapınmak.

ibadetgâh (A.-F.) [عبادتگاه] ibadet yeri, mabet.

ibâdethâne (A.-F.) [عبادت خانه] ibadet edilecek yer.

ibâdullah (A.) [عبادالله] 1.Tanrı'nın kulları. 2.çok, bol.

ibâhat (A.) [اباحت] helal sayma, mübah görme.

ibâhî (A.) [اباحى] helal sayan, mübah gören.

ibârât (A.) [عبارات] 1.cümleler. 2.paragraflar.

ibâre (A.) [عباره] 1.cümle. 2.paragraf.

ibâret (A.) [عبارت] meydana gelen, oluşan.

ibâte (A.) [اباته] gece yatırma, geceyi geçirtme, barındırma.

ibdâ' (A.) [اع]

ibdâ' etmek y

ibdâ'kâr (A.-F

ibhâm (A.) [م]

ibhâmât (A.) []

ibkâ (A.) [ابقا]

ibkâ etmek de

ibkâen (A.) [ابكاه] 1. ibkâ etmek 2. ibkâ etmek.

ibl (A.) [ابل] deve.

iblâğ (A.) [ابلاغ] 1.bildirme. 2.ulaştırma.

iblîs (A.) [ابليس] 1.şeytan. 2.hileci.

iblîsâne (A.-F.) [ابليسانه] şeytanca.

ibn (A.) [ابن] oğul.

ibrâ' (A.) [ابراء] aklanma.

ibrâ' etmek aklanmak.

ibrâm (A.) [ابرام] zorlama.

ibrânâme (A.-F.) [ابرانامه] aklanma belgesi.

ibrâz (A.) [ابراز] gösterme.

ibrâz edilmek gösterilmek.

ibrâz etmek göstermek.

ibre (A.) [ابره] 1.iğne. 2.gösterge.

ibret (A.) [عبرت] hayat dersi.

ibretâmîz (A.-F.) [عبرت آمیز] ibret verici, ders verici.

ibretbahş (A.-

ibreten (A.) []

ibrîk (A.) [يق]

ibrişim (F.) [م]

ibtâl (A.) [لال]

ibtâl edilmek

ibtâl etmek ge

ibtidâ (A.) [بدا] 1.ilkin, önce. 2.başlangıç. 3.başlama.

ibtidâ' etmek başlamak.

ibtidâ'î (A.) [ابتدائی] 1.ilkel. 2.ilkokul.

ibtidâr (A.) [ابتدار] başlama, girişme.

ibtidâr edilmek başlanmak, girişilmek.

ibtidâr etmek başlamak, girişmek.

ibtihâc (A.) [ابتهاج] sevinme.

ibtîlâ (A.) [ابتلا] tutkunluk, müptelalık, düşkünlük.

ibtinâ (A.) [ابتنا] 1.bina etme. 2.dayanma. 3.bina edilme.

ibtinâ etmek 1.kurmak. 2.dayanmak.

ibtinâ'en (A.) [ابتناء] dayanarak.

ibzâr (A.) [ابزار] gösterme.

îcâb (A.) [ايجاب] gerekme, gerek.

îcâbât (A.) [ايجابات] gereklilikler, gerekler.

icâbet (A.) [اجابت] 1.kabul edilme. 2.uyma.

icâbet etmek uymak, muvafakat etmek.

îcâd (A.) [جاد]

îcâd edilmek [] mak.

îcâd etmek 1.y

icâleten (A.) []

îcâr (A.) [جار]

îcâr edilmek k

îcâr etmek kir

icâre (A.) [اجاره] kira gimi.

îcâz (A.) [ايجاز] veciz anlatma, özlü söyleme.

icâzet (A.) [اجازت] 1.izin. 2.mezuniyet belgesi, diploma.

icâzetnâme (A.-F.) [اجازت نامه] diploma.

icbâr (A.) [اجبار] zorlama.

icbâr edilmek zorlanmak.

icbâr etmek zorlamak.

iclâl (A.) [اجلال] ululama.

icmâ' (A.) [اجماع] bir araya getirme.

icmâl (A.) [اجمال] 1.özetleme. 2.özet. 3.toplam.

icmâl edilmek öçetlenmek.

icmâl etmek özetlemek.

icmâlen (A.) [اجمالاً] özetle, özetleyerek.

icmâlî (A.) [اجمالى] derli toplu, özet halinde.

icrâ (A.) [اجرا] 1.yürütme, yapma, yerine getirme. 2.yapılma, yerine getirilme, yürütülme.

icrâ edilmek y

icrâ etmek yü

icrâât (A.) [ات]

ictihâd (A.) [اجتihad] : ışığında görüş bildirme

ictimâ' (A.) [اجتماع] m.

ictimâ' etmek

ictimâât (A.) [ات]

ictimâî (A.) [اجتماعى] toplumsal, sosyal, toplumbilimsel.

ictimâîleşme (A.-T.) sosyalleşme, sosyalizasyon.

ictimâîleşmek sosyalleşmek.

ictimâiyyât (A.) [اجتماعيات] sosyoloji, toplumbilim.

ictimâiyyâtçı (A.-T.) sosyolog, toplumbilimci.

ictimâiyyûn (A.) [اجتماعيون] sosyologlar, toplumbilimciler.

ictinâb (A.) [اجتناب] kaçınma, uzak durma, çekinme.

ictinâb etmek kaçınmak, uzak durmak, çekinmek.

ictisâr (A.) [اجتسار] yüreklenme, cesaret bulma.

ictisâr etmek cesaretlenmek, cesaret bulmak.

îd (A.) [عيد] bayram.

îd -i adhâ [عيد اضحى] kurban bayramı.

îd -i fitr [عيد فطر] ramazan bayramı, şeker bayramı.

idâme (A.) [ادامه] devam ettirme, sürdürme.

idâme edilmek sürdürülmek, devam edilmek.

idâre (A.) [اداره] 1.döndürme. 2.çekip çevirme, yönetme. 3.devlet dairesi.
4.yönetim.

idâre -i maslal

idâre -i örfiyy

idârehâne (A.)

idârî (A.) [رى]

idbâr (A.) [بار]

iddiâ (A.) [عا]

idhâl (A.) [مال] alım, ithal.

idhâl edilmek 1.içeri alınmak, sokulmak. 2.dışalım yapılmak.

idhâl etmek 1.içeri almak, sokmak. 2.yurt dışından getirmek, dışalım yapmak,
ithal etmek.

idhâlât (A.) [ادخالات] ithalat, dışalım malları.

îdiyye (A.) [عيديه] bayramlık, bayram bahşışı.

idmân (A.) [ادمان] 1.alıştırma. 2.spor, egzersiz.

idrâk (A.) [ادراك] 1.kavrama, anlama. 2.erişme.

idrâk edilmek 1.kavranmak, anlaşılma. 2.yaşanma.

idrak etmek 1.kavramak, anlamak. 2.yaşamak, görmek.

idrâr (A.) [ادرار] sidik.

îfâ (A.) [ايفاء] 1.yapma, yerine getirme. 2.ödeme.

îfâ edilmek 1.yapılmak, yerine getirilmek. 2.ödenmek.

îfâ etmek 1.yapmak, yerine getirmek. 2.ödemek.

îfâ -yı vazife [ايفاء وظيفه] görev yapma.

îfâ -yı vazife etmek görev yapmak, görevini yerine getirmek.

ifâdât (A.) [افادات] ifadeler.

ifâde (A.) [اده]

ifâde edilmek

ifâde etmek aı

ifâkat (A.) [ت]

ifâkat bulmak

ifâze (A.) [نه]

iffet (A.) [ففت]

ifhâm (A.) [افاهام] ahaama.

ifhâm etmek anlatmak.

iflâh (A.) [افلاح] rahata erme, kurtulma.

iflâh etmek ondurmak, dertten kurtarmak.

iflâh olmak iyileşmek, kurtulmak.

iflâs (A.) [افلاس] her şeyini yitirme, bitip tükenme.

ifnâ (A.) [افنا] yok etme.

ifrâğ (A.) [افراغ] dökme, boşaltma.

ifrât (A.) [افراط] aşırıya kaçma.

ifrât-kâr (A.-F.) [افراطكار] aşırıya kaçan.

ifratperestî (A.) [افراط پرستی] aşırıcılık.

ifrâz (A.) [افراز] 1.parçalara bölme. 2.parselleme. 3.salgı.

ifraz edilmek salgılanmak, çıkarılmak.

ifrâzât (A.) [افراضات] 1.salgılar. 2.parsellemeler.

ifrît (A.) [عفريت] mitolojik canavar.

ifsâd (A.) [افساد] 1.bozma. 2.bozgunculuk yapma.

ifsâd etmek bo

ifşâ (A.) [افشا]

ifşâ edilmek a

ifşâ etmek aç

ifşâât (A.) [افشاآت]

iftâr (A.) [افطار]

meği.

iftâr etmek or

iftâriyye (A.) [افتري] mahluk, mal için hazırlanan yiyecek.

iftihâr (A.) [افتخار] övünme, kıvanma, kıvanç.

iftihar etmek övünmek, gurur duymak.

iftihâr etmek övünmek, kıvanç duymak.

iftikâr (A.) [افتقار] yoksulluk çekme.

iftirâ (A.) [افترا] birine işlemediği suçu yıkma.

iftirâk (A.) [افتراق] ayrılık.

iftirâs (A.) [افتراس] parçalama.

iftitâh (A.) [افتتاح] 1.açılış. 2.başlama.

iftizâh (A.) [افتضاح] rezillik, skandal.

iğbirâr (A.) [اغبرار] kırılma, alınma, gücenme.

iğfâl (A.) [اغفال] 1.aldatma, kandırma. 2.ırza geçme.

iğfâl edilmek 1.aldatılmak, kandırılmak. 2.ırzına geçilmek.

iğfâl etmek 1.aldatmak, kandırmak. 2.ırzına geçmek.

iğlâk (A.) [اغلاق] üstü kapalı konuşma.

iğlât (A.) [اغلاط] yanıltma.

iğmâz (A.) [ل

iğnâ (A.) [اغنا] rme.

iğrâk (A.) [اق

iğtinâm (A.) [

iğtişâş (A.) [ل

iğtişâşât (A.) |

iğvâ (A.) [غوا

iğvâ etmek azaltmak, ayarlamak.

ihâle (A.) [احواله] havale etme, bırakma.

ihâm (A.) [ايهام] iki anlama gelen kelimenin uzak anlamını kasetme.

ihânet (A.) [اهانت] hainlik.

ihâta (A.) [احاطه] 1.kavrama. 2.kuşatma, sarma.

ihâta edilmek çevrelenmek, sarılmak, kuşatılmak.

ihâta etmek 1.kavramak. 2.kuşatmak, sarmak.

ihbâr (A.) [اخبار] bildirme, haber verme.

ihbar etmek bildirmek, haber vermek.

ihbârname (A.-F.) [اخبارنامه] bildiri kağıdı.

ihdâ (A.) [اهدا] hediye etme.

ihdâ edilmek hediye edilmek.

ihdâ etmek hediye etmek.

ihdâs (A.) [احداث] kurma, oluşturma, meydana getirme.

ihdâs edilmek kurulmak, oluşturulmak, meydana getirilmek.

ihdâs etmek kurmak, oluşturmak, meydana getirmek.

ihdas olunmal

ihfâ (A.) [اخفا]

ihfâf (A.) [اف]

ihkâk (A.) [ق]

ihkâk -ı hak [

ihlâ (A.) [اخلا]

ihlâk (A.) [ك]

ihlâl (A.) [اخلال] bozma, terk etme, hâlel getirme.

ihlâl edilmek bozulmak, hâlel getirilmek.

ihlâl etmek bozmak, hâlel getirmek.

ihlâs (A.) [اخلاص] içtenlik, dürüstlük.

ihmâl (A.) [اهمال] önemsememe, savsaklatma.

ihmâl-kâr (A.-F.) [اهمالكار] ihmâlcî.

ihrâc (A.) [اخراج] 1. çıkartma. 2. dışsatım, yurt dışına gönderme.

ihrâc edilmek 1. çıkarılmak. 2. dışsatım yapılmak, ihraç edilmek.

ihrâc etmek 1.çıkarmak. 2.dışsatım yapmak, ihraç etmek.

ihrac olunmak çıkarılmak.

ihrâcât (A.) [اخراجات] 1.çıkarmalar. 2.dışsatımlar.

ihrâk (A.) [احراق] yakma.

ihrak edilmek yakılmak.

ihrak olunmak yakılmak.

ihrâm (A.) [احرام] hac zamanı giyilen beyaz giysi.

ihrâz (A.) [احراز] kazanma, elde etme.

ihraz etmek ki

ihsâ (A.) [احسا]

ihsâî (A.) [احسائي]

ihsâiyyât (A.)

ihsâiyye (A.)

ihsân (A.) [احسان]

ihsâs (A.) [احساس]

ihtâr (A.) [احتار] uyarı, hatırlatma.

ihtâr edilmek uyarılmak, hatırlatılmak.

ihtâr etmek uyarmak, hatırlatmak.

ihticâc (A.) [احتجاج] kanıt gösterme.

ihtidâ (A.) [اهتدا] hidayete erme, müslüman olma.

ihtidâ etmek hidayete ermek, müslüman olmak.

ihtifâ (A.) [اختفا] gizlenme.

ihtifâl (A.) [احتفال] anma töreni.

ihdikâr (A.) [احتكار] vurgun.

ihtilâc (A.) [اختلاج] 1.çırpınma. 2.seğirme.

ihtilâf (A.) [اختلاف] uyuşmazlık.

ihtilâfat (A.) [اختلافات] uyuşmazlıklar.

ihtilâl (A.) [اختلال] 1.bozukluk, arıza. 2.ihtilal.

ihtilâlat (A.) [اختلالات] 1.bozukluklar. 2.ihtilaller.

ihtilâm (A.) [احتلام] düşazma, şeytan aldatması.

ihtilâs (A.) [اختلاس] zimmetine para geçirme, para çalma.

ihtilât (A.) [ط]

ihtilât etmek k

ihtimâl (A.) [

ihthimal ki (A.

ihthimal verme

ihthimâlât (A.)

ihthimâm (A.) |

ihthînâk (A.) [احتياك] 1.uygunluk.

ihthirâ (A.) [اختراع] icat, buluş.

ihthirâat (A.) [اختراعات] buluşlar.

ihthirak (A.) [احتراق] yanma.

ihthirâm (A.) [احترام] saygı duyma, hürmet etme.

ihthirâmen (A.) [احتراماً] saygıyla, saygı duyarak.

ihthirâs (A.) [احتراص] aşırı hırs.

ihthirâz (A.) [احتراز] kaçınma, çekinme, uzak durma, geri durma.

ihtirâz etmek kaçınmak, çekinmek, uzak durmak, geri durmak.

ihtisâr (A.) [اختصار] kısaltma, özetleme.

ihtisâr edilmek kısaltılmak, özetlenmek.

ihtisâr etmek kısaltmak, özetlemek.

ihtisâren (A.) [اختصارا] özetle, kısaltarak, kısaca.

ihtisâs (A.) [اختصاص] uzmanlık.

ihtişâm (A.) [احتشام] görkem.

ihitât (A.) [اختتام] sona erme.

ihivâ (A.) [احيوا]

ihivâ etmek i

ihiyâc (A.) [احتياج]

ihiyâcât (A.)

ihiyâl (A.) [احتيايل]

ihiyâr (A.) [احتيار]

ihiyârî (A.) [احتياري]

ihiyât (A.) [احتياط] tedbirli davranış. 2.yedek.

ihiyâten (A.) [احتياطاً] tedbirli davranarak, ihtiyatlı olarak.

ihiyatkâr (A.-F.) [احتياطكار] tedbirli, ihtiyatlı.

ihizâr (A.) [احتضار] can çekişme.

ihizâz (A.) [اهتزاز] titreme, titreyiş.

ihvân (A.) [اخوان] dostlar.

ihyâ (A.) [احيا] 1.diriltme, yaşatma. 2.canlılık kazandırma. 3.geceyi ibadet ederek geçirme.

ihyâ olunmak yaşatılmak, canlandırılmak.

ihzâr (A.) [احضار] 1.çağırma, huzura getirme. 2.hazırlama. 3.hazırlanma.

ihzar etmek 1.hazırlamak. 2.getirmek.

ihzârî (A.) [احضاری] hazırlayıcı.

ik'âd (A.) [اقعاد] oturtma.

îkâ (A.) [ايكا] yapma.

îka etmek vermek, bırakmak.

ikâb (A.) [عقاب] ceza.

ikâl (A.) [عقل]

ikâme (A.) [اء]

ikâme etmek ı

ikâmet (A.) [اء]

ikâmetgah (A

îkâz (A.) [بقاء]

îkâz edilmek ı

îkâz etmek uyandırmak.

ikbâl (A.) [اقبال] 1.talih. 2.mutluluk.

ikdâm (A.) [اقدام] girişim.

iklîm (A.) [اقليم] 1.ülke, yer, diyar. 2.coğrâfî yaşam koşulları.

ikmâl (A.) [اكمال] 1.tamamlama, bitirme. 2.bütünleme.

ikmâl edilmek tamamlanmak, bitirilmek.

ikmâl etmek tamamlamak, bitirmek.

iknâ (A.) [اقناع] razı etme.

iknâ etmek razı etmek.

ikrâh (A.) [اكره] tiksınme, iğrenme.

ikrâh etmek tiksınmek, iğrenmek.

ikrâhen (A.) [اكرها] tiksınerek, iğrenerek.

ikrâm (A.) [اكرام] 1.cömertlik. 2.sunma, armağan etme.

ikrâmiyye (A.) [اكراميه] 1.bahşış. 2.ikrâm olarak verilen para veya eşya.

ikrâr (A.) [اقرار] 1.itiraf. 2.dile getirme. 3.kabullenme.

ikrâr etmek 1.itiraf etmek. 2.dile getirmek. 3.kabullenmek.

ikrâz (A.) [نض]

iksîr (A.) [ثير]

iktibâs (A.) [،]

iktibâs edilme

iktibâs etmek

iktibâsât (A.)

iktidâ (A.) [دا]

iktidâ etmek uymak.

iktidâr (A.) [اقتدار] 1.güçlülük, kudret. 2.görev başındaki yönetim.

iktifâ (A.) [اكتفا] yetinme.

iktifâ edilmek yetinilmek.

iktifâ etmek yetinmek.

iktihâl (A.) [احتال] sürme çekme.

iktirâh (A.) [اقتراه] içinden gelerek konuşma.

iktirân (A.) [اقتران] yakınlaşma, yaklaşma.

iktisâ (A.) [اكتسا] giyinme, bürünme.

iktisâ etmek giymek

iktisâb (A.) [اكتساب] kazanma, çalışarak kazanma.

iktisâb etmek kazanmak.

iktisâb eylemek kazanmak.

iktisâd (A.) [اقتصاد] 1.tutum. 2.ekonomi.

iktisâdî (A.) [اقتصادى] ekonomik.

iktisâdiyyât (A.) [اقتصاديات] ekonomi.

iktisâdiyyûn (

iktisâr (A.) []

iktitâf (A.) []

iktizâ (A.) []

iktizâ etmek g

ilâ (A.) [الى]

ilâc (A.) [علاج]

ilâcnâpezîr (A.) [علاج - پير] tedavi edilmeyen.

ilâh (A.) [الخ] ve benzerleri, ve diğerleri.

ilâh (A.) [اله] tanrı, ilah.

ilâhe (A.) [الهه] tanrıça.

ilâhî (A.) [الهى] 1.tanrısâl. 2.ilahî, dinî şarkı.

ilâhî (A.) [الهى] Tanrım.

ilâhiyyât (A.) [الهيات] tanrıbilim, teoloji.

ilânihâye (A.) [الى نهايه] sonuna kadar.

ilâvât (A.) [علاوات] ilaveler, ekler.

ilâve (A.) [علاوه] ek.

ilave etmek eklemek.

ilâveten (A.) [علاوة] ek olarak, yanı sıra.

ilel (A.) [علل] 1.hastalıklar. 2.sebepler.

ilelebed (A.) [الى الابد] sonsuza dek.

ilgâ (A.) [الغا] lağvetme, kaldırma.

ilgâ eylemek lağvetmek, kaldırmak.

ilhâd (A.) [عاد]

ilhâk (A.) [اناق]

ilhak olunmak

ilhâm (A.) [اام]

ilhâmât (A.) []

ilim (A.) [علم]

ilkâ (A.) [القا]

ilkâ etmek atnıam.

ilkâh (A.) [القاح] aşılama, dölleme.

illâ (A.) [الا] 1. -den başka. 2.ille de, mutlaka. 3.yoksa, aksi takdirde.

illet (A.) [علت] 1.hastalık. 2.sebep.

illî (A.) [على] nedensel.

illiyyet (A.) [علت] nedensellik.

ilm (A.) [علم] bilim.

ilmî (A.) [علمى] bilimsel.

ilmiyye (A.) [علمیه] din bilginleri.

ilsâk (A.) [الصاق] bitişirme, yapıştırma, kavuşturma.

iltibâs (A.) [التباس] benzerlik.

ilticâ (A.) [التجا] sığınma.

ilticâgâh (A.-F.) [التجاه] sığınak, sığınma yeri.

iltifat (A.) [التفات] 1.dönme. 2.ilgi gösterme. 2.gönül alma.

iltihâb (A.) [التهاب] 1.alevlenme. 2.yangı.

iltihak (A.) [التحاق] katılma.

iltihak etmek :

iltihâm (A.) [

iltimâs (A.) [(

iltisâk (A.) [٤]

iltisak etmek l

iltiyâm (A.) [

iltizâm (A.) [,

iltizâz (A.) [ٲٲٲٲ] rezzer anna.

ilzâm (A.) [الزام] susturma.

îmâ (A.) [ايما] dolaylı anlatım, işaret.

îmâ etmek işaret etmek, göstermek.

imâd (A.) [عماد] direk.

imâl etmek yapmak.

imâle (A.) [اماله] kısa heceyi uzun okuma.

imâm (A.) [امام] 1.namaz kıldırان. 2.önder, lider. 3.Hz. Ali'nin soyundan gelen.

îmân (A.) [ايمان] inanma.

iman etmek inanmak.

imâret (A.) [عمارت] 1.aşevi. 2.bayındırlık.

imdâd (A.) [امداد] yardım isteme, imdat.

imhâ (A.) [امحا] 1.yok etme. 2.yok edilme.

imhâ edilmek yok edilmek.

imhâ etmek yok etmek.

imkân (A.) [امکان] olanak.

imlâ (A.) [ملا]

imrâr (A.) [ار]

imsâk (A.) [ٔ]

imsâkiyye (A.

steren

çizelge.

imtidad etmek

imtihân (A.) []

imtinâ (A.) [ع]

imtinâ etmek kaçınmak, geri durmak.

imtisâl (A.) [امتثال] 1.boyun eğme. 2.verilen işi yapma.

imtiyâz (A.) [امتياز] 1.ayrıcalık. 2.kapitülasyon.

imtizâc (A.) [امتزاج] uyuşma, uzlaşma.

imtizâc etmek uyuşmak, uzlaşmak.

în (F.) [اين] bu.

in'âm (A.) [انعام] 1.bağış, ihsan. 2.bahşiş.

in'ikâd (A.) [انعقاد] 1.bağlanma. 2.toplanma.

in'ikâs (A.) [انعكاس] yanıyma.

in'itâf (A.) [انعطاف] 1.bükülme. 2.dönme.

in'itâf etmek çevrilmek, dönmek.

inâd (A.) [عناد] inat.

inân (A.) [عنان] dizgin.

inâre (A.) [اناره] aydınlatma.

inâyât (A.) [عنايات] iyilikler.

inâyet (A.) [ن]

incizâb (A.) []

ind (A.) [عند]

indî (A.) [ندی]

indifâ (A.) [ع]

indifâ etmek []

ineb (A.) [نب]

infâk (A.) [انفاق] , harçlanma, harakalanma.

infâz (A.) [انفاذ] uygulama, yerine getirme, yapma.

infîâl (A.) [انفعال] kırılma, gücenme.

infikâk (A.) [انفكاك] ayrılış.

infilâk (A.) [انفلاق] patlama.

infirâd (A.) [انفراد] bir başına kalma.

infirâd ettirilmek bir başına bırakılmak.

infisâl (A.) [انفصال] ayrılma.

inhibât (A.) [انهباط] düşüş.

inhidâm (A.) [انهدام] yıkılma.

inhilâl (A.) [انحلال] 1.çözülme, ayrışma. 2.dağılma.

inhimâk (A.) [انهماك] aşırı düşkünlük.

inhinâ (A.) [انحنا] 1.eğri, yay. 2.kıvrılma, bükülme, yay şeklini alma.

inhirâf (A.) [انحراف] sapma.

inhiraf olunmak dönülmek.

inhisâf (A.) [انخساف] 1.ay tutulması. 2.gelişimini yitirmek, parlaklığını kaybetmek.

inhisâr (A.) [.

inhitat (A.) [ل

inhizâm (A.) [

inkâr (A.) [ن

inkâr edilmek

inkâr etmek y

inkılâb (A.) [' - - - - -

inkılâb etmek dönüşmek.

inkırâz bulmak tükenmek, çökmek.

inkıtâ (A.) [انقطاع] kesilme, kesintiye uğrama.

inkıyâd (A.) [انقياد] bağlanma, boyun eğme.

inkızâ (A.) [انقضا] geçip gitme.

inkibâz (A.) [انقباض] kabızlık.

inkirâz (A.) [انقراض] çökme, tükeniş.

inkisâm (A.) [انقسام] bölünme.

inkisâm etmek bölünmek.

inkisâr (A.) [انكسار] 1.ilenme, beddua etme. 2.kırılma.

inkişâf (A.) [انكشاف] 1.ortaya çıkma. 2.gelişim, gelişme.

inkişaf bulmak gelişmek.

inkişaf etmek gelişmek.

insâf (A.) [انصاف] acıma.

insânî (A.) [انسانی] 1.insanlık. 2.insan ile ilgili.

insaniyu'l-me

insâniyyet (A.

insibab etmek

insicâm (A.) [

insiyâk (A.) [

insiyâkî (A.) [

insücin (A.) [

inşâ (A.) [انشا] 1.yapma. 2.güzel yazı yazma. 3.kompozisyon.

inşîâb (A.) [انشعاب] 1.bölünme. 2.dallanma.

inşikâk (A.) [انشقاق] yarıma, bölünme.

inşikâk etmek yarılmak, bölünmek.

inşirâh (A.) [انشراح] açılma, ferahlama.

intâc (A.) [انتاج] 1.sonuçlandırma. 2.doğurma.

intâc etmek 1.sonuçlandırmak. 2.doğurmak.

intâk (A.) [انطاق] konuşturma.

intânî (A.) [انتانى] mikroplu.

intibâ (A.) [انطباع] 1.izlenim. 2.basılma.

intibâh (A.) [انتباه] uyanış.

intibâk (A.) [انطباق] uyum.

intifâ (A.) [انطفأ] ateşin sönmesi.

intifâ' (A.) [انتفاع] yararlanma.

intihâ (A.) [انتها] 1.son. 2.sona erme.

intihâb (A.) [انتخاب] 1.seçme. 2.seçilme. 3.seçim.

intihâb edilme

intihab eylem

intihâbât (A.)

intihâl (A.) [انتحال]

intihâr (A.) [انتهار]

intihâr etmek

intikâd (A.) [انتقاد]

intikâl (A.) [انتقال] 1.geçme, taşınma. 2.kavrama. 3.miras geçmesi.

intikal etmek geçmek

intikâm (A.) [انتقام] öc.

intikam almak öc almak.

intikâmcû (A.-F.) [انتقام جو] intikamcı.

intisâb (A.) [انتساب] 1.bir yere mensup olma. 2.bir yere bağlanma, bir yerde çalışmaya başlama.

intişâr (A.) [انتشار] 1.yayılma. 2.yayınlanma. 3.üreme.

intişâr etmek 1.yayılmak. 2.yayınlanmak.

intizâ' (A.) [انتزاع] söküp alma.

intizâm (A.) [انتظام] düzen.

intizamperver (A.-F.) [انتظام پرور] düzeni seven, düzenli, tertipli.

intizâr (A.) [انتظار] bekleme, bekleyiş.

intizâr etmek beklemek.

inzâl (A.) [انزال] indirme.

inzibât (A.) [انضباط] zapturapt altında bulunma, düzen.

inzimâm (A.)

inzivâ (A.) [انزوا]

inzivagâh (A.)

irâ'e (A.) [اراء]

irâ'e etmek görüşmek.

îrâd (A.) [اراد]

irâde (A.) [اراده]

irâdet (A.) [ارادة] isteme, istek.

îrânî (F.) [ایرانی] İranlı.

ircâ' (A.) [ارجاع] eski haline döndürme, çevirme.

ircâ' etmek döndürmek, çevirmek.

irfân (A.) [عرفان] 1.bilme. 2.kültür.

irfanperver (A.-F.) [عرفان پرور] kültürlü.

irs (A.) [ارث] 1.miras. 2.soyaçekim, kalıtım.

irsâl (A.) [ارسال] gönderme.

irsen (A.) [ارثا] kalıtımsal, miras yoluyla.

irsî (A.) [ارثی] kalıtımsal.

irsiyyet (A.) [ارثیت] kalıtımsallık, irsîlik.

irşâd (A.) [ارشاد] hidayete erdirme, doğru yolu gösterme.

irşâd etmek hidayete erdirmek, doğru yolu göstermek.

irtiâş (A.) [ارتعاش] titreme.

irtibât (A.) [ارتباط] bağlantı, ilişki, ilgi.

irticâ (A.) [ارتجاع] 1.geriye dönüş. 2.gericilik.

irticakâr (A.-F

irticâlen (A.) |

irtidâd (A.) [ارتداد]

irtifâ (A.) [ارتفاع]

irtihâl (A.) [ارتحال]

irtihâl etmek i

irtikâ (A.) [ارتقا]

irtikâb (A.) [ارتكاب] suç işleme.

irtisam etmek resmedilmek, izi düşmek.

irtişâ (A.) [ارتشا] rüşvet yeme.

irtizâk (A.) [ارتزاق] rızıklanma.

irzâ (A.) [ارضا] ikna etme, razı etme.

irzâ' (A.) [ارضاع] emzirme, süt verme.

is'âd (A.) [اصعاد] yükseltme.

is'âd etmek yükseltmek, çıkartmak.

is'âd olunmak yükseltilmek.

is'af olunmak yerine getirilmek.

is'âr (A.) [اسعار] fiyat belirleme.

isâbet (A.) [اصابت] rastgelme. 2.tutarlılık.

isâet (A.) [اساءت] kötülük etme.

îsâl (A.) [ايصال] kavuşturma, ulaştırma.

isâl etmek ulaştırmak.

isâle (A.) [اساله] akıtma.

isbât (A.) [ات

isbât -ı vücûd

îsevî (A.) [ى

îseviyyet (A.)

isfenc (F.) [سـجـ

ishâl (A.) [هـالـ

iskân (A.) [انـ

iskân edilmek yerleştirilmek.

iskân etmek yerleştirmek.

iskat (A.) [اسقاط] düşürme.

iskât (A.) [اسكات] susturma.

iskât etmek susturmak.

islâm (A.) [اسلام] 1.müslümanlık. 2.müslüman.

islâmiyyet (A.) [اسلاميت] müslümanlık.

ism (A.) [اسم] ad.

ismet (A.) [عصمت] 1.masumluk. 2.haramdan kaçınma.

isnâ'aşer (A.) [اثنتى عشر] oniki.

isnâd (A.) [اسناد] 1.dayama, yükleme. 2.iftira.

isneyn (A.) [اثنين] pazartesi.

isrâf (A.) [اسراف] savurganlık.

istî'âb (A.) [استيعاب] kapasite, alım gücü, sığdırma.

isti'câl (A.) [استعجال] aceleci davranış.

isti'fâ (A.) [استعفا] 1.affını isteme. 2.görevinden ayrılma.

isti'kâf (A.) [

isti'lâm (A.) [

isti'mâl (A.) [

isti'mâl edilm

isti'mâl etmek

istiâne (a.) [نه]

istiâne olunm

istib'âd (A.) [استبداد] uzak görme.

istibdâd (A.) [استبداد] baskı rejimi.

istibdâdkâr (A.-F.) [استبدادكار] baskıcı.

isticâbet (A.) [استجابت] kabul edilme.

isticvâb etmek sorgulamak.

istid'â (A.) [استدعا] 1.dilekçe. 2.yalvararak isteme.

istid'ânâme (A.-F.) [استدعاناامه] dilekçe.

istîdâd (A.) [استعداد] yetenek.

istidlâl (A.) [استدلال] delil ile hüküm çıkarma, akıl yürütme, delillerin ışığında yargıda bulunma.

istifâdebahş (A.-F.) [استفاده بخش] yararlı.

istifhâm (A.) [استفهام] 1.sorma. 2.soru işareti.

istifrâğ (A.) [استقراغ] kusma.

istifrâğ etmek kusmak.

istifsâr etmek açıklama istemek.

istigâse (A.) [استغاثه] yardım isteme.

istiğnâ (A.) [۱. istigâse ile istigâse arasında ۲. istigâse ile istigâse arasında ۳. istigâse ile istigâse arasında]

3.tokgözlülük

istiğrâk (A.) [۱. istigâse ile istigâse arasında ۲. istigâse ile istigâse arasında ۳. istigâse ile istigâse arasında] ı geçme.

istihâle (A.) [۱. istigâse ile istigâse arasında ۲. istigâse ile istigâse arasında ۳. istigâse ile istigâse arasında]

istihâre (A.) [۱. istigâse ile istigâse arasında ۲. istigâse ile istigâse arasında ۳. istigâse ile istigâse arasında] badetten

sonra uykuya

istihâse (A.) [۱. istigâse ile istigâse arasında ۲. istigâse ile istigâse arasında ۳. istigâse ile istigâse arasında]

istihbâr (A.) [۱. istigâse ile istigâse arasında ۲. istigâse ile istigâse arasında ۳. istigâse ile istigâse arasında]

istihbârât (A.) [استخبارات] duyumlar, haber almalar.

istihdâf (A.) [استهداف] hedef edinme.

istihdaf eylemek hedef edinmek.

istihdâm (A.) [استخدام] hizmete alma.

istihfâf (A.) [استخفاف] hafife alma, küçümseme.

istihfâfkâr (A.-F.) [استخفافكار] hafife alan, küçümseyen.

istihfâfkârlık (A.-F.-T.) küçümseme, hafife alma.

istihkak (A.) [استحقاق] 1.hak etme. 2.hak edilmiş şey.

istihkâm (A.) [استحکام] 1.sağlamlık. 2.siper.

istihkâr (A.) [استحقار] aşağılama.

istihlâk (A.) [استهلاك] tüketim.

istihlâk etmek tüketmek, harcamak.

istihmâm (A.) [استحمام] banyo yapma, yıkanma.

istihrâc (A.) [استخراج] 1.çıkarma. 2.hüküm çıkarma. 3.anket.

istihrâc etmek çıkarmak.

istihsâl (A.) [استحصال] 1.elde etme. 2.elde edilme. 3.üretim.

istihsân (A.) [

istihyâ (A.) [١

istihzâ (A.) [١

istihzâ etmek

istihzâr (A.) [

1a.

istikâmet (A.)

istikamet verr

istikbâh (A.) [استكبار] ayıplama.

istikbâl (A.) [استقبال] 1.karşılama. 2.gelecek. 3.kıbleye dönme.

istikbal etmek karşılamak.

istikbâr (A.) [استكبار] büyüklenme.

istikfâf (A.) [استكفاف] yetinme.

istiklâl (A.) [استقلال] bağımsızlık.

istikmâl (A.) [استكمال] tamamlama.

istikrâh (A.) [استكراه] iğrenme, tikslenme.

istikrâh etmek iğrenmek, tiksinmek.

istikrâr (A.) [استقرار] kararlılık.

istikrâz (A.) [استقراض] borçlanma.

istikşâf (A.) [استكشاف] keşif çalışması yapma.

istîlâ (A.) [استيلا] yayılma, ele geçirme.

istîlâ etmek yayılmak, ele geçirmek.

istilzâm (A.) [استلزام] gerekme, gerektirme.

istilzâm etmek gerekmek, gerektirmek.

istilzâm eylen

istimâ' (A.) []

istimâ' etmek

istimdâd (A.)

istimhâl (A.) []

istimlâk (A.) []

istimlâk edilir

istimlâk etmek ~~istimlâk etmek~~.

istimnâ' (A.) [استمناء] mastürbasyon.

istimrâr (A.) [استمرار] süreklilik.

istinâd (A.) [استناد] 1.dayanma. 2.güvenme.

istinâd etmek dayanmak.

istinâden (A.) [استنادا] 1.dayanarak. 2.güvenerek.

istinadgâh (A.-F.) [استنادگاه] dayanak.

istînâf (A.) [استيناف] üst mahkemeye başvurarak alt mahkemenin kararının feshini isteme.

istinbât (A.) [استنباط] anlam çıkarma, hüküm çıkarma.

istinkâf (A.) [استنكاف] çekimserlik.

istinkâf etmek çekimser kalmak.

istinşâk (A.) [استنشاق] buruna su çekme.

istintâk (A.) [استتطاق] sorgulama.

istintâk etmek sorgulamak, sorguya çekmek.

istirâhat (A.) [استراحة]

istirâhat etmel

istirâk-ı sem'

istirdâd (A.) [استرداد]

istirdâd edilm

istirdâd etmek

istirhâm (A.) [استراحة]

istirhâm etme

istirhamkâr (A.-F.) [استرحامكار] yalvarırcasına.

istirkab etmek çekememek.

istiskâ (A.) [استسقا] 1.yağmur duasına çıkma. 2.vücutta su toplanması.

istiskâl (A.) [استتقال] hoş karşılamama, yüz vermeme.

istisnâ (A.) [استثناء] kural dışı.

istisnâ'î (A.) [استثنائي] kural dışı.

istişâre (A.) [استشارة] danışma.

istişâre etmek danışmak.

istişhâd (A.) [استشهد] 1.kanıt gösterme. 2.örnek verme.

istişhâd yapmak örnek vermek.

istitâat (A.) [استطاعت] güç.

istitâr (A.) [استتار] örtünme.

istitrâden (A.) [استطرادا] sırası gelmişken.

istivâ (A.) [استوا] 1.eşitlik. 2.düzlük.

istiz'âf (A.) [استضعاف] zayıf düşürme, zayıf görme.

istîzâh (A.) [اِستِزَاه]

istîzân (A.) [اِستِزَان]

isyân (A.) [اِنْـيَـان]

îş (A.) [عِيش]

iş'âr (A.) [اِشْـاَر]

işâa (A.) [اِشْـاَا]

işârât (A.) [اِشْـاَرَات]

işâret (A.) [اِشْـاَرَت] 1.gösterme. 2.alanet. 3.iz.

işâreten (A.) [اِشْـاَرَةً] işaret ederek.

işbâ' (A.) [اِشْبَاع] 1.doyurma. .doldurma.

işgâl (A.) [اِشْـغَال] 1.meşgul etme. 2.ele geçirme.

işgal etmek 1.meşgul etmek. 2.ele geçirmek.

işhâd (A.) [اِشْـهَاد] tanık getirme.

işkence (F.) [اِشْكَنْجَه] acı verme, eziyet etme.

işmi'zâz (A.) [اِشْمِزَاز] 1.surat ekşitme. 2.ürperme.

işrâk (A.) [اشراق] 1.doğma. 2.aydınlatma.

işrâkî (A.) [اشراقی] Pisagorcu.

işret (A.) [عشرت] 1.içki. 2.içki alemi.

işrîn (A.) [عشرين] yirmi.

iştiâl (A.) [اشتعال] alevlenme, yalazlanma, parlama, tutuşma.

iştibâh (A.) [اشتباه] kuşkuya düşme.

iştigâl (A.) [اشتغال] uğraşı.

iştigâl etmek uğraşmak, meşgul olmak.

iştihâ (A.) [اشتهاء]

iştihâengîz (A)

iştihâr (A.) [اشتهار]

iştihâr etmek

iştikâk (A.) [اشتهاء]

iştimâl (A.) [اشتهاء]

iştirâ (A.) [اشتراك]

iştirâ etmek

iştirâk (A.) [اشتراك] 1.katılım. 2.ortaklık.

iştirâkiyye (A.) [اشتراكية] komünizm.

iştîyâk (A.) [اشتياق] şevklenme, şevk duyma.

îşü nûş etmek yiyip içmek, gününü gün etmek.

işve (A.) [عشوه] cilve, naz, eda.

işvebâz (A.-F.) [عشوه باز] işveli.

işveger (A.-F.) [عشوه گر] işveli.

işvekâr (A.-F.) [عشوه كار] işveli, şivekâr.

it'âm (A.) [اطعام] doyurma, yemek verme.

itâat (A.) [اطاعت] uyma, boyun eğme.

itâat etmek uymak, boyun eğmek.

itâb (A.) [عتاب] azarlama, paylama, çıkışma.

itâle (A.) [اطاله] uzatma.

itbâ (A.) [اتباع] tabi kılma.

itfâ (A.) [اطفأ] söndürme.

itfâ etmek sön

itfâiyye (A.) [

ithâf (A.) [اف

ya bir

kuruluşa manâ

ithâm (A.) [ام

itham etmek s

itibâr (A.) [ار

itibar etmek 1

itibâren (A.) [اعتبارا] –den beri.

itibârî (A.) [اعتبارى] 1.göz kararı. 2.var sayılan.

itibariyle (A.-T.) bakımından.

itidâl (A.) [اعتدال] denge, ölçülü olma.

itikâd (A.) [اعتقاد] inanç.

itikâd etmek inanmak.

itikâdât (A.) [اعتقادات] inançlar.

itikadiyât (A.) [اعتقاديات] inançla ilgili şeyler.

itikadperverlik (A.-F.-T.) inanç besleme.

itilâf (A.) [ائتلاف] 1.uzlaşma, görüş birliğine varma. 2.alışma.

itilâfkâr (A.-F.) [ائتلافكار] uzlaştırıcı, birleştirici.

itimâd (A.) [اعتماد] güven.

itimâd edilmek güvenilmek.

itimâd etmek güvenmek.

itimâden (A.) [اعتمادا] güvenerek.

itimâdnâme (A.)

itinâ (A.) [اعتنا]

itinâ edilmek

itinâ etmek öz

itinakâr (A.-F.)

itirâf (A.) [اقرار]

itisâf (A.) [اصفاء]

itîyâd (A.) [اتياد] alışkanlık kazanmak.

itîyâd kesb etmek alışkanlık kazanmak.

itizâm -ı mâ lâ yelzem [التزام ما لا يلزم] abesle iştigal etmek.

itkân (A.) [اتيقان] 1.emin olma. 2.sağlamlaştırma.

itlâf (A.) [اتلاف] öldürme, telef etme, ortadan kaldırma.

itmâm (A.) [اتمام] tamamlama, bitirme.

itmâm edilmek tamamlanmak, bitirilmek.

itmâm etmek tamamlamak, bitirmek.

itmînân (A.) [اطمینان] emin olma, kendine güvenme.

ittibâ (A.) [اتباع] uyma, izleme.

ittibâ etmek uymak, izlemek.

ittibâen (A.) [اتباعا] uyarak, izleyerek, ardından giderek.

ittifâk (A.) [اتفاق] birleşme.

ittifâken (A.) [اتفاقا] tesadüfen, rastgele.

ittifâkî (A.) [اتفاقی] tesadüfî.

ittihâd (A.) [اتحاد] birlik.

ittihâd -ı islân

ittihâm (A.) [

ittihâz (A.) [ذ] me.

ittihâz edilme endirilmek.

ittihâz etmek ek.

ittikâ (A.) [كا]

ittikâ etmek d

ittisâ (A.) [ساع] 1.gomışlık. 2.gomışleme.

ittisâl (A.) [اتصال] 1.birleşme, kavuşma. 2.bitişik.

ityân (A.) [اتيان] getirme.

ivaz (A.) [عوض] karşılık, bedel.

ivazan (A.) [عوضا] karşılığında, karşılık olarak.

iyâbüzihâb (A.) [عياب و ذهاب] gidiş geliş.

iyâl (A.) [عيال] hanım, eş.

iyân (A.) [عيان] açık, ayan beyan.

iz'âc etmek rahatsız etmek.

iz'âf (A.) [اضعاف] zayıflatma.

iz'ân (A.) [اذعان] 1.kavrayış. 2.terbiye.

iz'ân etmek akıl etmek.

izâbe (A.) [اذابه] eritme.

izâe (A.) [اضافته] aydınlatma.

izâfe (A.) [اضاففه] ekleme.

izâfet (A.) [اضافت] 1.ilgi, bağ. 2.tamlama.

izâfeten (A.) [

izâfî (A.) [افى

izâfiyyet (A.)

îzâh (A.) [ساح

îzâh edilmek ;

îzâh etmek aç

îzâhât (A.) [ت

îzâhât vermek açıklanmada bulunmak, açıklama yapmak.

îzâhen (A.) [ايضاحا] açıklayarak.

izâle (A.) [ازاله] 1.yok etme. 2.giderme.

izâle edilmek 1.yok edilmek. 2.giderilmek.

izâle etmek 1.yok etmek. 2.gidermek.

izâm (A.) [عظام] büyükler, ulular.

izâr (A.) [ازار] peştemal.

izâr (A.) [عذار] yanak.

izdihâm (A.) [ازدحام] aşırı kalabalık, aşırı yığılma.

izdivâc (A.) [ازدواج] evlilik.

izdiyâd (A.) [ازدیاد] artış, çoğalma.

îzed (F.) [ایزد] Tanrı.

izhâr (A.) [اظهار] gösterme.

izhâr etmek göstermek, belli etmek, açığa vurmak.

izin (A.) [اذن] izin.

izkâr (A.) [انكار] zikretme, dile getirme, hatırlatma.

izlâl (A.) [لال]

izmihlâl (A.) |

izn (A.) [اذن]

izz (A.) [عز]

izzet (A.) [یت]

J

jâj (F.) [ژاژ] anlamsız söz, zırva.

jâjhây (F.) [ژاژخای] boşboğaz, zevzek.

jâle (F.) [ژاله] çiy, şebnem.

jeng (F.) [ژنگ] pas.

jengâr (F.) [ژنگار] pas.

jerf (F.) [ژرف]

jerfâ (F.) [ژرفا]

jerfbîn (F.) [ژربین]

jinde (F.) [ژنده]

jindepûş (F.) [ژندهپوش]

jiyân (F.) [ژیان]

jülîde (F.) [ژلیده]

K

ka'b (A.) [كعب] 1.aşık kemiği. 2.tavla zarı. 3.küp.

ka'r (A.) [قعر] 1.derinlik. 2.çukur. 3.dip.

kabâ (A.) [قبا] cübbe.

kabahat (A.) [قباحة] suç, kusur.

kabâih (A.) [قبائح] suçlular, kabahatlılar.

kabâil (A.) [قبائل]

kabîh (A.) [كب]

kâbil (A.) [قبل]

kabîl (A.) [قبل]

kâbil olmak n

kâbile (A.) [قبله]

kabîle (A.) [قبله]

kâbil-i kıyas [كابل ي كياس] kıyaslanma, karşılaştırma.

kâbiliyet (A.) [قابليت] yetenek.

kâbiliyyât (A.) [قابليات] yetenekler.

kâbin (F.) [كابين] mehir.

kabir (A.) [قبر] mezar.

kabl (A.) [قبل] önce.

kablelmîlad (A.) [قبل الميلاد] milattan önce.

kablettârih (A.) [قبل التاريخ] tarih öncesi.

kablettarihî (A.) [صبل التاريخى] tarih öncesi.

kabr (A.) [قبر] mezar kabir.

kabristan (A.-F.) [قبرستان] mezarlık.

kabul (A.) [قبول] 1.kabul etme. 2.alma.

kâbûs (A.) [كابوس] karabasan.

kabz (A.) [قبض] tutma, kavrama.

kabza (A.) [قبضه] sap.

kâc (F.) [كاج] çam.

kad (A.) [قد]

kadd (A.) [قد]

kadeh (A.) [ح]

kadem (A.) [ة]

kademe (A.) []

kader (A.) [ر]

kadh (A.) [دح]

kadı (A.) [كادی] yağ.

kadid (A.) [قديد] 1.kurutulmuş et, kadit. 2.canlı cenaze.

kâdilkudât (A.) [قاضى القضاات] başkadı.

kadim (A.) [قديم] eski.

kadîmen (A.) [قديما] eskiden.

kâdir (A.) [قادر] güçlü.

kadîr (A.) [قدير] çok güçlü.

kadirdân (A.-F.) [قدردان] değerbilir.

kadirşinâs (A.-F.) [قدرشناس] değerbilir.

kadirşinaslık (A.-F.-T.) değerbilirlik.

kadr (A.) [قدر] 1.değer. 2.şeref. 3.derece.

kardân (A.-F.) [قردان] değerbilir.

kadrşinâs (A.-F.) [قدرشناس] değerbilir.

kafâ (A.) [قفا] baş.

kafes (F.) [قفس] 1.kafes. 2.pencere kafesi.

kâffe (A.) [كافه] tümü, hepsi.

kâfî (A.) [كافى]

kâfile (A.) [له]

kafiyeperdâz (

kâğıd (F.) [غد]

kâh (F.) [كاخ]

kâh (F.) [كاه]

kahbe (A.) [ه]

kâhgîl (F.) [كـهـگـیـل]

kahhar (A.) [قهار] kahredici.

kahır (A.) [قهر] 1.yok etme. 2.çok üzülme.

kâhil (A.) [كاهل] tembel.

kâhin (A.) [كاهن] gaipden haber veren, kehanette bulunan.

kâhir (A.) [قاهر] kahreden, yok eden.

kahpe (A.) [قحبه] 1.fahişe. 2.alçak, namussuz.

kahr (A.) [قهر] 1.yok etme. 2.çok üzülme.

- kahraman (F.) [قهرمان] yiğit
- kahrübâ (A.) [كاهربا] kehribar.
- kaht (A.) [قحط] kıtlık.
- kahve (A.) [قهوه] kahve.
- kâid (A.) [قائد] komutan.
- kâide (A.) [قاعده] 1.kural. 2.temel, esas.
- kâideten (A.) [قاعدة] kural olarak, esas itibarıyla.
- kâil (A.) [قائل] 1.söyleyen. 2.razı olan.
- kâil olmak raz
- kâim (A.) [قائم]
- kâim olmak (
- kâime (A.) [كاهمه]
- kâimmakam (
- kâin (A.) [كائن]
- kâinât (A.) [كائنات]
- kâkül (F.) [كأكول] pıncırm.
- kâl (A.) [قال] söz, laf.
- kal' (A.) [قلع] koparma, sökme.
- kal'a (A.) [قلعه] kale
- kâlâ (F.) [كالا] 1.mal. 2.kumaş.
- kalb (A.) [قلب] 1.yürek. 2.gönül.
- kalb (A.) [قلب] değiştirme.
- kalb etmek dönüřtürmek, değiştirmek.

kalbî (A.) [قلبى] 1.yürekten. 2.kalp ile ilgili.

kalbüd (F.) [كالبذ] 1.beden. 2.kalıp. 3.kireç kalıbı.

kalbzen (A.-F.) [قلب زن] kalpazan.

kalem (A.) [قلم] 1.kalem. 2.keski. 3.büro.

kalemkârî (A.-F.) [قلمكارى] 1.nakkaşlık. 2.kalem işi.

kalemrev (A.-F.) [قلمرو] ülke, diyar, topraklar.

kâlib (A.) [قالب] 1.kalıp. 2.beden.

kalil (A.) [قليل] az.

kallâş (A.) [ك]

kalyân (F.) [ك]

kâm (F.) [كام]

kamer (A.) [ك]

kameriyye (A)

kâmet (A.) [ك]

kâmil (A.) [ك]

kâmilen (A.) [كاملا] tamamen, bütünüyle, tamıyla.

kamîs (A.) [قميص] gömlek.

kâmkâr (F.) [كامكار] mutlu.

kamus (A.) [قاموس] sözlük.

kâmyâb (F.) [كامياب] mutlu.

kân (F.) [كان] 1.maden ocağı. 2.yurt, ocak.

kanâat (A.) [قناعة] yetinme.

kanaat etmek yetinmek.

kanât (A.) [قنات] yeraltı su kanalı.

kand (A.) [قند] şeker.

kâni (A.) [قانع] yetinen, kanaat eden.

kâni etmek ikna etmek.

kâni olmak ikna olmak.

kannâd (A.) [قناد] şekerci.

kantar (A.) [قنطار] baskül.

kanun (A.) [قانون] 1.yasa. 2.yol yordam.

kânûn (A.) [ك]

kanunî (A.) [ك]

kâr (F.) [كار]

kâr etmek işle

karâbet (A.) [ك]

karâin (A.) [ك]

karar (A.) [ار]

karargîr (A.-F.) [كاريگر] karar vermiş.

karargîr olmak karara bağlanmak.

kârbân (F.) [كاربان] kervan.

kârd (F.) [كارد] bıçak.

kârdân (F.) [كاردان] işbilir.

kârgâh (F.) [كارگاه] işlik, iş yeri.

kârger (F.) [كارگر] işçi.

karha (A.) [قرحه] yara.

kârhane (F.) [کارخانه] 1.fabrika. 2.işlik.

kâr-ı kadim [کار قدیم] eski el işi.

kâri' (A.) [قارئ] okuyucu.

kâri'în (A.) [قارئین] okuyucular.

kâria (A.) [قارئه] bayan okuyucu.

karîb (A.) [قريب] yakın.

karîben (A.) [قريبا] yakında.

karîha (A.) [قريحه] düşünme gücü.

karin (A.) [كين]

karîne (A.) [كينه]

kâriz (F.) [كاريز]

karn (A.) [كرن]

kârşinâs (F.) [كارشيناس]

karûre (A.) [كاريه]

kârvan (F.) [كاريوان]

karvanserây (A.) [كاريوانساري] karvansaray.

karye (A.) [قريه] köy.

karz (A.) [قرض] borç.

kârzâr (F.) [كاريزار] savaş.

kasab (A.) [قصب] 1.şeker kamışı. 2.nefes borusu. 3.ince keten.

kasaba (A.) [قصبه] kasaba.

kasâid (A.) [قصائد] kasideler.

kasâvet (A.) [قساوت] 1.katılık, sertlik. 2.keder.

kasd (A.) [قصد] 1.kasıt. 2.dövme.

kasden (A.) [قصدا] kasıtlı olarak.

kâse (F.) [كاسه] 1.çanak, kâse.

kâse-i ser [كاسهء سر] kafatası.

kâselîs (F.) [كاسه ليس] çanak yalayıcı.

kasem (A.) [قسم] yemin.

kasır (A.) [قصر] köşk.

kâsib (A.) [كاسب] kazanan.

kâsid (A.) [بد

kaside (A.) [ه

kasîdeserâ (A

kasîr (A.) [ير

kasr (A.) [صر

kassab (A.) [،

kassar (A.) [ر

kasvet (A.) [كسرت] 1.kadımk. 2.gönlü darlığı.

kasvet basmak gönlü daralmak.

kâş (F.) [كاش] keşke.

kâşâne (F.) [كاشانه] 1.yuva. 2.mâlikâne.

kâşî (F.) [كاشى] çini, fayans.

kâşîf (A.) [كاشف] keşfeden.

kâşki (F.) [كاشكى] keşke.

kat' (A.) [قطع] 1.kesme. 2.kesilme.

- kat'an (A.) [قطعاً] kesinlikle.
- kat'en (A.) [قطعاً] kesinlikle.
- kat'î (A.) [قطعى] kesin.
- kat'î sûrette kesin olarak, kesinlikle.
- kat'iyet (A.) [قطعيت] kesinlik.
- kat'iyyen (A.) [قطعياً] 1.kesinlikle. 2.asla.
- katarât (A.) [قطرات] damlalar.
- katf (A.) [كطف] devşirme.
- kâtibeten (A.)
- kâti' (A.) [طع]
- kâtib (A.) [نب]
- kâtil (A.) [نائل]
- katil (A.) [قتل]
- kâtip (A.) [نب]
- katl (A.) [قتل]
- katre (A.) [كاتره] katre.
- kavâfil (A.) [قوافل] kafileler.
- kavâid (A.) [قواعد] kurallar, kâideler.
- kavânîn (A.) [قوانين] kanunlar.
- kavî (A.) [قوى] güçlü.
- kavim (A.) [قوم] topluluk, ulus.
- kavis (A.) [قوس] yay.
- kaviyü'l-bünye (A.) [قوى البنية] sağlam yapılı.

kavl (A.) [قول] söz.

kavm (A.) [قوم] kavim, topluluk.

kavmî (A.) [قومی] kavme dayalı.

kavmiyet (A.) [قومیت] kavimlik.

kavs (A.) [قوس] yay.

kay' (A.) [قیء] kusma.

kayd (A.) [قيد] 1.bağ. 2.zincir. 3.kayıt.

kazâ (A.) [قضا] 1.ilahî takdir. 2.kadılık. 3.kaza. 4.ilçe.

kazâî (A.) [قیء]

kazârâ (A.-F.)

kazâyâ (A.) [قیء]

kâzî (A.) [قاضی]

kâzib (A.) [کاذب]

kaziyye (A.) [قاضی]

ke'enlemyekü

ke's (A.) [کأس] 1.çanak. 2.kadun.

kebed (A.) [کبد] karaciğer.

kebîr (A.) [کبیر] büyük.

kebş (A.) [کبش] koç.

kebûd (F.) [کبود] mavi.

kebûter (F.) [کبود] güvercin.

kec (F.) [کج] eğri.

kecbîn (F.) [کجبین] şaş1.

keçel (F.) [کچل] kel.

kedd (A.) [کد] emek.

keder (A.) [کدر] 1.üzüntü. 2.bulanıklık.

kedernâk (A.-F.) [کدرناک] üzüntülü, kederli.

kedhüda (F.) [کدخدا] kâhya.

kedû (F.) [کدو] kabak.

kef (F.) [کف] köpük.

kefâlet (A.) [کفالت] kefillik.

kefçe (F.) [چه]

kefel (A.) [فل]

kefere (A.) [ه]

keff (A.) [كف]

keffe (A.) [فة]

kefgîr (F.) [بر]

kefil (A.) [فیل]

kefş (F.) [كفش] аҫағнауы.

keftâr (F.) [گفتار] sırtlan.

kefter (F.) [گفتار] güvercin.

kehânet (A.) [كهانت] falcılık, kahinlik.

kehene (A.) [كهنه] kahinler.

kehf (A.) [كهف] mağara.

kehhâl (A.) [كحال] 1.göze sürme çeken. 2.göz hekimi.

kehkeşan (F.) [كهكشان] samanyolu.

kej (F.) [كز] eğik, eğri.

kejdüm (F.) [كزدم] akrep.

kelâğ (F.) [كلاغ] karakarga, kuzgun.

kelâm (A.) [كلام] söz.

kelâm-ı kadim [كلام قديم] Kur'ân.

kelâm-ı kibâr [كلام كبار] büyük insanların özlü sözleri.

kelb (A.) [كلب] köpek.

kelimât (A.) [كلمات] kelimeler, sözcükler.

kelime (A.) [كلمة]

kelle (F.) [كله]

kem (F.) [كم]

kemâbîş (F.) [كمان]

kemâfissâbık

kemâkân (A.)

kemâl (A.) [كمال]

kemal-i dikkat (A.-F.-F.) büyük bir dikkat.

kemâl-i ihtimâm ile büyük bir özenle.

kemân (F.) [كمان] 1.yay. 2.keman.

kemânebrû (F.) [كمان ابرو] kaşı yay gibi olan sevgili.

kemankeş (F.) [كمانكش] okçu, yay çeken.

kemâyenbağî (A.) [كما ينبغي] gerektiği gibi.

kemend (F.) [كمند] kement.

kemend-i zülf (F.) [كمند زلف] saçlarının kemendi.

kemer (F.) [كمر] bel.

kembend (F.) [كمر بند] bel kayışı.

kemîn (F.) [كمين] pusu, tuzak.

kemmiyet (A.) [كميت] nicelik.

kemmiyet (A.) [كميت] nicelik.

kemter (F.) [کمتر] 1.daha az. 2.değersiz.

kemyâb (F.) [كمياب] az bulunur.

kenâr (F.) [کنار] 1.kıyı. 2.kenar, yan.

kenef (A.) [نـ]

kenîse (A.) [كنـ]

kenîz (F.) [كنـ]

kenz (A.) [كنـ]

ker (F.) [كر]

kerâhet (A.) []

kerâmet (A.) []

hal.

olağandışı

kerân (F.) [کران] uç, kıyı.

kere (A.) [كره] kez.

kerefs (F.) [كرفس] kereviz.

kerem (A.) [كرم] cömertlik.

kerem kılmak kerem etmek, iyilik etmek.

keremkâr (A.-F.) [کرمکار] cömert.

kerhen (A.) [کرها] istemeyerek, iğrenerek.

kerîh (A.) [کره] iğrenç.

kerîm (A.) [كريم] 1.cömert. 2.yüce.

kerîme (A.) [كريمه] kız çocuk.

kerkes (A.) [كركس] akbaba.

kerrât (A.) [كرات] defalar.

kerre (A.) [كره] defa.

kerûbî (A.) [كروبي] büyük melek.

kervan (F.) [كروان] kabile, kervan.

kervansaray b

kes (F.) [كس]

kesâd (A.) [كساد]

kesâfet (A.) [كساد]

kesâlet (A.) [كساد]

kesb (A.) [كسب]

kesbî (A.) [كسبي]

kese (F.) [كيسه] 1.کیسه, 2.کیسه, 3.کیسه.

kesîf (A.) [كثيف] 1.yoğun. 2.kalın. 3.koyu.

kesîr (A.) [كثير] çok, bol.

kesîrû'l-istimâl (A.) [كثير الاستعمال] çok kullanılan.

kesret (A.) [كثرت] çokluk, bolluk.

kesretle : (A.-T.) çokça, bolca.

kesretli (A.-T.) çok, fazla.

keşf (A.) [كشف] keşif, bulma, ortaya çıkarma.

keşif (A.) [كشف] keşfetme, bulma.

keşkûl (F.) [كشكول] 1.dilenci çanağı. 2.keşkûl, bir tür tatlı.

keşmekeş (F.) [کشمکش] kargaşa, çekişme.

keştî (F.) [کشتی] gemi.

keştîbân (F.) [کشتیان] kaptan.

ketif (A.) [کتف] 1.omuz. 2.kürek kemiği.

ketm (A.) [کتم] gizleme, saklama.

kettân (A.) [کتان] keten.

ketûm (A.) [م]

kevâkib (A.) []

kevkeb (A.) []

kevkebe (A.) []

kevn (A.) [ون]

kevser (A.) []

keyd (A.) [کید]

keyf (A.) [کیف] keyf, anıya.

keyfe mâ ittafak (A.) [کیف ما اتفاق] rastgele.

keyfiyet (A.) [کیفیت] nitelik

keyfiyyet (A.) [کیفیت] nitelik.

keyhân (F.) [کیهان] dünya.

keyvan (F.) [کیوان] Satürn, Zuhâl.

kezâ (A.) [کذا] aynı şekilde, böylece.

kezâlik (A.) [کذالک] aynı şekilde.

kezzâb (A.) [كذاب] çok yalancı.

kıbâb (A.) [قباب] kubbeler.

kıbel (A.) [قبل] taraf, yön.

kıble (A.) [قبله] 1.Kâbe tarafı. 2.güney. 3.güney rüzgarı.

kıbtî (A.) [قبطى] çingene.

kıdem (A.) [قدم] eskilik.

kıdve (A.) [قدوه] önder.

kılâ' (A.) [قلاع] kaleler.

killet (A.) [كت]

kırâat (A.) [ت]

kırâat etmek c

kırâathâne (A

kıran (A.) [ان]

ne

yaklaşması.

kırba (A.) [به]

kırtâsiye (A.) _ _ _ _

kısas (A.) [قصه] kıssalar, hikayeler.

kısm (A.) [قسم] kısım, bölüm.

kısmen (A.) [قسما] bir kısmı.

kısmet (A.) [قسمت] 1.nasip, pay. 2.bölme.

kıssa (A.) [قصه] 1.öykü, fıkra. 2.olay.

kıst (A.) [قسط] 1.taksit. 2.parça.

kıstas (A.) [قسطاس] 1.ölçü. 2.terazi.

kısr (A.) [قشر] kabuk.

kıt'a (A.) [قطعه] parça.

kıtal (A.) [قتال] 1.savaş. 2.birbirini öldürme.

kıyafet (A.) [قیافت] kılık, görünüm.

kıyâm (A.) [قیام] 1.kalkma. 2.ayaklanma.

kıyam etmek başkaldırmak, isyan etmek, ayaklanmak.

kıyamet (A.) [قیامت] 1.mahşer günü. 2.gürültü patırtı.

kıyas (A.) [قیاس] karşılaştırma, mukayese.

kıymet (A.) [کیمت]

kıymet verme

kıymetbilmez

kıymetdar (A.

kıyr (A.) [قیر]

kıyye (A.) [کیه]

kibar (A.) [کبار]

kibr (A.) [کبر] büyüklük tasarlama, şırtlanma.

kifayet (A.) [کفایت] 1.yeterli olma. 2.yararlılık.

kifâyetsizlik (A.-T.) yetersizlik.

kihâlet (A.) [کحالت] 1.göz hekimliği. 2.sürmecilik.

kîl (A.) [قیل] söz.

kilâb (A.) [کلاب] köpekler.

kîle (A.) [کيله] kile.

kilîsa (F.) [کلیسا] kilise.

kilk (F.) [کلک] kamış kalem.

kîlûkâl (A.) [قیل و قال] dedikodu.

kilye (A.) [کلیه] böbrek.

kimyâger (A.-F.) [کیمیاگر] kimyacı.

kimyevî (A.) [کیمیوی] kimyasal.

kinâyeâmîz (A.-F.) [کنایه آمیز] kinayeli.

kindar (F.) [کیندار] kinci.

kînecû (F.) [کینه جو] kinci.

kirâm (A.) [ام]

kirâren (A.) []

kirbâs (A.) [ل]

kirm (F.) [کرم]

kirm-i ebrîşen

kirm-i şebefru

kîse (F.) [کیسه]

kisve (A.) [کِسْوَه]

kisvet (A.) [کسوت] 1.giysi. 2.güreşçi kisbeti.

kîş (F.) [کیش] din.

kişt (F.) [کشت] ekin.

kiştzar (F.) [کشتزار] tarla.

kişver (F.) [کشور] ülke.

kişverküşâ (F.) [کشورکشا] fatih, ülkeler alan.

kitâb (A.) [کتاب] kitap.

kitâbe (A.) [كتابه] 1.mezar taşı yazısı. 2.yazıt.

kitabhâne (A.-F.) [کتابخانه] kütüphane.

kitmân (A.) [کتمان] sır saklama, ketumluk.

kitmân etmek saklamak.

kiyâset (A.) [کیاست] zekilik, uyanıklık.

kizb (A.) [کذب] yalan.

köhne (F.) [کهنه] eski.

kubh (A.) [قبح] çirkinlik.

kubûr (A.) [کبر]

kûçe (F.) [کچه]

kudât (A.) [کدات]

kûdek (F.) [کدک]

kudemâ (A.) [کدماء]

kudret (A.) [کدرت]

kudsî (A.) [کدسی]

kudsiyân (A.-F.) [کدسیان] melekler.

kudsiyet (A.) [کدسیت] kutsallık.

kudsiyetşiken (A.-F.) [کدسیت شکن] kutsallığı bozan; kutsal olan şeylere karşı saygısız.

kudûm (A.) [کدوم] 1.gelme. 2.kudüm.

kudûmzen (A.-F.) [کدوم زن] kudüm çalan.

kûfe (F.) [کوفه] küfe.

kufî (A.) [کفلی] kilit.

kûfte (F.) [كوفته] 1.ezik. 2.köfte.

kûh (F.) [كوه] dağ.

kûhân (F.) [كوهان] hörgüç.

kûhistan (F.) [كوهستان] dağlık.

kuhl (A.) [كحل] göz sürmesi.

kulel (A.) [قلل] 1.kuleler. 2.doruklar.

kullâb (A.) [قلاب] kanca, çengel.

kulle (A.) [قله] 1.kule. 2.doruk.

kulûb (A.) [ب]

kumâr (A.) [ل]

kumâş (A.) [ل]

kumrî (A.) [ل]

kûr (F.) [كور]

kur'a (A.) [عه]

kurâ (A.) [راء]

kurâze (A.) [كراء] kurân, okunmuş.

kurb (A.) [قرب] 1.yakınlık. 2.yakın.

kûre (F.) [كوره] kuyumcu ocağı.

kûrî (F.) [كورى] körlük.

kurâ (A.) [قراء] Kur'ân okuyucular.

kurs (A.) [قرص] yuvarlak.

kurûn (A.) [قرون] 1.yüzyıllar. 2.çağlar.

kurûn-i kadîme (F.) [قرون قديمه] eski çağlar.

kurûn-i ûlâ [قرون اولی] ilkçağ.

kurûn-i vüstâ [قرون وسطی] ortaçağ.

kûs (F.) [کوس] kös, büyük davul.

kûse (F.) [کوسه] köse.

kusûr (A.) [قصور] 1.kasırlar. 2.eksiklik, hata, ihmal.

kusur eylemek ihmalde bulunmak, hata yapmak.

kûşe (F.) [کوشه] köşe.

kûşîş (F.) [کوشش] çaba.

kûşk (F.) [کک]

kût (A.) [قوت]

kûtah (F.) [تاه]

kûtahnazar (F)

kutb (A.) [کلب]

kutn (A.) [طن]

kuṭr (A.) [نظر]

kuûd (A.) [سود]

kuvâ (A.) [قوا] güçler, kuvvetler.

kuvve (A.) [قوه] güç, kuvvet.

kuvve-i muhayyile [قوهء مخيله] hayal gücü.

kuvve-i müeyyide [قوهء مؤيده] yaptırım gücü.

kuvvet (A.) [قوت] 1.güç. 2.askerî güç.

kûy (F.) [کوی] 1.köy. 2.sokak. 3.sevgilinin evinin bulunduğu yer.

kuyûd (A.) [قيود] 1.bağlar. 2.kayıtlar.

kuyûdat (A.) [قیودات] kayıtlar.

kuzât (A.) [قضات] kadılar.

kûze (F.) [کوزه] testi.

kübrâ (A.) [کبرا] en büyük.

küdûr (A.) [کدور] kederler.

küdûret (A.) [کدورت] 1.bulanıklık. 2.tasa.

küffar (A.) [کفار] kafirler.

küfr (A.) [کفر] 1.kafirlik. 2.küfür.

küfrbâz (A.-F

kühen (F.) [ن

kûlah (F.) [لاه

kûlbe (F.) [لبه

kûleh (F.) [له

kûlfet (A.) [ت

kûll (A.) [کل

kûllî (A.) [کلى] 1.genc. 2.yok.

küllîyyen (A.) [کليا] tamamen, tümü.

künc (F.) [کنج] köşe.

küngüre (F.) [کنگره] şerefe.

kûnh (A.) [کنه] asıl, öz.

kûnûn (F.) [کنون] şimdi.

kûnûz (A.) [کنوز] hazineler.

küre (A.) [کره] küre.

küre-i arz [کرهء ارض] yerküre, dünya.

kürevî (A.) [کروی] küresel.

kürre (F.) [کره] 1.sıpa. 2.tay.

kürsî (A.) [کرسی] 1.kürsü, taht. 2.başkent.

küsûf (A.) [کثوف] 1.güneş tutulması. 2.tutulma.

küsûr (A.) [کسور] 1.kesirler. 2.parçalar.

küşad (F.) [کشاد] 1.açma. 2.açılma, açılış.

küşâd etmek açılış yapmak, açmak.

küşî (F.) [کشتی]

küttâb (A.) [ک]

kütüb (A.) [ک]

kütübhâne (A

L

lâ (A.) [لا] 1.hayır. 2.yoktur.

la'l (A.) [لعل] 1.al. 2.lal taşı. 3.kırmızı dudak.

lâakal (A.) [لا اقل] en azından, hiç olmazsa.

lâbe (F.) [لابه] yalvarma.

lâbis (A.) [لابس] giyen.

lâbis olmak gi

lâbüd (A.) [بد]

lâcerem (A.) []

lâcverd (F.) []

lâdînî (A.) []

lâf (F.) [لاف]

lafazan (F.) []

lafız (A.) [لفظ] söz.

lâfugüzâf (F.) [لاف و گزاف] boş söz, zırva.

lafz (A.) [لفظ] söz, lafız.

lafzî (A.) [لفظی] lafız ile ilgili, söz ile ilgili.

lâgar (F.) [لاغر] zayıf, cılız.

lağv (A.) [لغو] 1.kaldırma. 2.boşuna.

lağvedilmek (A.-T.) 1.kaldırılmak. 2.hükümsüz kılınmak.

lağvetmek (A.-T.) 1.kaldırmak. 2.hükümsüz kılmak.

lağvolmak (A.-T.) 1.kaldırılmak. 2.hükümsüz kalmak.

lağvolunmak (A.-T.) 1.kaldırılmak. 2.hükümsüz kılınmak.

lağz (A.) [لغز] sürçme.

lağziş (F.) [لغزش] sürçme, kayma.

lahd (A.) [لحد] mezar, lahit.

lahika (A.) [لاحقہ] ek.

lahm (A.) [لحم] et.

lahn (A.) [لحن] 1.uyum. 2.tavır. 3.dil.

laht (F.) [لخت]

lâhûtî (A.) [لاهوتی]

lahza (A.) [لہزہ]

laîn (A.) [لعین]

lakab (A.) [لکاب]

lâkayd (A.) [لکاید]

lâkaydî (A.) [لکایدی]

lâkin (A.) [لکن] ancak, ne var ki.

laklâk (A.) [لقلق] leylek.

laklaka (A.) [لقلقه] boş laf.

lâl (F.) [لال] dilsiz.

lâle (F.) [لاله] lale çiçeği.

lâlekâ (F.) [لالکا] 1.pabuç. 2.taç, ibik.

lâlettayin (A.) [لا على التعيين] gelişigüzel.

lâlezar (F.) [لاله زار] lale bahçesi.

lâmehâle (A.) [لامحاله] ister istemez, çaresiz.

lâmekan (A.) [لامكان] mekansızlık.

lâmi' (A.) [لامع] parlayan.

lâmia (A.) [لامعه] parlayan.

lâmise (A.) [لامسه] dokunma duyusu.

lâne (F.) [لانه] yuva.

lanet (A.) [لعنت] lanet, beddua.

lâsiyyema (A.) [لاسيما] özellikle.

lâşe (F.) [لاشه]

lâşehâr (F.) [.

latif (A.) [ليف]

latife (A.) [فة]

latife etmek (ل

latifegû (A.-F

latme (A.) [له]

lâubali (A.) [لاوبالى] kayıtsız, gamsız.

lâubalîlik (A.-T.) kayıtsızlık, gamsızlık.

lây (F.) [لاى] 1.çamur. 2.tortu.

lâya'kil (A.) [لايعقل] kendinde olmayan.

lâyemut (A.) [لايموت] ölümsüz.

lâyenkatı (A.) [لاينقطع] kesintisiz, sürekli.

lâyetecezza (A.) [لايتجزا] parçalanmaz, ayrılmaz.

lâyetegayyer (A.) [لايتغير] değişmez.

lâyetenâhi (A.) [لا يتناهى] sonsuz.

lâyetezelzül (A.) [لا يتزلزل] sarsılmaz.

lâyihâ (A.) [لايحه] tasarı.

lâyüad (A.) [لا يعد] sayısız.

lâzevâl (A.) [لازوال] yok olmaz, ölümsüz.

lâzım (A.) [لازم] 1.gerekli. 2.geçişsiz.

lâzıme (A.) [لازمه] gerekli.

leâli (A.) [لئالى] inciler.

leb (F.) [لب]

lebâleb (F.) [لبالب]

leben (A.) [لبن]

leb-i derya (F.) [لب دريا]

lecâcet (A.) [لئاعة]

lecûc (A.) [لئوع]

ledünnî (A.) [لدننى]

leffen (A.) [لئفا] mışılma.

leh (A.) [له] yan, yana, yararına.

lehv (A.) [لهو] 1.oyun. 2.yararı olmayan işler.

leîm (A.) [لئيم] alçak.

leîmâne (A.-F.) [لئيمانه] alçakça.

leked (F.) [لكذ] 1.tekme. 2.çifte.

lekedâr (F.) [لكه دار] lekeli.

lem'a (A.) [لمعه] parıltı.

lemeân (A.) [لمعان] parıldama.

lemeât (A.) [لمعات] parıltılar.

lems (A.) [لمس] dokunma.

lemyezel (A.) [لم يزل] 1.yok olmayan, kalıcı. 2.Tanrı.

leng (F.) [لنگ] aksak, topal.

lerzân (F.) [لرزان] titrek.

lerziş (F.) [لرزش] titreme.

leşker (F.) [لشكر] 1.asker. 2.ordu.

letâfet (A.) [ت]

letâif (A.) [ف]

levâhık (A.) []

levâyih (A.) []

levâzım (A.) []

levend (F.) [د]

layı.

levh (A.) [لوح]

levha (A.) [لوحه] plaka, tablica.

levn (A.) [لون] 1.renk. 2.tür.

levs (A.) [لوث] pislik.

levze (A.) [لوزه] 1.badem. 2.bademcik.

leyâlî (A.) [ليالى] geceler.

leyl (A.) [ليل] gece.

leyle (A.) [ليله] gece.

leylî (A.) [ليلي] yatılı.

leylünehâr (A.) [لَیْل و نَهَار] gece gündüz.

leyyin (A.) [لَیْن] yumuşak.

lezâiz (A.) [لَذَات] lezzetler.

lezîz (A.) [لَذِیْذ] lezzetli.

lezzât (A.) [لَذَات] 1.lezzetler. 2.zevkler.

lezzet (A.) [لَذَتْ] 1.lezzet, tad. 2.zevk.

libas (A.) [لِبَاس] giysi.

licâm (F.) [لَجَام] gem.

lifâfe (A.) [لَفْه]

ligâm (F.) [لَغَام]

lihâf (A.) [لَف]

lihye (A.) [لَیْه]

lîk (F.) [لَیْک]

likâ (A.) [لَقَا]

lîme (F.) [لَیْمَه]

lîmû (F.) [لَیْمُو]

lisân (A.) [لِسَان] dil.

lisanî (A.) [لِسَانِی] dil ile ilgili.

lisâniyyat (A.) [لِسَانِیَّات] dilbilim.

lise (A.) [لَیْثَه] diş eti.

livâ (A.) [لَوَا] sancak, bayrak.

livata (A.) [لَوَاطَه] kulamparalık, oğlancılık.

liyakat (A.) [لَیْآقَتْ] yaraşma.

lu'bet (A.) [لعبت] oyuncak.

lu'betbaz (A.-F.) [لعبت باز] kuklacı.

luâb (A.) [لعب] salya.

lugât (A.) [لغات] 1.sözlük. 2.kelimeler.

lugat (A.) [لغت] 1.söz. 2.sözlük. 3.kelime.

lugaz (A.) [لغز] bilmece.

lukme (A.) [لقمه] lokma.

lûle (F.) [لوله] 1.boru. 2.lüle, kağıt külah.

lutf (A.) [لطف]

lutfeylemek il

lutfkâr (A.-F.)

lutufdîde (A.-F.)

lutufkâr (A.-F.)

lû'lü (A.) [لؤلؤ]

lûbb (A.) [لب]

lúcce (A.) [لجة] 1.karabonuk. 2.gümüş. 3.deniz, tuzlu su.

lûknet (A.) [لکننت] dil tutukluğu.

lûle (F.) [لوله] 1.boru. 2.lüle, kağıt külah.

lüzum (A.) [لزوم] gereklilik, lazım olma.

lüzum görmek gerekli bulmak.

M

mâ (A.) [ما] su.

mâ (F.) [ما] biz.

ma'âyib (A.) [معایب] kusurlar, ayıplar.

ma'ber (A.) [معبر] geçit.

ma'ni (A.) [می]

ma'raz (A.) [مرا]

ma'reke (A.) [مرکه]

ma'serî (A.) [مسرى]

maâbid (A.) [معابد]

maâbir (A.) [مآب]

maâd (A.) [مآد]

mâadâ (A.) [مآد] alışmada, -ucun başka, başka, etc, yani şua.

maâdin (A.) [معادن] madenler.

maalesef (A.) [مع الأسف] ne yazık ki.

maalmemnûniye (A.) [مع الممنونیه] seve seve.

maânî (A.) [معانى] anlamlar.

maârif (A.) [معارف] 1.bilimler. 2.kültür. 3.Millî Eğitim Bakanlığı.

maarif nezareti millî eğitim bakanlığı.

maâş (A.) [معاش] 1.geçim. 2 aylık.

maatteessüf (A.) [مع التأسف] ne yazık ki, üzülerek, maalesef.

maazâlik (A.) [مع ذلك] bununla birlikte.

maâzallah (A.) [معاذ الله] Allah esirgesin.

mâba'dut-tabîa (A.) [مابعدالطبيعة] fizik ötesi, doğa ötesi.

mâba'duttabîiyye (A.) [مابعدالطبيعية] metafizik, doğa ötesi.

mâbad (A.) [مابعد] sonraki.

mâbadı var (A.-T.) devam edecek, sürecek, arkası var.

mabed (A.) [معبد] 1.tapınak. 2.ibadethane.

mâbeyn (A.) [

mabud (A.) [.

mâcera (A.) [

mâceraperest

maceraperestî

mâdâmülhaya

madde be mac

maddî (A.) [مادى] 1.madde ile ilgili. 2.materyalist.

maddiyet (A.) [ماديت] maddîlik.

maddiyye (A.) [ماديه] 1.madde ile ilgili. 2.matetaryalist.

mâde (F.) [ماده] dişi.

mâdelet (A.) [معدلت] adalet.

madeniyyât (A.) [معدنيات] madencilik bilimi, mineraloji.

mâder (F.) [مادر] anne.

maderî (F.) [مادرى] anne ile ilgili, ana tarafı.

mâderzâd (F.) [مادرزاد] anadan doğma.

mâdiyân (F.) [ماديان] kısarak.

madûd (A.) [معدود] sayılı.

madûd olmak sayılmak.

mâdum (A.) [معدوم] yok olmuş.

mâdumiyet (A.) [معدوميت] yokluk.

mâdun (A.) [مادون] ast, aşağıda, alt.

mâfevk (A.) [مافوق] üst, üstü, yukarısı.

mafsal (A.) [،

magâre (A.) [

mağâk (F.) [مـ

mağâzî (A.) [

mağbûn (A.) [

mağdûr (A.) [

mağdur etmek

mağdur olmak haksızlığa uğramayarak zor durumda kalmak.

mağduriyet (A.) [مغدوريت] haksızlığa uğrama, mağdur olma.

mağfiret (A.) [مغفرت] yarlığama.

mağfiret etmek yarlıgamak.

mağfur (A.) [مغفور] yarlıganmış.

mağlata (A.) [مغلطة] laf salatası, yanıltmaca.

mağlub (A.) [مغلوب] yenik.

mağmûm (A.) [مغموم] gamlı, kederli.

mağrib (A.) [مغرب] 1.batı. 2.akşam namazı. 3.Kuzeybatı Afrika. 4.Fas.

mağrur (A.) [مغرور] gururlu, kendini beğenmiş.

mağrûr olmak gururlanmak.

mağrûrane (A.-F.) [مغرورانه] gururlanarak, kendini beğenerek.

mağsub (A.) [مغصوب] gaspedilmiş.

mağşuş (A.) [مغشوش] karışmış.

mağz (F.) [مغز] 1.beyin. 2.iç, öz. 3.ilik.

mağzûb (A.) [مغضوب] gazaba uğratılmış.

mâh (F.) [ماه]

mahabbet (A.)

mahabbet eyle

mahâfil (A.) [

mahâkim (A.)

mahal (A.) [

mahall (A.) [

mahallî (A.) [محلى] 1.yerel. 2.yerli.

mahalliye (A.) [محليه] yerel.

mâhâne (F.) [ماهانه] aylık.

mahâret (A.) [مهارت] beceri.

mâhasal (A.) [ماحصل] sonuç.

mahâsin (A.) [محاسن] iyilikler, güzellikler.

mâhazar (A.) [محاضر] hazırda olan.

mahâzin (A.) [مخازن] mahzenler.

mahâzîr (A.) [محاذير] sakıncalar.

mahbes (A.) [محبس] hapisane.

mahbûb (A.) [محبوب] 1.sevilen. 2.sevgili.

mahbus (A.) [محبوس] 1.hapsedilmiş. 2.hapisane.

mahcûb (A.) [محجوب] 1.örtülmüş. 2.utangaç.

mahcûb etmek utandırmak.

mahcûb olmak utanmak.

mahcûbiyet (A.) [محجوبيت] utangaçlık.

mahcûz (A.) [

mahcûz olmal

mahdud (A.) [

mahdum (A.)

mâhe (F.) [هه]

mahfaza (A.)

mahfî (A.) [ى]

mahfil (A.) [سى] 1.toplanti yeri. 2.cami mahall.

mahfiyyen (A.) [مخفيا] gizlice.

mahfuz (A.) [محفوظ] korunmuş, saklanmış.

mâh-ı nev (F.) [ماه نو] hilal, ay.

mâh-ı sipihr [ماه سپهر] ay, gökyüzündeki ay.

mâhî (F.) [ماهى] balık.

mahir (A.) [ماهر] becerili, maharetli.

mahiyet (A.) [ماهيت] asıl, esas, içyüzü.

mahkûk (A.) [محكوك] kazılmış, kazılarak yazılmış, yontulmuş.

mahkum (A.) [محكوم] hüküm giymiş.

mahkûm etmek hüküm giydirmek.

mahkum olmak hüküm giymek.

mahlas (A.) [مخلص] takma ad.

mahlû (A.) [مخلوع] tahttan indirilmiş.

mahluk (A.) [مخلوق] yaratık.

mahlul (A.) [محلول] erimiş, çözülmüş, hallolmuş.

mahlut (A.) [.

mahmûd (A.)

mahmul (A.) |

mahmur (A.) |

mâhpâre (F.) |

mahrec (A.) [

mahrem (A.) |

mâhru (F.) [مـهـرو] ay yazıu, gızelı yazıu.

mahruk (A.) [محروق] yanık, yanmış.

mahrûkat (A.) [محروقات] yakacak.

mahrum (A.) [محروم] yoksun.

mahrum etmek yoksun bırakmak.

mahrum olmak yoksun kalmak.

mahrumiyet (A.) [محرومیت] yoksunluk, mahrumluk.

mahrut (A.) [مخروط] koni.

mahsûb (A.) [محسوب] hesap edilen.

mahsûl (A.) [محصول] ürün, sonuç.

mahsur (A.) [محصور] kuşatılmış.

mahsus (A.) [مخصوص] 1.özgü, ayrılmış. 2.bilerek.

mahsûs (A.) [مخصوص] hissedilen, hissedilir.

maḥşer (A.) [محشر] 1.kıyamet yeri. 2.aşırı kalabalık.

mâhtâb (F.) [ماهتاب] mehtap.

mahtûm (A.) [مختوم] mühürlü.

mahtût (A.) [.

mahv (A.) [مـ

mahvetmek (لـ

mahz (A.) [مـ

mahzar (A.) [

mahzun (A.) [

mahzun etmel

mahzun olmak mahzunolmak.

mahzûnane (A.-F.) [محزونانه] hüzünlü bir halde.

mahzur (A.) [محذور] sakınca.

mahzur görmek sakıncalı bulmak.

mahzûzat (A.) [محظوظات] hoşâ gidecek şeyler.

mâî (A.) [مائى] 1.su ile ilgili. 2.mavi.

mâ-i mukattar [ماء مقطر] damıtık su.

mâide (A.) [مائده] sofrâ.

mâil (A.) [مائل] 1.eğilimli, istekli. 2.eğimli, meyilli. 3.çalan.

mâil olmak eğilim göstermek.

maîşet (A.) [معيشت] geçim, dirlik.

maiyyet (A.) [معيت] birlik, beraberlik, yanında bulunma.

mak'ad (A.) [مقعد] 1.makat, kış. 2.minder.

makâbir (A.) [مقابر] mezarlar, kabirler.

mâkabl (A.) [ماقبل] önceki, önu.

mâkablettârih (A.) [ماقبل التاريخ] tarih öncesi.

makâl (A.) [مكال]

makam (A.) [مكان]

makâmat (A.) [مقامات]

makarr (A.) [مكارر]

makâsıd (A.) [مقاصد]

makber (A.) [مقبر]

makbere (A.) [مقبره]

makbul (A.) [مقبول] kabul edilen, beğenilen.

makbuz (A.) [مقبوض] 1.alınmış. 2.alındı belgesi.

makdem (A.) [مقدم] gelme, geliş.

makdur (A.) [مقدور] 1.güç. 2.elden gelen.

makes (A.) [معكس] yansıma yeri.

makes bulmak (A.-T.) yansımak, yansıyacak yer bulmak.

makes olmak (A.-T.) yansıtmak, yansıma yeri olmak.

makhûr (A.) [مقهور] 1.kahrolmuş, yenilmiş. 2.gazaba uğramış.

mâkiyan (F.) [ماكيان] tavuk.

makrun (A.) [مقرون] yakın.

maksad (A.) [مقصد] amaç.)

maksûd (A.) [مقصود] istenilen, maksat.

makta (A.) [مقطع] 1.kesim yeri. 2.kesit.)

maktel (A.) [مقتل] 1.öldürme yeri. 2.ünlü birinin ölümü üzerine yazılan şiir.

maktû (A.) [مقطوع] 1.kesilmiş, kesik. 2.pazarlık yapılmaz.

maktül (A.) [مقتول] öldürülen.

maktül olmak

mâkul (A.) [مكول]

makûlat (A.) [مكولات]

makûle (A.) [مكولة]

makûs (A.) [مكوس]

mal (A.) [مال]

mâlâmâl (F.) [مالمال]

mâlî (A.) [مالى] 1.mal ile ilgili. 2.maliye ile ilgili.

mâlihulya (Yun.-A.) [مالى خوليا] melankoli.

mâlik (A.) [مالك] sahip.

mâlikiyet (A.) [مالكييت] sahip olma.

maliye (A.) [ماليه] devletin gelir ve gider işlerini takip eden bakanlık ve ona bağlı daireler.

malûl (A.) [معلول] özürlü, hastalıklı.

malûlen (A.) [معلولا] sakatlanmış olarak, özürlü olarak.

- malûlîn (A.) [معلولين] hastalar, sakatlar.
- malûm (A.) [معلوم] bilinen.
- malûm olmak anlaşılmak, bilinmek.
- malûmat (A.) [معلومات] bilgi.
- malûmatfurûş (A.-F.) [معلومات فروش] bilgiçlik taslayan.
- malûmatfurûşluk (A.-F.-T.) bilgiçlik taslama.
- malûmatfurûşluk etmek bilgiçlik taslamak.
- mâmafiḥ (A.) [مع مافيه] bununla birlikte.
- mâmelek (A.)
- mamûl (A.) [مامل]
- mamûlat (A.)
- mamûlün fevḥ
- mamûr (A.) [ماملر]
- mamûr edilme
- mamûr etmek
- mamûr olmak ماملر اولماق.
- mamûre (A.) [معموره] bayındır yer.
- mamûriyet (A.) [معموريت] bayındırlık.
- mana (A.) [معنى] anlam.
- manalandırmak anlam kazandırmak.
- manen (A.) [معنا] 1.mana yolu ile. 2.gönülden.
- mânend (F.) [مانند] gibi.
- manevî (A.) [معنوى] 1.anlam ile ilgili. 2.ruh ile ilgili.

maneviyat (A.) [معنویات] 1.manaya dayalı şeyler. 2.moral değerler.

mani (A.) [معنی] engel.

mani olmak engel olmak.

mânia (A.) [مانعه] engel.

manidar (A.-F.) [معنی دار] anlamlı.

mansıb (A.) [منصب] devlet memuriyetindeki makam.

mansıbdar (A.-F.) [منصبدار] makam sahibi devlet memuru.

mansur (A.) [منصور] Tanrı'nın yardımıyla zafer kazanan.

mantıkan (A.)

mantikî (A.) [

mantikiyyûn (

manzar (A.) [

manzara (A.)

manzum (A.)

manzûmât (A.

manzûme (A.) [منظره] 1.uzunmuş. 2.uzun söz, şiir. 3.sistem.

manzur (A.) [منظور] 1.bakılan. 2.dikkat çeken.

manzur olmak görülmek, göze çarpmak.

mâr (F.) [مار] yılan.

maraz (A.) [مرض] hastalık.

marazî (A.) [مرضی] hastalıklı, hastalıkla ilgili.

mârgîr (F.) [مارگیر] yılanıcı, yılan tutan.

marifet (A.) [معرفت] 1.bilme. 2.ustalık, beceri. 3.aracı.

mariz (A.) [مريض] hasta.

mârpîç (F.) [مارپیچ] marpuç, nargile marpucu.

maruf (A.) [معروف] 1.bilinen. 2.ünlü, tanınmış.

marûf olmak tanınmak, bilinmek.

maruz (A.) [معروض] 1.arzedilen, sunulan. 2.karşı karşıya kalma, tutulma.

maruz olmak karşı karşıya kalmak.

maruzat (A.) [معروضات] sunulanlar, arzedilecek şeyler.

mâsabak (A.) [ماسبق] geçen, geçmiş.

masâri (A.) [{

masârif (A.) [

masdar (A.) [

mâsebak (A.)

mashara (A.) |

mâsiva (A.) [

gü her şey.

masiyet (A.) [

maskat (A.) [—] 1. duşu yeri.

maskat-ı re's [مسقط رأس] doğum yeri.

maslahat (A.) [مصلحت] 1.iş. 2.dirlik düzenlik.

maslahatgüzar (A.-F.) [مصلحت گزار] elçi adına devlet işlerini yürüten.

masnû (A.) [مصنوع] 1.yapma, yapay. 2.sanatlı.

masraf (A.) [مصرف] harcama, gider.

masrû (A.) [مصروع] saralı.

masrûf (A.) [مصروف] harcanmış.

masruf olmak harcanmak.

mass (A.) [مص] emme.

massetmek emmek, çekmek.

mâst (F.) [ماست] yoğurt.

mastaba (A.) [مصطبه] 1.meyhane. 2.sedir.

masum (A.) [معصوم] 1.suçsuz, günahsız. 2.küçük çocuk.

masumane (A.-F.) [معصومانه] masumca.

masume (A.) [معصومه] 1.suçsuz, günahsız. 2.küçük kız çocuğu.

masumiyet (A

masûn (A.) [،

masûn kalmak

mâşe (F.) [شه

maşer (A.) [ر

maşerî (A.) [،

mâşıta (A.) [ه

mâşî (A.) [مشى] yürüyün.

mâşiyen (A.) [ماشيا] yürüyerek.

maşrık (A.) [مشرق] doğu.

maşûk (A.) [معشوق] (erkek) sevgili.

maşuka (A.) [معشوقه] (bayan) sevgili.

matbaa (A.) [مطبعه] basımevi.

matbah (A.) [مطبخ] mutfak.

matbû (A.) [مطبوع] 1.basılı. 2.hoşa giden, hoş.

matbûat (A.) [مطبوعات] 1.basın. 2.basılı şeyler.

mâtem (A.) [ماتم] yas.

mâtem tutmak yas tutmak.

mâtemdar (A.-F.) [ماتمدار] yaşlı.

mâtemî (A.-F.) [ماتمی] yaşlı.

mâtemli (A.-T.) yaşlı.

mâtemserâ (A.-F.) [ماتمسرا] yas tutulan ev.

mâtemzede (A.-F.) [ماتم زده] yaşlı.

matla (A.) [لَع]

matlab (A.) [لَع]

matlub (A.) [لَع]

matlûb etmek

matrûd (A.) [لَع]

matrûş (A.) [لَع]

matuf (A.) [لَع]

matûh (A.) [مَطْوِي] bunalan, bunalmış.

matûhe (A.) [مَعْتَوِه] bunak, bunamış (bayan).

mâvaka (A.) [مَوَاقِع] olup biten.

mâverâ (A.) [مَوْرَا] 1.öte, ötesinde. 2.ahiret, öbür dünya.

mavtın (A.) [مَوْتِن] yurt tutulan yer.

mâye (F.) [مَایِه] 1.maya. 2.para. 3.mal. 4.güç.

mâyedar (F.) [مَایِه دَار] 1.mayalı. 2.paralı. 3.mal sahibi. 4.güçlü.

mâyî (A.) [مَایِع] sıvı.

mayûb (A.) [معيوب] 1.kusurlu. 2.ayıplanmış.

mazanna (A.) [مظنه] 1.ermiş sanılan.2.zan altındaki.

mazarrat (A.) [مضرت] 1.zarar verme. 2.zarar.

mazarrât (A.) [مضرات] zararlar.

mazbata (A.) [مضبطه] tutanak.

mazbata tanzim etmek tutanak düzenlemek.

mazbut (A.) [مضبوط] 1.zaptedilmiş. 2.kayda geçirilmiş. 3.derli toplu. 4.sağlam.

mazbutat (A.) [مضبوطات] kayda geçirilenler.

mazeret (A.) [

mazerethâh (أ

mazhar (A.) [

mazhar olmak

mâzi (A.) [ماضى

mazlum (A.) [

mazlumâne (أ

mazlûmiyet (مظلومية) 1.mazlûmiyet, zulme uğranmışlık. 2.sesiz sedasız olma.

mazmaza (A.) [مضمضة] gargara.

mazmaza yapmak gargara yapmak, ağızda su çalkalamak.

mazmun (A.) [مضمون] 1.kavram. 2.ince söz.

maznun (A.) [مذنون] zanlı.

maznun olmak zan altında kalmak.

mazrub (A.) [مضروب] 1.dövülen. 2.çarpılan.

mazruf (A.) [مَظْرُوف] 1.kaba konulan. 2.zarflı.

mâzu (F.) [مَازٍ] mazi.

mazûl (A.) [مَعْزُول] görevden alınmış, azledilmiş.

mazul olmak görevden alınmak, azledilmek.

mazur (A.) [مَعْذُور] özürlü.

me'vâ (A.) [مَأْوَا] sığınma yeri.

me'yûs (A.) [مَأْيُوس] umutsuz.

me'yûs etmek umutsuz bırakmak.

me'yûs olmak

meâb (A.) [مَب]

meâd (A.) [مَاد]

meâhiz (A.) [مَاهِز]

meâl (A.) [مَال]

meâric (A.) [مَعَارِج]

meâsî (A.) [مَعَاصِي]

meâyib (A.) [مَعَايِب] kusur, ayıplar.

mebâd (F.) [مَبَاد] sakın, aman sakın, olmaya.

mebâdâ (F.) [مَبَادَا] sakın, aman sakın, olmaya.

mebâdî (A.) [مَبَادِي] ilkeler, prensipler.

mebâhis (A.) [مَبَاهِث] konular, bahisler.

mebânî (A.) [مَبَانِي] 1.temeller. 2.yapılar, binalar.

mebde' (A.) [مَبْدَأ] 1.başlangıç noktası.

mebde-i tarih [مَبْدَأُ تَارِيخ] tarih başlangıcı.

mebhas (A.) [مبحث] 1.bölüm, fasıl. 2.bilim.

mebhûs (A.) [مبحوث] bahsedilen.

mebhût (A.) [مبہوت] şaşkın.

meblağ (A.) [مبلغ] 1.tutar. 2.para.

mebnâ (A.) [مبنی] bina.

mebnî (A.) [مبنی] 1.dayanan. 2.bina edilmiş.

mebsût (A.) [مبسوط] yaygın, açık.

mebsûten (A.) [مبسوطا] yaygın olarak.

mebus (A.) [مبعوث] 1. gönderilen. 2. a dirilen.

mebzûl (A.) [مبعزول]

mebzûlen (A.) [مبعزولاً]

mebzûliyet (A.) [مبعزولیت]

mec'ûl (A.) [معزول]

mecâl (A.) [معال]

mecâlis (A.) [معاليس]

mecâmi (A.) [معامی] 1. toplanma yeri. 2. toplanma.

mecânîn (A.) [مجانين] mecnunlar, çılgınlar.

mecebûr (A.) [مجبور] 1.zorunlu. 2.zora koşulmuş.

mecebûrî (A.) [مجبوری] zorunlu.

mecebûriyet (A.) [مجبوریّت] zorunluluk.

meccânen (A.) [مجاناً] parasız olarak.

meccânî (A.) [مجانى] parasız.

mecd (A.) [مجد] ululuk.

mecelle (A.) [مجله] dergi.

mechûl (A.) [مجهول] bilinmeyen.

mechûlât (A.) [مجهولات] bilinmeyenler.

mechûliyet (A.) [مجهوليت] bilinmezlik.

mechûlünneseb (A.) [مجهول النسب] onun bunun çocuğu.

mecîd (A.) [مجيد] ulu.

meclis (A.) [مجلس] toplantı yeri.

meclisefrûz (A.-F.) [مجلس افروز] meclisi aydınlatan, meclisi şenlendiren.

meclûb (A.) [

mecma' (A.) [

mecmû' (A.) |

mecmûa (A.)

arın bir araya

getirildiği e

mecmûan (A.)

mecnûn (A.) [

mecnûnâne (A.)

mecrâ (A.) [مجرا] 1.su yatağı. 2.yol, güzergah.

mecrûh (A.) [مجروح] yaralı.

mecrûhîn (A.) [مجروحين] yaralılar.

mecûsî (A.) [مجوسی] ateşperest, ateşe tapan.

meczûb (A.) [مجذوب] 1.cezbedilmiş. 2.Tanrı sevgisiyle cezbeye kapılan. 2.deli.

med'uv (A.) [مدعو] davetli.

med'uvvîn (A.) [مدعوين] davetliler.

medâfîn (A.) [مدافن] mezarlar.

medâr (A.) [مدار] 1.yörünge 2.dönence. 3.vesile, vasıta. 4.yardımcı.

medâric (A.) [مدارج] merdivenler.

medâris (A.) [مدارس] medreseler.

medd (A.) [مد] 1.uzatma. 2.çekme.

meddâh (A.) [مداح] 1.çok öven. 2.meddah.

meded (A.) [مدد] yardım, medet.

mededhâh (A.-F.) [مددخواه] yardım isteyen.

mededkâr (A.-

mededres (A.-

medenî (A.) [

medenîleşmek

medeniyyet (A.-

medfa (A.) [مع]

medfen (A.) [

medfû (A.) [مدفوع] 1.çıkarılmış. 2.çıktı. 3.para kasasından çıkmış.

medfûn (A.) [مدفون] gömülü, defnedilmiş.

medfûn edilmek gömülmek.

medh (A.) [مدح] övgü.

medhal (A.) [مدخل] 1.giriş. 2.giriş yeri. 3.başlangıç. 4.dehalet.

medhaldâr (A.-F.) [مدخلدار] parmağı olan, müdahale etmiş olan.

medhaldar bulunmak (A.-F.-T.) parmağı olmak; müdahalesi bulunmak.

medhedilmek övülmek.

medhetmek övmek.

medhiye (A.) [مدحیه] övgü.

medhiyyât (A.) [مدحیات] övgüler.

medhûş (A.) [مدهوش] dehşete kapılmış.

medîd (A.) [مدید] 1.uzun. 2.çekilmiş.

medîde (A.) [مدیده] 1.uzun. 2.çekilmiş.

medîha (A.) [مدیحه] övgü şiiri, kaside.

medîhagû (A.-F.) [مدیحه گو] övgü şairi, kaside şairi.

medîne (A.) [

medînetünneb

medînetüssela

medlûl (A.) [

medresevî (A.

medrûs (A.) [

medyûn (A.) [

mefâhîm (A.) [مفاهيم] mefâhim.

mefâhir (A.) [مفاخر] övünülecek şeyler.

mefâsıl (A.) [مفاصل] eklemler.

mefâtiḥ (A.) [مفاتيح] anahtarlar.

mefhar (A.) [مفخر] övünç kaynağı.

mefhum (A.) [مفهوم] kavram.

mefhûm olmak anlaşılma.

mefkûd (A.) [مفقود] 1.kayıp. 2.yok olmuş.

mefkûd olmak 1.kaybolmak. 2.yok olmak.

mefkûre (A.) [مفكوره] ülkü, ideal.

mefkûrevî (A.) [مفكوروى] ülkü ile ilgili.

meflûc (A.) [مفلوج] felçli.

meflûc olmak felç olmak, kımıldayamaz hale gelmek.

meflûciyet (A.) [مفلوجيت] 1.felçlilik. 2.kıpırdayamama.

mefrûş (A.) [مفروش] döşenmiş.

mefrûşat (A.) [مفروشات] döşeme.

mefrûz (A.) [

mefrûz (A.) [

mefrûh (A.) [

mefrûn (A.) [

mefrûn etmek

mefrûn olmak

mefrûniyet (A

meger (F.) [مـجـر] 1.meger. 2.uydu.

meges (F.) [مـگـس] sinek.

meğâk (F.) [مغاك] 1.çukur. 2.mezar.

meh (F.) [مه] ay.

mehâbet (A.) [مهابت] heybetlilik.

mehâlik (A.) [مهالك] tehlikeli yerler.

mehâr (F.) [مهار] yular, dizgin.

mehaz (A.) [مأخذ] kaynak.

- mehbil (A.) [مهبل] rahim yolu.
- mehd (A.) [مهد] beşik.
- mehekk (A.) [محک] mihenk taşı.
- mehîb (A.) [مهيب] heybetli.
- mehl (A.) [مهل] süre tanıma.
- mehleke (A.) [مهلكه] tehlikeli yer.
- mehlikâ (F.-A.) [مه لقا] ay yüzlü, güzel yüzlü.
- mehpare (F.) [مه پاره] 1.ay parçası. 2.güzel yüzlü.
- mehpeyker (F
- mehr (A.) [مهر]
- mehrû (F.) [و]
- mehtâb (F.) [و]
- mehûz (A.) [و]
- mehveş (F.) [و]
- mekân (A.) [و]
- mekâre (A.) [مكاءر] KHANIK BİNER veya yük hayvanı.
- mekâreci (A.-T.) binek veya yük hayvanı kiralayan.
- mekârim (A.) [مكارم] cömertlikler.
- mekâtîb (A.) [مكاتيب] mektuplar.
- mekâtib (A.) [مكاتب] okullar.
- mekâtib-i âliye [مكاتب عاليه] yüksekokullar.
- mekâtib-i askeriye [مكاتب عسكريه] askerî okullar.
- mekhûl (A.) [مكحول] sürmeli.

meknûn (A.) [مكنون] 1.dizili. 2.gizli.

mekr (A.) [مكر] hile.

mekrûh (A.) [مكروه] iğrenç.

meks (A.) [مكث] duralama, duraklama.

meksur (A.) [مكسور] kırık.

mekşûf (A.) [مكشوف] keşfedilmiş.

mekteb (A.) [مكتب] 1.okul. 2.ekol.

mekteb-i âlî [مكتب عالي] yüksekokul.

mekteb-i harb

mekteb-i i'dâc

mekteb-i ibtid

mekteb-i rüşd

mekteb-i sultâ

mektep (A.) [

mektub (A.) [

mektûbat (A.) [مکتوبات] mektuplar.

mektûbî (A.) [مکتوبی] valilik özel kalem müdürü.

mektûm (A.) [مکتوم] gizli.

melabe (A.) [ملعبه] oyuncak.

melâbis (A.) [ملابس] giysiler.

melah (F.) [ملخ] çekirge.

melahat (A.) [ملاحه] yüz güzelliği.

melâhide (A.) [ملأحه] dinsizler, tanrıtanımazlar.

- melâik (A.) [ملائک] melekler.
- melâike (A.) [ملائكه] melekler.)
- melâl (A.) [ملال] sıkıntı, usanma.
- melalli (A.-T.) sıkıntılı.
- melanet (A.) [ملعنت] melunluk.
- melce (A.) [ملجأ] sığınak, sığınacak yer.
- melekât (A.) [ملكات] yetiler.
- meleke (A.) [ملكه] yeti.
- meleksîmâ (A
- melekût (A.) [
- melfûfen (A.)
- melhûz (A.) [
- melik (A.) [ملك]
- mellah (A.) [ملّاح]
- melsûk (A.) [
- melûf (A.) [ملوف] alıngan.
- melun (A.) [ملعون] lanet olası.
- memâlik (A.) [ممالك] 1.ülkeler. 2.topraklar, diyarlar.
- memât (A.) [ممات] ölüm.
- memduh (A.) [ممدوح] övülmüş.
- memer (A.) [ممر] geçit.
- memhûr (A.) [ممهور] mühürlü.
- memleket (A.) [مملكة] 1.ülke. 2.şehir.

memlûk (A.) [مملوك] köle.

memnû (A.) [ممنوع] yasak.

memnûa (A.) [ممنوعه] yasak.

memnûiyet (A.) [منوعيت] yasak olma hali.

memnûn (A.) [ممنون] 1.mutlu, razı. 2.sevinçli.

memnun etmek 1.mutlu edilmek, razı edilmek. 2.sevindirmek.

memnuniyet (A.) [ممنونيت] memnunluk.

memûl (A.) [مأمول] umulan, beklenen.

memur (A.) [

memurîn (A.)

memûriyet (A

memzuc (A.)

men (F.) [من]

men' (A.) [

3.yasaklam

men' edilmek

men' etmek 1.engel olmak, alıkoymak. 2.yasaklamak.

men' olunmak yasaklanmak.

menâbi' (A.) [منابع] kaynaklar.

menâfî' (A.) [منافع] menfaatler, çıkarlar, yararlar.

menâkıb (A.) [مناقب] menkıbeler, övgüye değer özellikler.

menâm (A.) [منام] 1.uyku. 2.rüya.

menâre (A.) [مناره] minare.

alıkonulma.

menâsıb (A.) [مناصب] makamlar.

menâtık (A.) [مناطق] bölgeler.

menâzır (A.) [مناظر] manzaralar.

menâzil (A.) [منازل] 1.konaklar. 2.aşamalar.

menba (A.) [منبع] 1.kaynak. 2.pınar.

menfâ (A.) [منفى] sürgün.

menfaat (A.) [منفعت] çıkar, yarar.

menfaatperest (A.-F.) [منفعت پرست] çıkarıcı.

menfâlık (A.-'

menfez (A.) [] olu.

menfî (A.) [] şeye olumsuz
yaklaşan. 3

menfur (A.) []

menhî (A.) []

menhiyat (A.)

menhus (A.) []

meni (A.) [منى] sperma.

menî (F.) [منى] benlik.

menî' (A.) [منيع] aşılmaz, sarp, geçit vermez.

menkabe (A.) [منقبه] ünlü kişilerin yaşamlarına ilişkin ve çoğu gerçeğe
bağdaşmaz öyküler.

menkûha (A.) [منكوحه] nikahlı hanım, eş.

menkul (A.) [منقول] 1.nakledilen. 2.anlatılan, rivayet edilen.

menkûş (A.) [منقوش] nakışlı, işlemeli, desenli.

mensûb (A.) [منصوب] nispet edilen, ait, bağlı.

mensûbîn (A.) [منصوبين] mensuplar.

mensubiyet (A.) [منصوبيت] mensup olma, bağlı olma.

mensûc (A.) [منسوج] dokunmuş.

mensûcât (A.) [منسوجات] 1.dokumalar. 2.dokuma sektörü.

mensûh (A.) [منسوخ] hükümsüz.

mensûr (A.) [منثور] düzyazı.

menşe (A.) [منشا] köken..

menşur (A.) [

menus (A.) [

menût (A.) [

menzil (A.) [

menzil alınma

menzil almak

menzilgâh (A

mer'î (A.) [مرعى] yarıaralık, geçem.

mera (A.) [مرعى] otlak.

merâkiz (A.) [مراكز] merkezler.

merâm (A.) [مرام] amaç, anlatılmak istenen şey.

merâret (A.) [مرارت] acılık.

merâsî (A.) [مرثى] ağıtlar, mersiyeler.

merâsim (A.) [مراسم] 1.törenler. 2.tören.

merâtib (A.) [مراتب] rütbeler, mertebeler.

merbut (A.) [مربوط] bağlı.

merbûtiyet (A.) [مربوطیت] 1.bağlılık. 2.düşkünlük, aşırı ilgi.

mercân (A.) [مرجان] mercan.

merci (A.) [مرجع] başvuru yeri.

merd (F.) [مرد] 1.adam. 2.yiğit.

merdâne (F.) [مردانه] yiğitçe.

merdiven (F.) [نردبان] merdiven.

merdûd (A.) [مردود] reddedilmiş, kabul edilmemiş.

merdum (F.) [

merdumharlık

merdüm (F.) [

merdümek (F.

merdümgiriz (

merdümhar (F

merdümî (F.)

meremmet (A.) [مَرَمَت] onarmak.

meremmet etmek onarmak.

merg (F.) [مرگ] ölüm.

mergub (A.) [مرغوب] rağbet edilen, aranılan, istenilen.

merhale (A.) [مرحله] 1.aşama. 2.konak, menzil.

merhamet (A.) [مرحمت] acıma.

merhamet etmek acımak.

merhametli (A.-T.) acıyan.

merhametsiz (A.-T.) acımasız.

merhem (A.) [مرهم] pomad, yara kremi.

merhemsâz olmak çare bulmak.

merhûm (A.) [مرحوم] (erkek) ölü.

merhûme (A.) [مرحومه] (bayan) ölü.

merhun (A.) [مرهون] 1.rehinli, ipotekli. 2.zamana bağlı, bir şeye bağlı.

merih (A.) [مريخ] Mars.

merkad (A.) [مرقد] mezar.

merkeb (A.) [

merkum (A.) |

merkûz (A.) [

mermi (A.) [

mermûz (A.) |

merrât (A.) [

merre (A.) [

mersiye (A.) [مرسيه] ağır, mersiyec.

mertebe (A.) [مرتبه] 1.derece. 2.miktar.

merzagî (A.) [مرزغی] bataklık.

merzüban (F.) [مرزبان] 1.sınır muhafızı. 2.sınır beyi.

mesâ (A.) [مسا] akşam.

mesâcid (A.) [مساجد] mesçitler.

mesafe (A.) [مسافه] uzaklık.

mesâha (A.) [مساحة] ölçüm.

mesai (A.) [مَسَاعِي] çalışma, çalışmalar.

mesâib (A.) [مَصَائِب] musibetler.

mesâil (A.) [مَسَائِل] meseleler.

mesâkîn (A.) [مَسَاكِين] 1.yoksullar. 2.miskinler.

mesâkin (A.) [مَسَاكِين] konutlar.

mesâme (A.) [مَسَامِه] derideki küçük delikler.

mesârif (A.) [مَصَارِف] harcamalar.

mesâvî (A.) [مَسَاوِي] kötülükler.

mescid (A.) [

mesdûd (A.) [

mesel (A.) [ل]

meselâ (A.) [ل]

mesele (A.) [ل]

meserrât (A.)

meserret (A.)

mesh (A.) [مَسَحَ] silmek, sıvamak.

meshetmek silmek, sıvamak.

meshûr (A.) [مَسْحُور] büyülenmiş.

meshûr etmek büyülemek.

meshûr olmak büyülenmek.

mesîh (A.) [مَسِيح] İsa.

mesîhî (A.) [مَسِيحِي] Hristiyan.

mesîhiyyet (A.) [مَسِيحِيَّة] Hristiyanlık.

mesîr (A.) [مسیر] 1.seyir yeri. 2.güzergah.

mesîre (A.) [مسیره] gezinti yeri.

mesken (A.) [مسكن] konut.

mesken etmek yurt tutmak.

mesken ittihaz etmek (A.-T.) yurt tutmak, mesken edinmek.

meskenet (A.) [مسكنت] miskinlik.

meskûkât (A.) [مسكوكات] madenî paralar, sikkeler.

meskûn (A.) [مسكون] yerleşilmiş, iskan edilmiş.

meslah (A.) [

meslek (A.) [

meslûl (A.) [،

mesmû (A.) [

mesmûat (A.)

mesmûm (A.)

mesned (A.) [

mesnevîhan (A.-F.) [مـسـنـوـیـهـان] MESNEVÎ OKUYAN.

mesruk (A.) [مسروق] çalınmış.

mesrûr (A.) [مسرور] sevinçli.

mesrûrane (A.-F.) [مسرورانه] sevinçle.

messah (A.) [مسح] ölçümcü.

mest (F.) [مست] sarhoş, mest.

mestâne (F.) [مستانه] sarhoşça.

mestî (F.) [مستی] sarhoşluk.

mest-i harâb (F.-A.) [مست خراب] körkütük sarhoş.

mest-i harâb olmak körkütük sarhoş olmak.

mestûr (A.) [مستور] örtülü, gizli, kapalı.

mestûr (A.) [مسطور] yazılı.

mesud (A.) [مسعود] 1.mutlu, saadetli. 2.kutlu.

mesûdâne (A.-F.) [مسعودانه] mesutça, bahtiyarlıkla.

mesuliyet (A.) [مسئوليت] sorumluluk.

meş'al (A.) [مشعل] meşale.

meş'um (A.) [

meş'ûr (A.) [

meşâgil (A.) [

meşâhîr (A.) [

meşâil (A.) [

meşakkat (A.)

meşakkat çek

meşâmm (A.) [مشام] durum.

meşârik (A.) [مشارق] doğular.

meşâyih (A.) [مشايخ] şeyhler.

meşbû (A.) [مشبوع] 1.dolu. 2.tok, doygun.

meşcer (A.) [مشجر] ağaçlık.

meşcere (A.) [مشجره] ağaçlık.

meşgale (A.) [مشغله] uğraşı.

meşgûliyet (A.) [مشغوليت] iş güç.

- meşhed (A.) [مشهد] şehit düşülen yer.
- meşher (A.) [مشهر] sergi, sergilenen yer.
- meşhûd (A.) [مشهود] görülmüş, gözlenmiş.
- meşhûd olmak görülmek, gözlenmek.
- meşhûn (A.) [مشحون] dolu.
- meşhûr (A.) [مشهور] ünlü, tanınmış, bilinen.
- meşîhat (A.) [مشيخت] 1.şeyhlik. 2.şeyhlik makamı.
- meşk (A.) [مشق] 1.yazı örneği. 2.temrin.
- meşk (F.) [مك]
- meşkûk (A.) []
- meşkûkiyyet ()
- meşkûr (A.) []
- meşreb (A.) []
- meşrebe (A.) []
- meşrû (A.) [ع]
- meşrûbât (A.) [مشروبات] içecek şaraplar.
- meşrûh (A.) [مشروح] açıklanmış, şerhedilmiş.
- meşrûhât (A.) [مشروحات] açıklamalar.
- meşrûiyyet (A.) [مشروعيت] yasallık.
- meşrût (A.) [مشروط] koşullu.
- meşrut olunmak şart koşulmak.
- meşşâte (A.) [مشاطه] gelin süsleyen.
- meşveret (A.) [مشورت] danışma.

meşveret etmek danışmak.

metâ (A.) [متاع] mal, eşya.

metâli (A.) [مطالع] doğuş yerleri.

metânet (A.) [متانت] dayanıklılık.

metbû (A.) [متبوع] uyulan, izinden gidilen, tâbi olunan.

metin (A.) [متين] sağlam, dayanıklı.

metn (A.) [متن] yazıya dökülmüş bilgi.

metremik'ab (A.) [مترو مكعب] metreküp.

metrûk (A.) []

metrûkat (A.) lar.

metrûkiyete u

mev'ize (A.) []

mev'ûd (A.) []

mevâd (A.) []

mevârid (A.) []

mevc (A.) [موج] dalga.

mevce (A.) [موجّه] dalga.

mevcûd (A.) [موجود] 1.var. 2.hazır. 3.varlık.

mevcûdât (A.) [موجودات] varlıklar.

mevcûdiyet göstermek varlık göstermek.

mevcûdiyyet (A.) [موجوديت] var olma, varlık.

meveddet (A.) [مودت] sevgi.

mevhibe (A.) [موهبه] bağış.

mevhûm (A.) [موهوم] vehmedilmiş, asılsız, kuruntuya dayalı.

mevki (A.) [موقع] 1.durum, konum. 2.yer.

mevkib (A.) [موكب] alay, kabile.

mevkif (A.) [موقف] 1.durak. 2.istasyon.

mevki-i rüchan (A.-F.) [موقع رجحان] tercih mevkii.

mevkûf (A.) [موقوف] vakfedilmiş.

mevkufleh (A.) [موقوف له] vakfeden.

mevlâ (A.) [مولى] 1.Tanrı. 2.efendi. 3.velî. 4.köle azat eden.

mevlid (A.) []

mevsuk (A.) []

mevsûkiyet (A.) []

mevsûm (A.) []

mevt (A.) [مت]

mevtâ (A.) [متا]

mevtâî (A.) [متاى]

mevtin (A.) [ميتن]

mevzi (A.) [موضع] yer.

mevzi'î (A.) [موضعى] yerel.

mevzû (A.) [موضوع] konu.

mevzu-i bahis (A.-F.) [موضوع بحث] sözkonusu.

mevzun (A.) [موزون] 1.biçimli, düzgün. 2.vezinli.

mey (F.) [مى] 1.şarap. 2.içki.

meyânında (F.-T.) arasında.

meydân (A.) [میدان] alan.

meygûn (F.) [میگون] şarap rengi.

meyhâne (F.) [میخانه] şarap içilen yer, içkievi.

meyhâr (F.) [میخوار] içkici.

meyil (A.) [میل] istek, eğilim.

meyil vermek eğilim göstermek.

meykede (F.) [میکده] meyhane.

meyl (A.) [میل] 1.eğim. 2.eğilim, istek. 3.yatkınlık.

meyl etmek (A.)

meymene (A.)

meymûn (A.)

meysere (A.)

meyt (A.) [میت]

meyus (A.) [مایوس]

meyvedâr (F.)

meyyâl (A.) [مییال] 1.eğilim. 2.eğilim.

meyyit (A.) [میت] ölü.

mezâhib (A.) [مذاهب] mezhepler.

mezâlim (A.) [مظالم] zulümler.

mezâmin (A.) [مضامن] 1.kavramlar. 2.incelikler. 3.semboller.

mezargâh (A.-F.) [مزارگاه] mezar yeri.

mezâri (A.) [مزارع] tarlalar.

mezâyâ (A.) [مزایا] meziyetler, üstünlükler.

mezbele (A.) [مزبله] çöplük, döküntü alanı.

mezbuh (A.) [مذبوح] boğazlanmış.

mezbûr (A.) [مزبور] anılan, belirtilen.

mezc (A.) [مزج] karıştırma.

mezcetmek (A.-T.) karıştırmak.

mezellet (A.) [مذلت] düşkünlük.

mezheb (A.) [مذهب] 1.yol. 2.mezhep. 3.ekol.

mezîd etmek (A.-T.) arttırmak, çoğaltmak.

meziyyât (A.)

meziyyet (A.)

mezkûr (A.) [

mezmûm (A.)

mezra (A.) [ع

mezra'a (A.) [

mezrû (A.) [ع

mezun (A.) [مـؤنـ] 1.iznil. 2.diploman.

mezunen (A.) [مأذونا] izin alarak, izinli olarak.

mıkraz (A.) [مقراض] makas.

mintaka (A.) [منطقه] 1.bölge, mıntıka. 2.iklim kuşağı.

mısbah (A.) [مصباح] kandil.

mısdak (A.) [مصداق] ölçüt, kriter.

mısra (A.) [مصراع] dize.

mitrak (A.) [مطرق] 1.değnek. 2.tokmak. 3.çekici.

- mızrab (A.) [مضرب] mızrap.
- mızrak (A.) [مزراق] kargı.
- miâd (A.) [ميعاد] buluşma yeri.
- micmer (A.) [مجمر] buhurdan.
- middevî (A.) [معدوى] mideyi yormayan.
- midhat (A.) [مدحت] övgü.
- mie (A.) [مائه] yüz.
- mihtah (A.) [مفتاح] anahtar.
- miğfer (A.) [.
- mîh (F.) [ميخ]
- mihekk (A.) [
- mihen (A.) [ن
- mihmân (F.) [
- mihmannevaz
- mihmannevaz
- mihmannüvaz (F.) [مهمان نواز] misânnsever.
- mihmânserâ (F.) [مهمان سرا] misafirhane.
- mihnet (A.) [محنت] sıkıntı, acı, dert.
- mihr (F.) [مهر] 1.sevgi. 2.güneş.
- mihrak (A.) [محراق] odak.
- mihrbân (F.) [مهربان] sevgi dolu, şefkatli.
- mihter (F.) [مهتر] 1.daha büyük. 2.büyük insan.
- mihver (A.) [محور] eksen.

mik'ab (A.) [مكعب] küp.

mîkat (A.) [ميقات] 1.buluşma yeri. 2.buluşma zamanı.

mikdar (A.) [مقدار] 1.miktar. 2.değer. 3.derece.

mikraz (A.) [مقراض] makas.

mikyas (A.) [مقياس] ölçek, ölçü.

mil (A.) [ميل] 1.şiş. 2.yol işareti.

mîlâd (A.) [ميلاد] doğum günü.

milel (A.) [ملل] 1.milletler. 2.dinler.

milhafe (A.) [

milk (A.) [ك]

millet (A.) [ت]

millî (A.) [لى]

milliyetperver

milliyetperver

milliyye (A.) |

mîna (F.) [مينا] mince.

minba'd (A.) [من بعد] bundan sonra.

minelkadim (A.) [من القديم] eskiden beri.

minen (A.) [ممن] minnetler.

minkale (A.) [منقله] iletki.

minkar (A.) [منقار] gaga.

minkaş (A.) [منقاش] cımbız.

minnetdâr (A.-F.) [منتدار] minnet altında kalan.

minşâr (A.) [منشار] bıçk1.

minvâl (A.) [منوال] tarz, yol.

mir'ât (A.) [مرآت] ayna.

mirâc (A.) [معراج] miraç, göğ'e ağma.

mîrahur (A.-F.) [میرآخور] imrahor.

miralay (F.-T.) [میرآلای] albay.

mirâren (A.) [مرارا] defalarca, birçok kez.

mirashâr (A.-F.) [میراث خوار] mirasyedi.

mirliva (F.-A.

mirsâd (A.) [.

mirvaha (A.) |

mirza (F.) [ز ا

mîsak (A.) [ئ

misal (A.) []

misal almak ö

misâli (A.-T.) [ميسال].

misillü (A.-T.) gibi.

miskin (A.) [مسكين] 1.zavallı, uyuşuk. 2.cüzzamlı.

miskîn (F.) [مسكين] misk sürülmüş, miskli.

misl (A.) [مثل] 1.gibi. 2.kat.

mîşîn (F.) [ميشين] meşin.

mithara (A.) [مطهره] matara.

mîvedar (F.) [ميوه دار] meyvalı.

miyâh (A.) [مياه] sular.

miyân (F.) [میان] 1.orta. 2.bel. 3.ara.

miyâr (A.) [معيار] ölçü.

mizâc (A.) [مزاج] huy, tabiat, mizaç.

mîzan (A.) [ميزان] 1.terazi. 2.ölçü. 3.terazi burcu. 4.mahşer günü, kıyamet günü.

mû (F.) [مو] kıl.

muhafazakâr (A.-F.) [محافظه کار] tutucu.

mu‘arrif (A.) [معرف] bilginin adlarını okuyan mü

mu‘cizât (A.)

mu‘cizegû (A.) [معجزه گو] öyleyen.

mu’tâ (A.) [متى]

mu’tâd (A.) [متاد]

mu’tâde (A.) [متاده]

mu’tiyat (A.)

muabbir (A.) [معبر] rüya yorumcusu.

muaccel (A.) [معجل] 1.peşin. 2.acele edilmiş.

muaddil (A.) [معدل] denk.

muâdele (A.) [معادله] denklem.

muâdelet (A.) [معادلت] denklik.

muâdil (A.) [معادل] denk, eşdeğer.

muâfiyet (A.) [معافيت] 1.muaf tutulma. 2.bağışıklık.

muâhede (A.) [معاهده] ahitleşme, antlaşma.

muâhede yapmak antlaşma yapmak.

muâhedenâme (A.-F.) [معاهده نامه] antlaşma metni.

muâheze (A.) [مؤاخذه] çıkışma, azarlama, paylama.

muahhar (A.) [مؤخر] sonraki, daha sonraki, geç.

muakkib (A.) [معقب] takip eden, izleyen.

mualla (A.) [معلی] yüce, yüksek.

muallak (A.) [معلق] asılı, havada.

muallakiyet (A.) [معلقیت] havada kalma, asılı kalma, hükümsüz olma.

muallim (A.) |

muallimât (A.

muallime (A.)

muallimîn (A.

muamelat (A.)

muamele (A.)

muamma (A.)

muanber (A.) [منبر] noş koralu, ambon.

muânid (A.) [معاند] inatçı.

muannid (A.) [معند] inatçı.

muâraza (A.) [معارضه] çatışkı.

muârız (A.) [معارض] karşıt, itirazcı.

muarrâ (A.) [معری] arınmış.

muâsır (A.) [معاصر] çağdaş.

muasırlaşmak çağdaşlaşmak.

- muâşaka (A.) [معايشه] sevişme.
- muâvaza (A.) [معاوضه] değıstokuş.
- muavenet (A.) [معاونت] yardım.
- muavenet etmek yardım etmek.
- muavin (A.) [معاون] yardımcı.
- muayede (A.) [معاينه] bayramlaşma.
- muayyen (A.) [معين] belirli.
- muazzam (A.) [معظم] azametli, ulu.
- muazzeb (A.)
- muazzez (A.)
- mubassır (A.)
- mûcez (A.) []
- mûcib (A.) []
- mûcib olmak
- mûcid (A.) []
- mudhike (A.) []
- mufassalan (A.) [مفصلا] ayrıntılı olarak.
- mugâlata (A.) [مغالطه] yanıltmaca.
- mugannî (A.) [مغنى] şarkıcı.
- muganniye (A.) [مغنيه] bayan şarkıcı.
- mugâyeret (A.) [مغايرت] zıtlık, aykırılık.
- mugayir (A.) [مغاير] aykırı, zıt.
- mugîlân (A.>F.) [مغيلان] deve dikenî.

muğber (A.) [مغبر] kırıgın, gücenik.

muğber olmak kırılmak, gücenmek.

muğfil (A.) [مغفل] aldatan, aldatıcı.

muğlak (A.) [مغلق] karmaşık, çapraşık.

muğlakiyet (A.) [مغلقیت] karmaşıklık, çapraşıklık.

muhabbet (A.) [محبت] sevgi.

muhabere (A.) [مخابره] haberleşme.

muhabir (A.) [مخابر] haberci.

muhâceret (A.

muhacim (A.)

muhacir (A.) |

muhaddir (A.)

muhaddis (A.)

muhafaza (A.)

muhafaza etm

muhafaza olulmak korunmak, saklanmak.

muhafazakâr (A.-F.) [محافظه کار] tutucu.

muhafazakârlık (A.-F.-T.) tutuculuk.

muhaffef (A.) [مخفف] hafifletilmiş.

muhaffif (A.) [مخفف] hafifletici.

muhâfiz (A.) [محافظ] koruyucu.

muhâkemat (A.) [محاكمات] 1.hüküm yürütmeler. 2.yargılamalar.

muhakeme (A.) [محاكمه] 1.hüküm yürütme. 2.yargılama.

- muhakkak (A.) [محقق] 1.doğru. 2.kesin. 3.mutlaka.
- muhakkık (A.) [محقق] araştırmacı, tahkik edici.
- muhâl (A.) [محال] imkansız.
- muhalefet (A.) [مخالفت] karşı düşüncede olma.
- muhallil (A.) [محلل] hüllecî.
- muhammen (A.) [مخمن] tahmin edilen.
- muhammer (A.) [مخمر] mayalı.
- muhammes (A.) [مخمس] 1.beşli. 2.beşgen. 3.beş dizeli şiir.
- muhammens (A.) [مخمس]
- muhammet (A.) [مخمط]
- muhammetlik (A.) [مخمطية]
- muharebat (A.) [محاربة]
- muharebe (A.) [محاربة]
- muharib (A.) [محارب]
- muharremât (A.) [محرمات]
- muharrer (A.) [محررون] yazın.
- muharrib (A.) [مخرب] tahrip edici, yıkıcı.
- muharrik (A.) [محرق] yakıcı.
- muharrir (A.) [محرر] yazar.
- muhasara (A.) [محاصره] sarma, kuşatma.
- muhasara etmek sarmak, kuşatmak.
- muhasib (A.) [محاسب] muhasebeci.
- muhassala (A.) [محصلة] sonuç.

- muhasas (A.) [مخصص] tahsis edilmiş, özgü.
- muhât (A.) [محاط] çevrili, kuşatılmış.
- muhata (A.) [مخاطره] 1.tehlike. 2.zarar, ziyan.
- muhavere (A.) [محاوره] konuşma.
- muhayyel (A.) [مخيل] hayal edilen.
- muhayyile (A.) [مخيله] hayal gücü.
- muhayyirülukûl (A.) [محيرالعقول] akıllara durgunluk veren.
- muhbir (A.) [مخبر] haber veren, haberci.
- muhık (A.) [محك]
- muhib (A.) [محب]
- mûhiş (A.) [محش]
- muhit (A.) [محيط]
- muhtâc (A.) [محتاج]
- muhtariyet (A.) [مختارية]
- muhtasar (A.) [مختصر]
- muhtasaran (A.) [مختصر] kısaca.
- muhtekir (A.) [مختكر] vurguncu.
- muhtelefünfih (A.) [مختلف فيه] ihtilafı.
- muhtelif (A.) [مختلف] türlü.
- muhtelit (A.) [مختلط] karışık.
- muhterem (A.) [محترم] saygın, saygıdeğer.
- muhterik olmak yanmak.
- muhteriz (A.) [محترز] kaçınan, uzak duran.

muhteşem (A.) [محتشم] görkemli, ihtişamlı.

muhteva (A.) [محتوا] içerik.

muhtevî (A.) [محتوی] içeren, içine alan.

muhtevî olmak içermek, içine almak.

muhteviyat (A.) [محتویات] içindekiler.

muhyî (A.) [محیی] hayat veren.

mukâbil (A.) [مقابل] 1.karşılığında. 2.karşılık.

mukaddem (A.) [مقدم] 1.önde. 2.önce, önceki.

mukaddemâ (

mukadderat (

mukaddes (A.

mukaddesat (

mukaddime (

mukallid (A.)

mukanna (A.)

mukannin (A.) [مكنون] yasa koyucu.

mukarreb (A.) [مقرب] yakın.

mukarrer (A.) [مقرر] 1.kararlaştırılmış. 2.kesin.

mukarrerat (A.) [مقررات] kararlar.

mukassır (A.) [مقصر] kusurlu.

mukattar (A.) [مقطر] damıtılmış.

mukavelat (A.) [مقاولات] sözleşmeler.

mukavele (A.) [مقاوله] sözleşme.

mukavelename (A.-F.) [مقاوله نامه] sözleşme metni.)

mukavemet (A.) [مقاومت] karşı koyma, direnme.

mukavemet etmek karşı koymak, direnmek.

mukavim (A.) [مقاوم] karşı koyan, direnen, dirençli.

mukavvî (A.) [مقوى] güç veren.

mukâyese (A.) [مقایسه] kıyaslama, karşılaştırma.

mukayyed (A.) [مقید] 1.bağlı, zincire vurulmuş. 2.kayıtlı.

mukayyi (A.) [مقیىء] kusturucu.

mukırr (A.) [.

mukîm (A.) [

mukni (A.) [ع

muktebes (A.)

muktedâ (A.)

muktedî (A.) |

muktedî olma

muktedir (A.) [مُكْتَدِر] güçlü, ikidallı.

muktesid (A.) [مقتصد] tutumlu, iktisatlı.)

muktezî (A.) [مقتضى] gereken.

mûmâileyh (A.) [مومى اليه] anılan, adı geçen.

mûmâileyhim (A.) [مومى اليهم] adı geçenler.

mumza (A.) [ممضى] imzalı, imzalanmış.

munfasıl (A.) [منفصل] ayrı.

munis (A.) [مونس] cana yakın, alışılmış.

munkalib (A.) [منقلب] değişen, dönüşen.

munkalib olmak değişmek, dönmek.

munkarız (A.) [منقرض] yıkılan, çöken, sönen.

munkarız olmak yıkılmak, çökmek, sönmek.

munsarif (A.) [منصرف] vazgeçen.

munsarif olmak vazgeçmek.

munsif (A.) [منصف] insaflı.

muntabık (A.) [منطبق] uygun, uyumlu.

muntazam (A.)

muntazaman (

muntazır (A.)

munzam (A.)

mûr (F.) [مور]

murabba (A.)

murabbauşşek

murâd (A.) [مراد] istek, arzu.

murâfaa (A.) [مرافعه] duruşma.

murahhas (A.) [مرخص] delege.

murakabe (A.) [مراقبه] 1.denetim. 2.kendi iç dünyasına dalma.

murakıb (A.) [مراقب] denetçi.

murakka (A.) [مرقع] yamalı.

murassa (A.) [مرصع] değerli taşlarla süslenmiş.

murg (F.) [مرغ] kuş.

murûr etmek geçmek.

murzia (A.) [مرضعه] sütanne.

musâb (A.) [مصاب] yakalanmış, tutulmuş, uğramış.

musâb olmak yakalanmak, tutulmak.

musadif (A.) [مصادف] rastlayan.

musâfaha (A.) [مصافحه] tokalaşma.

musâfaha etmek tokalaşmak, el sıkışmak.

musahabe (A.) [مصاحبه] konuşma, sohbet etme.

musahhah (A.

musahib (A.)

bakan.

özel işlerine

musalaha (A.)

musanna 1.gö

musannif (A.)

musarra (A.) [

musattah (A.) _ _ _

musavver (A.) [مصور] 1.resimli. 2.tasvir edilmiş.

musavvir (A.) [مصور] ressam.

mushaf (A.) [مصحف] Kur'ân.

musîbet (A.) [مصيبت] 1.bela. 2.şirret, uğursuz.

mûsikîşinas (A.-F.) [موسيقى شناس] müzisyen.

musir (A.) [مصر] ısrarcı, ısrar eden.

musirrane (A.-F.) [مصرانه] ısrarla, ısrar ederek.

mustakim (A.) [مستقيم] doğru, düz, dosdoğru.

mûş (F.) [موش] fare.

muşamma (A.) [مشمع] muşamba.

mûşikâfâne (F.) [موشكافانه] kılı kırk yarararak.

muşt (F.) [مشت] 1.yumruk. 2.avuç.

muta'assıb (A.) [متعصب] taassup gösteren, aşırı tutucu, yobaz.

mutabık (A.) [مطابق] uyan, uyumlu.

mutâlebât (A.) [مطالبات] istekler.

mutâlebe (A.)

mutâlebe etme

mutantan (A.)

mutarriden (A.)

mutasarraf (A.)

mutasavvıfân

mutâva'at (A.)

mutavattın (A.) [متواتر] yarı tutanmış.

mutayebe (A.) [مطاييه] şakalaşma, birbirine fıkra anlatma.

mutazammin (A.) [متضمن] içeren.

mutazarrır (A.) [متضرر] zarar gören.

mutazarrır olmak zarar görmek.

muteber (A.) [معتبر] 1.itibarlı. 2.geçerli.

mutedil (A.) [معتدل] 1.yılıman. 2.mülayim, hoşgörülü.

mutekid (A.) [معتقد] inanan, inancında olan.

mutemed (A.) [معتمد] güvenilir.

mutî (A.) [مطيع] itaat eden, boyun eğen.

mutî olmak itaat etmek, boyun eğmek.

mutlak (A.) [مطلق] kesin.

mutlaka (A.) [مطلقا] kesinlikle, zorunlu olarak, kayıtsız şartsız.

mutrib (A.) [مطرب] 1.çalgıcı. 2.şarkıcı.

muttasıl (A.) [متصل] sürekli, durmadan.

muvicehe (A.) [مواجهه] karşı, yüzyüze.

muvaffak (A.)

muvaffak olm

muvaffakiyet

muvaffakiyet

muvafık gelm

muvaahhiş (A.)

muvakkar (A.)

muvakkat (A.) [موقت] geçici.

muvakkten (A.) [موقتا] geçici olarak.

muvâsalat (A.) [مواصلات] varma, ulaşma.

muvâsalat etmek ulaşmak, varmak.

muvâzaten (A.) [موازاتا] paralel olarak.

muvazene (A.) [موازنه] denge.

muvazene-i umûmiye kanunu bütçe kanunu.

muvazenesiz (A.-T.) dengesiz.

- muvaazi (A.) [موازی] paralel.
- muvaazzaf (A.) [موظف] görevli.
- muzaffer olmak zafer kazanmak.
- muzafferiyet (A.) [مظفریت] zafer kazanma.
- muzdarip (A.) [مضطرب] ızdıraplı, acı çeken.
- muzdarip etmek ızdırap vermek, üzmek.
- muzır (A.) [مضر] zararlı, muzur.
- muzlim (A.) [مظلّم] karanlık.
- muztarib (A.)
- mübadele (A.)
- mübahebat (A.)
- mübahese (A.)
- mübahese olu
- mübalağa (A.)
- mübalağa edil
- mübalağa etmek abartılmak.
- mübarek (A.) [مبارک] kutlu, bereketli.
- mübareze (A.) [مبارزه] 1.uğraşı, mücadele. 2.savaş.
- mübareze etmek mücadele etmek.
- mübaşeret olunmak girişilmek, işe başlanmak.
- mübâyaa (A.) [مبیاعه] satın alma.
- mübâyaa edilmek alınmak, satın alınmak.
- mübâyaa etmek almak, satın almak.

mübdî (A.) [مبدع] yenilik getiren, yeni bir şey bulan.

mübeşşir (A.) [مبشر] müjdecî, müjdeleyen.

mübhem (A.) [مبهم] belirsiz.

mübin (A.) [مبين] açıklayan, açıklayıcı.

mübrem (A.) [مبرم] kaçınılmaz, zorunlu.

mübremleşmek kaçınılmaz bir hal almak.

mübtedî (A.) [مبتدى] 1.başlayan. 2.ilkokula başlayan öğrenci.

mübtela (A.) [مبتلا] uğramış, tutulmuş, yakalanmış.

mübtela olma

mübtenî (A.) |

mübtezel (A.)

ıan.

mücadele (A.)

mücavir (A.) |

mücazat (A.) |

mücbir (A.) [

müceddid (A.) [مبدى] yenilikçi.

mücehhez (A.) [مجهز] donanmış.

mücellâ (A.) [مجلا] cilalı.

mücellid (A.) [مجلد] ciltçi.

mücerreb (A.) [مجرب] deneyimli.

mücerred (A.) [مجرد] 1.bekar. 2.soyut.

mücmelen (A.) [مجملا] özetle.

mücrim (A.) [مجرم] suçlu.

müctemi' (A.) [مجتمع] derli toplu.

müdafaa (A.) [مدافعه] savunma.

müdahale (A.) [مداخله] karışma.

müdahene (A.) [مداھنه] yağcılık, yardakçılık.

müdavim (A.) [مداوم] devam eden.

müddeî (A.) [مدعى] 1.davacı. 2.inatçı.

müddet (A.) [مدت] süre.

müddet-i muvakkata [مدت موقتہ] geçici süre.

müddet-i tahs

müdevver (A.

müdhiş (A.) [

müdhişe (A.)

müdrîk (A.) [

müdrîk olmak

müebbeden (A.

müellefat (A.) [مؤلفات] bir yazarın yapıtları.

müellif (A.) [مؤلف] yazar.

müesses (A.) [مؤسس] kurulu, kurulmuş.

müessesat (A.) [مؤسسات] kurumlar, kuruluşlar, müesseseler.

müessese (A.) [مؤسسه] kurum, kuruluş.

müessif (A.) [مؤسف] üzücü.

müessir (A.) [مؤثر] 1.etkileyici, etkili.

müessiriyet (A.) [مؤثریت] etkileme gücü.

müessis (A.) [مؤسس] kurucu.

müeyyide (A.) [مؤيده] yaptırım.

müfekkire (A.) [مفكره] düşünme gücü.

müfid (A.) [مفيد] yararlı.

müflis (A.) [مفلس] 1.iflas etmiş. 2.sefil.

müfreze (A.) [مفرزه] askerî birlik.

müfrit (A.) [مفرط] aşırı.

müfsid (A.) [مفسد] bozucu.

müftehir (A.)

müftekir (A.)

müfteri (A.) [

müheyya (A.)

müheyyic (A.)

mühim (A.) [

mühimmat (A

mühimme (A.) [مهمه] önem.

mühlet (A.) [مهلت] tanınmış süre.

mühlet vermek süre tanımak.

mühlik (A.) [مهلك] öldürücü.

mühr (F.) [مهر] mühür.

mühtedî (A.) [مهتدي] islam dinini kabul etmiş.

mühtez (A.) [مهتز] titrek.

mühürdar (F.) [مهردار] özel kalem müdürü.

müje (F.) [مژه] kirpik.

müjgan (F.) [مژگان] 1. kirpik. 2.kirpikler.

mükâfat (A.) [مكافات] ödül.

mükâleme (A.) [مکالمه] konuşma.

mükâtebe (A.) [مکاتبه] yazışma.

mükedder (A.) [مكدّر] kederli.

mükemmelen (A.) [مكملا] tam olarak, mükemmel olarak.

mükemmeliyet (A.) [مكمليت] mükemmellik.

mükerrer (A.)

mükerreren (A.)

mükeyyif (A.)

mükteseb (A.)

müktesebat (A.)

müktesebe (A.)

mülakat (A.) [

mülâki olmak 1.karşılaşmak. 2.görüşmek.

mülayim (A.) [ملايم] yumuşak.

mülazemet etmek 1.devam etmek. 2.staj yapmak. 3.bir işle ilgilenmek.

mülazım (A.) [ملازم] teğmen.

mülazım-ı evvel [ملازم اول] üsteğmen.

mülazım-ı sâni [ملازم ثانى] teğmen.

mülevven (A.) [ملون] rengarenk.

mülevves (A.) [ملوث] kirli.

mülga (A.) [ملغا] kaldırılmış.

mülhakat (A.) [ملحقات] 1.ekler. 2.bir yere bağlı olan başka yerler.

mülk (A.) [ملك] 1.yurt. 2.kazanç getiren taşınmaz.

mülteci (A.) [ملتجى] sığınmacı.

mültefit (A.) [ملتفت] iltifat eden, güleryüzlü.

mülûk (A.) [ملوك] melikler.

mümane'et (A.) [ممانعت] engelleme.

mümaselet (A.) [مماثلت] benzerlik.

mümasil (A.)

mümasil olma

mümâşat (A.)

mümessil (A.)

mümeyyiz (A)

mümeyyize (A)

mümin (A.) [

müminîn (A.) [مومنين] mahallat, iman edenler.

mümkin (A.) [ممكن] mümkün.

mümsik (A.) [ممسك] elisıkı.

mümtaz (A.) [ممتاز] seçkin.

mümtehin (A.) [ممتحن] sınav yapan, sınayan.

mümteni (A.) [ممتنع] imkansız.

mümzâ (A.) [ممضى] imzalı, imzalanmış.

mün'adim olmak yok olmak.

mün'akid (A.) [منعقد] yapılmış, imzalanmış, kabul edilmiş.

mün'akis (A.) [منعكس] yansıtan.

mün'im (A.) [منعم] 1.Tanrı. 2.velînimet.

münâcat (A.) [مناجات] Tanrı'ya yakarma.

münâdi (A.) [منادی] 1.müezzin. 2.tellal, çığırtkan.

münafık (A.) [منافق] ikiyüzlü, nifak sokucu.

münâkalat (A.) [مناقلات] taşımacılık.

münâkasa (A.) [مناقصه] açık eksiltme.

münâkaşa [منه]

münâkız olma

münakkaş (A.

münasebat (A

münatif (A.) [

münatif olmal

münâvebeten

münaza'ât (A.) [منازعات] çatışmalar, çekişmeler.

münbais (A.) [منبعث] ileri gelen, kaynaklanan.

münbit (A.) [منبت] verimli.

müncemid (A.) [منجمد] donuk.

müncer olmak sonuçlanmak.

mündemic (A.) [مندمج] içinde yer alan, içinde bulunan.

mündericât (A.) [مندرجات] içindekiler.

münderis olmak izi kalmamak.

münebbih (A.) [منبه] uyarıcı, uyandırıcı.

münekkid (A.) [منقد] eleştirmen.

münevver (A.) [منور] 1.aydınlanmış, parlak. 2.aydın fikirli.

münevver eylemek aydınlatmak.

münfail olmak gücenmek, alınmak.

münferid (A.) [منفرد] 1.ayrı, tek başına. 2.tektük.

münhal (A.) [منحل] 1.boş, açık. 2.çölülmüş.

münhasır (A.) [منحصّر] dönük, ait, yönelik.

münhasıran (A.)

münhedim olur

münhezim (A.)

münhezim olur

müneccim (A.)

münkasım (A.)

münkasım olur

münker (A.) [منكّر] inkâr eden.

münkesir (A.) [منكسر] kırık.

münkesir olmak kırılmak.

münkir (A.) [منكّر] inkâr eden.

münselib olmak kalmamak.

müntahab (A.) [منتخب] seçilmiş, seçkin.

müntahabat (A.) [منتخبات] seçki, antoloji.

müntakim (A.) [منتقم] intikam alan.

münteha (A.) [منتهى] son.

müntehi olmak sona ermek, son bulmak.

müntesib (A.) [منتسب] mensup, intisab etmiş.

müntesip bk. müntesib.

münteşir (A.) [منتشر] yaygın.

müphem (A.) [مبهم] belirsiz, belli belirsiz.

müptelâ (A.) [مبتلا] uğramış, tutulmuş, yakalanmış.

müptelâ olmak tutulmak, yakalanmak, uğramak.

mürâat (A.) [مُرَاة]

müracaat (A.)

müracaat etme

müradif (A.) [مُرَادِف]

mürai (A.) [مُرَاة]

müraselât (A.) [مُرَاسِلَات]

mürasele (A.)

mürde (F.) [مُرْدَة]

mürebbî (A.) [مُرَبِّى] eğitmen, eğitici.

müreccah (A.) [مُرَجِّح] tercih sebebi, tercih edilir.

müreffeh (A.) [مُرْفَه] refah içinde, bolluk içinde.

mürekkeb (A.) [مُرَكَّب] 1.oluşan, bileşen. 2.mürekkep.

müretteb (A.) [مُرَتَّب] 1.düzenlenmiş, tertip edilmiş. 2.dizilmiş.

mürettib (A.) [مُرَتَّب] dizgici.

mürevvic (A.) [مُرَوِّج] revaç veren, propagandasını yapan.

mürg (F.) [مرغ] kuş.

mürgâb (F.) [مرغاب] 1.ördek. 2.kurbağa.

mürîd (A.) [مرید] 1.buyuran. 2.şeyhe bağlı kişi, mürit.

mürit bk. murid.

mürşîd (A.) [مرشد] 1.şeyh. 2.doğru yolu gösteren, irşad eden.

mürteci (A.) [مرتجع] gerici.

mürted (A.) [مرتد] islam dininden çıkan.

mürtefî (A.) [مرتفع] yüksek.

mürtehen (A.)

mürteiş (A.) [

mürtekib (A.)

mürteşî (A.) [

mürûr (A.) [ر

mürûr -i zama

mürûr etmek {

mürûr eylemek 1.guçtirmek. 2.ugratmak.

mürüvvet (A.) [مروت] 1.insanlık. 2.iyilik.

müsaade (A.) [مساعدة] 1.izin. 2.yardım.

müsaade edilmek izin verilmek.

müsaade etmek izin vermek.

müsaadekâr (A.-F.) [مساعدة كار] yardımcı, izin verici.

müsaadekârlık (A.-F.-T.) yardımcı olma, izin verme.

müsabaka (A.) [مسابقة] yarışma.

- müsabık (A.) [مسابق] yarışmacı.
- müsademe (A.) [مصادمه] 1.çarpışma. 2.çatışma.
- müsadere (A.) [مصادره] mal varlığına el koyma.
- müsadere edilmek mal varlığına el konulmak.
- müsadere etmek mal varlığına el koymak.
- müsâdif (A.) [مصادف] rastlar, rastlayan.
- müsafir (A.) [مسافر] 1.yolcu. 2.konuk.
- müsâhelekârlik (A.-F.-T.) kolaylık gösterme.
- müsaid (A.) [
- müsalaha (A.)
- müsalemetkâr
- müsâmaha (A
- müsâmahakâr
- müsamere (A.
- müsâvat (A.) |
- müsâvatsızlık (A.-F.-T.) eşitsizlik.
- müsbet (A.) [مثبت] olumlu, pozitif.
- müsebbib (A.) [مسبب] yol açan, sebep olan.
- müseccel (A.) [مسجل] tescilli.
- müsekkîn (A.) [مسكن] sakinleştirici, yatıştırıcı.
- müsekkit (A.) [مسكت] susturucu.
- müsellah (A.) [مسلح] silahlı.
- müselleme (A.) [مسلمه] herkes tarafından kabul edilmiş.

müselles (A.) [مثلث] üçgen.

müsellesat (A.) [مثلثات] trigonometri.

müsellesüşşekl (A.) [مثلث الشكل] üçgen şeklinde.

müselmân (A.) [مسلمان] müslüman.

müselsel (A.) [مسلسل] zincirleme.

müsemma (A.) [مسمى] adlandırılmış.

müşhil (A.) [مهمل] 1.kolaylaştıran. 2.ishal edici.

müsin (A.) [مسن] yaşlı.

müskirat (A.)

müslim (A.) [

müsmir (A.) [

müsmiriyet (A)

müsrif (A.) [٤

müsta'mere (A)

müstab'ed (A.

müsta'fî (A.) [مستفى] istifa etmiş, istifa eden.

müstağnî (A.) [مستغنى] doygun, eyvallah etmeyen.

müstahak (A.) [مستحق] hak kazanmış.

müstahdem (A.) [مستخدم] çalışan, hizmet eden.

müstahdemîn (A.) [مستخدمين] çalışanlar, hizmet edenler.

müstaid (A.) [مستعد] yetenekli.

müstakil (A.) [مستقل] bağımsız.

müstakillen (A.) [مستقلا] bağımsız olarak, ayrıca.

- müstakraza (A.) [مستقرضه] borç alınan.
- müstamel (A.) [مستعمل] 1.kullanılmış. 2.kullanılan.
- müstantık (A.) [مستنطق] sorgu yargıcı.
- müste'cir (A.) [مستأجر] kiracı.
- müstebân olmak anlaşılmak.
- müstebid (A.) [مستبد] despot.
- müstefid olmak yararlanmak.
- müstehlik (A.) [مستهلك] tüketici.
- müstehzi (A.)
- müstemleke (A.)
- müstenid (A.)
- müsteniden (A.)
- müsterih (A.)
- müstesnâ (A.)
- müsteşar (A.)
- müsteşrik (A.) [مشترك] ortak, ortaklık.
- müsvedde (A.) [مسوده] taslak.
- müşa'sa (A.) [مشعشع] gösterişli, şaşaalı.
- müşabehet (A.) [مشابهت] benzerlik.
- müşabih (A.) [مشابه] benzer.
- müşahedât (A.) [مشاهدات] gözlemler.
- müşâhede (A.) [مشاهده] gözlem.
- müşâhede edilmek gözlemlenmek.

müşâhede olunmak gözlemlenmek.

müşahhas (A.) [مشخص] somut.

müşarîk (A.) [مشارک] ortak.

müşarünileyh (A.) [مشار اليه] anılan, adı geçen.

müşavere (A.) [مشاوره] danışma.

müşavere etmek danışmak.

müşekkel (A.) [مشکل] biçimli, kalıplı.

müşerref olmak şeref kazanmak.

müşevveş (A.)

müşfik (A.) []

müşîr (A.) []

müşkil (A.) []

müşkilât (A.)

müşkilat çekn

müşkilpesend

müşt (F.) [مُسْت] 1.yanmak. 2.avaş.

müştail (A.) [مشتعل] alevli.

müştak (A.) [مشتاق] çok isteyen, can atan.

müştehir (A.) [مشتهر] ünlü.

müşteki (A.) [مشکى] şikayetçi.

müştemilat (A.) [مشتملات] eklentiler, ek yapılar.

müştereken (A.) [مشترکا] ortaklaşa.

mütalaa (A.) [مطالعه] 1.okuma. 2.görüş. 3.inceleme.

mütareke (A.) [متاركة] bırakışma, karşılıklı silah bırakma.

müteaddid (A.) [متعدد] birçok.

müteaffin (A.) [متعفن] kokuşmuş.

müteahhid (A.) [متعهد] taahhüt eden, üstlenen.

müteakib (A.) [متعاقب] ardından.

müteallik (A.) [متعلق] ilgili, ilişkin.

müteallim (A.) [متعلم] öğrenci.

müteammim (A.) [متعمم] yaygın.

müteannid (A.)

müteârife (A.)

müteassıb (A.)

mütebahhir (A.)

mütebahhıran

mütebaki (A.)

mütebariz (A.)

mütebasbıs (A.) [متباسس] yardımçı, yardımcı.

mütebessim (A.) [متبسم] gülümseyen, tebessüm eden.

mütecânis (A.) [متجانس] aynı cinsten, homojen.

mütecâviz (A.) [متجاوز] 1.aşkın. 2.saldırgan, tecavüzkâr. 3.sarkıntılık eden, tecavüzcü.

müteceddid (A.) [متجدد] 1.yenilikçi. 2.yenileşen.

mütecellî (A.) [متجلى] görünen, tecelli eden.

mütecessis (A.) [متجسس] meraklı, merak eden.

mütecessisâne (A.-F.) [متجسسانه] merak ederek, meraklı.

mütedair (A.) [متدائر] ilişkin.

mütedeyyin (A.) [متدين] dindar, dinine düşkün.

müteehhil (A.) [متأهل] evli.

müteellim (A.) [متألم] elemli.

müteessif (A.) [متأسف] üzgün.

müteessif olmak üzölmek.

müteessifâne (A.-F.) [متأسفانه] üzgün, esefli.

müteessir (A.)

müteessir olm

müteezzî (A.)

müteezzi etme

mütefekkir (A

mütefekkirane

mütefelsifâne

mütefennin (A.) [متفنن] ten bilimlerin ile uğraşan, teknik ile uğraşan.

müteferrik (A.) [متفرق] dağınık.

mütefessih (A.) [متفسخ] bozulmuş, kokuşmuş, çürümüş.

mütegallib (A.) [متغلب] zorba.

mütegâyir (A.) [متغاير] birbirine zıt.

mütehaccir (A.) [متحجر] taşlaşmış, fosilleşmiş.

mütehalif (A.) [متخالف] birbirine uymayan.

mütehammil (A.) [متحمل] dayanan.

- müteharrî (A.) [متحرى] araştırmacı, araştıran.
- müteharrik (A.) [متحرك] hareket eden, kıpırdayan.
- mütehassıs (A.) [متخصص] uzman.
- mütehassir (A.) [متحسر] özlem duyan.
- mütehassis (A.) [متحسس] duygulu.
- mütehâşi (A.) [متحاشى] çekingen.
- mütehavvil (A.) [متحول] değişken.
- mütehayyir (A.) [متحير] şaşkın, şaşırmış.
- mütekâbil (A.
- mütekâbile (A
- mütekâbilen (
- mütekaddim (
- mütekaid (A.)
- mütekamil (A
- mütekebbir (A
- mütekeddir (A.) [متكدر] keşme.
- mütekellim (A.) [متكلم] 1.konuşan. 2.birinci tekil şahıs.
- mütelebbis (A.) [متلبس] giyinmiş, kuşanmış.
- mütelevvin (A.) [متلون] renkten renge giren, yanar döner.
- mütemadi (A.) [متمادى] sürekli.
- mütemadiyen (A.) [متماديا] sürekli olarak.
- mütemayil (A.) [متمایل] 1.eğimli. 2.eğilimli, yönelik.
- mütemeddin (A.) [متمدن] uygar.

mütemellik (A.) [متملك] dalkavuk, yordakçı.

mütemerkiz (A.) [متمركز] bir merkezde toplanma.

mütemevvic (A.) [متموج] dalgalı.

mütemevvil (A.) [متمول] varlıklı, zengin.

mütemmim (A.) [متمم] 1.tamamlayıcı. 2.tümleç.

mütenâhi (A.) [متناهي] sona eren.

mütenasib (A.) [متناسب] uygun, uyumlu.

mütenavib (A.) [متناوب] dönüşümlü.

mütenâzır (A.

müteneffizân eçenler.

mütenevvi (A

müteradif (A.)

müterafik (A.)

mütercem (A.

mütercim (A.)

mütesadif (A.) [متصادف] rastlayan, tesaduf eden.

mütesâvi (A.) [متساوي] eşit.

mütesâviyen (A.) [متساويا] eşit olarak.

müteselli (A.) [متسلي] teselli bulan, avunan.

müteselli olmak teselli bulmak, avunmak.

müteselsil (A.) [متسلسل] zincirleme.

müteselsilen (A.) [متسلسلا] zincirleme olarak, birbirinin ardı sıra.

müteşâir (A.) [متشاعر] şair geçinen, şair müsveddesi.

müteşebbis (A.) [متشبت] 1.girişen, teşebbüs eden. 2.girişimci.

müteşekkî (A.) [متشكى] şikayetçi.

müteşekkîl (A.) [متشكل] oluşmuş, teşekkül etmiş.

müteşekkîr (A.) [متشكر] şükran borçlu.

müteşettit (A.) [متشتت] karışık, dağınık.

mütetebbi (A.) [متتبع] araştırmacı.

mütevakkıf (A.) [متوقف] bağlı.

mütevaliyen (A.) [متواليا] sürekli olarak.

mütevattın (A

mütevâzı (A.)

mütevâzıyâne

mütevazın (A

müteveccih (A

müteveccihen

e.

müteveffâ (A.

mütevekkil (A.) [متوكل] müteveccihen'in işini tamamlanmış hâlesine bırakan.

mütevellî (A.) [متولى] bir vakfın üst yöneticisi.

mütevellid (A.) [متولد] 1.doğan. 2.ileri gelen, kaynaklanan.

müteverrim (A.) [متورم] veremli, verem hastası.

müteyakkız (A.) [متيقظ] uyanık, teyakkuz durumunda olan.

mütezâyid (A.) [متزايد] artan, çoğalan.

mütezelzil (A.) [متزلزل] sarsılan.

mütezelzil olmak 1.sarsılmak. 2.bozulmak.

müttefik (A.) [متفق] birlik olmuş, ittifak yapmış.

müttehid (A.) [متحد] birleşik.

müvekkil (A.) [موكل] vekalet veren.

müverrah (A.) [مورخ] tarihli.

müverrih (A.) [مورخ] tarihçi, tarih yazarı.

müverrihin (A.) [مورخين] tarihçiler.

müyesser olmak gerçekleşmek.

müzaheret (A.) [مظاهرت] destek, yardım, arka çıkma.

müzahrefat (A.

müzakere (A.)

müzayede (A.

müzehheb (A.

müzekker (A.)

müzevvir (A.)

müzeyyen (A.

müzmin (A.) [مزمين] mızma, şarapçı.

N

nâ (F.) [نا] olumsuzluk eki.

na'l (A.) [نعل] nal.

na'lbend (A.-F.) [نعلبند] nalbant.

na'lbur (A.-F.) [نعلبر] nalbur.

na'lçe (A.-F.)

na'nâ' (A.) [ن]

na're (A.) [ره]

na's (A.) [عش]

na't (A.) [نعت]

nââşnâ (F.) [نا]

naat (A.) [نعت]

nâb (F.) [ناب] 1. nasipsiz, 2. soysuz, 3. hayırsız.

nâbecâ (F.) [نابجا] yersiz.

nâbehre (F.) [نابهره] 1. nasipsiz. 2. soysuz.

nâbekâr (F.) [نابكار] 1. hayırsız. 2. işe yaramaz.

nâbîna (F.) [نابينا] kör.

nâbûd (F.) [نابود] 1. yok. 2. yokluk. 3. perişan.

nabz (A.) [نبض] nabız.

nabzgîr (A.-F.) [نبض گیر] nabza göre şerbet veren.

nâcî (A.) [ناجى] kurtulan.

nâcîns (F.-A.) [ناجنس] soysuz, cinsi bozuk.

nâçâr (F.) [ناچار] 1.çaresiz, sorunda. 2.ister istemez.

nâçîz (F.) [ناچيز] değersiz, önemsiz.

nâdân (F.) [نادان] 1.cahil. 2.hödük.

nâdânlık (F.-T.) 1.cahillik. 2.hödüklük.

nâdî (A.) [نادى] seslenen, çağıran.

nâdim (A.) [نادم] pişman.

nâdim etmek |

nâdim olmak :

nâdir (A.) [نادر]

nâdirât (A.) [نادرات]

nâdire (A.) [ناديرة]

nâdiren (A.) [ناديرين]

nâehl (F.-A.) [ناهل]

nâf (F.) [ناف] غوص.

nafaka (A.) [نفقه] geçim parası.

nâfe (F.) [نافه] 1.ceylanın göbeğinden çıkan misk. 2.sevgilinin saçı.

nâfercâm (F.) [نافر جام] sonu iyi olmayan, yararsız.

nâfia (A.) [نافعه] bayındırlık işleri.

nâfia müdüriyeti bayındırlık müdürlüğü.

nâfia nâzırı bayındırlık bakanı.

nâfia nezareti bayındırlık bakanlığı.

nâfia vekâleti bayındırlık bakanlığı.

nâfile (A.) [نافلة] 1.boşuna. 2.nafile namazı, farz dışında kılınan namaz.

nâfiz (A.) [نافذ] etkileyici, nüfuz edici, işleyici.

nâgâh (F.) [ناگاه] ansızın.

nâgehan (F.) [ناگهان] ansızın.

nağamât (A.) [نغمات] nağmeler.

nağme (A.) [نغمه] ezgi, melodi.

nağz (F.) [نغز] güzel, hoş.

nâhak (F.-A.)

nâhalef (F.-A.)

nahçîr (F.) [ر]

nâhencâr (F.)

nâhid (F.) [نيد]

nahif (A.) [ف]

nâhiye (A.) [،]

nahl (A.) [نخل] narıma ağacı.

nahl (A.) [نحل] bal arısı.

nahlistan (A.-F.) [نخلستان] hurmalık.

nâhoş (F.) [ناخوش] hoş olmayan.

nahs (A.) [نحس] uğursuzluk.

nâhudâ (F.) [ناخدا] kaptan.

nâhudâ (F.) [ناخدا] Allahsız.

nâhun (F.) [ناخن] tırnak.

nahv (A.) [نحو] 1.sözdizimi. 2.taraf. 3.gibi.

nahvet (A.) [نخوت] böbürlenme.

nahvî (A.) [نحوى] gramerci, nahiv uzmanı.

nâib (A.) [نائب] 1.vekil. 2.kadı, yargıç.

nâil (A.) [نائل] erişen, kavuşan, murada eren.

nail olmak muradına ermek, kavuşmak, erişmek.

nâim (A.) [نائم] uyuyan.

nâka (A.) [ناقه] dişi deve.

nakd (A.) [نقد]

nakden (A.) [

nâkes (F.) [س]

nâkıs (A.) [س]

nakış (A.) [ش]

nakib (A.) [ب]

nâkil (A.) [قل]

nakîsa (A.) [نكسه] kusur.

nakîse (A.) [نقيصه] kusur.

nakkad (A.) [نقاد] eleştirmen.

nakkal (A.) [نقال] nakleden, öykü veya masal anlatan.

nakkare (A.) [نقاره] 1.davul. 2.dümbelek.

nakl (A.) [نقل] 1.nakil, anlatma. 2.taşıma.

nakledilmek 1.anlatılmak. 2.taşınmak.

naklen (A.) [نقل] naklederek, nakil yolu ile.

nakletmek 1.anlatmak. 2.taşımak.

nakliyat (A.) [نقلیات] taşımacılık.

nakliye (A.) [نقلیه] taşıma.

nakş (A.) [نقش] 1.nakış, desen. 2.resim. 3.duvar resmi.

nakşedilmek işlenmek.

nakş etmek işlemek.

nâkus (A.) [ناقوس] çan.

nakz (A.) [نقض] 1.yok sayma. 2.bozma, çözme.

nâlân (F.) [نالان]

nâlân etmek i

nâlân olmak i

nâle (F.) [ناله]

nâlende (F.) [نالنده]

nâm (F.) [نام]

nam vermek a

nâmahdud (F.-A.) [نامحدود] sınırsız.

nâmahrem (F.-A.) [نامحرم] 1.mahrem olmayan. 2.nikah düşmeyen kişi.
3.yabancı.

nâmahsus (F.-A.) [نامحسوس] hissedilmeyen.

nâmakbul (F.-A.) [نامقبول] makbul olmayan.

nâmakul (F.-A.) [نامعقول] makul olmayan.

nâmalûm (F.-A.) [نامعلوم] bilinmeyen.

nâmâver (F.) [نام آور] ünlü, sanlı.

namaz (F.) [نماز] namaz.

namazgâh (F.) [نمازگاه] namazlık, üstü açık mesçit.

nâmbardar (F.) [نامبردار] ünlü, sanlı.

nâmcû (F.) [نامجو] yiğit.

nâmdar (F.) [نامدار] ünlü, namlı.

nâme (F.) [نامه] 1.mektup. 2.kitap.

nâme'mûl (F.-A.) [نامأمول] umulmayan, beklenmedik.

nâme'fhûm (F.-A.) [نامفهوم] anlaşılmaz.

nâmer'î (F.-A.

nâmerd (F.) [

nâmesbûk (F.

nâmına (F.-T.

nâmî (F.) [می

nâmurad (F.-A

nâmus (A.<Yı

nâmuskâr (A.-F.) [ناموسکار] namuslu.

namuskârane (A.-F.) [ناموسکارانه] namusluca, namuslulara yakışır.

nâmüsaid (F.-A.) [نامساعد] uygun olmayan.

nâmütenahi (F.-A.) [نامتناهی] sonsuz, engin.

nâmver (F.) [نامور] ünlü.

namzed (F.) [نامزد] 1.aday. 2.nişanlı.

nân (F.) [نان] ekmek.

nâpâyidar (F.) [ناپایدار] kalıcı olmayan.

nâpervâ (F.) [ناپروا] korkusuz, pervasız.

nâr (A.) [نار] ateş.

nâr (F.) [نار] nar.

nârencî (F.) [نارنجى] turuncu.

nâres (F.) [نارس] ham, olgunlaşmamış.

nâresâ (F.) [نارسا] 1.ham. 2.uygun olmayan.

nârevâ (F.) [ناروا] yakışık almaz.

narh (F.) [نرخ] nark.

nâs (A.) [ناس]

nasâra (A.) [ناسرا]

nasâyih (A.) [ناسايه]

nasib (A.) [نصيب]

nasihat (A.) [ناسيحت]

nâsipas (F.) [ناسپاس]

nâsiye (A.) [ناسيه]

nasrânî (A.) [نصرانى] nasrîyan.

nass (A.) [نص] kesinlik.

nâsûtî (A.) [ناسوتى] insanlık ile ilgili.

nâşî (A.) [ناشى] ileri gelen, kaynaklanan, dolayî.

nâşinas (F.) [ناشناس] yabancı.

nâşîr (A.) [ناشر] yayıncı.

nâtamam (F.-A.) [ناتمام] tamamlanmamış, yarım kalmış.

nâtık (A.) [ناطق] konuşan.

nâtika (A.) [ناطقه] konuşma gücü.

nâtıkaperdâz (A.-F.) [ناطقه پرداز] düzgün ve etkili konuşan.

nats (A.) [نطس] nadas.

natûk (A.) [نطوق] düzgün konuşan.

nâtüvân (F.) [ناتوان] güçsüz, zayıf.

nâv (F.) [ناو] 1.gemi. 2.kayık.

nâvdan (F.) [ناودان] oluk.

nâvek (F.) [ناوك] ok.

nây (F.) [نای]

nâyçe (F.) [چه]

nâyî (F.) [نایی]

nâyzen (F.) [،]

naz (F.) [ناز]

naza çekmek ı

nâzan (F.) [ان]

nazar (A.) [نَظَر] 1.bakış. 2.ıngı gösterme, nihat etme. 3. bakış açısı.

nazaran (A.) [نظرا] göre, nispetle, bakılırsa.

nazargâh (A.-F.) [نظرگاه] 1.bakış yeri. 2.bakılan yer.

nazar-ı şübhe [نظر شبهه] şüpheli göz, şüpheli bakış.

nazarında (A.-T.) göre, fikrinde, gözünde.

nazarî (A.) [نظری] teorik.

nazariyat (A.) [نظریات] teoriler, nazariyeler.

nazariye (A.) [نظریه] teori.

nazariyyat (A.) [نظريات] teoriler, nazariyeler.

nâzende (F.) [نازنده] nazlı.

nâzenin (F.) [نازنین] 1.nazlı. 2.narin.

nâzım (A.) [ناظم] 1.düzenleyen. 2.nazmeden.

nâzır (A.) [ناظر] 1.bakan. 2.nezaret eden.

nâzırlık (A.-T.) bakanlık.

nazif (A.) [نظيف] temiz.

nâzik (F.) [نازك] 1.ince. 2.kibar.

nâzikâne (F.)

nâzil (A.) [نازل]

nâzil olmak ir

nazile (A.) [نازله]

nazîr (A.) [نازير]

nazm (A.) [نازم]

söyleme.

e kafiyeli söz

nazmen (A.) [نازمنا]

nâzperver (F.) [نازپرور] nazlı, naz eden.

nâzperverde (F.) [نازپرورده] nazlı, naz içinde büyümüş.

nebât (A.) [نبات] bitki.

nebat (F.) [نبات] nöbet şekeri.

nebâtât (A.) [نباتات] 1.bitkiler. 2.botanik.

nebatî (A.) [نباتي] bitkisel.

neberd (F.) [نبرد] savaş.

nebî (A.) [نبى] peygamber.

nebîre (A.) [نيره] torun.

necabet (A.) [نجابت] soyluluk.

necâset (A.) [نجاست] pislik.

necîb (A.) [نجيب] soylu, asil, kişizade.

necîs (A.) [نجيس] pis.

necm (A.) [نجم] yıldız.

nedâmet (A.) [ندامت] pişmanlık.

nedâmet getir

nedim (A.) [م]

sohbet

arkadaşı. 2.

nedret (A.) [ن]

nef' (A.) [نفع]

nefâis (A.) [ن]

nefâset (A.) []

nefer (A.) [فر]

nefh etmek nefes vermek, kazandırmak.

nefha (A.) [نفحه] üfürme.

nefîr (A.) [نفير] boynuzdan yapılmış boru.

nefrin (F.) [نفرين] lanet, ilenç.

nefs (A.) [نفس] 1.nefis, can. 2.kendi. 3.iç.

nefs- i emmâre [نفس اماره] kötülükleri emreden nefis.

nefs-i (A.-F.) [نفس] içinde.

nefsî (A.) [نفسى] 1.nefis ile ilgili. 2.subjektif.

neftî (F.) [نفتى] petrol yeşili.

nefy (A.) [] sürgün.

nehâr (A.) [نهار] gündüz.

nehârî (A.) [نهارى] yatılı olmayan okul.

nehc (A.) [نهج] 1.yol. 2.kast teşkilatı.

neheng (F.) [نهنگ] timsah.

nehiy (A.) [نهى] 1.olumsuzluk. 2.yasaklama.

nehr (A.) [نهر]

nehy (A.) [نهى]

nehy etmek yâ

nejad (F.) [نجاد]

nekahet (A.) []

nekbet (A.) [نكبت]

nekes (F.) [نكس]

nem (F.) [نم] رطوبت.

nemâ (A.) [نما] 1.gelişme, büyüme, serpilme. 2.faiz.

nemed (F.) [نمد] keçe.

nemedpûş (F.) [نمدپوش] derviş.

nemek (F.) [نمک] tuz.

neml (A.) [نمل] karınca.

nemnâk (F.) [نمناک] nemli.

neng (F.) [ننگ] ar, utanma.

nerd (F.) [نرد] tavlâ.

nerm (F.) [نرم] yumuşak.

nermin (F.) [نرمین] yumuşak.

nesc (A.) [نسج] doku.

neseb (A.) [نسب] soy.

nesh (A.) [نسخ] 1.hükümsüz kılma. 2.nesih yazı.

nesîm (F.) [نسيم] meltem, esinti.

nesl (A.) [نسل] kuşak, nesil.

nesr (A.) [نثر]

nesren (A.) [ن]

nesrin (F.) [ن]

nessac (A.) [ن]

nesteren (F.) [ن]

neş'et (A.) [ن]

neş'et etmek l

neşat (A.) [نشاط] serpilme.

neşîde (A.) [نشيده] 1.şiiir. 2.besteli ve güfteli eser.

neşr (A.) [نشر] 1.yayma. 2.yayınlama. 3.yayınlanma.

neşr etmek 1.yaymak. 2.yayınlamak.

neşr olunmak yayınlanmak.

neşriyat (A.) [نشریات] yayın.

neşv ü nemâ (A.) [نشو و نما] serpilme, gelişme, büyüme.

neşv ü nemâ bulmak gelişmek, yayılmak.

neşve (A.) [نشوه] sevinç.

neşvedâr (A.-F.) [نشوه دار] neşeli.

neşveyâb olmak neşelenmek.

netâic (A.) [نتائج] sonuçlar.

netîce (A.) [نتیجه] sonuç.

netice çıkarmak sonuç çıkarmak, sonuca varmak.

netîcepezîr olmak sonuçlanmak.

nev (F.) [نو] 1.yeni. 2.taze, körpe.

nev' (A.) [وع]

nev'an mâ (A

nevâ (F.) [نوا]

nevâde (F.) [ة]

nevâdir (A.) []

nevâle (A.) [ة]

nevâz (F.) [از]

nevâziş (F.) [نوازش] okşama.

nevâziş eylemek okşamak.

nevbahar (F.) [نوبهار] ilkbahar.

nevbet (A.) [نوبت] sıra, nöbet.

nevcivan (F.) [نوجوان] delikanlı, genç.

nevdevlet (F.-A.) [نودولت] sonradan görme.

neve (F.) [نوه] torun.

nevha (A.) [نوحه] ağıt.

nevi (A.) [نوع] tür, çeşit.

nevid (F.) [نوید] müjde.

nevin (F.) [نوین] yeni.

nevm (A.) [نوم] uyku.

nevmîd (F.) [نومید] umutsuz.

nevmîd etmek umutsuzluğa düşürmek.

nevmîd olmak umutsuzluğa kapılmak.

nevnihal (F.) [نونهال] genç fidan.

nevres (F.) [ن]

nevruz (F.) [ن]

nevruziye (F.-

nevzad (F.) [ن]

neyistan (F.) [ن]

neyzâr (F.) [ن]

neyzen (F.) [ن]

nez' edilmek (ن. - ن.) ayırmak, çekip atmak, sökmek.

nez' (A.) [نزع] 1.can çekişme. 2.sökme, koparma, zorla alma.

nez' eylemek ayırmak, çekip atmak, sökmek, koparmak.

nezâfet (A.) [نظافت] temizlik.

nezâket (Osmanlıca>A.) [نزاکت] 1.incelik. 2.hassaslık.

nezâret (A.) [نظارت] 1.nazırlık. 2.gözetme.

nezd (F.) [نزد] 1.yan, yanı. 2.kat.

nezih (A.) [نزيه] temiz.

nezr (A.) [نذر] adak.

nezr etmek adamak.

nısf (A.) [نصف] yarı, yarım.

nısf -ı ahîr [نصف اخیر] son yarısı.

nısfunnehâr (A.) [نصف النهار] meridyen.

niam (A.) [نعم] nimetler.

nida etmek seslenmek.

nidâ eylemek seslenmek, duyurmak.

nidâ' (A.) [اء .

nifâk (A.) [اق

nigâh (F.) [گاه

nigâh eylemek

nigâr (F.) [گار

nigeh (F.) [گه

nigîn (F.) [ئین

nihâd (F.) [نهاد] yaradılış, tabiat.

nihâl (F.) [نهال] fidan.

nihân (F.) [نهان] 1.gizli. 2.gizlice.

nihan olmak gizlenmek, saklanmak, kaybolmak.

nihayet (A.) [نهایت] son.

nihayet bulmak sona ermek.

nijâd (F.) [نژاد] soy.

nîk (F.) [نیک] iyi, güzel.

nikab (A.) [نقاب] peçe.

nikbin (F.) [نیکبین] iyimser.

nilgun (F.) [نیلگون] lacivert.

nîm (F.) [نیم] 1.yarı. 2.yarım. 3.buçuk.

nîm muzlim (F.-A.) [نیم مظلّم] loş.

nîm cahilî (F.-A.) [نیم جاهلی] yarıcahil, yarı cahilî.

nimet (A.) [نعمت] 1.iyilik. 2.yiyecek.

nîm resmî (F.-A.) [نیم رسمی] yarı resmî.

nîreng (F.) [ن]

nisâ (A.) [نسا]

nisâb (A.) [ب]

nisâr (A.) [ثار]

nisâr etmek sâ

nisbet (A.) [ت]

nisbî (A.) [بی]

nisvân (A.) [نسرّون] nasuvân.

nisyân (A.) [نسیان] 1.unutma. 2.unutulma.

nişan (F.) [نشان] 1.iz. 2.belirti. 3.nişan yeri. 4.devlet madalyası.

nişâne (F.) [نشانه] belirti, işaret.

nişangâh (F.) [نشانگاه] nişan tahtası.

nişîn (F.) [نشین] oturan.

niyâbet (A.) [نیابت] naiplik, vekillik.

niyâm (F.) [نیام] kın.

niyâz (F.) [نیاز] 1.yalvarma. 2.dua.

niyâz etmek 1.yalvarmak. 2.rica etmek.

niyâzmend (F.) [نیازمند] muhtaç.

niyyet (A.) [نیت] niyet.

nizâ (A.) [نزاع] kavga, çekişme.

nizâm (A.) [نظام] düzen.

nizâm bulmak düzene girmek.

nizâmname (A.-F.) [نظام نامه] tüzük.

nîze (F.) [نیزه]

nohudî (F.) [،

noksân (A.) [

nokta-i nazar

nuhbe (A.) [هـ

nukât (A.) [ط

nukud (A.) [د

nukûş (A.) [نوكشي] nakışlar, işlenmeler.

nur (A.) [نور] ışık.

nuranî (A.) [نورانی] nurlu, ışıklı.

nush (A.) [نصح] öğüt, nasihat.

nusrat vermek üstünlük vermek.

nusret (A.) [نصرت] 1.Tanrı'nın yardımı. 2.üstünlük.

nûş etmek içmek.

nûşin (F.) [نوشین] tatlı.

nutfe (A.) [نطفه] sperma.

nutk (A.) [نطق] 1.nutuk, söylev. 2.konuşma.

nuzzâr (A.) [نظار] nazırlar.

nübüvvet (A.) [نبوت] peygamberlik.

nücüm (A.) [نجوم] 1.yıldızlar. 2.astoroloji.

nüfus (A.) [نفوس] 1.nefisler. 2.insanlar.

nüfuz (A.) [نفوذ] 1.etki etme, işleme. 2.etki gücü.

nüfuz etmek işlemek, etki etmek.

nükhet (A.) [نُكْهَت]

nükte (A.) [نُكْتَة]

nüktedan (A.-

nümayan (F.)

nümayan olm

nümayiş (F.) [

nümune (F.) [

nüsah (A.) [نسخ] nusxalar.

nüşa (A.) [نسخه] 1.yazılı belge. 2.muska. 3.sürelî yayın sayısı.

nüve (A.) [نوه] çekirdek.

nüvid (F.) [نوید] müjde.

nüzhet (A.) [نزهت] gezinti, gezip dolaşma.

nüzul (A.) [نزول] 1.inme. 2.felç. 3.konaklama.

Ö

ömr (A.) [عمر] ömür.

örf (A.) [عرف] gelenek, âdet.

örfen (A.) [عرفا] geleneğe göre.

örfî (A.) [عرفى] geleneksel.

örfî idare [اره]

örfiyyât (A.) [

öşr (A.) [عشر]

özr (A.) [عذر]

özhâh (A.-F.)

P

pâ (F.) [پا] ayak.

pâbend (F.) [پابند] ayak bağı.

pâbercâ (F.) [پابرجا] yerinde, duran, ayakta duran.

pâberikâb (F.-A.) [پابركاب] gitmek üzere, hareket etmek üzere.

pâbeste (F.) []

pâbirehne (F.)

pâbûsî (F.) []

pâcâme (F.) []

pâçe (F.) [پاچه]

pâdşâh (F.) []

pâdşâhî (F.) []

pâdzehr (F.) [پادزر] pazırmı.

paha (F.) [بها] değer, kıymet.

pâk (F.) [پاک] temiz.

pâkbâz (F.) [پاکباز] 1.fedai. 2.canını hiçe sayan aşık.

pâkdâmen (F.) [پاکدامن] iffetli.

pâkîze (F.) [پاکیزه] temiz.

paklanmak temizlenmek.

pâlân (F.) [پالان] semer, palan.

pâlânduz (F.) [پالان دوز] semerci.

pâmâl (F.) [پامال] ezilmek, çiğnenmek.

pâmâl olmak ezilmek, çiğnenmek, ayaklar altında kalmak.

pâpûş (F.) [پاپوش] pabuç.

paralamak parçalamak, parça parça etmek.

paralanmak parça parça olmak.

pârçe (F.) [پارچه] parça.

pâre (F.) [پاره] parça.

pâre pâre (F.)

pârelenmek p:

pars (F.) [رس]

pars (F.) [رس]

pârsâ (F.) [سا]

pârsî (F.) [سی]

pâsban (F.) [،]

pâş (F.) [پاش] sağan, serpen.

pây (F.) [پای] 1.ayak. 2.dip.

pâyân (F.) [پایان] son.

pâyânsız (F.-T.) sonsuz, bitmez tükenmez, engin.

pâybind (F.) [پایبند] 1.ayak bağı. 2.engel.

pâybûsî (F.) [پایبوسی] ayak öpme.

pâydar (F.) [پایدار] kalıcı, sağlam, sürekli, devamlı.

pâye (F.) [پایه] 1.rütbe, derece. 2.basamak.

pâyende (F.) [پاینده] 1.kalıcı, sürekli. 2.payanda, destek.

pâyidar (F.) [پایدار] kalıcı, sağlam, sürekli, devamlı.

pâyin (F.) [پایین] aşağı.

pâyitaht (F.) [پایتخت] başkent.

pâyîz (F.) [پاییز] güz.

pâykûb (F.) [پایکوب] dans eden.

pâzâr (F.) [بازار] 1.çarşı, pazar. 2.alışveriş.

pazar eylemek alışveriş yapmak.

peder (F.) [پدر]

pederâne (F.)

pederî (F.) [پدری]

pederşâhî (F.)

pehlevân (F.)

pehlivan bk. p

pehlû (F.) [پهلوی]

pehn (F.) [پهن] geniş.

pehnâver (F.) [پهنآور] 1.engin. 2.geniş.

pejmürde (F.) [پژمرده] 1.solgun. 2.dağınık. 3.yırtık.

pelas (F.) [پلاس] 1.kilim. 2.çul.

peleng (F.) [پلنگ] 1.leopar. 2.kaplan.

pelîd (F.) [پلید] kirli.

penah (F.) [پناه] sığınma.

penahgâh (F.) [پناهگاه] sığınacak yer, sığınak.

penâhî (F.) [پناهى] sığınma.

penbe (F.) [پناهى] 1.pamuk. 2.pembe.

penc (F.) [پنج] beş.

pence (F.) [پنجه] pençe.

pencidü bk. pencüdü.

pencise bk. pencüse.

penciyek bk. pencüyek.

pencüdü (F.) [پنج و دو] beş ve iki.

pencüse (F.) [

pencüyek (F.)

pençe (F.) [به]

pend (F.) [پند]

pendname (F.)

penîr (F.) [نیر]

per (F.) [پر]

perakende (F.) [پراکند] 1.dağınık. 2.toplantı olmıyan.

perçem (F.) [پرچم] 1.kakül. 2.yele. 3.bayrak. 4.bayrak püskülü.

perdedar (F.) [پرده دار] kapı görevlisi.

perend (F.) [پرند] atlas.

perende (F.) [پرنده] 1.kuş. 2.takla.

perest (F.) [پرست] tapan.

perestâr (F.) [پرستار] 1.tapan. 2.besleme. 3.dalkavuk.

perestîde (F.) [پرستیده] 1.tapınılan. 2.taparcasına sevilen, sevgili.

perestiş (F.) [پرستش] 1.tapınma. 2.taparcasına sevmek.

perestişgâh (F.) [پرستش] mabet, tapınak.

perestişkâr (F.) [پرستشکار] 1.tapan. 2.taparcasına seven.

perestişkârâne (F.) [پرستشکارانه] taparcasına.

perestû (F.) [پرستو] kırlangıç.

pergâl (F.) [پرگال] pergel.

pergâr (F.) [پرگار] pergel.

perhizkâr (F.) [پرهيزكار] sakınan.

perîçihre (F.)

perihan (F.) [

perîpeyker (F.

perîşan (F.) [,

perîşan olmak

perîşanhal (F.

perîveş (F.) [,

perniyân (F.) [پرنیان] as. .

pertavsız (F.) büyüteç.

pertev (F.) [پرتو] ışık.

pertevsuz (F.) [پرتوسوز] büyüteç.

pervâ (F.) [پروا] 1.çekinme. 2.korku.

pervâne (F.) [پروانه] 1.pervane böceği. 2.fırıldak, pervane. 3.ulak.

pervâneveş (F.) [پروانه و ش] pervane gibi.

pervâsız (F.-T.) [پرواسز] 1.çekinmeyen. 2.korkmayan.

pervaz (F.) [پرواز] 1.uçma. 2.saçak.

perver (F.) [پرور] yetiştiren, eğiten, büyüten, besleyen.

perverde etmek beslemek, gütmek.

perverdigâr (F.) [پروردگار] Tanrı.

pervin (F.) [پروین] Ülker, Süreyya.

pes (F.) [پس] arka.

pesend (F.) [پسند] beğenen.

pesendîde (F.) [پسندیده] beğenilmiş, makbul.

pesmânde (F.)

peszinde (F.)

peşîman (F.)

peşin (F.) [پین]

peşm (F.) [شم]

peşşe (F.) [شه]

peşşebend (F.)

peştemal (F.) [پستمال] peştemal, namnam havlusu.

peyâm (F.) [پیام] haber.

peyamber (F.) [پیامبر] peygamber.

peydâ (F.) [پیدا] ortada, açıkta.

peyderpey (F.) [پی در پی] peşpeşe, ardy sıra.

peygam (F.) [پیغام] haber.

peygamber (F.) [پیغمبر] 1.peygamber. 2.haberci.

peyk (F.) [پیک] ulak.

peykân (F.) [پیکان] temren.

peyke (F.) [پیکه] sedir, kanepé.

peyker (F.) [پیکر] yüz.

peymâ (F.) [پیمّا] yol alan, kateden, ölçen.

peymâne (F.) [پیمانه] kadeh.

pîl (F.) [پیل] fil.

pinhan (F.) [پنهان] gizli, saklı.

pîr (F.) [پیر] 1.yaşlı. 2.tarikat kurucusu.

pîrahen (F.) [

pîrâye (F.) [به

pîrezen (F.) [ا

pistan (F.) [ان

piste (F.) [سته

pîş (F.) [پیش]

pîşânî (F.) [ی

pîşdar (F.) [پشدر] öncü.

pîşe (F.) [پیشه] 1.meslek. 2.sanat. 3.huy.

pîşekâr (F.) [پیشه کار] 1.sanatçı. 2.meslek sahibi. 3.ortaoyununda oyunu başlatan sanatçı.

pîşgâh (F.) [پیشگاه] 1.ön. 2.huzur.

pîşgîr (F.) [پیشگیر] peşkir.

pîşîn (F.) [پیشین] peşin.

pîşva (F.) [پیشوا] önder, lider.

piyâde (F.) [پیاده] 1.yaya, yürüyen. 2.askerlikte piyade sınıfı. 3.satranç taşlarından paytak.

piyâle (F.) [پیاله] 1.kadeh. 2.şarap kadehi.

post (F.) [پست] 1.hayvan derisi. 2.post. 3.makam.

postîn (F.) [پستین] kürk.

postnişin (F.) [پست نشین] 1.postta oturan. 2.pîre vekaletle postta oturan, tekke şeyhi.

pûd (F.) [پود] argaç, dokumada enine dokunulan ip.

puhte (F.) [پخته] nismis niskin olgun

pul (F.) [پول]

pûlâd (F.) [لاد]

pulat (F.) [لاد]

pur (F.) [پر]

pûr (F.) [پور]

pûş (F.) [پوش]

pûşîde (F.) [۵۰]

pûte (F.) [پوته] pota.

pûyân (F.) [پویان] 1.koşan, hızla giden. 2.geçip giden.

pûyân olmak geçip gitmek.

pûziş (F.) [پوزش] özür.

pûr (F.) [پر] dolu.

pûrhûn (F.) [پر خون] kan dolu, kanlı.

pûrsükût (F.-A.) [پرسکوت] derin sessizlik içinde.

pûrz (F.) [پرز] hav, kumaş havı.

püser (F.) [پسر] oğul.

püşt (F.) [پشت] 1.arka. 2.sırt. 3.homoseksüel erkek.

püştîban (F.) [پشتیان] 1.destek. 2.destek veren.

R

ra'd (A.) [رعد] gökgürültüsü.

ra'nâ (A.) [رنا] güzel, hoş.

ra'se (A.) [رعه] titreme.

ra'se vermek titretmek.

ra'sedâr (A.-F

rabb (A.) [رب]

rabbânî (A.) [

ünmeyen.

rabbî (A.) [ربى]

râbîta (A.) [ربه]

râbîtadar (A.-

râbî (A.) [رابع]

râbian (A.) [ربنا] doğumcasu.

rabt (A.) [ربط] bağlama.

rabt edilmek bağlanmak, tutturulmak.

rabt etmek bağlamak, tutturmak.

rabt olunmak bağlanmak, tutturulmak, ilişkilendirilmek.

râci (A.) [راجى] 1.rica eden. 2.ümitli.

raci olmak (A.-T.) ait olmak, dönük olmak, yönelik olmak.

râci' (A.) [راجع] 1.hakkında. 2.dönen.

racîm (A.) [رعيم] taşlanmış, recmedilmiş.

radde (A.) [راده] 1.derece. 2.civar.

rağbet (A.) [رغبت] 1.istek. 2.ilgi duyma.

rağbet etmek ilgi duymak.

râh (F.) [راه] yol.

râhib (A.) [راهب] rahip.

rahîm (A.) [رحيم] 1.merhametli. 2.merhamet eden Tanrı.

rahl (A.) [رحل] semer.

rahm (A.) [حم]

rahm etmek a

rahm (A.) [حم]

rahman (A.) [

rahmet (A.) [ر

râhname (F.) |

rahne (F.) [رهنه]

rahnedar etmek 1.gedik açmak. 2.zarar vermek.

rahnedar olmak 1.yarılmak, gedik açılmak. 2.bozulmak, zarar görmek.

rahnüma (F.) [راهنما] yol gösteren, kılavuz.

rahşan (F.) [رخشان] parlak.

rahşende (F.) [رخشنده] parlayan.

raht (F.) [رخت] 1.ev eşyası. 2.koşum takımı.

rahvar (F.) [راهوار] atın eşkin yürümesi.

râhzen (F.) [راهزن] yol kesen, haydut.

raiyyet (A.) [رعيت] halk, hükümdar tebası.

râkım (A.) [راقم] 1.yazan. 2.deniz seviyesinden yükseklik.

rakîb (A.) [رقيب] rakip.

râkib (A.) [راكب] 1.binen. 2.binici.

râkib olmak binmek.

râkiben (A.) [راكبا] binerek.

râkid (A.) [راكد] durgun.

rakik (A.) [رقيق] 1.ince. 2.hassas. 3.köle.

rakkas (A.) [ركاك]

rakkase (A.) [ركاكة]

raks (A.) [رقص]

raks etmek da

râm (F.) [رام]

râm etmek bo

râm olmak bo

ramak (A.) [رامى] 1.çok az. 2.son noktasına hayal.

ramak kalmak çok az bir şey kalmak.

ramazaniye (A.) [رمضانیه] ramazan kasidesi.

raptetmek (A.-T.) bağlamak, tutturmak, ilişkilendirmek.

rasad (A.) [رصد] 1.gözlem. 2.gözetleme.

rasad edilmek gözlemlenmek.

rasad etmek 1.gözlem yapmak. 2.gözetlemek.

rasadhane (A.-F.) [رصدخانه] gözlemevi.

rasadî (A.) [رصدی] gözlemle ilgili.

râsih (A.) [راسخ] 1.derin din bilgisi olan. 2.temeli sağlam olan.

rassad (A.) [رصد] gözlemci, gözlem yapan.

râst (F.) [راست] 1.doğru. 2.düz. 3.sağ.

râstbin (F.) [راست بین] gerçekçi, doğruları gören.

râstgû (F.) [راست گو] doğru sözlü.

râstperverâne (F.) [راست پرورانه] doğruluktan yana.

ratbüyâbis (A.) [رطب و يابس] 1.yaş ve kuru. 2.düşünmeden konuşan, boşboğaz.

râtib (A.) [رتب]

râtibe (A.) [رتبة]

ratl (A.) [رطل]

rauf (A.) [رؤف]

râvi (A.) [راوی]

ravza (A.) [روضة]

ravza-i mutah

lunduğu yer.

rây (A.) [رای]

râyât (A.) [رايات] sancaklar.

rayb (A.) [ريب] kuşku, şüphe.

râyet (A.) [رايه] sancak.

râygân (F.) [رایگان] parasız, bedava.

râyic (A.) [رایج] yaygın, revaçta.

râyiha (A.) [رایحه] koku.

râyihadar (A.-F.) [رایحه دار] kokulu.

râz (F.) [راز] sır.

râzık (A.) [رازق] rızık veren Tanrı.

râzi (A.) [راضى] rıza gösteren.

re'fet (A.) [رافت] esirgeme.

re's (A.) [رأس] 1.baş. 2.başkan.

re'sen (A.) [رأسا] doğrudan doğruya, danışmaksızın.

re'sülmal (A.) [رأس المال] sermaye, anapara, kapital.

re'y (A.) [رأى] görüş.

reâya (A.) [ايا]

rebî' (A.) [بيع]

recâ (A.) [رجا]

recm (A.) [جم]

recm edilmek

recül (A.) [جل]

recül-i siyasî |

recüliyyet (A.) [رجى] CİRCANLIK.

redd (A.) [رد] 1.geri çevirme. 2.inkar etme.

redd ü cerh etmek reddedip çürütmek.

ref' (A.) [رفع] 1.kaldırma. 2.giderme. 3.yüceltme.

refâh (A.) [رفاه] bolluk.

refâkat (A.) [رفاقت] eşlik.

refâkat etmek eşlik etmek.

refakatinde eşliğinde, beraberinde.

- reff (A.) [رف] raf.
- refî' (A.) [رفیع] yüksek, yüce.
- refik (A.) [رفیق] arkadaş, yoldaş.
- refîka (A.) [رفیقہ] eş, zevce, hayat arkadaşı.
- reft (F.) [رفت] gidiş.
- refât (F.) [رفتار] 1.gidiş. 2.davranış.
- reg (F.) [رگ] damar.
- regzen (F.) [رگ زن] hacamatçı.
- reh (F.) [ره]
- rehâ (F.) [رها]
- rehâkâr (F.) [
- rehavet (A.) [
- rehavetkâr (A
- rehber (F.) [رهبر]
- rehgüzâr (F.) [
- rehîn (A.) [رهین] rehin, ipotek.
- rehn (A.) [رهن] rehin.
- rehnüma (F.) [رهنما] yol gösterici.
- reis (A.) [رئیس] başkan.
- rekâket (A.) [رکاکت] 1.kekemelik. 2.söz kusuru.
- rekz (A.) [رکز] dikme.
- rekz edilmek dikilmek.
- rekz etmek dikmek.

remîde (F.) [رمیده] ürkmüş.

remiz (A.) [رمز] 1.sembol, işaret, rumuz.

reml (A.) [رمل] 1.kum. 2.remil, falcılık.

remmal (A.) [رمال] falcı.

remz (A.) [رمز] 1.sembol, işaret. 2.imalı konuşma.

renc (F.) [رنج] sıkıntı, zahmet, meşakkat.

rencber (F.) [رنجبر] 1.sıkıntı çeken. 2.amele, yrgat.

rencîde (F.) [رنج دیده] incinmiş.

rencîde etmek

rencîde olmak

rencûr (F.) [رنجور]

reng (F.) [رنگ]

rengâreng (F.) [رنگارنگ]

rengin (F.) [رنگین]

resâ (F.) [رسا]

resâil (A.) [رسائل] 1.resâleler. 2.dergiler.

resm (A.) [رسم] 1.resim. 2.çizme. 3.fotoğraf. 4.tören. 5.usûl. 6.vergi.

resm -i geçit geçit töreni.

resm-i küşâd [رسم کشاد] açılış töreni.

resmen (A.) [رسماً] 1.resmî olarak.. 2.kesinlikle.

resmiyet bk. resmiyyet.

resmiyete dökmek resmîleştirmek, resmîlik kazandırmak.

resmiyyet (A.) [رسمیت] resmîlik.

resul (A.) [رسول] 1.elçi. 2.peygamber.

reşehat (A.) [رشحات] sızıntılar.

reşid (A.) [رشيد] 1.ergin, bülüğa ermiş. 2.doğru yolda giden.

reşk (F.) [رشک] kıskançlık.

reşkâver (F.) [رشک آور] kıskandırıcı.

retküfetk (A.) [رتق و فتق] bir işi iyi idare etme.

revâ (F.) [روا] uygun, layık.

revâbıt (A.) [روابط] bağlar, ilgiler, ilişkiler.

revac (A.) [راجع]

revaç bk. reva

revak (A.) [رواق]

revân (F.) [روان]

revan olmak g

revgan bk. ruğ

reviş (F.) [ريش]

revnak (A.) [روناك] parlaklık.

revnak vermek canlılık kazandırmak.

revnakbahş (A.-F.) [رونق بخش] parlaklık veren, canlılık kazandıran.

revnakdar (A.-F.) [رونق دار] revnaklı.

revzen (F.) [روزن] pencere.

re'y (A.) [رأى] 1.görüş. 2.oy.

reyhan (A.) [ريحان] fesleğen.

rez (F.) [رز] asma.

- rezâil (A.) [رذائل] rezaletler.
- rezâlet (A.) [رذالت] rezillik.
- rezzak (A.) [رزاق] rızıklandırıcı.
- rıdvan (A.) [رضوان] 1.cennet. 2.cennetin kapıcısı.
- rihlet (A.) [رحلت] 1.göçüş. 2.ölme.
- rızâ (A.) [رضا] 1.razılık, memnunluk. 2.istek.
- rızk (A.) [رزق] rızık.
- riâyât (A.) [رعایت] 1.uyma. 2.sayma.
- riâyât etmek 1
- riâyâtkâr (A.-)
- ribâ (A.) [ربا]
- ribâhar (F.-A.
- ribat (A.) [بيط]
- ric'at (A.) [رت]
- ricakâr (A.-F.)
- ricâl (A.) [رجال] 1.cikmek. 2.üst düzeyde bulunmak.
- ridâ (A.) [ردا] 1.örtü. 2.hırka. 3.derviş postu.
- rie (A.) [رئه] akciğer.
- rihlet (A.) [رحلت] 1.göç. 2.ölme.
- rihlet etmek 1.göçmek. 2.ölmek.
- rikâb (A.) [ركاب] 1.üzengi. 2.huzur, kat.
- rikkat (A.) [رقت] 1.incelik, hassaslık. 2.acıma.
- rind (F.) [رند] dünyayı umursamayan.

rîş (F.) [ریش] 1.yara. 2.sakal. 3.kök.

rîşe (F.) [ریشه] kök, saçaklı kök.

rîşhand (F.) [ریشخند] bıyık altından gülüş.

rişvet (A.) [رشوت] rüşvet.

rivâyât (A.) [روایات] rivayetler, söylentiler.

rivâyet (A.) [روایت] 1.nakletme, hikaye etme. 2.söylenti.

riyâ (A.) [ریا] ikiyüzlü.

riyâkâr (A.-F.) [ریاکار] ikiyüzlü.

riyâkârâne (A.

riyakarlık (A.

riyâset (A.) [ریاست]

riyâset etmek

riyâz (A.) [ریاض]

riyâzet (A.) [ریاضت]

riyâzî (A.) [ریاضی]

riyâziyat (A.) [ریاضیات] matematik.

riyâziyatçı (A.-T.) matematikçi.

riyâziyyûn (A.) [ریاضیون] matematikçiler.

rû (F.) [رو] yüz.

rub' (A.) [ربع] çeyrek, dörtte bir.

rûbah (F.) [روباه] tilki.

rubaiyat (A.) [رباعیات] rubailer.

rûbeh (F.) [روبه] tilki.

- rûberû (F.) [روبرو] yüzyüze.
- rugan (F.) [روغن] yağ.
- rûh (A.) [روح] can, ruh.
- ruh (F.) [رخ] yanak, yüz.
- ruham (A.) [رخام] mermer.
- ruhbân (A.) [رهبان] papazlar.
- ruhbâniyyet (A.) [رهبانیت] ruhbanlık.
- rûhefza (A.-F.) [روح افزا] cana can katan.
- rûhî (A.) [حی]
- rûhiyyat (A.) |
- ruhsâr (F.) [ر]
- ruhsat (A.) [ت]
- ruk'a (A.) [رکعة]
- rumûz (A.) [رموز]
- rûşen (F.) [روشن]
- rûşen kılmak aydınlatmak, soyutlamak.
- rutûbet (A.) [رطوبت] nem.
- rûy (F.) [روی] yüz.
- rûy-i zemin (F.) [روی زمین] 1.yeryüzü. 2.yer.
- rûz (F.) [روز] 1.gün. 2.gündüz.
- rûz -i cezâ [روز جزا] kıyamet günü.
- rûze (F.) [روزه] oruç.
- rûzgâr (F.) [روزگار] zaman.

rûznâmçe (F.) [روزنامه] yevmiye defteri.

rûzüşeb (F.) [روز و شب] gündüz gece.

rü'yet (A.) [رؤیت] görme.

rûbab (A.) [رباب] rebap.

rûbai (A.) [رباعی] dörtlük, rubai.

rüchan (A.) [رجحان] üstünlük.

rücû (A.) [رجوع] geri dönme.

rüesâ (A.) [رؤسا] başkanlar, reisler.

rüfekâ (A.) [رفعا]

rükn (A.) [ركن]

rûsum (A.) [رسوم]

rûsûmat (A.) [رسومات]

rûsvâ /y (F.) [روضا]

rüşd (A.) [رشد]

rüşvet (A.) [رشوت]

rüya (A.) [رؤيا]

rüzgâr (F.) [روزگار] 1.zaman. 2.devir.

S

sâ'î (A.) [ساعى] çalışan, gayret eden.

sâ'î olmak çalışmak, gayret etmek.

sa'leb (A.) [ثعلب] tilki.

sa'y (A.) [سعى] çalışma, çaba gösterme.

saâdet (A.) [سعادت] mutluluk.

saâdetbahş (A

saâdetmend (ل

sabâ (A.) [صبا

11.

sabâvet (A.) [

sâbık (A.) [بق

sâbika (A.) [٤

ıali.

sâbıküzzikr (ل

sabır (A.) [سبر] dayanma, kendini tutma.

sabî (A.) [صبى] 1.bebek. 2.küçük çocuk.

sâbi' (A.) [سابع] yedinci.

sâbi'an (A.) [سابعا] yedincisi, yedinci olarak.

sâbi'î (A.) [صابئى] yıldıza tapan.

sâbir (A.) [صابر] sabırlı.

sâbit (A.) [ثابت] 1.kanıtlanmış. 2.yerinde duran.

sabr (A.) [صبر] sabır.

sabûh (A.) [صبح] sabah içilen şarap.

sabun (A.) [صابون] sabun.

sabûr (A.) [صبور] çok sabırlı.

sâcid (A.) [ساجد] secde eden.

sad (F.) [صد] yüz.

sadâ (A.) [صدا] ses.

sadâkat (A.) [صداقت] bağlılık.

sadâret (A.) [صدارت] sadrazamlık.

sadâretpenah

sâdât (A.) [ن

sâde (F.) [ساده

saded (A.) [ند

sâdedil (F.) [،

sâdedilâne (F.

sadef (A.) [ف

sâdelevh (F.-A.) [ساد لـهـ] sad, temiz yürekli.

sademat (A.) [صدمات] 1.sadmeler, çarpmalar, darbeler. 2.musibetler.

sâdık (A.) [صادق] 1.yürekten bağlı olan. 2.doğru.

sâdıkûlkavl (A.) [صادق القول] doğru sözlü.

sâdır (A.) [صادر] çıkan.

sâdır olmak 1.çıkma, meydana gelmek. 2.imzadan çıkmak.

sâdire (A.) [صادره] çıkan.

sâdis (A.) [سادس] altıncı.

sâdisen (A.) [سادسا] altıncısı, altıncı olarak.

sadme (A.) [صدمه] 1.çarpma, vurma, tokuşma. 2.musibet.

sadpâre (F.) [صدپاره] yüz parça.

sadr (A.) [صدر] 1.göğüs. 2.baş. 3.başköşe. 4.sadrazam.

sadra şifa vermek işe yaramak, rahatlatmak.

sadr-ı a'zam [صدر اعظم] sadrazam.

sadr-ı esbak [صدر اسبق] eski sadrazam.

sadsâl (F.) [صدسال] yüzyıl.

sâf (A.) [صاف]

saf (A.) [صف]

safâ (A.) [صفا]

safâ eylemek :

safâbahş (A.-I

safahât (A.) [

safbeste (A.-F

safder (A.-F.) [سافدر] dışınan sarratını yaran, savaşı.

safderûn (A.-F.) [صاف درون] 1.saf, yüreği temiz. 2.ebleh, bön.

safderûnâne (A.-F.) [صاف درونانه] safça.

safdil (A.-F.) [صاف دل] 1.yüreği temiz. 2.saf.

safdilâne (A.-F.) [صاف دلانه] 1.yürek temizliği ile. 2.safça.

safdillik (A.-F.-T.) 1.yürek temizliği. 2.safılık.

saff (A.) [صف] sıra, dizi, saf.

safha (A.) [صفحه] 1.aşama. 2.düz olan yüz. 3.sayfa.

sâfî (A.) [صافى] temiz, arı, halis.

sâfil (A.) [سافل] aşağı, aşağıda.

safîr (A.) [صفير] ıslık.

safra (A.) [صفره] 1.öd. 2.sarı.

safsâf (A.) [صفصاف] söğüt.

safsata (A.) [سفسطه] doğru olmadığı halde doğru gibi gösterilen düşünce veya söz.

safşikâf (A.-F.) [صف شكاف] düşman saflarını yaran savaşçı.

safşiken (A.-F)

safvet (A.) [ت

sâgar (A.) [نر

sagîr (A.) [نير

sağr (A.) [ثغر

sahâ (A.) [اخه

sâha (A.) [احه

sahâbe (A.) [، iman.

sahâbî (A.) [صحابى] Hz. Muhammed'in sohbetlerini katılan müslüman.

sahâif (A.) [صحائف] sayfalar.

sahâkâr bk. sehâkâr.

sahâra (A.) [صحارى] 1.çöller. 2.kırlar.

sahâvet bk. sehâvet.

sahbâ (A.) [صهبا] şarap.

sahhaf (A.) [صحاف] kitapçı.

sahî (A.) [سخى] cömert, eliaçık.

sâhib (A.) [صاحب] sahip.

sâhibcemâl (A.-F.) [صاحب جمال] güzel yüzlü, güzel.

sâhibe (A.) [صاحبه] bayan sahip.

sâhibkemal (A.-F.) [صاحب کمال] olgun insan.

sâhibkerâmet (A.-F.) [صاحب کرامت] keramet sahibi.

sâhibkıran (A.-F.) [صاحب قران] muzaffer hükümdar.

sâhibnazar (A.-F.) [صاحب نظر] görüş sahibi, deneyimli.

sahife (A.) [هـ]

sahih (A.) [یح]

sâhil (A.) [حل]

sâhilhane (A.-

sâhir (A.) [حر]

sahleb (A.) [هـ]

sahn (A.) [حن]

sahr (A.) [سحر] kaya.

sahra (A.) [صحرا] 1.çöl. 2.kır.

sahre (A.) [صخره] kaya.

saht (F.) [سخت] 1.çok. 2.katı. 3.şiddetli. 4.güç.

sahte (F.) [ساخته] 1.yapay, yapma. 2.düzmece. 3.kalp, sahte.

sahtekâr (F.) [ساخته کار] 1.sahteci. 2.kalpazan.

sahtiyan (F.) [سختیان] işlenmiş cilalı deri.

sahûr (A.) [ساحور] sahur.

sâib (A.) [صائب] isabetli.

sâibî (A.) [صائبى] yıldıza tapan.

sâid (A.) [ساعد] kol, bilek ile dirsek arası.

sâik (A.) [سائق] sevk eden.

sâika (A.) [سائقه] yıldırım.

sâil (A.) [سائل] 1.dilenci. 2.soran. 3.akan.

sâim (A.) [صائم] oruçlu.

sâir (A.) [سائر] 1.diğer. 2.gezen.

sâirfilmenâm

saiy (A.) [سعى]

sâk (A.) [ساق]

sakâmet (A.) |

sâkeyn (A.) [سكين]

sâkeyn-i şibh-

sakf (A.) [سقف]

sâk1b (A.) [سكب] 1.düfen. 2.pantak yitme.

sâk1t (A.) [ساقط] 1.düşük, düşük cenin. 2.düşen.

sâk1t olmak düşmek.

sâkî (A.) [ساقى] 1.içki sunan. 2.saka.

sakil (A.) [ثقیل] 1.ağır. 2.hoş olmayan, yakışmayan.

sakim (A.) [سقيم] hastalıklı, sakat.

sâkin (A.) [ساكن] 1.yerleşik. 2.kendi halinde.

sâkit (A.) [ساكت] suskun.

sakka (A.) [سقا] saka.

sâl (F.) [سال] yıl.

salâbet (A.) [صلابت] sağlamlık.

salâh (A.) [صلاح] 1.düzlük, yolunda gitme. 2.barış. 3.dine bağlılık.

salâhiyet (A.) [صلاحيت] yetki..

salâhiytdâr (A.-F.) [صلاحيت دار] yetkili.

salât (A.) [صلات] namaz.

sâldîde (F.) [سال ديده] 1.yaşlı. 2.deneyimli.

salib (A.) [يب]

salîbî (A.) [ى]

sâlîfûzzikr (A

sâlih (A.) [الح]

sâlik (A.) [ك]

sâlim (A.) [الم]

sâlimen (A.) [

sâlis (A.) [ثالث] üçüncü.

sâlisen (A.) [ثالثا] üçüncüsü, üçüncü olarak.

sâlnâme (F.) [سالنامه] yıllık.

sâlûs (F.) [سالوس] iki yüzlü.

sâmân (F.) [سامان] 1.zenginlik. 2.huzur. 3.düzen.

sâmî (A.) [سامى] yüce.

sâmi' (A.) [سامع] dinleyen.

sâmia (A.) [سامعه] işitme duyusu.

samîmâne (A.-F.) [صمیمانه] içtenlikle.

samîmî (A.) [صمیمی] içten.

samimiyet (A.) [صمیمیت] içtenlik.

sâmin (A.) [ثامن] sekezinci.

sâminen (A.) [ثامننا] sekizincisi, sekizinci olarak.

sanâyi (A.) [صنایع] sanatlar.

sanâyi -i nefîse [صنایع نفیسه] güzel sanatlar.

sandûk (A.) [صندوق] sandık.

sandukdar (A.

sanem (A.) [م

sânevî (A.) [ل

sânî (A.) [ثانی

sânî' (A.) [انع

saniye (A.) [۴

sâniyen (A.) [

sâr (A.) [ثار] ص.

sarâhat (A.) [صراحت] açıklık.

sarâhaten (A.) [صراحة] açıkça.

sârban (F.) [ساربان] kervancı.

sarf (A.) [صرف] 1.harcama. 2.gramer.

sarf olunmak harcanmak.

sarfîyat (A.) [صرفیات] 1.harcamalar. 2.salgılar.

sârî (A.) [ساری] bulaşıcı.

sarîh (A.) [صريح] açık, kuşku götürmeyen.

sarîhan (A.) [صريحا] açıkça.

sârik (A.) [سارق] hırsız.

sârim (A.) [صارم] keskin.

sarsar (A.) [صرصر] fırtına.

sath (A.) [سطح] yüzey, satıh.

sathî (A.) [سطحی] yüzeysel, üstünkörü.

satl (A.) [سطل] kova.

satvet (A.) [ت

savâb (A.) [ب

savb (A.) [ب

savlet (A.) [ت

savm (A.) [وم

savmaa (A.) [

savt (A.) [وت

sayd (A.) [اءر ساءءء

saydgâh (A.-F.) [صاءءءءاء] avlak.

sâye (F.) [ساءءء] gölge.

sâyeban (F.) [ساءءءءء] 1.gölgelik. 2.çadır.

sâyedar (F.) [ساءءءءءء] gölgeli.

sayf (A.) [صاءف] yaz.

sayfîye (A.) [صاءفاءءء] yazlık.

sayha (A.) [صاءءءء] haykırış.

sâyis (A.) [سايس] seyis.

saykal (A.) [صيقل] cila.

saykalkâr (A.-F.) [صيقلدار] yaldızcı.

sayyad (A.) [صياد] avcı.

saz (F.) [ساز] enstrüman, saz.

se (F.) [سه] üç.

seb' (A.) [سبع] yedi.

seb'in (A.) [سبعين] yetmiş.

seb'ûn (A.) [،

sebak (A.) [ق

sebât (A.) [ت

sebâtkâr (A.-F

sebâyidü (F.)

sebbâbe (A.) [

sebeb (A.) [ب

sebebiyet (A.) [سبب] sebep olma.

sebebiyet vermek sebep olmak.

sebed (A.) [سبد] sepet.

sebîke (A.) [سبيكه] külçe.

sebil (A.) [سبيل] 1.yol. 2.su dağıtım yeri, sebil.

sebk (A.) [سبك] üslup.

sebkat (A.) [سبقت] geçme.

seblâ (A.) [سبلا] uzun kirpikli göz.

sebt (A.) [ثبت] kayda geçirme.

sebt edilmek kayda geçirilmek.

sebt etmek kayda geçirmek.

sebû (F.) [سبو] testi.

sebük (F.) [سبك] 1.hafif. 2.kıvrak, çevik. 3.çabuk.

sebükmağz (F.) [سبك مز] dangalak.

sebükميزac (F.-A.) [سبك مزاج] hoppa.

sebükpây (F.) [سبك پای] ayağına çabuk.

sebükser (F.) |

sebz (F.) [سبز]

sebze (F.) [زه]

sec' (A.) [جمع]

secâyâ (A.) [١]

secdegâh (A.-

seciyevî (A.) |

seciyye (A.) [سبي] karaktersiz.

seciyyesiz (A.-T.) karaktersiz.

sedâ (A.) [صدا] ses.

sedânüvis (A.-F.) [صدا نویس] 1.teyp. 2.gramofon.

sedâyâ (A.) [ثدايا] memeler.

sedd (A.) [سد] 1.set. 2.baraj. 3.engel. 3.kapama, tıkama. 4.kapatılma.

sedd edilmek örtülmek, örülmek, kapatılmak.

seddâd (A.) [سداد] 1.tıkaç. 2.tampon.

sedefî (A.) [صدفی] 1.sedefli. 2.sedef ile ilgili. 3.sedef rengi.

sedy (A.) [ثدى] meme.

sefâhat (A.) [سفاحت] sefihlik, zevk ve eğlence düşkünlüğü.

sefâin (A.) [سفائن] gemiler.

sefâlet (A.) [سفالت] sefillik.

sefâret (A.) [سفارت] elçilik, büyükelçilik.

sefârethâne (A.-F.) [سفارت خانه] elçilik binası, elçilik.

sefer (A.) [سفر] 1.yolculuk. 2.savaş. 3.kez.

seferber (A.-F)

ş.

seferberlik (A

seferî (A.) [ى]

seffâh (A.) [ح]

seffâk (A.) [٢]

sefîd (F.) [سفید]

sefîh (A.) [فيه]

sefil (A.) [سفیل] 1.aşağılık. 2.yoksul.

sefile (A.) [سفيله] 1.aşağılık kadın. 2.yoksul kadın. 3.orospu.

sefine (A.) [سفینه] 1.gemi. 2.şiir mecmuası.

sefir (A.) [سفیر] elçi.

sefirikebir (A.-F.) [سفیرکبیر] büyükelçi.

seg (F.) [سگ] köpek.

segâbi (F.) [سگ آبی] kunduz.

sehâ (A.) [سخا] cömertlik, eliaçıklık.

sehâb (A.) [سحاب] bulut.

sehâbâlûd (A.-F.) [سحاب آلود] bulutlu.

sehâkâr (A.-F.) [سخاکار] cömert, eliaçık.

sehâkârlık (A.-F.-T.) cömertlik, eliaçıklık.

sehâvet (A.) [سخاوت] cömertlik, eliaçıklık.

sehergâh (A.-F.) [سحرگاه] seher vakti.

seherhîz (A.-F.) [سحرخیز] seher vakti kalkan.

sehhâr (A.) [سحار] büyüleyici.

sehî (F.) [سهی]

sehîkad (F.-A)

sehîkâmet (F.)

sehîm (A.) [هم]

sehl (A.) [سهل]

sehm (A.) [هم]

sehm (F.) [هم]

sehmî (F.) [سهمی] korkunç.

sehmî (F.) [سهمناک] korkunç.

sehv (A.) [سهو] yanılma.

sehven (A.) [سهوا] yanlışlıkla.

sehviyyât (A.) [سهویات] 1.yanlışlıklar. 2.yanılgılar.

sekene (A.) [سکنه] oturanlar, sâkinler.

sekiz zıllı (T.-A.) sekizgen, sekiz kenarlı.

sekr (A.) [سکر] sarhoşluk.

sekrâver (A.-F.) [سكر آور] sarhoşluk veren.

sekte (A.) [سكته] 1.durma. 2.kesilme.

sekte vermek durgunluk vermek, sekteye uğratmak.

sektedâr etmek durdurmak, sekteye uğratmak.

selâmet (A.) [سلامت] esenlik.

selâs (A.) [ثلاث] üç.

selâse (A.) [ثلاثه] üç.

selâset (A.) [سلاست] akıcılık.

selâsil (A.) [سلسله]

selâsîn (A.) [سلسینه]

selâsûn (A.) [سلسون]

selâtîn (A.) [سلاتین]

selb (A.) [سلب]

selb etmek 1.k

selcûkî (A.) [سلقی]

selef (A.) [سلف] önceki, önceki görevlisi.

selh (A.) [سلخ] deri yüzme.

selhhâne (A.-F.) [سلخ خانه] kesim yeri, mezbaha, salhane.

selîka (A.) [سليقه] güzel konuşma ve yazma yeteneği.

selim (A.) [سليم] sağlam.

selîmülkalb (A.) [سليم القلب] temiz yürekli.

selîs (A.) [سليس] akıcı.

selle (A.) [سله] sele.

sellebâf (A.-F.) [سلہ باف] sepetçi.

sem (A.) [سم] zehir.

sem' (A.) [سمع] 1.işitme. 2.kulak.

semâ (A.) [سما] gökyüzü.

semâcet (A.) [سماجت] çirkinlik.

semâhâne (A.-F.) [سماع خانہ] mevlevî dervişlerinin semâ ettikleri özel mekan.

semahat (A.) [سماحت] iyilikseverlik.

semân (A.) [ثمان] sekiz.

semânun (A.)

semâvât (A.) |

semâvî (A.) [

semdâr (A.-F.

semek (A.) [س]

semen (A.) [س]

semen (A.) [س]

semen (F.) [سمن] yasemin.

semenber (F.) [سمنبر] yasemin göğüslü.

semend (F.) [سمند] güzel ve çevik at.

semer (A.) [ثمر] 1.meyva. 2.ürün. 3.sonuç.

semerât (A.) [ثمرات] 1.meyvalar. 2.ürünler. 3.sonuçlar.

semere (A.) [ثمرہ] 1.meyva. 2.ürün. 3.sonuç.

semere vermek 1.meyva vermek. 2.sonuç vermek.

semeredâr (A.-F.) [ثمرہ دار] 1.meyvalı. 2.ürün veren. 3.sonuç veren.

semî (A.) [سمیع] çok iyi işiten.

semîn (A.) [ثمين] değerli.

semin (A.) [سمین] semirmiş, semiz.

semmûr (A.) [سمور] samur.

semra (A.) [سمرا] esmer.

semt (A.) [سمت] 1.taraf. 2.yöre. 3.mahalle.

senâ (A.) [ثنا] övgü.

senâ etmek övmek.

senâgû (A.-F.)

senâhân (A.-F)

senâkâr (A.-F)

senâya (A.) [١]

sencîde (F.) [

sene (A.) [سنه]

sene -i hicriyy

sene -i kameriyy [سنه -ی قمری] kameri yıl.

sene -i mîlâdiyye [سنه > میلادیه] miladî yıl.

sene -i şemsiyye [سنه > شمسیه] şemsî yıl.

senebesene (A.-F.) [سنه بسنه] yıldan yıla.

sened (A.) [سند] 1.belge. 2.tapu.

senedât (A.) [سندات] belgeler.

senevât (A.) [سنوات] yıllar.

senevî (A.) [سنوی] yıllık.

seng (F.) [سنگ] taş.

sengdil (F.) [سنگ دل] taş yürekli, acımasız.

sengdilâne (F.) [سنگ دلانه] acımasızca.

sengîn (F.) [سنگین] 1.ağır. 2.taştan.

senglâh (F.) [سنگلاخ] taşlık arazi.

sengtıraş (F.) [سنگ تراش] taş ustası.

seniyye (A.) [سنيه] ulu, yüce.

sepîd (F.) [سپید] beyaz, ak.

sepîdedem (F.)

ser (F.) [سر]

serâ (A.) [ثرا]

serâ (F.) [سرا]

serâb (A.) [ب]

serâğâz (F.) []

serâir (A.) [ر]

serâmed (F.) [سر آمد] ileri gelen, önde gelen.

serâmedân (F.) [سر آمدان] ileri gelenler, önde gelenler.

serâpâ (F.) [سراپا] baştan ayağa, bir baştan bir başa, tüm.

serâperde (F.) [ساراپرده] 1.saray perdesi. 2.otag.

serâser (F.) [سراسر] bir baştan bir başa.

serâsîme (F.) [سراسیمه] afallamış, sersemleşmiş.

serasker (F.-A.) [سرعسكر] 1.başkomutan. 2.savunma bakanı, harbiye nazırı.

seraskerî (F.-A.) [سرعسکری] 1.başkomutanlık. 2.savunma bakanlığı, harbiye nazırlığı.

serây (F.) [سرای] saray.

serbeser (F.) [سربسر] bir baştan bir başa.

serbest (F.) [سربست] 1.özgür. 2.kayıtsız.

serbestî (F.) [سربستى] serbestlik.

serbesücûd (F.-A.) [سر بسجود] alını secdede.

serbürend (F.) [سربلند] başı yüce, yücebaşı..

serçeşme (F.)

serd (A.) [سرد]

serd (F.) [سرد]

serd etmek dil

serdâr (F.) [سردار]

serden geçme

serefrâz (F.) [سرفراز]

serencâm (F.) [سرعجام]

seretân (A.) [سرطان] yengeç.

serfirâz (F.) [سرفراز] başı yüce.

serfürû (F.) [سرفرو] başı önde, başı eğik, itaat eden.

serfürû etmek 1.itaat etmek. 2.başını eğmek. 3.düşünceye dalmak.

sergerdân (F.) [سرگردان] 1.avare, aylak. 2.şaşkın.

sergüzeşt (F.) [سرگذشت] macera, serüven.

serhad (F.-A.) [سرحد] sınır.

serheng (F.) [سرهنگ] çavuş.

serî (A.) [سریع] hızlı.

serîr (A.) [سریر] taht.

serûlintikal (A.) [سریع الانتقال] kıvrak zekalı.

seriyye (A.) [سریه] müfreze.

serkâtib (F.-A.) [سرکاتب] başkâtip.

serkerde (F.) [سرکرده] 1.lider, baş. 2.elebaşı.

serkeş (F.) [سرکش] dikkafalı, inatçı.

serkeşî (F.) [،

serkûy (F.) [،

serlevha (F.-A

sermâ (F.) [ما

sermâye (F.) [

sermâyedâr (F

sermed (F.) [.

sermest (F.) [سرمست] sarhoş.

sermestî (F.) [سرمستی] sarhoşluk.

sermuharrir (F.-A.) [سرمحرر] başyazar.

sermüneccim (F.-A.) [سرمنجم] müneccimbaşı.

sernâme (F.) [سرنامه] mektup başlığı.

sernigun (F.) [سرنگون] başaşağı, tepetakla.

sernigûn olmak tepetakla olmak, başaşağı gelmek, yenilmek.

sernüvişt (F.) [سرنوشت] yazgı, alın yazısı.

serpuş (F.) [سرپوش] başlık.

serrâc (A.) [سراج] saraç.

serrâchâne (A.-F.) [سراج خانه] saraçhane.

serserî (F.) [سرسری] 1.aylak. 2.anlamsız.

serşâr (F.) [سرشار] dolu, ağzına kadar dolu.

sertâpâ (F.) [سرتاپا] baştan ayağa, baştanbaşa.

sertâser (A.) [سرتاسر] baştanbaşa.

serv (F.) [سرو] servi, selvi.

serv -i bülend

ili.

serv -i hırâmâ

serv -i nihâl [

serv -i revân [

izel.

servendâm (F.

server (F.) [ر

serverân (F.) [

servet (A.) [سروت] 1.ZENGİNLİK, varlık. 2.CRONOMİ.

servistân (F.) [سروستان] servilik.

servkadd (F.-A.) [سروقد] servi boylu.

serzeniş (F.) [سرزنش] sitem, başa kakma.

serzenişkâr (F.) [سرزنشکار] sitem edici.

setr (A.) [ستر] örtme, gizleme.

setr etmek örtmek, gizlemek, kamufle etmek.

settâr (A.) [ستار] 1.örten. 2.günahları örten Tanrı.

sevâb (A.) [ثواب] 1.sevap. 2.hayır, iyilik.

sevâbit (A.) [ثوابت] yıldızlar.

sevâd (A.) [سواد] 1.karalık. 2.karalama, yazma.

sevâhil (A.) [سواحل] kıyılar.

sevb (A.) [ثوب] giysi.

sevdâ (A.) [سودا] 1.kara, siyah. 2.insan yapısında bulunan dört maddeden biri.

sevdâzede (F.) [سودازده] sevdalı.

seviyye (A.) [سويه] düzey.

sevk (A.) [وق]

sevk -i tabi'î [

sevk etmek gç

sevkülceyş (A

sevkülceyşî (A

sevr (A.) [ثور]

seyâhat (A.) [

seyelân (A.) [سيار] araba, araba.

seyf (A.) [سيف] kılıç.

seyfiyye (A.) [سيفيه] asker kesimi.

seyl (A.) [سيل] sel.

seylâb (A.-F.) [سيلاب] sel suyu.

seylâbe (A.-F.) [سيلابه] sel suyu.

seylhîz (A.-F.) [سيلخيز] su taşkını, taşkın.

seyr (A.) [سير] 1.seyir. 2.yürüme. 3.gezi. 4.izleme.

seyr etmek izlemek.

seyrân (A.) [سيران] gezinme.

seyrangâh (A.-F.) [سيرانگاه] gezinti yeri.

seyrfilmenâm (A.) [سير فى المنام] uyurgezer.

seyrüsefer (A.) [سير و سفر] trafik, gidişgeliş.

seyyâh (A.) [سياح] 1.gezgin. 2.turist.

seyyâhin (A.) [سياحين] 1.gezginler. 2.turistler.

seyyâl (A.) [سيال] akışkan.

seyyâle (A.) [

seyyar (A.) [.

seyyârât (A.) |

seyyâre (A.) [

seyyiât (A.) [

seyyib (A.) [ٴ

seyyibât (A.) |

seyyibe (A.) [سيبه]

seyyid (A.) [سيد] 1.Hz. Hasan'ın soyundan gelen. 2.efendi. 3.ağa. 4.başkan.

seyyie (A.) [سيئه] 1.günah. 2.kötülük.

sezâ (F.) [سزا] layık, yaraşır.

sezâvar (F.) [سزاوار] layık, yaraşır.

sıbt (A.) [سبط] torun.

sıbyân (A.) [صبيان] çocuklar.

sıddık (A.) [صديق] sözünün eri.

sıdk (A.) [صدق] 1.doğruluk. 2.kalp temizliği.

sıfat (A.) [صفت] özellik, vasıf.

sıfât (A.) [صفات] özellikler, vasıflar.

sıfr (A.) [صفر] sıfır.

sıġâr (A.) [صغار] küçükler.

sıġar (A.) [صغر] küçüklük.

sıhhat (A.) [صحت] 1.doğruluk. 2.sağlık.

sıhhî (A.) [صحى] sağlıkla ilgili.

sıhhiye (A.) [

sıhr (A.) [سحر

sıhriyet (A.) [

sıklet (A.) [ت

sıklet vermek

sıla (A.) [صله

sıla -i rahm [؛

sile (A.) [صله] şane vermek para ödür.

sımt (A.) [سمط] dizi.

sinâ'î (A.) [صناعى] 1.sanatla ilgili. 2.sanayi ile ilgili.

sinâat (A.) [صناعة] 1.sanat. 2.sanayi.

sinâât (A.) [صناعات] sanatlar.

sinâât -ı edebî [صناعات ادبى] edebî sanatlar.

smf (A.) [صنف] sınıf.

sırâc (A.) [سراج] kandil.

sırât (A.) [صراط] yol.

sırât -ı müstakîm [صراط مستقيم] 1.doğru yol. 2.sırat köprüsü.

sırf (A.) [صرف] sadece, yalnız.

sırr (A.) [سر] giz, sır.

sıyâm (A.) [صيام] oruç.

sıyânet (A.) [صيانة] koruma.

sî (F.) [سى] otuz.

siâyet (A.) [سعایت] çekiştirme, dedikodu.

sîb (F.) [سيب]

sicill (A.) [جل]

sidrenişin (A.)

sidretülmünthe

geçileme

an ve ötesine

sifâl (F.) [سفال]

sifâlîn (F.) [ن]

sih (F.) [سيخ]

sihâm (A.) [سهام] 1.oklar. 2.paylar.

sihir (A.) [سحر] büyü.

sihr (A.) [سحر] sihir, büyü.

sihrâmîz (A.-F.) [سحر آميز] büyüleyici.

sihrbâz (A.-F.) [سحر باز] 1.sihirbaz. 2.büyücü.

sika (A.) [ثقہ] güvenilir kişi.

sikke (A.) [سكه] 1.madenî para. 2.mevlevî külâhı.

sikkîn (A.) [سكين] bıçak.

silâhdâr (A.-F.) [سلاحدار] silahtar.

sîlî (F.) [سيلى] tokat, sille.

silk (A.) [سلک] 1.dizi. 2.iplik. 3.meslek.

sill (A.) [سل] verem.

sillürrie (A.) [سل الرئه] akciğer veremi.

silsile (A.) [سلسله] 1.zincir. 2.hanedan. 3.sıradağ. 4.dizi.

silsile -i merâtib [سلسله مراتب] hiyerarşi.

sîm (F.) [سيم]

sîmâ (F.) [يما]

sîmâb (F.) [ب]

simât (A.) [ط]

sîmber (F.) [ـ]

sîmîn (F.) [ين]

simsâr (A.) [ـ]

simsâriyye (A.) [سسري] komisyonaerlik.

sîmten (F.) [سيم تن] gümüş tenli.

sîmurg (F.) [سيمرغ] zümrütüanka.

sin (A.) [سن] 1.yaş. 2.diş.

sinan (A.) [سنان] mızrak.

sindân (F.) [سندان] örs.

sîne (A.) [سينه] 1.göğüs. 2.yürek.

sine (A.) [سنه] uyuklama.

sînebend (A.-F.) [سینه بند] sütyen.

sîneçâk (A.-F.) [سیه چاک] göğsü parçalanmış, göğsü yaralı.

sînezen (A.-F.) [سینه زن] göğsünü döven.

sînî (F.) [سینی] tepsi.

sinîn (A.) [سنين] yıllar.

sinn (A.) [سن] 1.yaş. 2.diş.

sinnen (A.) [سنا] yaşça.

sipâh (F.) [سپاه] 1.ordu. 2.asker.

sipâriş (F.) [ل]

sipâs (F.) [اس]

sipasgüzâr (F.)

sipeh (F.) [پیه]

sipehsâlâr (F.)

sipih (F.) [پیر]

sîr (F.) [سیر]

sîr (F.) [سیر] ۱۰۸.

sirâyet (A.) [سرایت] bulaşma, geçme.

sirâyet etmek geçmek, bulaşmak.

sîret (A.) [سیرت] 1.hal ve gidiş. 2.biyografi.

sirişk (F.) [سرشک] gözyaşı.

sirişt (F.) [سرشت] yaratılış.

sirkat (A.) [سرقت] hırsızlık.

sirkat edilmek çalınmak.

sitâre (F.) [ستاره] yıldız.

sitâyîş (F.) [ستایش] övgü.

sitâyîşkâr (F.) [ستایشکار] 1.öväcü. 2.öven.

sitebr (F.) [ستبر] 1.kalın. 2.yoğun. 3.kaba.

sitem (F.) [ستم] 1.zulüm. 2.haksızlık.

sitemdîde (F.) [ست دیده] zulme uğramış.

sitemger (F.) [ستمگر] zalim.

sitemkâr (F.) [ستمکار] zalim.

sitîz (F.) [ستیز]

sitîze (F.) [بره]

sitt (A.) [ست]

sitte (A.) [سته]

sittîn (A.) [نین]

sittin sene [نه]

n bir zaman.

sivâ (A.) [سوا]

siyâb (A.) [سیب]

siyâdet (A.) [سیادت] 1.seyyidlik. 2.efendilik.

siyâh (F.) [سیاه] kara.

siyâhbaht (F.) [سیاه بخت] karatalihli.

siyâhî (F.) [سیاهی] 1.siyahlık. 2.zenci.

siyâk u sibak (A.) [سیاق و سباق] sözün gelişi.

siyâset (A.) [سیاست] 1.politika. 2.idam cezası.

siyasî (A.) [سیاسی] 1.siyasal. 2.politikacı.

siyasiyat (A.) [سياسيات] politika.

siyasiyûn (A.) [سياسيون] siyasetçiler, politikacılar.

siyeh (F.) [سیه] kara, siyah.

siyyânen (A.) [سیانا] eşit olarak.

sôfî (A.) [صوفی] tasavvufî ilgilenen, mutasavvıf.

sohbet (A.) [صحبت] konuşma.

sû (F.) [سو] yön, taraf.

sû' (A.) [سوء] kötülük.

su'âl (A.) [ال

su'âl eylemek

su'âl olunmak

su'âlât (A.) [ال

su'bân (A.) [ال

su'ûbet (A.) [ال

suâl îrad edilm

sûbesû (F.) [سربسر] her taraf, her tarafta.

subh (A.) [صبح] sabah.

subh ü mesâ [صبح و مسا] sabah akşam.

subh-dem (A.-F.) [صبح دم] sabah vakti, sabahleyin.

subhgâh (A.-F.) [صبحگاه] sabah vakti, sabahleyin.

sûd (F.) [سود] 1. kâr, kazanç. 2.yarar.

sudâ' (A.) [صداع] baş ağrısı.

sûdâger (F.) [سوداگر] tüccar.

sûdmend (F.) [سودمند] yararlı.

sudûr (A.) [صدور] 1.çıkış. 2.göğüsler.

sûf (A.) [صوف] yün.

suffe (A.) [صفه] sofa.

sûfî (A.) [صوفى] 1.mutasavvıf. 2.sofu.

sûfîyye (A.) [صوفيه] mutasavvıflar, tasavvufu uğraşanlar.

sufûf (A.) [صفوف] sıralar, saflar.

sugrâ (A.) [صغرا] küçük.

suhan (F.) [سن]

sûhân (F.) [سن]

suhen (F.) [سن]

sûhte (F.) [نته]

suhuf (A.) [ن]

sûikasd (A.-F.)

sûinazar (A.-F.)

sûiniyet (A.-F.) [سوء نية] kötü niyet.

sûizan (A.-F.) [سوء ظن] kötü kanıya düşme.

sûk (A.) [سوق] çarşı.

sukût (A.) [سقوط] düşüş.

sulb (A.) [صلب] 1.döl, soy. 2.katı.

sulehâ (A.) [صلحا] salih kişiler, iyi amelli kullar.

sulh (A.) [صلح] barış.

sulhâmîz (A.-F.) [صلح آميز] barışçıl.

sulhen (A.) [صلحا] barış yoluyla.

sulta (A.) [سلطه] baskı.

sultân (A.) [سلطان] 1.hükümdar. 2.hükümdar eşi ve kız çocuğu. 3.sevgili.

sun' (A.) [صنع] 1.yapma. 2.yaratma. 3.güç.

sun'î (A.) [صنعى] yapay.

sunûf (A.) [صنوف] sınıflar.

sûr (A.) [سور] hisar.

sûr (A.) [صور] 1.boru. 2.kıyamette üflenecek boru.

sûr (F.) [سور]

sûrâh (F.) [اخ]

surahî (A.) [ى]

sûret (A.) [ت]

sûretâ (A.) [تا]

sûretger (A.-F

sûrnâ (F.) [لنا]

surre (A.) [سره] 1.para kesesi. 2.hükümdar tarafından mekke ye gönderilen paralar ve armağanlar.

sûsen (F.) [سوسن] susam.

sûsmâr (F.) [سوسمار] kertenkele.

sutûh (A.) [سطوح] yüzeyler, satırlar.

sutûr (A.) [سطور] satırlar.

suver (A.) [صور] 1.yüzler. 2.çareler. 3.biçimler. 4.tarzlar.

sûy (F.) [سوى] yön, taraf.

sûz (F.) [سوز] 1.yanma. 2.yakma. 3.ateş. 4.yakan.

sûzân (F.) [سوزان] 1.yakıcı. 2.yanııcı.

sûzen (F.) [سوزن] iğne.

sûzende (F.) [سوزنده] yakıcı.

sûziş (F.) [سوزش] yanma, yangı.

sûznâk (F.) [سوزناک] yakıcı.

sübhan (A.) [سبحان] Tanrı.

sübhanî (A.) [سبحانی] tanrısal.

sübût (A.) [ت]

sübût bulmak

sücûd (A.) [د]

südde (A.) [ده]

süedâ (A.) [دا]

süfehâ (A.) [ه]

süferâ (A.) [ا]

süflî (A.) [سفلى] 1.aşağı, aşağıda. 2.alın, vayagı.

süfte (F.) [سفته] delinmiş.

süfün (A.) [سفن] gemiler.

sügür (A.) [ثغور] sınırlar.

sühan (F.) [سخن] söz.

sühandan (F.) [سخندان] söz bilen, sözden anlayan.

sühanperdaz (F.) [سخن پرداز] ağzı laf yapan.

sühûlet (A.) [سهولت] kolaylık.

- sühûnet (A.) [سخونت sıcaklık.
- sükkân (A.) [سوكان oturanlar, sakinler.
- sükker (A.) [سكر şeker.
- sükûn (A.) [سكون sakinlik, hareketsizlik.
- sükûnet (A.) [سكونت sakinlik, hareketsizlik. 2.rahatlık.
- sükûnet bulmak yatışmak, sakinleşmek.
- sükût (A.) [سكوت sessizlik.
- sülâle (A.) [سلالة soy sop.
- sülâsâ (A.) [نأ
- süllem (A.) [ة
- süls (A.) [ثلث
- sülûk (A.) [ك
- sülüsân (A.) [
- süm (F.) [سم]
- sümpâre (F.) [
- sümûm (A.) [سومر zimmer.
- sünbâde (F.) [سنباذه zımpara.
- sünbül (F.) [سنبل sümbül.
- sünbüle (A.) [سنبله başak.
- sünen (A.) [سنن sünnetler.
- sünûhat (A.) [سنوحات akla gelenler, içe doğanlar.
- sürâdık (A.) [سراق saray perdesi.
- sürb (F.) [سرب 1.kurşun. 2.kalay.

süreyya (A.) [ثريا] Ülker, Pervin.

sürfe (F.) [سرفه] öksürük.

sürh (F.) [سرخ] 1.kırmızı, kızıl. 2.kırmızı mürekkep.

sürmedan (T.-F.) [سرمه دان] sürmelik.

sürûd (F.) [سرود] şarkı, melodi.

sürur (A.) [سرور] sevinç.

sürûrengîz (A.-F.) [سرور انگیز] sevinçli.

sürûş (F.) [سروش] melek.

süst (F.) [ست]

sütire (A.) [نره]

sütûde (F.) [هـ]

sütûn (F.) [ن]

sütur (F.) [نور]

süvar (F.) [ار]

süvârî (F.) [ى]

süyûf (A.) [سیرت] kılıç.

Ş

şa'r (A.) [شعر] kıl.

şa'riyye (A.) [شعريه] şehriye.

şa'sa'a (A.) [شعشه] 1.gösteriş. 2.parlaklık.

şa'sa'adâr (A.-F.) [شعشه دار] 1.gösterişli. 2.parlak.

şâd (F.) [شاد]

şâd etmek sev

şâd olmak sev

şâdân (F.) [ان]

şâdî (F.) [نادى]

şâdmân (F.) []

şâdmânî (F.) []

şâdurvan (F.) [شادروان] şadurvan.

şafak (A.) [شفق] güneşin doğacağı sıradaki aydınlık.

şâfî' (A.) [شافع] şefaatçi.

şâgird (F.) [شاگرد] 1.öğrenci. 2.çırak.

şâgirdân (F.) [شاگردان] 1.öğrenciler. 2.çıraklar.

şâh (F.) [شاخ] 1.dal. 2.boynuz.

şâh (F.) [شاه] 1.padişah. 2.iran şahı.

şahâdet (A.) [شهادت] 1.tanıklık, şahitlik. 2.şehadet getirme. 3.şehitlik.

şahâdetname (A.-F.) [شهادت نامه] diploma.

şâhân (F.) [شاهان] şahlar.

şâhâne (F.) [شاهانه] 1.şahlara yakışır. 2.şahlarla ilgili.

şahbal (F.) [شاهبال] kanattaki en uzun tüy.

şâhenşâh (F.) [شاهنشاه] şahlar şahı.

şâheser (F.-A.) [شاه اثر] üstün nitelikli eser.

şâhî (F.) [شاهى] şahlık.

şâhid (A.) [شاهد] 1.tanık. 2.güzel. 3.sevgili.

şâhika (A.) [۴

şahin (F.) [بين

şâhkâr (F.) [ر

şahne (A.) [نه

şâhnişin (F.) [

şâhrah (F.) [۵

şâhreg (F.) [۷

şahs (A.) [شخص , ۸ kişi, şahıs.

şâhsâr (F.) [شاخسار] çalılık.

şahsen (A.) [شخصا] bizzet, kendisi.

şahsî (A.) [شخصى] kişisel.

şahsiyet (A.) [شخصيت] kişilik.

şahsüvar (F.) [شاه سوار] usta binici.

şahvar (F.) [شاهوار] 1.şah gibi. 2.büyük inci.

şâhzade (F.) [شاهزاده] şehzade.

şâibe (A.) [شَائِبَه] leke, kötü iz.

şâir (A.) [شَعِير] arpa.

şâir (A.) [شَاعِر] ozan, şair.

şâiran (A.-F.) [شَاعِرَان] şairler.

şâirâne (A.-F.) [شَاعِرَانِه] romantik, şairce.

şâire (A.) [شَاعِرَه] bayan şair.

şakâikünnumân A.) [شَقَاءُ النِّعْمَان] gelincik.

şakî (A.) [شَقَى] haydut.

şâkî (A.) [شَاكِي]

şâkir (A.) [شَاكِر]

şâkird (F.) [شَاكِرْد]

şakk (A.) [شَقَق]

şâkûl (A.) [شَاكُول]

şâl (F.) [شَال]

şâm (F.) [شَام]

şâme (F.) [شَامِه] başörtüsü.

şâmgâh (F.) [شَامْغَاه] akşam vakti, akşamüstü.

şâmî (A.) [شَامِي] şamlı.

şâmih (A.) [شَامِخ] yüksek, yüce.

şâmil (A.) [شَامِل] kapsayan.

şâmil olmak kapsamak.

şâmme (A.) [شَامِه] koku alma duyusu.

şân (A.) [شَان] 1.şöhret, şan. 2.durum. 3.gösteriş.

şâne (F.) [شانه] tarak.

şarâb (A.) [شراب] şarap.

şarâbî (A.) [شرابى] 1.şarapçı. 2.şarap rengi.

şâri' (A.) [شارع] yasa koyucu.

şâribülleyli vennehâr (A.) [شارب الليل والنهار] ayyaş, gece demez gündüz demez
içki içen.

şârih (A.) [شارح] şerh eden.

şark (A.) [شرق] 1.doğu. 2.Doğu, Doğu dünyası.

şarkan (A.) [شارك]

şarkî (A.) [قى]

şarkiyat (A.) []

şarkiyatçı (A.)

şarkiiyûn (A.)

şart (A.) [شرط]

şartiyyet (A.)

şartnâme (A.)

şast (F.) [شست] altmış.

şathiyyat (A.) [شطحيات] ince anlamlı ve eğlendirici manzume.

şâtır (A.) [شاطر] neşeli.

şatranc (A.) [شطرنج] satranç.

şatt (A.) [شط] ırmak, büyük nehir.

şâyân (F.) [شايان] layık, yaraşır, yakışık alır.

şâyed (F.) [شايد] belki, şayet.

şâyeste (F.) [شایسته] yaraşır, layık.

şâyestegî (F.) [شایستگی] yaraşma.

şâygân (F.) [شایگان] yaraşır, yakışık alır.

şâyi' (A.) [شایع] yayılmış.

şâyia (A.) [شایعه] söylenti.

şâz (A.) [شاذ] kural dışı.

şe'n (A.) [شأن] iş.

şe'niyet (A.) [شأنیت] gerçeklik, realite.

şeâmet (A.) [شعامة]

şeb (F.) [شب]

şeb -i arûs [

-i Rûmî'nin

ölüm gec

şeb -i yeldâ [

şebâb (A.) [شباب]

şebâhet (A.) [شباہت]

şebân (F.) [شبان]

şebangâh (F.) [شبانگاه] geceleyin, gece vakti.

şebâviz (F.) [شباویز] ishak kuşu.

şebbûy (F.) [شب بوی] şebboy.

şebefrûz (F.) [شب افروز] geceyi aydınlatan.

şebeke (A.) [شبکه] 1.ağ. 2.balık ağı. 3.dokular.

şebgerd (F.) [شبگرد] bekçi.

şebgîr (F.) [شبگیر] geceleri uyuyamayan, uykusuzluk çeken. 2.sabah.

şebîh (A.) [شبیه] benzer, benzeyen.

şebîhûn (F.) [شبیخون] gece baskını.

şebistan (F.) [شبستان] 1.yatak odası. 2.harem dairesi.

şebnem (F.) [شبنم] çiy.

şebpere (F.) [شب پره] yarasa.

şebrenğ (F.) [شب رنگ] 1.siyah. 2.gece rengi.

şebtâb (F.) [شبتاب] ateş böceği.

şeburûz (F.) [شب و روز] gece gündüz.

şebzindedâr (I

şecâat (A.) [شجاعت]

şecer (A.) [شجر]

şecere (A.) [شجرة]

şecî (A.) [جمع]

şedîd (A.) [شديد]

şefâat (A.) [شفاعة]

şefafet (A.) [شفافة] saydamlık.

şefakat (A.) [شفقت] şefkat.

şeffaf (A.) [شفاف] saydam.

şefî' (A.) [شفيع] şefaâtçi, şefaât eden.

şefîk (A.) [شفيق] müşfık, şefkatli.

şeftâlû (F.) [شفتالو] şeftali.

şegal (F.) [شغال] çakal.

şeh (F.) [شه] şah, padişah.

şehâ (F.) [شہا] ey şah.

şehâdet (A.) [شہادت] 1.tanıklık. 2.şehitlik.

şehâdetnâme (A.-F.) [شہادت نامہ] diploma, mezuniyet belgesi.

şehâmet (A.) [شہامت] yiğitlik.

şehbâl (F.) [شہبال] kanattaki en uzun tüy.

şehbender (F.) [شہبندر] konsolos.

şehbenderhâne (F.) [شہبندر خانہ] konsolosluk.

şehd (A.) [شہد] bal.

şehenşâh (F.)

şehvât (A.) [

şehîd (A.) [

şehîr (A.) [

şehlâ (A.) [

şehnişin (F.) [

şehper (F.) [

şehr (A.) [شہر] ey.

şehr (Pehlevî>F.) [شہر] kent, şehir.

şehrâşûb (F.) [شہر آشوب] şehir karıştıran.

şehremâneti (F.-A.-T.) 1.belediye. 2.belediye başkanlığı.

şehremini (F.-A.-T.) belediye başkanı.

şehrî (F.) [شہری] şehirli, kentli.

şehrîstan (F.) [شہرستان] kent, büyük şehir.

şehryâr (F.) [شہریار] hükümdar, şah.

şehryârî (F.) [شهریارى] hükümdarlık, şahlık.

şehsüvar (F.) [شہسوار] binici, usta binici.

şehvânî (A.) [شہوانى] 1.şehvetle ilgili. 2.şehvet düşkünü.

şehvât (A.) [شہوات] şehvetler.

şehvet (A.) [شہوت] 1.aşırı cinsel istek. 2.aşırı istek.

şehvetengîz (A.-F.) [شہوت انگیز] şehvet verici.

şehvetperest (A.-F.) [شہوت پرست] şehvet düşkünü.

şehzâde (F.) [شہزادہ] şah çocuğu, şehzade.

şehzâdegân (F.)

şekâvet (A.) [

şeker (F.) [کر]

şekerâb (F.) [

şekerhand (F.)

şekerleb (F.) [

şekîbâ (F.) [با]

şekk (A.) [سک] kuşku, şüphel.

şekl (A.) [شکل] 1.şekil. 2.tür. 3.resim, çizim, kroki.

şeklen (A.) [شکلا] şekilce.

şeklî (A.) [شکلى] şekle dayanan, biçimsel.

şekvâ (A.) [شکوا] şikayet, sızlanma.

şekvâ etmek şikayet etmek.

şekvâ eylemek şikayet etmek, sızlanmak.

şekvâlanmak sızlanmak, şikayetçi olmak.

şelgam (F.) [شلغم] şalgam.

şellâle (A.) [شلاله] çağlayan, şelale.

şelvâr (F.) [شلوار] 1.pantolon. 2.şalvar.

şelvârbend (F.) [شلواربند] uçkur.

şem' (A.) [شمع] 1.mum. 2.balmumu.

şem'dan (A.-F.) [شمعدان] mumluk, şamdan.

şemâil (A.) [شمائل] huylar, tavırlar.

şemâte (A.) [شماطه] şamata.

şemîm (A.) [شميم]

şemme (A.) [شمة]

şems (A.) [شمس]

şemsî (A.) [شمسي]

şemsiye (A.) [شمسية]

şemşîr (F.) [شمشير]

şenâat (A.) [شناعت]

şenbe (F.) [شنبه] cumartesi.

şenî' (A.) [شنيع] kötü, çirkin.

şer (A.) [شر] kötülük.

şer' (A.) [شرع] din kuralları.

şer'an (A.) [شرعا] şer'î olarak, şeriat hükümlerine göre.

şer'î (A.) [شرعى] şeriat ile ilgili, şeriata uyan.

şer'îye (A.) [شرعية] şeriat ile ilgili, şeriata uyan.

şerâbhâr (A.-F.) [شرابخوار] şarap içen.

şerâfet (A.) [شرافت] 1.şerefîlik. 2.soyluluk.

şerâit (A.) [شرائط] koşullar.

şerâket (A.) [شراکت] ortaklık.

şerâre (A.) [شراره] kıvılcım.

şerâret (A.) [شرارت] kötülük, şerlilik.

şerâyi' (A.) [شرايع] şeriat hükümleri.

şerbet (A.) [شربت] şurup.

şeref (A.) [شرف] 1.şeref. 2.üstünlük. 3.kıvanç.

şerefbahş (A.-

şerefsâdır olr

şerefsudûr olr

şerefvârid oln

şerefvusûl oln

şerefzâhir olr

şerefzuhûr olr

şerer (A.) [سرر] kırma.

şerh (A.) [شرح] 1.açma. 2.açılama.

şerha (A.) [شرحه] dilim dilim olmuş.

şerha şerha dilim dilim, parçamparça.

şeriat (A.) [شريعة] 1.din hükümleri. 2.doğru yol.

şerif (A.) [شريف] 1.şerefli. 2.Hz. Hüseyin soyundan gelen.

şerik (A.) [شريك] 1.ortak. 2.okul arkadaşı.

şerîr (A.) [شرير] kötü, şirret.

- şerîta (A.) [شریطه] koşul.
- şerm (F.) [شرم] utanç, utanma.
- şermende (F.) [شرمنده] utangaç.
- şermendegî (F.) [شرمندگی] utangaçlık.
- şermgîn (F.) [شرمگین] utangaç.
- şermnâk (F.) [شرمناک] utangaç.
- şermsâr (F.) [شرمسار] utangaç.
- şerr (A.) [شر] 1.kötülük. 2.kötü davranış.
- şerîr (A.) [یر]
- şest (F.) [ست]
- şeş (F.) [شش]
- şeşbeş (F.-T.)
- şeşcihar (F.) []
- şeşise (F.) [سه]
- şeşiyek (F.) [یك]
- şeşper (F.) [شش پر] şapuz.
- şeşüdü (F.) [شش و دو] altı ve iki.
- şeşüm (F.) [ششم] altıncı.
- şeşüse (F.) [شش و سه] altı ve üç.
- şeşüyek (F.) [شش و يك] altı ve bir.
- şetâret (A.) [شطارت] neşe.
- şetm (A.) [شتم] küfür, sövgü.
- şetm etmek küfretmek, sövmek.

şevâgil (A.) [شواغل] uğraşlar.

şevher (F.) [شوهر] koca.

şevk (A.) [شوق] 1.çok isteme. 2.sevinç.

şevket (A.) [شوکت] ululuk.

şevketmeâb (A.) [شوکت مآب] yüce padişah.

şevketpenâh (A.-F.) [شوکت پناه] yüce padişah.

şey' (A.) [شىء] şey.

şey'î (A.) [شىئى] nesnel, objektif.

şey'iyet (A.) [

şeyâtin (A.) [

şeyb (A.) [يب]

şeydâ (F.) [بدا]

şeyh (A.) [شيخ]

şeyhûhet (A.)

şeytanet (A.) |

şeytânî (A.) [شىئى] 1.şeytanlık. 2.şeytanca.

şihne (A.) [شحنة] güvenlik görevlisi, inzibat görevlisi.

şık (A.) [شق] ikiye bölünmüş bir şeyin her parçası.

şî'r (A.) [شعر] şiir.

şîa (A.) [شيعه] şîî.

şîâr (A.) [شعار] 1.slogan. 2.işaret.

şîâr edinmek slogan haline getirmek, meslek edinmek.

şibh (A.) [شبه] 1.benzeme. 2.benzer.

şibh-i cezîre (A.-F.) [شبه جزيره] yarımada.

şibh-i münharif (A.-F.) [شبه منحرف] yamuk.

şicâ' (A.) [شجاع] cesurlar.

şiddet (A.) [شدت] 1.sertlik. 2.aşırılık, fazlalık.

şiddetle (A.-T.) kesin olarak.

şifa bahşetmek şifa vermek, iyileştirmek.

şifa bulmak iyileşmek.

şifâ' (A.) [شفاء] şifa, iyileşme.

şifâbahş (A.-F)

şifâbahş olma

şifâhane (A.-F)

şifâhen (A.) [

şifâhî (A.) [

şifakâr (A.-F.)

şifânâpezîr (A

şifâresân (A.-F.) [شفایار] şifa veren, iyileştiren.

şifâyâb (A.-F.) [شفایاب] şifa bulan.

şifâyâb olmak şifa bulmak, iyileşmek.

şifte (F.) [شيفته] delicesine aşık.

şiftedil (F.) [شيفته دل] gönlünü kaptırmış, delicesine aşık.

şihâb (A.) [شهاب] 1.akan yıldız, kayan yıldız. 2.kıvılcım.

şîhe (F.) [شيهه] kişneme.

şîi (A.) [شيعى] şîi, şîa mezhebine mensup.

şiiirâlud (A.-F.) [شعر آلود] şiiirli.

şîiyyet (A.) [شيعيت] şîîlik.

şikâf (F.) [شڪاف] 1.yarık. 2.yaran.

şikâr (F.) [شكار] 1.av. 2.av hayvanı.

şikâr etmek avlamak.

şikâr olmak avlanmak, av olmak.

şikârgah (F.) [شكارگاه] avlak.

şikârî (F.) [شكارى] 1.avcı. 2.av ile ilgili.

şikâyât (A.) [

şikâyet (A.) [

şikâyetnâme (

i konu alan

yapıt.

şikem (F.) [كم]

şikembe (F.) [

şikemderd (F.

şikemperest (l

şikemperver (F.) [شكم پرور] obur.

şiken (F.) [شكن] 1.kıran. 2.kıvrım, büküm.

şikence (F.) [شكنجه] işkence.

şikest (F.) [شكست] 1.kırık. 2.yenilgi. 3.kırma. 4.kırılma.

şikest bulmak kırılmak.

şikest olmak kırılmak.

şikeste (F.) [شكسته] 1.kırık. 2.yenik, mağlup.

şikestebâl (F.) [شکسته بال] 1.kanadı kırık. 2.çaresiz, üzgün.

şikestebeste (F.) [شکسته بسته] kırık dökük.

şikestedil (F.) [شکسته دل] gönlü yaralı.

şikestetâli' (F.-A.) [شکسته طالع] talihsiz.

şimâl (A.) [شمال] 1.kuzey. 2.sol.

şimâlen (A.) [شمالا] 1.kuzeyden. 2.kuzeyde.

şimâlî (A.) [شمالی] kuzeye ait. kutb-i ~ kuzey kutbu.

şimşâd (F.) [شمشاد] şimşir.

şimşir (F.) [ر]

şinâs (F.) [اس]

şîr (F.) [شیر]

şîr (F.) [شیر]

şîrâze (F.) [زه]

şîrdan (F.) [ن]

şîrdil (F.) [دل]

şîre (F.) [شیر] 1.şirî. 2.üzsuyu. 3.sut.

şîrhar (F.) [شیرخوار] süt çocuğu.

şîrin (F.) [شیرین] 1.tatlı. 2.şirin, sevimli.

şîrinkâr (F.) [شیرینکار] davranışları güzel.

şîrinzeban (F.) [شیرین زبان] tatlı dilli.

şîrk (A.) [شرک] Tanrı'ya ortak koşma.

şîrket (A.) [شرکت] ortaklık.

şîrmerd (F.) [شیرمرد] yürekli, yiğit.

şîrpençe (F.) [شیرپنجه] 1.arслан pençesi. 2.sırtta ve boyunda çıkan bir tür kan cıbanı.

şirret (A.) [شرت] 1.kötülük. 2.kötü insan.

şiryân (A.) [شریان] atardamar.

şîşe (F.) [شیشه] şişe.

şitâ (A.) [شتا] kış.

şitâbân (F.) [شتابان] koşan, seğirten.

şitâbân olmak koşmak, seğirtmek.

şitâiyye (A.) [شتاییه] kış aylarına ait.

şîve (F.) [شیوه] şîv.

şîvebaz (F.) [شیوه باز] şîvbaz.

şîvekâr (F.) [شیوه کار] şîvkar.

şîven (F.) [شیون] şîv.

şöhre (A.) [شه] şöhret.

şöhret (A.) [شهرت] şöhret.

şöhretşiâr (A.) [شهرتشیار] şöhret.

şu'le (A.) [شعله] alev, şule.

şu'ledar (A.-F.) [شعله دار] alevli, şuleli.

şu'lereng (A.-F.) [شعله رنگ] alev rengi.

şu'lever (A.-F.) [شعله ور] 1.alevli. 2.parlak, aydınlık.

şuâ (A.) [شعاع] ışın.

şuâât (A.) [شعاعات] ışınlar.

şuabât (A.) [شعبات] şubeler.

şuarâ (A.) [شعرا] şairler.

şube (A.) [شعبه] kol, dal, şube.

şubede (F.) [شعبده] hokkabazlık.

şubedebâz (F.) [شعبده باز] hokkabaz.

şuebât (A.) [شعبات] şubeler.

şugl (A.) [شغل] iş, uğraşı.

şugûl (A.) [شغول] uğraşılar.

şûh (F.) [شوخ] 1.oynak ve neşeli. 2.hareketlerinde serbest olan. 3. neşeli güzel.

şûhmeşreb (F.)

şûm (F.) [شوم]

şûr (F.) [شور]

şûrâ (A.) [ورا]

şûrbaht (F.) []

şûre (F.) [وره]

şûrezâr (F.) []

şûrîde (F.) [شوریده] 1.perişan. 2.karışıklık.

şûrîdebaht (F.) [شوریده بخت] talihsiz.

şûrîdehâtır (F.-A.) [شوریده خاطر] gönlü perişan, aklı karışık.

şûristân (F.) [شورستان] çorak arazi.

şûriş (F.) [شورش] kargaşa.

şurta (A.) [شرطه] öncü asker.

şurûb (A.) [شروب] şurup.

şurût (A.) [شروط] koşullar.

şuûbiyye (A.) [شعوبيه] şuûbîlik.

şuûn (A.) [شئون] 1.işler. 2.olaylar.

şuur (A.) [شعور] bilinç.

şûy (F.) [شوى] koca.

şübhe (A.) [شبهه] şüphe.

şübhedar (A.-F.) [شبهه دار] şüpheli, kuşkulu.

şücâ' (A.) [شجاع] cesur.

şücâ'at (A.) [شجاعت] cesurluk, yiğitlik.

şüfeâ (A.) [عا

şühedâ (A.) [

şühud (A.) [د

şühûr (A.) [ر

şükr (A.) [كر

şükrân (A.) [،

şükrâne (A.-F

şükrîgüzar (A.-F.) [شكرگر] teşekkür eden.

şükûfe (F.) [شكوفه] çiçek.

şükûfezar (F.) [شكوفه زار] çiçeği çok olan yer, çiçek bahçesi.

şükûh (F.) [شكوه] görkem, ululuk.

şüküfte (F.) [شكفته] açılmış, çiçek açmış.

şükür (A.) [شكر] teşekkür, iyilik bilme.

şümâr (F.) [شمار] 1.sayı. 2.sayan.

şümûl (A.) [شمول] 1.kapsam. 2.kapsama.

şümürde (F.) [شمردہ] sayılı.

şüpüş (F.) [شیش] bit.

şürb (A.) [شرب] içme.

şürefâ (A.) [شرفا] şerifler, Hz. Muhammed soyundan gelenler.

şürekâ (A.) [شرکا] ortaklar.

şürû (A.) [شروع] başlama.

şürûh (A.) [شروح] şerhler, açıklamalar.

şürûr (A.) [شرور] kötülükler.

şürut (A.) [ط]

şüs (F.) [شس]

şüst (F.) [ست]

şüstüşû (F.) []

şüş (F.) [شش]

şütür (F.) [ستر]

şütürban (F.) []

şütürdil (F.) [سر ديل]

şütürhâr (F.) [شترخوار] deve dikenî.

şütürmürg (F.) [شترمرغ] devekuşu.

şüûn (A.) [شئون] 1.işler. 2.olaylar.

şüûnât (A.) [شئونات] olaylar.

şüyû (A.) [شيوع] 1.yayılma. 2.dağılma. 3.duyulma.

şüyûh (A.) [شيوخ] 1.şeyhler. 2.ihtiyarlar, yaşlılar.

T

tâ (F.) [تا] 1.kat. 2.büklüm. 3.tane.

tâ (F.) [تا] kadar.

ta'biye (A.) [تعبیه] 1.yerine koyma. 2.kurulu düzen.

ta'biyetülceyş (A.) [تعبیه الجيش] strateji.

ta'cîl (A.) [يل]

ta'dâd (A.) [د]

ta'dâd etmek

ta'dîl (A.) [يل]

ta'dîlat (A.) []

ta'dilât yapma

ta'dîlen (A.) []

ta'kîb (A.) [كيب] takip, ardına düşme.

ta'kîbât (A.) [تعقبیات] kovuşturma.

ta'kîbat yapmak kovuşturmak.

ta'kîben (A.) [تعقبيا] takip ederek, ardına düşerek.

ta'lîk (A.) [تعليق] 1.askıya alma. erteleme.

ta'lîk edilmek asılmak, ilâştirilmek, tutturulmak.

ta'lîl (A.) [تعليل] 1.sebep gösterme. 2.tümdengelim.

ta'lîm (A.) [تعليم] 1.öğretme. 2.öğrenme. 3.meşk. 4.idman, egzersiz.

ta'lîmât (A.) [تعلیمات] direktif.

ta'lîmât vermek direktif vermek.

ta'lîmatname (A.-F.) [تعلیمات نامه] yönetmelik.

ta'lîmhâne (A.-F.) [تعلیم خانه] eğitim alanı.

ta'lîmî (A.) [تعلیمی] öğretici, didaktik.

ta'mîk (A.) [تعمیق] 1.derinleştirme. 2.derinlemesine inceleme.

ta'mîm (A.) [تعمیم] 1.genelleştirme. 2.genelge.

ta'mîmen (A.) [تعمیماً] 1.genelleştirerek. 2.genelge ile.

ta'mîr (A.) [ترمیم]

ta'mîr edilmel

ta'mîr etmek

ta'mîrât (A.) [تعمیرات]

ta'mîren (A.) [تعمیران]

ta'n (A.) [تلعن]

ta'n edilmek

ta'n etmek ayıplamak, kınamak, kötülemek, suçlamak.

ta'ne (A.) [طعنه] ayıplama, kınama, kötüleme, suçlama.

ta'nezen (A.-F.) [طعنه] ayıplayan, kınayan, kötüleyen, suçlayan.

ta'rîb (A.) [تعریب] arapçalaştırma.

ta'rîb edilmek arapçalaştırılmak.

ta'rîb etmek arapçalaştırmak.

ta'rîf (A.) [تعريف] 1.anlatma. 2.tanımlama, tanım.

ta'rîf edilmek 1.anlatılmak. 2.tanımlanmak.

ta'rîf etmek 1.anlatmak. 2.tanımlamak.

ta'rife (A.) [تعرفه] çizelge.

ta'rîz (A.) [تعريض] laf çarpma, dokundurma, taşlama.

ta'tîl (A.) [تعطيل] 1.durdurma. 2.kapatma. 3.faaliyete son verme.

ta'tîlât (A.) [تعطيلات] tatiller.

ta'vîk (A.) [تعويق] askıya alma, geciktirme, erteleme, oyalama.

ta'vîk edilmek geciktirilmek, ertelenmek, askıya alınmak.

ta'vîk etmek geciktirmek, ertelemek, askıya almak.

ta'vîz (A.) [يذ]

ta'vîz (A.) [ن]

ta'yîb (A.) [ب]

ta'yîn (A.) [ن]

tayın.

ta'zîb (A.) [ب]

ta'zîm (A.) [م]

ta'zîm etmek

ta'zîmen (A.) [سـ] 1.saygı göstermek. 2.ahlayarak, yalvararak.

ta'zîr (A.) [تعذير] özrünü bildirme.

ta'ziye (A.) [تعزية] 1.başsağlığı dileme. 2.şîlikte yas töreni.

ta'ziyet (A.) [تعزيت] başsağlığı dileme.

ta'ziyetnâme (A.-F.) [تعزيت نامه] başsağlığı mektubu.

ta'zîz (A.) [تعزیز] aziz tutma, değer verme.

taab (A.) [تعب] 1.sıkıntı, zahmet. 2.yorgunluk.

taabbüd (A.) [تعبد] kulluk, ibadet, tapınma.

taabbüd etmek kulluk etmek, tapınmak.

taaccüb (A.) [تعجب] şaşıрма.

taaccüb etmek şaşırmak.

taaddî (A.) [تعدى] 1.zulüm. 2.haksızlık.

taaddî etmek 1.zulmetmek. 2.haksızlık etmek.

taaddüd (A.) [تعدد] 1.çokluk. 2.çoğalma.

taadiyât (A.) [تعديات] 1.zulümler. 2.haksızlıklar.

taaffün (A.) [تعفن] kokuşma.

taaffün etmek

taahhüd (A.) [

taahhüd etmel

taahhüdname

taakkul (A.) [

taakkul etmek

taalluk (A.) [،

taallukât (A.) [—] 1.ihgîn olanma. 2.aklaaba, yakınlık.

taâm (A.) [طعام] yemek.

taâm etmek yemek yemek.

taâmthane (A.-F.) [طعام خانه] yemekhane.

taammuk (A.) [تعمق] derinleşme.

taammuk etmek derinleşmek.

taammüd (A.) [تعدد] bilerek yapma.

taammüden (A.) [تعددا] bilerek, kasıtlı olarak.

taammüm (A.) [تعمم] genelleşme, yayılma.

taammüm etmek genelleşmek, yayılmak.

taannüd (A.) [تعند] inat etme.

taannüd etmek inat etmek.

taarruz (A.) [تعرض] 1.saldırı. 2.sataşma.

taarrüb (A.) [تعرب] araplaşma.

taassub (A.) [تعصب] 1.fanatiklik, katı yandaşlık. 2.yobazlık.

taassubkâr (A.-F.) [تعصبكار] fanatik, mutaassıp.

taassubkârî (A)

taassür (A.) [

taaşşuk (A.) [

tâat (A.) [اعت

tâat kılmak ib

taavvuk (A.) [

taayYün (A.)

taayYüş (A.) [ياşaama.]

taayYüş etmek yaşamak.

taazzuv (A.) [تعضو] şekillenme, biçim alma, organ oluşturma.

tâb (F.) [تاب] 1.güç. 2.sıcaklık. 3.parlaklık. 4.kıvrım. 5.eğen, büken.
6.aydınlatan.

tab' (A.) [طبع] 1.huy. 2.basım, baskı.

tab' edilmek basılmak.

tab' etmek basmak.

tab' olunmak basılmak.

tab'an (A.) [طبعاً] doğal olarak, tabiatıyla.

tab'âniyye (A.) [طبعانيه] natüralizm.

tabâbet (A.) [طبابت] doktorluk.

tabâhat (A.) [طباحت] aşçılık.

tabak (A.) [طبق] tabak.

tabaka (A.) [طبقه] 1.kat. 2.katman. 3.sınıf.

tabakât (A.) [طبقات] 1.katlar. 2.katmanlar. 3.sınıflar.

tabakâtülarz (

tabakhâne (A.

tâbân (F.) [تان]

tabasbus (A.)

tabasbus etme

tâbâver (F.) [تاباوير]

tabâyi' (A.) [تابايي]

tabbâh (A.) [طبّاخ] aşçı.

tabbâl (A.) [طبّال] davulcu.

tâbdar (F.) [تابدار] 1.kıvrım kıvrım, kıvrık. 2.parlak.

tâbe (F.) [تابه] tava.

tâbende (F.) [تابنده] parlak, ışık veren.

tabh (A.) [طبخ] pişirme.

tabhâne (A.-F.) [طبخ خانه] basımevi.

tâbi (A.) [تابع] 1.uyan, tabi olan. 2.boyun eğen.

- tâbi' (A.) [طابع] kitap basan.
- tabiat (A.) [طبيعت] 1.doğa. 2.huy, yaratılış.
- tabib (A.) [طبيب] doktor.
- tabîban (A.-F.) [طبيبان] doktorlar.
- tabîi (A.) [طبيعي] 1.doğal. 2.doğal olarak.
- tabîiyyât (A.) [طبيعيات] doğa bilimleri.
- tâbiyyet (A.) [تابعيت] uyruk.
- tabîiyyûn (A.) [طبيعيون] natüralistler.
- tabir (A.) [بير]
- tâbirat (A.) [تابر]
- tâbistan (F.) [تابستان]
- tâbistânî (F.) [تابستانى]
- tâbiş (F.) [تابش]
- tabl (A.) [طبل]
- tablzen (A.-F.) [طبلزن]
- tâbnâk (F.) [تابناك]
- tâbut (A.) [تابوت] tabut.
- tâc (A.) [تاج] 1.taç. 2.sorguç.
- tâcdâr (A.-F.) [تاجدار] taç sahibi, padişah.
- tâcîser (A.-F.) [تاج سر] baştacı.
- tacidar (A.-F.) [تاجدار] taç sahibi, padişah.
- tacir (A.) [تاجر] tüccar, ticaret yapan.
- taciz (A.) [تعجيز] rahatsız etme.

taciz etmek rahatsız etmek.

tâcser (A.-F.) [تاجسر] baştacı.

tâcver (A.-F.) [تاجور] taçlı, taç sahibi, padişah.

tadâd (A.) [تعداد] 1.sayı. 2.sayma.

tafazzul (A.) [تفضل] bilgiçlik taslama.

tafra (A.) [طفره] atıp tutma.

tafrafurûş (A.-F.) [طفده فروش] atıp tutan.

tafrafurûşluk (A.-F.-T.) atıp tutma.

tafsil (A.) [يل]

tafsilât (A.) [']

tafsilât verme

tafsilâtıyla (A

tafsilatlı (A.-T

tafsîlen (A.) []

tagaddî (A.) []

tagaddî etmek beslenmek.

tagallüb (A.) [تغلب] zorbalık.

tagannî (A.) [تغنى] 1.zenginlik. 2.makamına göre şarkı söyleme.

tagannî etmek şarkı söylemek.

tagayyür (A.) [تغير] değişme, başkalaşma.

tagazzî (A.) [تغذى] beslenme.

tagazzî etmek beslenmek.

tagdiye (A.) [تغذيه] besleme.

tağdiye etmek beslemek.

tâğî (A.) [طاغى] isyancı.

tağlik (A.) [تغليق] 1.kilit vurma. 2.kapama.

tağlît (A.) [تغليط] yanıltma.

tağrîb etmek uzaklaştırmak.

tâğun (A.) [طاغون] azıllılar.

tâğût (A.) [طاغوت] 1.büyücü. 2.şeytan.

tağyîr (A.) [تغيير] değiştirme, başkalaştırma.

tağyîr edilmek

tağyîr etmek c

tağyîrât (A.) [

tağziye (A.) [

tahaccür (A.)

tahaccür etme

tahaddüb (A.)

tahaddüb etmek tahakkük etmek, kaimolunması.

tahaddüs (A.) [تحدث] 1.sezgi. 2.meydana gelme.

tahaddüs etmek meydana gelmek, ortaya çıkmak.

tahaddüsiyye (A.) [تحدثيه] sezgicilik.

tahakkuk (A.) [تحقق] gerçekleşme.

tahakkuk etmek gerçekleşmek.

tahakküm (A.) [تحكم] hükmetme, hükmü altında tutma.

tahakküm etmek hükmetmek, hükmü altında tutmak.

tahallüs (A.) [تخلص] 1.kurtulma. 2.şiiirde mahlas kullanma.

tahammur etmek mayalanmak.

tahammül (A.) [تحمل] dayanma, katlanma.

tahammül etmek dayanmak, katlanmak.

tahammülfersâ (A.-F.) [تحمل فرسا] dayanılmaz, takat kesici.

tahammür (A.) [تخمر] mayalaşma.

tahâret (A.) [طهارة] 1.temizlik. 2.temizlenme.

tahâret etmek temizlenmek.

taharrî (A.) [،

taharrî edilme

taharrî etmek

taharriyât (A.)

taharriyatçı (A)

tahassür (A.) |

tahassüs (A.) |

tahaşşî (A.) [تهاشى] uşpennme.

tahattî (A.) [تخطى] haddini bilmeme, sınırı geçme, çizgiyi geçme.

tahattur (A.) [تخطر] anımsama, hatırlama.

tahattur etmek anımsamak, hatırlamak.

tahavvül (A.) [تحول] değişim.

tahavvül etmek değişmek.

tahavvülât (A.) [تحولات] değişimler.

tahayyül (A.) [تخيل] hayal etme.

tahayyül etmek hayal etmek.

tahayyülât (A.) [تخیلات] hayal etmeler, hayale dalışlar.

tahayyülî (A.) [تخیلی] hayalî.

tahayyür (A.) [تحیر] hayranlık.

tahayyür etmek hayran kalmak, şaşakalmak.

tahcîr (A.) [تحجير] çit çekme.

tahdîd (A.) [تحديد] sınırlandırma.

tahdîd edilmek sınırlandırılmak.

tahdîd etmek :

tahdîdât (A.) [

tahfîf (A.) [ن

tahfîf etmek h

tâhir (A.) [هر

tahkik (A.) [ن

tahkik edilme

tahkik etmek araştırma.

tahkîkat (A.) [تحقیقات] araştırmalar.

tahkim (A.) [تحکیم] sağlamlaştırma.

tahkim edilmek sağlamlaştırılmak.

tahkim etmek sağlamlaştırmak.

tahkîmât (A.) [تحکيمات] 1.sağlamlaştırmalar. 2.sağlamlaştırılmış yer.

tahkîr (A.) [تحقير] küçümseme, aşağılama.

tahkîr edilmek aşağılanmak.

tahkîr etmek aşağılamak.

tahkîrâmiz (A.-F.) [تحقير آميز] aşağılayıcı.

tahkiye etmek anlatmak, hikaye etmek.

tahlîf (A.) [تحليف] 1.and içirme. 2.and içme.

tahlîf etmek halef bırakmak.

tahlîl (A.) [تحليل] ayırıştırma, çözümleme, analiz.

tahlil etmek değerlendirme yapmak, analiz yapmak.

tahlîlât (A.) [تحليلات] analizler, tahliller.

tahlîs (A.) [تـهـلـيـس]

tahlit (A.) [تـهـلـيـت]

tahliye (A.) [تـهـلـيـه]

tahliye edilme

tahliye etmek

tahmîl (A.) [تـهـمـيـل]

tahmînen (A.)

tahmînî (A.) [تـهـمـيـنـي] tahminî tahmin.

tahmîr (A.) [تخمير] 1.mayalandırma. 2.yoğurma.

tahmis (A.) [تخميس] 1.beşleme. 2.beş dizeye çıkarma.

tahnit (A.) [تحنيط] ilaçlama.

tahrib (A.) [تخریب] yıkma, harap etme.

tahrîb edilmek yıkılmak, bozulmak, harap edilmek.

tahrîb etmek yıkmak, bozmak, harap etmek.

tahrîbât (A.) [تخریبات] yıkmalar, yıkımlar.

tahrîbkâr (A.-F.) [تخريبكار] tahrip edici, yıkıcı, bozucu.

tahrîf (A.) [تحريف] üstünde kalem oynatarak bozma, asıl anlamını bozma.

tahrîfat (A.) [تحريفات] anlamından uzaklaştıracak şekilde üstünde kalem oynatmalar.

tahrîk (A.) [تحريك] 1.hareket ettirme, oynatma. 2.kışkırtma.

tahrîkâmiz (A.-F.) [تحريك آميز] tahrik edici, kışkırtıcı.

tahrim (A.) [تحريم] 1.yasaklama. 2.yasaklanma.

tahrir (A.) [تحرير] 1.yazma. 2.yazılma. 3.kitap yazma. 4.serbest bırakma.

tahrîr edilmek

tahrîr etmek y

tahrîr ettirilmek

tahrîrî (A.) [تهريري]

tahris (A.) [تهريس]

tahrîs etmek h

tahriş (A.) [تهريش]

tahriş etmek t

tahsil (A.) [تحصيل] 1.elde etme. 2.öğrenim.

tahsîlat (A.) [تحصيلات] para ve vergi toplama.

tahsildar (A.-F.) [تحصيلدار] vergi memuru.

tahsin (A.) [تحسين] beğenme, güzel bulma, takdir etme.

tahsis (A.) [تخصيص] özgü kılma, ayırma.

tahsis edilmek ayırılmak.

tahsis etmek ayırmak.

tahsisat (A.) [تخصيصات] ödenek.

tahşiye (A.) [تحشية] haşiye yazma.

tahşiye edilmek haşiye yazılmak.

tahşiye etmek haşiye yazmak.

taht (A.) [تحت] alt, aşağı.

taht (F.) [تخت] 1.saltanat koltuğu. 2.saltanat makamı.

tahtânî (A.) [تحتانی] alttaki.

tahte (F.) [تخته] tahta.

tahtelarz (A.)

tahtelbahir (A)

tahteşşuur (A.

tahtgâh (F.) [.

tahtie (A.) [ئه

tahtît-i arazi (.

tahtnişin (F.) |

tahtüşşuûr (A.) [سرور —] şimşak.

tahvil (A.) [تحويل] 1.değiştirme. 2.borç senedi.

tahvil edilmek 1.değiştirilmek, dönüştürülmek.2.teslim edilmek.

tahvil etmek 1.değiştirmek. 2.teslim etmek.

tahvîlât (A.) [تحويلات] tahviller, borç senetleri.

tahzîr (A.) [تحذير] sakındırma.

tahzîr etmek sakındırmak.

tâib (A.) [تائب] tövbekâr, tövbe eden.

tâife (A.) [طائفه] 1.zümre. 2.tayfa. 3.kavim.

tâir (A.) [طائر] kuş.

tâk (A.) [طاق] kemer.

tâk (F.) [تاك] asma, asma kütüğü.

takabbül (A.) [تقبل] 1.kabul etme. 2.benimseyiş.

takaddüm (A.) [تقدم] 1.öncelik. 2.öne geçme.

takaddüm etmek öne geçmek.

takallüs (A.) [تقلص] kasılma.

takallüs etmek

takarrüb (A.) |

takarrüb etme

takarrür (A.) [

takarrür etmel

tâkat (A.) [نكته]

tâkatfersâ (A.)

takattur (A.) [تاثير] uyarılma.

takâvim (A.) [تقاویم] takvimler.

takayyüd (A.) [تقيد] 1.bağlanma. 2.özen gösterme.

takbîh (A.) [تقبيح] ayıplama, çirkin görme.

takbîh etmek ayıplamak, kınamak.

tâkçe (A.-F.) [طاقچه] 1.küçük kemer. 2.küçük pencere.

takdim (A.) [تقديم] 1.sunma, sunuş. 2.öne alma.

takdim edilmek sunulmak.

takdim etmek sunmak.

takdime (A.) [تقدمة] 1.sunuş. 2.armağan.

takdir (A.) [تقدير] 1.değerlendirme. 2.beğenme. 3.Tanrı'nın isteği.

takdîr edilmek 1.değerlendirilmek. 2.beğenilmek. 3.değer biçilmek.

takdîr etmek 1.değerlendirmek. 2.beğenmek. 3.değer biçmek.

takdîren (A.) [تقديرا] takdir ederek.

takdîrname (A.-F.) [تقديرنامه] başarı belgesi.

takdîs (A.) [تقدیس] kutsama, ululama.

takıyye (A.) [

tâkıyye (A.) [

takıyye yapmı

takîb etmek iz

takiben (A.) [

taklîd (A.) [يد

taklîden (A.) [

taklîl (A.) [سيل] 1.azatılma, kışma. 2.azatılma, kışma.

takrîb (A.) [تقريب] yaklaştırmak.

takrîben (A.) [تقريبا] yaklaşık olarak.

takrîbî (A.) [تقریبی] yaklaşık olarak.

takrîr (A.) [تقرير] 1.yerleştirme. 2.anlatma. 3.önerge. 4.sağlama.

takrîren (A.) [تقريرا] anlatarak.

takrîz (A.) [تقریظ] eleştiri.

takrîz (A.) [تقریض] 1.borç verme. 2.kitaba beğeni yazısı yazma.

taksîm (A.) [تقسيم] 1.bölme. 2.bölüm. 3.bölü.

taksîm edilmek bölünmek.

taksîm etmek bölmek.

taksimât (A.) [تقسيمات] bölümlendirme, bölme.

taksîr (A.) [تقصير] 1.kısaltma. 2.kusur.

taksîrât (A.) [تقصيرات] kusurlar.

taksît (A.) [تقسيط] borç parçası, taksit.

taktî' (A.) [تقطيع] 1.kesme. 2.şiiri veznine göre parçalara ayırma.

taktîr (A.) [ير]

takvâ (A.) [وا]

takviye (A.) []

takviye edilm

takviye etmek

takviyet (A.) []

tal'at (A.) [ت]

talâk (A.) [طلاق] 1.boşanma. 2.boşanma.

talâknâme (A.-F.) [طلاق نامه] boşanma belgesi.

tâlân (F.) [تالان] talan, yağma.

taleb (A.) [طلب] 1.isteme. 2.istek.

taleb edilmek istenmek.

taleb etmek istemek.

talebdar (A.-F.) [طلبدار] alacaklı.

talebe (A.) [طلبه] 1.öğrenci. 2.istekliler.

talebkâr (A.-F.) [طلبكار] 1.istekli. 2.alacaklı.

tâlî (A.) [تالى] ikincil.

tâli' (A.) [طالع] 1.doğan. 2.talih.

talîa (A.) [طليعه] öncü.

tâlib (A.) [طالب] istekli.

taltif (A.) [تلطيف] 1.ödüllendirme. 2.gönlünü alma.

tama' (A.) [طمع] tamah, açgözlülük.

tama'kâr (A.-F.) [طمعكار] açgözlü.

tamâm (A.) [؛

tamâmen (A.)

tamâmıyla (A

ta'mîm (A.) [؛

lma.

tâmm (A.) [لم

tâmme (A.) [،

tanbûr (A.) [ـ

tanbûrî (A.) [سبرى] tanbur virtuozu.

tanîn (A.) [طنين] tınlama, tını.

tanînendâz (A.-F.) [طنين انداز] tınlayan, tını veren, çınlayan.

tannâz (A.) [طناز] alaya alan, eğlenen.

tantana (A.) [طنطنه] gürültü patırtı ile gösteriş yapma.

tanz (A.) [طنز] alaya alma, eğlenme.

tanzîf (A.) [تنظيف] temizleme.

tanzîfât (A.) [تنظيفات] temizlik işleri.

tanzîm (A.) [تنظيم] düzenleme, tertipleme.

tanzim edilmek düzenlenmek, tertip edilmek.

tanzim etmek düzenlemek, tertip etmek.

tanzîr (A.) [تنظير] 1.benzetme. 2.nazire yazma.

tanzîr edilmek 1.benzetilmek. 2.nazire yazılmak.

tanzîr etmek 1.benzetmek. 2.nazire yazmak.

târ (F.) [تار] 1.tel. 2.saç teli. 3.enstrüman teli. 3.karanlık. 4.tepe. 5.karanlık.

târ olmak kararmak.

tarab (A.) [ب]

tarabengîz (A

tarabgâh (A.-I

târâc (F.) [ا ج]

taraf (A.) [ف]

er.

tarafdâr (A.-F

tarafdârân (A.

tarafdârî (A.-I [طرفدارى] yandaşlık.

tarafeyn (A.) [طرفين] iki taraf.

tarafgîr (A.) [طرفگیر] yan tutan, yandaş.

tarafgîrlik etmek yan tutmak, taraf tutmak.

tarassud (A.) [ترصد] gözleme.

tarassud edilmek gözlenmek.

tarassud etmek gözlemek.

tarâvet (A.) [طراوت] tazelik.

tard (A.) [طرد] 1.kovma. 2.görevden uzaklaştırma.

tard etmek kovmak.

târem (F.) [تارم] kubbe.

tarf (A.) [طرف] akış.

tarfe (A.) [طرفه] göz açıp kapayıp.

tarfetülayn (A.) [طرفة العين] göz açıp kapayınca dek, bir anda.

tarh (A.) [طرح] 1.atma. 2.düzenleme. 3.desen. 4.plan.

târık (A.) [طارق] Çulpan, Zühre, Venüs.

târihnüvis (A.

târihşinâs (A.

tarîk (A.) [يق]

târîk (F.) [يك]

tarrâr (A.) [ار]

târümâr (F.) [

târümâr etmek

tarümâr olmak 1. dağılmak, karışmak. 2. peşman olmak.

târüpûd (F.) [تار و بود] 1.kumaşın çözgü ve atkısı. 2.doku.

tarz (A.) [طرز] 1.şekil, biçim. 2.yöntem.

tâs (F.) [تاس] tas.

tasaddî (A.) [تصدى] girişme, başlama, el atma.

tasaddî etmek girişmek, başlamak, el atmak.

tasallut (A.) [تسلط] musallat olma.

tasannu (A.) [تصنع] yapmacık.

tasarruf (A.) [تصرف] 1.tutum. 2.elinde bulundurma. 3.para arttırma.

tasâvîr (A.) [تصاویر] resimler.

tasavvufî (A.) [تصوفى] tasavvuf ile ilgili.

tasavvur (A.) [تصور] zihinde kurma.

tasavvurât (A.) [تصورات] tasavvurlar.

tasdî' (A.) [تصديع] baş ağrıtmak, rahatsız etme.

tasdî' etmek baş ağrıtmak, rahatsız etmek.

tasdîk (A.) [تصديق] onay, doğrulama.

tasdîk etmek (

tâse (F.) [تاسه]

tasfiye (A.) [تاسف]

tasfiye edilme

tasfiye etmek

tasfiyehane (A)

tasgîr (A.) [تصغير]

tashîf (A.) [تاشيف] kâğıdı yalın yazma.

tashih (A.) [تصحيح] düzelti.

tashih edilmek düzeltilmek.

tashih etmek düzeltmek.

tâsi' (A.) [تاسع] dokuzuncu.

tâsi'an (A.) [تاسعا] dokuzuncusu.

tâsme (F.) [تاسمه] tasma.

tasmîm (A.) [تصميم] kesin karar.

tasmm̂m ittihaz etmek karar almak.

tasmm̂mât (A.) [تصميمات] kesin kararlar.

tasnî' (A.) [تصنيع] 1.yapma. 2.uydurma.

tasnî' olunmak yapılmak, oluşturulmak.

tasnîf (A.) [تصنيف] sınıflandırma.

tasrîf (A.) [تصريف] fiil çekimi.

tasrîf etmek fiil çekmek.

tasrîh (A.) [تصريح] açıkça belirtme.

tasrîh etmek a

tasrîhen (A.) [

tasvib (A.) [ب

tasvîb edilmel

tasvîb etmek ı

tasvîb olunma

tasvîr (A.) [بر

tasvirkâr (A.) [تصوير-ر] tasvir eden, tasvir eden.

taş (F.) [طشت] leğen.

tatbîk (A.) [تطبيق] uygulama.

tatbîkan (A.) [تطبيقا] uygulayarak.

tatbîkat (A.) [تطبيقات] 1.uygulamalar. 2.tatbikat.

tatbîkat yapmak uygulama yapmak.

tatbîkî (A.) [تطبيقي] uygulamalı.

tathîr (A.) [تطهير] temizleme.

tathîrat (A.) [تطهيرات] temizlik.

tatlîk (A.) [تطلق] boşama.

tatmin (A.) [تظمين] 1.doyurma. 2.doyma.

tatvîl (A.) [تطويل] uzatma.

tâûn (A.) [طاعون] veba.

tav' (A.) [طوع] boyun eğme, itaat.

tav'an (A.) [طوعا] isteyerek.

tav'î (A.) [طوعى] kendiliğinden.

tavâf (A.) [ف

tavâf etmek et

tavâif (A.) [ف

tavassut (A.) [

tavassut etmel

tavattun (A.) [

tavattun etmel

tavîl (A.) [طويل] 1.uzun. 2.uzun süren.

tavk (A.) [طوق] 1.kolye, gerdanlık. 2.tasma.

tavr (A.) [طور] tavır.

tavsîf (A.) [توصيف] vasıflandırma, niteleme.

tavsîf edilmek vasıflandırılmak, nitelenmek.

tavsîf etmek vasıflandırmak, nitelemek.

tavsiye (A.) [توصيه] 1.vasiyet etme. 2.ısmarlama. 3.öğüt verme.

tâvus (A.) [طاوس] tavus kuşu.

tavzîf (A.) [توظيف] görevlendirme.

tavzîh (A.) [توضيح] açıklama.

tavzîh etmek açıklamak, açıklığa kavuşturmak.

tavzîhat (A.) [توضيحات] açıklamalar.

tây (F.) [تاى] denk, eşit.

taylasan (A.) [طيلسان] sarığın sarkan ucu.

tayr (A.) [طير] kuş.

tayy (A.) [طى] 1.geçip gitme. 2.katlama, dürme. 3.silme. 4.yok etme.

tayyâr (A.) []

tayyâre (A.) []

tayyib (A.) []

tayyibe (A.) []

tâz (F.) [تاز]

taz'îf (A.) [ف]

tazallüm (A.)

tazallüm etmek sızlanmak, yaklanmak.

tazammun (A.) [تضمن] 1.içinde bulundurma. 2.kefil olma.

tazammun etmek 1.içinde bulundurmak. 2.kefil olmak.

tazarru' (A.) [تضرع] yalvarıp yakarma.

tazarru'ât (A.) [تضرعات] yalvarıp yakarmalar.

tazarrur (A.) [تضرر] zarar görme, zarar etme.

tâze (F.) [تازه] 1.körpe, taze. 2.genç. 3.yeni.

tâzegî (F.) [تازگی] 1.körpelik, tazelik. 2.gençlik. 3.yenilik.

tâzî (F.) [تازی] 1.Arapça. 2.tazı.

tâziyân (F.) [تازیان] araplar.

tâziyâne (F.) [تازیانه] 1.kırbaç. 2.tezene.

tazmîn (A.) [تضمن] 1.zarar ödeme, tazminat verme, zarar karşılama. 2.bir başka şaire ait beyti sahibinin adını da bildirerek kendi şiirinde kullanma.

tazmîn edilmek tazminat verilmek, zarar karşılanmak.

tazmîn etmek 1.tazminat vermek, zararı karşılamak. 2.içinde bulundurmak, içermek.

tazmînât (A.) [تاذیات] zarar ödemeleri tazminat

tazmînât verir

tazyîk (A.) [تاذیک] na. 3.basınc.

tehâsum (A.) |

te'hîrli (A.-T.) |

te'cîl (A.) [تیل]

te'cîl edilmek

te'cîl etmek g

te'dîb (A.) [تادیب] 1.eğitme, terbiye etme. 2.cezalandırma.

te'dîb etmek 1.eğitmek, terbiye etmek. 2.cezalandırmak.

te'dîb olunmak 1.eğitilmek, terbiye edilmek. 2.cezalandırılmak.

te'diyât (A.) [تادیات] ödemeler.

te'diye (A.) [تادیه] ödeme.

te'diye edilmek ödenmek.

te'diye etmek ödemek.

te'hîr (A.) [تأخیر] 1.geciktirme. 2.gecikme.

te'hîr edilmek geciktirilmek.

te'hîr etmek geciktirmek.

te'kîd (A.) [تَكْيِد] pekiştirme, sağlamlaştırma.

te'kîd etmek 1.pekiştirmek, sağlamlaştırmak. 2.önceki yazıyı tekrarlamak.

te'lîf (A.) [تَأْلِيف] 1.yanyana getirme, alıştırma. 2.kaleme alma, yazma.

te'lîf edilmek 1.bir araya getirilmek, birleştirilmek. 2.kaleme alınmak, yazılmak.

te'lîf etmek 1.bir araya getirmek. 2.kaleme almak, yazmak.

te'lîf olunmak 1.bir araya getirilmek, birleştirilmek. 2.kaleme alınmak.

te'lîfât (A.) [تَلْفَات]

te'libîn (A.-F

te'lîfkerde (F.

te'nîs (A.) [تَنْس]

te'sîr (A.) [تَسِير]

te'sîrât (A.) [تَسِيرَات]

te'sîs (A.) [تَسِيس]

te'sîs edilmek kurulmak.

te'sîs etmek kurmak.

te'sîsât (A.) [تَأْسِيسَات] 1.kuruluşlar. 2.düzenek.

te'vîl (A.) [تَأْوِيل] başka bir yorum getirme.

te'vîl etmek başka bir yorum getirmek.

te'yîd (A.) [تَأْيِيد] pekiştirme.

te'yîd edilmek pekiştirilmek.

te'yîd etmek pekiştirmek.

teâdül (A.) [تعادل] denklik.

teâkub (A.) [تعاقب] birbirini izleme.

teâkub etmek birbirini izlemek.

teâkud etmek karşılıklı akitleşmek.

teâlî (A.) [تعالى] yükselme.

teâmül (A.) [تعامل] 1.alışıl gelmiş uygulama. 2.iş. 3.tepkime.

teâmülât (A.) [تعاملات] alışıl gelmiş uygulamalar.

tearrî (A.) [تعرى] 1.arınma. 2.çıplaklaşma.

teâruz (A.) [تعارض]

teâruz etmek (

teârûf (A.) [تعارف]

teâtî (A.) [طى]

teâtî edilmek (

teâvün (A.) [تعاون]

teb (F.) [تب]

teb'îd (A.) [تبيد] 1.uzaklaştırma. 2.sürgün etme.

teb'îd edilmek 1.uzaklaştırılmak. 2.sürgün edilmek.

teb'îd etmek 1.uzaklaştırmak. 2.sürgün etmek.

tebaa (A.) [تبعه] uyruk, teba.

tebâh (F.) [تباه] 1.yok olmuş. 2.yıkılmış. 3.bozulmuş, çürümüş.

tebâh etmek 1.yok etmek. 2.yıkamak. 3.bozmak, çürütmek.

tebâh olmak 1.yok olmak. 2.yıkılmak. 3.bozulmak, çürümek.

tebahhur (A.) [تبخر] buharlanma.

tebahhur (A.) [تبحر] 1.göllenme. 2.derin bilgi sahibi olma, uzmanlaşma.

tebahhur etmek buharlanmak.

tebâhkâr (F.) [تباہکار] yok eden, mahveden, yıkan.

tebahtur (A.) [تبختر] kibirlenerek yürüme.

tebaiyyet (A.) [تبعیت] uyruklu.

tebaiyyeten (A.) [تبعية] uyarak.

tebâr (F.) [تبار] soy.

tebâşîr (F.) [تباشير] tebeşir.

tebâüd (A.) [.

tebâüd etmek

tebâyün (A.) [

tebcîl (A.) [لـ

tebcîl edilmek

tebcîl etmek u

tebcilkârlık (A

tebdîl (A.) [تبديل] deđiřtirilme, dñnüştirilme, deđiřtirilme.

tebdîl edilmek değiştirilmek, dñnüştürölmek.

tebdîl etmek değiştirmek, dñnüştürmek.

tebdîl olmak dñnüşmek.

tebdîlen (A.) [تبديلا] 1.değiştirerek, dñnüştürerek. 2.değiştirilerek, dñnüştürölerek.

tebe'a (A.) [تبعه] tebalar, uyruklar.

tebe'an (A.) [تبعاً] uyarak.

tebeddül (A.) [تبدل] değişim.

tebeddül etmek değişmek.

tebeddülât (A.) [تبدلات] değişimler, değişiklikler.

tebellüğ (A.) [تبلغ] alma.

tebellüğ etmek bizzat almak.

teber (F.) [تبر] balta.

teberdâr (F.) [تبردار] baltacı.

teberrâ (A.) [تبرا] uzak durma.

teberru (A.) [

teberruan (A.)

teberruât (A.)

teberrüd (A.) |

teberrüd etme

teberrük (A.) |

teberrüken (A

teberzin (F.) [تبرزين] savaş alanı.

tebessüm (A.) [تبسم] gülümseme.

tebessüm etmek gülümsemek.

tebettül (A.) [تبتل] köşesine çekilme.

tebettül etmek köşesine çekilmek.

tebevül (A.) [تبول] idrar yapma, işeme.

tebeyyün (A.) [تبين] ortaya çıkma, anlaşılma.

tebeyyün etmek ortaya çıkmak, anlaşılmak.

tebhâl (A.) [تبخال] uçuk.

tebhîr (A.) [تبخير] buharlaştırma.

teblerze (F.) [تب لرزه] sıtma nöbeti.

teblîğ (A.) [تبليغ] 1.bildiri. 2.yetiştirme.

teblîğât (A.) [تبليغات] bildiriler.

tebrîd (A.) [تبريد] soğutma.

tebrîe (A.) [تبرئه] arındırma, temize çıkarma.

tebrîe etmek temize çıkarmak.

tebrîk (A.) [تبرك]

tebrîk edilmek

tebrîk etmek k

tebrîkât (A.) [تبركات]

tebrîkname (A.) [تبرك نامه]

tebşîr (A.) [تبشير]

tebşîr etmek n

tebyîn etmek açıklığa kavuşturmak.

tebyîz etmek temize çekmek.

tebzîr etmek savurganlık etmek, israf etmek.

tecâhül (A.) [تجاهل] bilmezlikten gelme.

tecârib (A.) [تجارب] tecrübeler, denemeler.

tecâsür (A.) [تجاسر] yüreklenme.

tecâvüz (A.) [تجاوز] 1.haddini aşma, sınırı geçme. 2.sarkıntılık etme.

tecâvüz etmek 1.sınırı geçmek, başkasının haklarını hiçe saymak. 2.ırza geçmek.

tecavüzkâr (A.-F.) [تجاوزكار] 1.sınırı geçen, saldırgan. 2.sarkıntılık eden.

tecdîd (A.) [تجديد] 1.yenileme. 2.yenilenme.

tecdîd edilmek yenilenmek.

tecdîd etmek yenilemek.

tecdîd olunmak yinelenmek.

teceddüd (A.) [تجدد] yenilenme, yenilik.

teceddüdât (A.) [تجددات] yenilenmeler, yenilikler.

tecellî (A.) [تجلى] 1.görünme, ortaya çıkma. 2.kader.

tecellî etmek ;

tecellîgâh (A.) eri.

tecemmu (A.)

tecemmu etme

tecemmül (A.)

tecennün (A.)

tecerru' (A.) [

tecerru' etmek yutulmamak.

tecerrüd (A.) [تجرد] 1.bekarlık. 2.çıplaklık. 3.soyutlanma.

tecerrüd etmek 1.çıplak kalmak. 2.soyutlanmak.

tecessüm (A.) [تجسم] cisimleşme, şekillenme.

tecessüm etmek cisim halinde ortaya çıkmak.

tecessüs (A.) [تجسس] 1.araştırma. 2.merak.

tecessüs etmek araştırmak.

tecessüskâr (A.-F.) [تجسسكار] meraklı, mütecessis.

tecevvûf (A.) [تجوف] kofluk.

tecezzî (A.) [تجزى] bölünme, parçalanma, ayrışma.

techîl (A.) [تجهيل] bilgisizliğini çıkarma.

techîz (A.) [تجهيز] donatım.

techîz edilmek donatılmak.

techîz etmek donatmak.

techîzât (A.) [تجهيزات] donatım.

tecnîs (A.) [تجنيس] cinas yapma, iki anlamlı söz kullanma.

tecribe (A.) [.

tecribî (A.) [،

tecrîd (A.) [يد

tecrîd edilmek

tecrîd etmek s

tecrîden (A.) [

tecrûbe (A.) [

tecrûbe edilmek denemek, sınamak.

tecrûbe etmek denemek, sınamak.

tecvîd (A.) [تجويد] Kur'ân'ı usûlüne göre okuma.

tecvîz (A.) [تجويز] 1.uygun görme. 2.izin verme.

teczie (A.) [تجزئه] parçalara ayırma, bölme.

teczîr (A.) [تجذير] karekök alma.

tecziye (A.) [تجزيه] cezalandırma.

tecziye edilmek cezalandırılmak.

tecziye etmek cezalandırmak.

tecziye olunmak cezalandırılmak.

tedâbir (A.) [تدابير] çareler, tedbirler.

tedâfü (A.) [تدافع] savunma.

tedâfüî (A.) [تدافعى] savunma ile ilgili.

tedâhül (A.) [تداخل] 1.karışma. 2.yığılışma.

tedâî (A.) [تداعى] çağrışım.

tedarikât (A.) [تداركات] hazırlıklar.

tedârukât (A.)

tedârük (A.) [

tedâvül (A.) [

tedbîr (A.) [ر

tedbîrülmenzi

tedennî (A.) [

tedennî etmek

tederrüs (A.) [تدريس] öğretmek.

tedfîn (A.) [تدفين] gömmek.

tedfîn edilmek gömülmek.

tedfîn etmek gömmek.

tedhîn (A.) [تدخين] 1.dumanlama. 2.tütsüleme.

tedhîn (A.) [تدهين] yağ sürme.

tedhîş (A.) [تدهيش] dehşet salma, dehşete düşürme.

tedkîk (A.) [تدقيق] inceleme, tetkik.

tedkîk edilmek incelenmek.

tedkîk etmek incelemek.

tedkîk olunmak incelenmek.

tedkîkât (A.) [تدقیقات] incelemeler, tetkikler.

tedrîcen (A.) [تدريجا] gitgide, adım adım, yavaş yavaş.

tedrîcî (A.) [تدريجی] yavaş yavaş, azar azar, gittikçe.

tedrîs (A.) [تدریس] ders verme.

tedrîs etmek ders vermek.

tedrîsât (A.) [

tedvîn edilme

tedvîr (A.) [ر

tedviye etmek

teeddüb (A.) [

teeddüb etmel

teeddüben (A.

teehhül (A.) [تهیئة] 1.evlenme. 2.evlenmeçme.

teehhül etmek evlenmek.

teehhür (A.) [تأخر] gecikme.

teehhür etmek gecikmek.

teekküd etmek (A.-T.) pekişmek, tekid edilmek.

teemmül (A.) [تأمل] enikonu düşünme.

teemmül etmek enikonu düşünmek.

teennî (A.) [تنانی] 1.yavaşlama, duraksama. 2.dikkat gösterme.

teessüf (A.) [تأسف] üzülme, hayıflanma.

teessüf etmek üzülmek, hayıflanmak.

teessür (A.) [تأثر] 1.üzülme, üzüntü. 2.etkilenme.

teessüs (A.) [تأسس] kurulma.

teessüs etmek kurulmak.

teeyyüd etmek pekişmek.

tefahhur (A.) [تفخر] şişinme, övünme.

tefahhus (A.) [تفحص] derinlemesine araştırma.

tefâhür (A.) [

tefakkud (A.)

tefâsîl (A.) [

tefâsîr (A.) [

tefâvüt (A.) [

tefavvuk (A.)

tefazzul (A.) [

tefe'ül (A.) [تـفـعـل] 1.fal açma. 2.hayra yorma, uğur sayma.

tefe'ül etmek 1.fal açmak. 2.hayra yormak, uğur saymak.

tefehhüm (A.) [تفهم] anlama.

tefehhüm etmek anlamak, farkına varmak.

tefekür (A.) [تفكر] düşünme, kafa yorma.

tefekür etmek düşünmek, kafa yormak.

tefekürât (A.) [تفكرات] düşünceler, düşünceler.

tefelsüf (A.) [تفلسف] felsefe yapma.

teferru'ât (A.) [تفرعات] ayrıntılar.

teferrüc (A.) [تفرج] gezinti.

teferrücgâh (A.-F.) [تفرجگاه] gezinti yeri.

teferrüd (A.) [تفرد] 1.yalnızlık. 2.benzersizlik.

tefessüh (A.) [تفسخ] çürüme, çürüyerek dağılma.

tefessüh etmek çürümek, çürüyerek dağılmak.

tefevvuh (A.) [تفوه] dile getirme.

tefevvuk (A.) [تفوق] üstünlük.

tefhîm (A.) [ف]

tefhîm (A.) [ف]

tefhîm etmek

tefrîh (A.) [فرح]

tefrîk (A.) [فرق]

tefrîk edilmek

tefrîk etmek a

tefrîk olunmak ayrılmak.

tefrika (A.) [تفرقه] 1.bölücülük. 2.ayrılma. 3.bölüm bölüm yayınlama.

tefriş (A.) [تفریش] döşeme.

tefriş edilmek döşenmek.

tefriş etmek döşemek.

tefrişat (A.) [تفریسات] döşemeler.

tefrît (A.) [تفریط] aşırılık.

tefsir (A.) [تفسير] yorum.

tehallüs (A.) [تخلص] mahlas kullanma.

tehâlûf (A.) [تخالف] 1.uygunsuzluk, uymama. 2.farklılık.

tehâlûk (A.) [تهالك] can atış, can atma, atılma, çok arzu etme.

tehâsum (A.) [تخاصم] birbirine düşmanlık gütme.

tehâşî (A.) [تحاشى] çekinme.

tehâvün (A.) [تهاون] hafife alma.

tehcîr (A.) [تهجير] göçe zorlama, göç ettirme.

tehcîr etmek göç ettirmek.

tehdîd (A.) [د]

tehdîd edilme

tehdîd etmek ;

tehdîdâmîz (A

tehdîden (A.)

tehdîdkâr (A.-

tehdîdkârâne (

teheccî (A.) [تهجى] heceleme.

teheccî etmek heceleme.

tehevvu (A.) [تهوع] kusma.

tehevvu etmek kusmak.

tehevvür (A.) [تهور] küplere binme, köpürme.

tehevvür etmek küplere binmek, köpürmek.

teheyyüc (A.) [تهيج] heyecanlanma.

tehî (F.) [تهى] 1.boş. 2.anlamsız, yararsız.

tehîdest (F.) [تهی دست] 1.yoksul. 2.eli boş.

tehîdestî (F.) [تهیدستی] 1.yoksulluk. 2.eli boşluk.

tehîmağz (F.) [تهی مغز] samankafalı, boşkafalı.

tehîmiyân (F.) [تهی میان] 1.içi boş. 2.kof.

tehiyye (A.) [تهیه] hazırlama.

tehiyye edilmek hazırlanmak.

tehiyye etmek hazırlamak.

tehniyet (A.) [تهنیت] kutlama.

tehyie (A.) [٤]

tehzîb (A.) [٥]

tehzîl (A.) [٦]

tehzîz (A.) [٧]

tekabül (A.) [٨]

tekabül etmek

tekâlîf (A.) [٩]

tekâmül (A.) [١٠] 1.olgunlaşma. 2.gelişim.

tekâmül etmek olgunlaşmak, gelişmek.

tekâpu (F.) [تکاپو] 1.telaş, koşuşturma. 2.dalkavukluk.

tekârîr (A.) [تقاریر] önergeler.

tekârub (A.) [تقارب] yakınlaşma.

tekâsüf (A.) [تکائف] 1.yoğunlaşma. 2.koyulaşma.

tekâsüf etmek yoğunlaşmak.

tekâsül (A.) [تکاسل] üşengeçlik, tembellik.

tekâsür (A.) [تكاثر] çoğalma.

tekâtu' (A.) [تقاطع] kesişme.

tekâüd (A.) [تقاعد] emeklilik.

tekâüd olmak emekliye ayrılmak, emekli olmak.

tekâüdiye (A.) [تقاعديه] emekli aylığı.

tekâvîm (A.) [تقاویم] takvimler.

tekâyâ (A.) [تكايا] tekkeler.

tekbîr (A.) [تكبير] Allahuekber deme.

tekbîr getirme

tekdîr (A.) [ر]

tekebbür (A.)

tekeffül (A.) [

tekeffül etmek

tekellüm (A.)

tekemmül (A.)

tekemmül etmek 1.tamamlanmak. 2.Oluşmaşınmak.

tekerrür (A.) [تكرر] tekrarlanma.

tekerrür etmek tekrarlanmak.

tekessur (A.) [تكسر] kırılma.

tekessür (A.) [تكثر] çoğalma.

tekevvün (A.) [تكون] oluşum, oluşma.

tekevvün etmek 1.oluşmak. 2.meydana gelmek, olmak.

tekevvünât (A.) [تكونات] oluşumlar, oluşmalar.

tekeyyüf (A.) [تكيف] keyiflenme.

tekfîl (A.) [تكفيل] kefil etme, kefil gösterme.

tekfîn (A.) [تكفين] kefenleme.

tekfîr (A.) [تكفير] kafirlikle suçlama.

teklîf (A.) [تكليف] 1.öneri. 2.vergi.

teklîfât (A.) [تكليفات] öneriler.

tekmîl (A.) [تکميل] 1.tamamlama. 2.bütün, tüm.

tekmile (A.) [تکمله] ek.

tekrâr (A.) [تکرار]

tekrâren (A.) |

tekrîm (A.) [تکریم]

tekrîr (A.) [تکریر]

teksîf (A.) [تفسيف]

teksîf etmek y

teksîr (A.) [تفسير]

teksîr edilmek çoğaltılmak.

teksîr etmek çoğaltmak.

tekvîn (A.) [تكوين] yaratma, var etme.

tekye (A.) [تكيه] tekke.

tekzîb (A.) [تكذيب] yalanlama.

tekzîb edilmek yalanlanmak.

tekzîb etmek yalanlamak.

tel'in (A.) [تلعين] lanetleme.

tel'in edilmek lanetlenmek.

tel'in etmek lanetlemek.

telâfî (A.) [تلافى] zarar karşılama.

telâkî (A.) [تلاقى] buluşma, görüşme.

telakkî (A.) [تلقى] anlayış, görüş, değerlendirme.

telakkî etmek anlamak, değerlendirmek.

telakkiyât (A.) [تلقيات] görüşler, anlayışlar, değerlendirmeler.

telâmîz (A.) [تلاميذ] öğrenciler.

telâsuk (A.) [

telâşî (A.) [

telattuf (A.) [

telâtum (A.) [

telbîs (A.) [

tele (A.) [تله]

tele'lu (A.) [

telebbüs (A.) [تلبس] giymek.

telef (A.) [تلف] 1.ölme. 2.boşa gitme.

telef etmek harcamak, tüketmek, yok etmek.

telef olmak 1.ölmek. 2.boşa gitmek.

telefât (A.) [تلفات] can kaybı, ölümler.

telehhüf (A.) [تلهف] yanıp yakılma.

telemmüz (A.) [تلمذ] öğrencilik.

telemmüz etmek öğrenci olmak, öğrencilik etmek.

televvün (A.) [تلون] yanardönerlik.

telh (F.) [تلخ] acı.

telhîs (A.) [تلخيص] 1.kısaltma. 2.özetleme.

telhîs etmek özetlemek.

telhîsen (A.) [تلخيصا] özetle.

telhkâm (F.) [تلخكام] üzgün, acılı.

telkârî (T.-F.) [تل كاري] gümüş işleme.

telkîh (A.) [تلقيح] aşılama.

telkîn (A.) [ن]

telkînî (A.) [ن]

tell (A.) [تل]

telmîh (A.) [ح]

telmîhât (A.) [ح]

telmîhen (A.) [ح]

telvîn (A.) [ن]

telvîs etmek kırmak. Demek de telvîs etmektir.

temâdî (A.) [تمادى] uzama, sürme.

temâdî etmek uzamak, sürmek, devam etmek.

temâs (A.) [تماس] dokunma.

temâs etmek dokunmak.

temâsîl (A.) [تماثيل] 1.resimler. 2.semboller.

temâsül (A.) [تماثل] benzeşme.

temâşâ (F.) [تماشا] seyretme.

temâşâ etmek seyretmek.

temaşagâh (F.) [تماشاگاه] seyir yeri.

temâyül (A.) [تمایل] eğilim.

temâyülât (A.) [تمایلات] eğilimler.

temâyüz (A.) [تمايز] seçkinlik, üstünlük, ayrıcalık.

temayüz etmek seçkinlik kazanmak, ayrıcalık kazanmak, dikkat çekmek.

temcîd (A.) [تمجيد] ululama.

temdîd (A.) [تمديد] 1.uzatma. 2.süre uzatma.

temdîd edilme

temdîd etmek

temeddün (A.)

temeddün eyle

temekkün (A.)

temelluk (A.)

temellük (A.)

temellük etmek mülk edinmek.

temennî (A.) [تمنى] istek, arzu.

temennî edilmek arzu edilmek.

temennî etmek arzu etmek.

temerküz (A.) [تركز] toplanma, yığılışma.

temerküz etmek toplanmak, yığılışmak.

temerrüd (A.) [تمرد] dikbaşlılık, direniş.

temerrüd etmek direnmek, dikbaşlılık etmek.

temeshur (A.) [تمسخر] maskaralık.

temeshur etmek maskaralık etmek.

temessüh etmek şekil değiştirmek.

temessük etmek sımsıkı tutunmak, sarılmak.

temessül etmek 1.cisimlenmek. 2.benzeşmek. 3.özümlemek.

temettü (A.) [تمتع] kazanç, kâr.

temevvüc (A.) [تموج] dalgalanma.

temevvüc etmek dalgalanmak.

temevvül (A.)

temeyyüz (A.) 1a.

temeyyüz etm

temhîl etmek

temîn (A.) [] ne, sağlanma.

3.emin k

temîn edilme rilmek, emin

kılınmak

temîn etmek güvence vermek, kesin konuşmak.

temînât (A.) [تأمينات] güvence parası.

temînen (A.) [تأمينا] sağlanarak, temin edilerek.

temkîn (A.) [تمكين] 1.ihtiyatlı davranma. 2.sağlamlık. 3.ağırbaşlılık.

temlîk (A.) [تمليك] mülk verme, mülk edindirme.

temr (A.) [تمر] hurma.

temrîn (A.) [تمرين] alıştırma, egzersiz.

temsîl (A.) [تمثيل] 1.tiyatro oyunu. 2.sözgelişi. 3.özümseme.

temsîlât (A.) [تمثيلات] tiyatro oyunları.

temyîz (A.) [تمييز] 1.ayırdetme. 2.seçme.

ten (F.) [تن] 1.vücut, beden. 2.dış yüz.

tena'um (A.) [تنعم] bolluk içinde yaşama.

tenâfûr (A.) [تنافر] 1.birbirinden nefret etme. 2.kulağa hoş gelmeyen sözcükleri sık sık kullanma.

tenahnuh (A.) [تنحنح] boğazını temizleme.

tenâkus (A.) [تناقص] eksilme, azalma.

tenâkus etmek

tenâkuz (A.) [

tenâkür (A.) [

tenâsân (F.) [

tenâsur (A.) [

tenâsüb (A.) [

tenâsüh (A.) [

tenâsül (A.) [

tenâsülî (A.) [تناسلى] üreyiş ile ilgili.

tenâvüb (A.) [تناوب] dönüşüm.

tenâzur (A.) [تناظر] bakışma, bıkışım, simetri.

tenâzurî (A.) [تناظرى] bakışık, simetrik.

tenbân (F.) [تنبان] don.

tenbel (F.) [تنبل] tembel.

tenbîh (A.) [تنبيه] 1.uyandırma. 2.uyarı, tembih.

tenbîh edilmek 1.uyandırılmak. 2.uyarılmak, tembihlenmek.

tenbîh etmek uyarmak, tembihlemek.

tenbîhât (A.) [تنبيهات] uyarılar, tembihler.

tendürüst (F.) [تن درست] sağlıklı, sağlam yapılı.

tene (F.) [تنه] gövde.

tenebbüh (A.) [تنبه] 1.uyanma. 2.uyarım.

tenebbüt (A.) [تنبت] bitme, yeşerme.

tenebbüt etmek bitmek, yeşermek.

teneffür (A.) [

teneffür etmel

teneffüs (A.) [

teneffüs edilr

teneffüs etmel

tenemmüv etr

tenevvü' (A.)

tenevvür (A.) [تنوير] aydınlatma.

tenevvür etmek aydınlanmak.

tenezzüh (A.) [تنزه] gezinti.

tenezzüh etmek gezinti yapmak, gezinmek.

tenezzül (A.) [تنزل] 1.alçalma. 2.alçakgönüllülük.

tenezzülen (A.) [تنزلا] alçakgönüllülükle.

teng (F.) [تنگ] dar.

tengdest (F.) [تنگ دست] elidarda, yoksul.

tenhâ (F.) [تنها] 1.tek başına, yalnız. 2.boş yer, yssız yer.

tenkîd (A.) [تنقيد] eleştiri.

tenkîd edilmek eleştirilmek.

tenkîd etmek eleştirmek.

tenkîdât (A.) [تنقيدات] eleştiriler.

tenkîh (A.) [تنقيح] nikahlama.

tenkîl (A.) [تنكيل] 1.uzaklaştırma. 2.ortadan kaldırma. 3.cezalandırma.

tenkîs (A.) [تنقيص] azaltma, eksiltme.

tenkîsât (A.) [

tenmiye (A.) [

tenmiye etmel

tennûr (A.) [

tennûre (A.) [

tenperver (F.)

tensîb (A.) [ب

tensîb edilmek uygun görmek.

tensîb etmek uygun görmek.

tensîk (A.) [تنسيق] düzenleme, tertip etme.

tenşît (A.) [تنشيط] neşelendirme.

tenûmend (F.) [تنومند] iriyarı, çamyarması.

tenvîm (A.) [تنويم] uyutma.

tenvîr (A.) [تنوير] 1.aydınlatma, ışıklandırma. 2.düşünce yoluyla aydınlatma.

tenvîr etmek aydınlatmak.

tenzîh (A.) [تنزيه] arındırma, uzak tutma, kusur kondurmama.

tenzîh etmek uzak tutmak, kusur kondurmamak.

tenzîl (A.) [تنزيل] 1.indirme. 2.indirim.

tenzîlât (A.) [تنزيلات] indirim.

tenzîlât yapmak fiyat düşürmek, indirim yapmak.

ter (F.) [تر] 1.taze.. 2.islak.

ter'îb (A.) [ترعيب] korkutma.

terâfuk (A.) [ترافق] yardımlaşma.

terâfuk etmek

terahhum (A.)

terahhum etm

terahhum kılın

terakkî (A.) [تر]

terakkîperver

terakkiyât (A.)

terâküm (A.) [تراكم] birikme, yığılma.

terâküm etmek birikmek, yığılmak.

terâküm ettirmek biriktirmek.

terâne (F.) [ترانه] 1.İran edebiyatına özgü rubai şekli. 2.makam, ahenk. 3.şarkı.

terâzû (F.) [ترازو] terazi.

terbî' (A.) [تربيع] 1.dörtleme. 2.dördün.

terbiye (A.) [تربيه] 1.yetiştirme. 2.eğitim. 3.cezalandırma.

terbiyevî (A.) [تربیوی] eğitimsel.

terceme (A.) [ترجمه] çeviri.

tercî' (A.) [ترجيع] geri çevirme.

tercîh (A.) [ترجيح] yeğleme.

tercüman (A.) [ترجمان] 1.çevirmen. 2.duyguları, görüşleri dile getiren.

terdâmen (F.) [تردامن] iffetsiz. 2.namussuz.

terdîd (A.) [ترديد] geri çevirme.

terdîf (A.) [ترديف] 1.ekleme, ilîştirme. 2.terkiye alma.

terdîf eylemek eklemek.

tereddî etmek

tereddüd (A.)

tereddüd etme

tereke (A.) [٤]

terekküb (A.)

terekküb etme

terekkübât (A)

terennüm (A.) [ترنم] 1. şarkı söyleme, şakıma. 2.dile getirme.

terennüm etmek 1.şarkı söylemek, şakımak. 2.dile getirmek.

teressüb (A.) [ترسب] tortulanma.

teressüb etmek tortulanmak.

tereşşüh (A.) [ترشح] sızıntı.

terettüb (A.) [ترتب] 1.gerekme. 2.üzerine görev düşmek.

terettüb etmek 1.gerekmek. 2.üzerine görev düşmek.

terfî' (A.) [ترقيع] 1.yükseltme. 2.rütbesini yükseltme. 3.bir üst sınıfa geçme.

terfî' etmek 1.yükselmek. 2.rütbesi yükselmek. 3.bir üst sınıfa geçme.

terfîk (A.) [ترفیق] 1.ayak uydurma. 2.arkadaş etme.

terfîk etmek ayak uydurmak.

tergîb (A.) [ترغیب] rağbet ettirme, istek uyandırma.

tergîb etmek rağbet ettirmek, istek uyandırmak.

terhîb etmek gözünü korkutmak.

terhîn (A.) [ترهين] rehin bırakma.

terhis (A.) [ترخيص] 1.izin verme. 2.askerlik süresi dolanı serbest bırakma.

terk (A.) [ترك]

terk edilmek 1

terk etmek 1.t

terk olunmak

terkeş (F.) [تركة]

terkîb (A.) [تركيب]

terkuve (A.) [تركيبة]

termîm (A.) [ترميم] onarma, onarmak.

termîm edilmek onarılmak.

termîm etmek onarmak.

termîmât (A.) [ترميمات] onarımlar.

ters (F.) [ترس] korku.

tersâ (F.) [ترسا] Hristiyan.

tersân (F.) [ترسان] korku ile, korkarak.

tersâyân (F.) [ترسايان] Hristiyanlar.

tersengîz (F.) [ترس انگیز] korkunç, korku salan.

tersî' (A.) [ترصیع] mücevher işleme, mücevher kakma.

tersîb (A.) [ترسیب] tortulandırma.

tersîm (A.) [ترسیم] resmetme, resimleme.

tersîm edilmek resimlenmek, resmedilmek.

tersîm etmek resimlemek, resmetmek.

tersnâk (F.) [ترسناک] korkunç.

tertîb (A.) [ترتیب] 1.dizme. 2.düzen. 3.hazırlama, düzenleme.

tertîb edilmek

tertîb etmek h

tertîbât (A.) [

terütâze (F.) [

tervîc (A.) [چ

a.

terzebân (F.) |

terzîk (A.) [ق

terzîl (A.) [ترزیل] rezil etmek.

terzîl edilmek rezil edilmek.

terzîl etmek rezil etmek.

tes'îd (A.) [تسعید] kutlama.

tes'îd edilmek kutlanmak.

tes'îd etmek kutlamak.

tesâdüf (A.) [تصادف] 1.rastlama. 2.rastlantı.

tesâdüf edilmek rastlanmak.

tesâdüf etmek rastlamak.

tesâdüfen (A.) [تصادفا] rastlantı eseri, rastgele.

tesâdüfî (A.) [تصادفى] rastlantı eseri, rastgele.

tesâdüm (A.) [تصادم] çarpışma, tokuşma.

tesâdüm etmek çarpışmak, tokuşmak.

tesâhub (A.) [تصاحب] 1.sahip çıkma. 2.arkadaşlık etme.

tesâmüh (A.) [تسامح] hoşgörü.

tesâmühkâr (A.-F.) [تسامحكار] hoşgörülü.

tesâmühkârlık

tesâmühperve

tesânîf (A.) [تصانیف]

tesânüd (A.) [تصانید]

tesâud (A.) [تصاود]

tesâvî (A.) [تصاوى]

tesâvîr (A.) [تصاویر]

tesbîh (A.) [تسبیح] tespih.

tesbît (A.) [تثبیت] 1.sağlamlaştırma, tutturma. 2.kanıtlama.

tesbît edilmek 1.tutturulmak. 2.kanıtlamak. 3.belirlenmek.

tesbît etmek 1.tutturmak. 2.kanıtlamak. 3.belirlemek.

tescîl (A.) [تسجيل] kayıt defterine geçirme, sicile kaydetme.

tescîl edilmek sicile kaydedilmek.

tescîl etmek sicile kaydetmek.

tesdîs (A.) [تسديس] altılama.

tesellî (A.) [تسلى] avutma.

tesellî vermek avutmak.

tesellîkâr (A.-F.) [تسلى كار] avutan, teselli veren.

tesellüm (A.) [تسلّم] teslim alma.

tesellüm etmek teslim almak.

teselsül (A.) [تسلسل] zincirleme.

tesettür (A.) [تستر] örtünme.

teseyyüb (A.) [تثيب] dul kalma.

teshîl (A.) [بلى]

teshîl etmek k

teshîlât (A.) [بلى]

teshîr (A.) [بر]

teshîr (A.) [بر]

teskîn (A.) [ن]

teskîn etmek y

teskîn olmak yatışmak, sakinleşmek.

teslîh (A.) [تسليح] 1.silahlandırma. 2.silahlandırılma.

teslîh edilmek silahlandırılmak.

teslîh etmek silahlandırmak.

teslîm (A.) [تسليم] 1.sahibine verme. 2.hakkını verme, doğrulama.

teslîs (A.) [تثليث] üçleme.

tesmîm (A.) [تسميم] 1.zehirleme. 2.zehirlenme.

tesmîm edilmek zehirlenmek.

tesmîm etmek zehirlemek.

tesmiye (A.) [تسميه] adlandırma.

tesmiye edilmek adlandırılmak, denilmek.

tesmiye etmek adlandırmak, demek.

tesmiye olunmak adlandırılmak, denilmek.

tesrî' (A.) [تسريع] hızlandırma.

tesrî' edilmek hızlandırılmak.

tesrî' etmek hızlandırmak.

tesvîd (A.) [د]

tesviye (A.) []

ap kapatma.

tesviye edilir

nak. 4.hesap

katılmak

tesviye etmek

kapatmak.

teş'a'su' (A.) []

teş'a'ub (A.) []

teşâbüh (A.) []

teşbîh (A.) [تشبيه] benzetme.

teşbîh edilmek benzetilmek.

teşbîh etmek benzetmek.

teşcî' (A.) [تشجيع] yüreklendirme.

teşcî' edilmek yüreklendirilmek.

teşcî' etmek yüreklendirmek.

teşcîr etmek ağaçlandırmak.

teşdîd (A.) [تشدید] şiddetlendirme, arttırma, çoğaltma.

teşdîd etmek şiddetlendirmek.

teşebbüs (A.) [تشبث] girişim.

teşebbüs etmek girişmek, girişimde bulunmak.

teşebbüsât (A.) [تشبثات] girişimler.

teşeccür etmek ağaçlaşmak.

teşekkül (A.) [تشكل] oluşma, oluşum.

teşekkül etmek oluşmak.

teşekkürât (A.

teşennüc (A.)

teşerrüf (A.) [

teşerrüf etmek

teşevvüş (A.)

teşeyyu' (A.)

teşfiye (A.) [‘

teşhîr (A.) [سیر] 1.meşhûr etme. 2.sergileme. 3.sergiletilme.

teşhîr edilmek sergilenmek.

teşhîr etmek sergilemek.

teşhîs (A.) [تشخیص] 1.ayırt etme. 2.kişilik kazandırma. 3.tanı.

teşhîs edilmek 1.ayırt edilmek. 2.tanı konulmak.

teşhîs etmek 1.ayırt etmek. 2.tanı koymak.

teşhîs olunmak. ayırt edilmek.

teşkîl (A.) [تشكيل] 1.şekillendirme, oluşturma. 2.kurma.

teşkîl edilmek kurulmak.

teşkîl etmek oluşturmak.

teşne (F.) [تشنه] susuz,susamış.

teşnedil (F.) [تشنه دل] seven, arzulu, can atan.

teşrî' (A.) [تشريع] yasa koyma.

teşrîf (A.) [تشریف] 1.şereflendirme. 2.gelme.

teşrîfât (A.) [تشریفات] protokol.

teşrîfatçı (A.-T.) protokol görevlisi.

teşrîh (A.) [تح] mi.

teşrîh etmek a

teşrîhhâne (A.

teşrîk (A.) [تح]

teşrîn-i evvel

teşrîn-i sâni (ت

teşvîk (A.) [تح]

teşvîk edilmek şevklendirilmek.

teşvîk etmek şevklendirmek.

teşvîkât (A.) [تشویقات] teşvikler.

teşyî' (A.) [تشييع] uğurlama.

teşyî' edilmek uğurlanmak.

teşyî' etmek uğurlamak.

tetâbuk (A.) [تطابق] uyma, uygun düşme.

tetâbuk etmek uymak, uygun düşmek.

tetebbu' (A.) [تتبع] derinlemesine araştırma, inceleme.

tetebbu' etmek incelemek.

tetebu'ât (A.) [تتبعات] incelemeler.

tetimme (A.) [تتمه] tamamlayıcı ek.

tevâfuk (A.) [توافق] uygun gelme.

tevaggul (A.) [توغل] sürekli uğraşı.

tevahhuş (A.) [توحش] korku, korkma.

tevakki (A.) [توقى] sakınma, korunma, çekinme.

tevakku' (A.)

tevakku' (A.)

tevakku' etmek

tevâlî (A.) [ى]

tevâlî etmek k

tevânâ (F.) [نا]

tevârîh (A.) [ا]

tevârüs (A.) [ميراث] miras almak.

tevârüs etmek miras almak.

tevâtur (A.) [تواتر] yaygın söylenti.

tevâzu (A.) [تواضع] alçakgönüllülük.

tevâzün (A.) [توازن] denklik.

tevbe (A.) [توبه] tövbe.

tevbîh (A.) [توبيخ] azarlama, azar.

tevbîh olunmak azarlanmak.

tevcîh (A.) [توجيه] 1.yöneltme, yönlendirme. 2.yorumlama. 3.rütbe verme.

tevdî' (A.) [توديع] bırakma, görev verme.

tevdî' etmek bırakmak.

teveccüh (A.) [توجه] 1.yönelme, dönme. 2.ilgi gösterme.

teveccüh etmek 1.yönelmek, dönmek. 2.ilgi göstermek. 3.düşmek.

tevellüd (A.) [تولد] 1.doğma. 2.doğum. 3.doğum tarihi.

tevellüd etmek doğmak.

teverrüm (A.) [تورم] 1.şişme. 2.verem olma.

teverrüm etmek

tevessü (A.) [

tevessü etmek

tevessül (A.) [

tevessül etmel

tevezzü' (A.)

tevfikan (A.) |

tevhîd (A.) [توحيد] birleştirme.

tevhîd edilmek birleştirilmek.

tevhîd etmek birleştirmek.

tevhit etmek bk. tevhîd etmek.

tevkîf (A.) [توقيف] 1.durdurma. 2.kapatma. 3.tutuklama.

tevkîf edilmek 1.durdurulmak. 2.kapatılmak. 3.tutuklanmak.

tevkîf etmek 1.durdurmak. 2.kapatmak. 3.tutuklamak.

tevkîl etmek vekil bırakmak.

tevlîd (A.) [توليد] 1.doğurtma, üretme. 2.meydana getirme.

tevlîd etmek 1.üretmek. 2.meydana getirmek.

tevsî etmek genişletmek.

tevsî' (A.) [توسيع] 1.genişletme. 2.genişletilme.

tevsî' edilmek genişletilmek.

tevsîk (A.) [توثيق] 1.belgeleme. 2.sağlamlaştırma.

tevsîk edilmek belgelendirilmek.

tevsîk etmek belgelendirmek.

tevşîh (A.) [ج]

tevvâb (A.) [ة]

tevzî' (A.) [ع]

tevzî' edilmek

tevzî' etmek c

teyakkuz (A.)

teyemmün (A)

tezâd (A.) [تضاد] 1.zıtlık, çelişki.

tezâhür (A.) [تظاهر] ortaya çıkma, belirme.

tezâhür etmek ortaya çıkmak, belirme.

tezâhürât (A.) [تظاهرات] 1.ortaya çıkışlar, oluşlar. 2.destekler.

tezâyüd (A.) [تزايد] artma, çoğalma.

tezâyüd etmek artmak, çoğalmak.

tezekkür (A.) [تذكر] ele alınma.

tezelzül (A.) [تزلزل] sarsılma, sarsıntı.

tezerv (F.) [تذرو] sülün.

tezevvüc (A.) [تزوج] evlilik, evlenme.

tezhîb (A.) [تذهيب] 1.süsleme. 2.yaldızlama. 3.altın sürme.

tezkâr (A.) [تذكر] anma hatırlama.

tezkâr eylemek hatırlatmak.

tezkîr (A.) [تذكير] hatırlatma.

tezkîr edilmek hatırlatılmak, dile getirilmek.

tezkîr etmek hatırlatmak, dile getirmek.

tezlîl (A.) [يل]

tezvîc (A.) [ج]

tezvîc etmek €

tezvîr (A.) [ر]

tezyîd (A.) [د]

tezyîd etmek :

tezyîd olunma

tezyîn (A.) [زين] 1.süsleme. 2.süslenme.

tezyîn edilmek süslenmek, bezenmek.

tezyînat (A.) [تزيينات] süslemeler, süsler.

tıbb (A.) [طب] tıp.

tıbbî (A.) [طبى] tıp ile ilgili.

tıbbiye (A.) [طبيه] tıp fakültesi, tıp okulu.

tıfl (A.) [طفل] küçük çocuk.

tıflâne (A.-F.) [طفلانه] çocukça, çocuksu.

tılâ (A.) [طلاع] yaldız.

tınab (A.) [طناب] sicim, çadır ipi.

tıraş (F.) [تراش] tıraş.

tıynet (A.) [طينت] mizaç.

tıynetsiz (A.-T.) kötü mayalı, karaktersiz.

tîb (A.) [طيب] güzel koku.

ticârethâne (A.-F.) [تجارت خانه] ticaret yapılan işyeri.

tîğ (F.) [تیغ] kılıç.

tilâvet (A.) [تِلَاوَت]

tilâvet etmek ۱

tilmîz (A.) [تِلْمِز]

tîmâr (F.) [تِمْأَر]

tîmârhâne (F.)

timsâh (A.) [تِمْسَال]

timsâl (A.) [تِمْسَال]

timsâlî (A.) [تِمْسَالِي] SEMBOLİK.

tîr (F.) [تیر] 1.ok. 2.sevgilinin kirpiği.

tîrâje (F.) [تیراژه] gökkuşağı.

tîrdân (F.) [تیردان] okluk, sadak.

tîre (F.) [تیره] 1.karanlık. 2.bulanık. 3.koyu.

tîrendâz (F.) [تیرانداز] okçu.

tîrkeş (F.) [تیرکش] okluk, sadak.

tiryâk (A.) [تریاک] 1.panzehir. 2.afyon.

tiryâkî (A.) [تریاکی] 1.esrarkeş. 2.sigara tutkunu.

tis'a (A.) [تسعه] dokuz.

tis'in (A.) [تسعين] doksan.

tîşe (F.) [تیشه] 1.keser. 2.balta.

tîz (F.) [تیز] 1.keskin. 2.sivri. 3.çabuk tez.

tîzâb (F.) [تیزاب] kezzap.

töhmet (A.) [تهمت] suç.

tu'me (A.) [طعمه] 1.yem. 2.yiyecek. 2.tat.

tûde (F.) [توده]

tufeylât (A.) [

tufeylî (A.) [،

tufeyliyet (A.)

tuffah (A.) [ح

tufû (F.) [تقو]

tufûliyyet (A.)

tuğrâkeş (T.-F.) [توجراکشی] tugraçı.

tuğyân (A.) [طغیان] 1.taşkınılık, azgınlık. 2.taşkın.

tuhaf (A.) [تحف] 1.ilginç. 2.hediyeler. 3.gülünç.

tuhfe (A.) [تحفه] hediye.

tuhm (F.) [تخم] tohum.

tûl (A.) [طول] 1.uzunluk. 2.boylam.

tûlânî (A.) [طولانی] uzunluğuna.

tullâb (A.) [طلاب] öğrenciler.

tulû (A.) [طلوع] doğuş.

tulûât (A.) [طلوعات] doğaçlamalar.

tûranî (T.-F.) [تورانى] Turanlı.

tûraniyûlası (T.-A.) [تورانى الاصل] Tûran asıllı.

turfa (A.) [طرفه] yepyeni, görülmemiş şey.

turre (A.) [طره] saç lülesi.

turş (F.) [ترش] ekşi.

turuk (A.) [طرق] yollar.

turuncî (F.) [،

tûsen (F.) [سن

tûşe (F.) [وشه

tût (F.) [توت]

tûtî (F.) [وطى

tuyûf (A.) [ف

tuyûr (A.) [ر

tüccâr (A.) [تجار] tacirler.

tükme (F.) [تكمه] düğme.

tünbek (F.) [تنبك] dümbelek.

tünd (F.) [تند] 1.hızlı. 2.keskin. 3.acı. 3.şiddetli.

tündbâd (F.) [تندباد] kasırga.

tündmizâc (F.-A.) [تندمزاج] asabî mizaçlı.

türâb (A.) [تراب] toprak.

türb (F.) [ترب] turp.

türbet (F.) [تربت] türbe.

türk 1.Türk. 2.güzel.

türkân (T.-F.) [ترکان] 1.Türkler. 2.güzeller.

türkiyât (T.-A.) [ترکیات] Türklük araştırmaları, türkoloji.

türktâz (T.-F.) [ترکتاز] 1.koşturma, koşma. 2.yağmalama.

türrehe (A.) [ترهه] zırva.

türşî (F.) [ترشی] 1.ekşilik. 2.turşu.

türşrû (F.) [ترش رو] suratı sirke satan, ekşi suratlı.

tüvân (F.) [ان]

tüvânâ (F.) [ان]

tüvânger (F.)

U

u'cûbe (A.) [اعجوبه] acayip, şaşılacak şey.

ubûdiyyet (A.) [عبوديت] kulluk.

ubûr (A.) [عبور] geçiş.

ucb (A.) [عجب] kendini beğenme.

ûd (A.) [عود]

ûdî (A.) [بودى]

udûl (A.) [ول]

udûl etmek va

ufuk (A.) [افق]

ufûnet (A.) [ع]

uhde (A.) [هده]

uhrâ (A.) [اهرى] uşşaa, uşşaa.

uhrevî (A.) [اخرى] ahiret ile ilgili.

uht (A.) [اخت] kızkardeş.

uhuvvet (A.) [اخوت] kardeşlik.

ukâb (A.) [عقاب] kartal.

ukalâ (A.) [عقلا] akıl sahipleri.

ukbâ (A.) [عقبى] ahiret.

ukde (A.) [عقده] 1.düğüm. 2.gönül üzüntüsü. 3.sorun.

ukûbât (A.) [عقوبات] cezalar.

ukûbet (A.) [عقوبت] ceza.

ukûbet bulmak cezalandırılmak.

ukûd (A.) [عقود] akitler.

ukûl (A.) [عقول] akıllar.

ûlâ (A.) [اولی] ilk, birinci.

ulemâ (A.) [علما] bilginler.

ulûfe (A.) [علوفه] 1.yem. 2.yeniçeri maaşı.

ulûhiyyet (A.)

ulûm (A.) [وم]

ûlûlâzm (A.) [

ûlûlebsâr (A.)

ûlûlemr (A.) [

ulûvv (A.) [و]

ulvî (A.) [لوى]

ulyâ (A.) [عليا] 1.çok yucc. 2.yukarı, üst.

umde (A.) [عمده] 1.dayanak. 2.ilke, prensip.

umk (A.) [عمق] derinlik.

ummâl (A.) [عمال] 1.görevliler. 2.yöneticiler.

ummân (A.) [عمان] okyanus.

umran (A.) [عمران] bayındırlık.

umûm (A.) [عموم] 1.genel. 2.halk. 3.tüm.

umûmen (A.) [عموما] genellikle.

- umûmhâne (A.-F.) [عموم خانه] genelev.
- umûmî (A.) [عمومى] genel.
- umûmîleşmek genelleşmek.
- umûmiyyet (A.) [عموميت] genellik.
- umûmiyyetle (A.-T.) genellikle.
- umûr (A.) [امور] işler.
- unf (A.) [عنف] sertlik, katılık, şiddet.
- unfen (A.) [عنفا] sertçe, şiddet kullanarak, kabalıkla.
- unfuvân (A.) |
- unmûzec (A.)
- unnâb (A.) [ب]
- unsur (A.) [ر]
- urefâ (A.) [فا]
- urûc (A.) [وج]
- urûc etmek yû
- urûk (A.) [سروق] 1. uduhanısal. 2. hukısal.
- urve (A.) [عروه] kulp.
- uryân (A.) [عريان] çıplak, üryan.
- usâre (A.) [عصاره] özsuğu.
- usr (A.) [عسر] güçlük.
- usret (A.) [عسرت] güçlük, sıkıntı, zorluk.
- ustûre (A.) [اسطوره] efsane, mitoloji.
- ustûrevî (A.) [اسطوروى] efsanevî, mitolojik.

usûl (A.) [اصول] 1.asıllar. 2.yöntem, yol yordam, metod.

usûlî (A.) [اصولی] metodik.

uşşâk (A.) [عشاق] aşıklar.

utrûş (A.) [اطروش] sağır.

utûfet (A.) [عطوفت] şefkat.

uyûb (A.) [عيوب] kusurlar.

uyûn (A.) [عيون] gözler.

uzlet (A.) [عزلت] köşesine çekilme.

uzletgâh (A.-I

uzletgüzin (A

uzletgüzin olr

uzmâ (A.) [ى

uzûbet (A.) [ٴ

uzûbet (A.) [ٴ

uzv (A.) [ضو

uzvî (A.) [عضوى] organik.

uzviyye (A.) [عضويه] canlı, organik.

uzviyyet (A.) [عضويت] canlı.

Ü

übbehet (A.) [ابهت] ululuk.

übüvvet (A.) [ابوت] babalık.

ücret (A.) [اجرت] hizmet karşılığında verilen para.

ücûr (A.) [اجور] ücretler.

ücûrât (A.) [اء]

üdebâ (A.) [باء]

üf'ûle (A.) [هاء]

üf'ûlevî (A.) [واء]

üftâde (F.) [هاء]

üftâdegân (F.) ılılılar.

üftânühîzân (I

üfûl (A.) [فؤل] 1.balık. 2.örüm.

ükül (A.) [اكل] 1.meyva. 2.azık. 3.zeka.

ülfet (A.) [الفت] 1.dostluk. 2.kaynaşma. 3.görüşme, konuşma.

ülfet etmek 1.dostluk kurmak. 2.kaynaşmak, alışmak. 3.görüşmek, konuşmak.

ümem (A.) [امم] ümmetler.

ümenâ (A.) [امناء] güvenilir kişiler.

ümerâ (A.) [امراء] emirler.

ümîd (F.) [اميد] ümit, umut.

ümîd etmek umutlanmak.

ümîdbahş (F.) [امیدبخش] ümit verici.

ümîdbahşî (F.) [امیدبخشی] ümit verme.

ümîdvâr (F.) [امیدوار] ümitli.

ümîdvârî (F.) [امیدواری] ümitli olma.

ümm (A.) [ام] anne, ana.

ümmehât (A.) [امهات] 1.anneler. 2.temeller, esaslar.

ümme (A.) [امت] ümmet, bir peygambere bağlı olanlar.

ümmîd (F.) [.

ümmiyyet (A.

ümmülbilâd (.

ümmülkitâb (.

ümmülkurâ (.

ümrân (A.) [ن

ünâs (A.) [اس

ünbûbe (A.) [نبوة] 1.ömrü. 2.kıyafet uammar.

üns (A.) [انس] alışma.

ünsiyyet (A.) [انسييت] alışma.

ünsiyyet kesb etmek alışmak.

ünûset (A.) [انوئت] dişilik.

ürcûfe (A.) [ارجوفه] yalan dolan, uydurma söz, martaval.

üryân (A.) [عريان] çıplak, anadan doğma.

üsbû' (A.) [اسبوع] hafta.

üsbû'î (A.) [اسبوعى] haftalık.

üserâ (A.) [اسرا] tutsaklar, esirler.

üskuf (A.) [اسقف] papaz.

üslûb (A.) [اسلوب] anlatım tarzı.

üss (A.) [اس] 1.üs. 2.esas.

üssülesâs (A.) [اس الاساس] asıl, temel.

üstâd (F.) [استاد] 1.üstat. 2.profesör. 3.usta.

üstâdâne (F.) [استادانه] ustaca.

üstâdî (F.) [ى]

üstûr (F.) [نور]

üstûre (A.) [هـ]

üstühan (F.) []

üstüre (F.) [هـ]

üstüvâne (A.)

üstüvâr (F.) []

üstüvârî (F.) [استورى] 1.saglamlik. 2.guvenliklik.

üştür (F.) [اشتري] deve.

üştürban (F.) [اشتريبان] deveci.

üştürdil (F.) [اشتريدل] kinci.

üştürhâr (F.) [اشتريخار] deve dikenî.

üzn (A.) [اذن] kulak.

V

va'd (A.) [وعد] vaat.

va'd edilmek vaat edilmek.

va'd etmek vaat etmek.

va'z (A.) [وعظ] vaaz, dinî öğüt.

vâbeste (F.) []

vâbestegân (F)

vâcib (A.) [ب]

vâcib olmak g

vâcibât (A.) []

vâcibe (A.) [ه]

vâcibülîfâ (A. gereken.

vâcibülvücûd (واجب الوجود) 1. Tanrı. 2. meydana getiren.

vâcid (A.) [واجد] 1. Tanrı. 2. meydana getiren.

vâdî (A.) [وادی] 1. vadi. 2. nehir yatağı. 2. saha, alan.

vâfir (A.) [وافر] bol.

vâh (A.) [واه] vah, yazık.

vâha (A.) [واحه] vaha, çöl ortasındaki yeşil alan.

vahâmet (A.) [وخامت] korkunçluk, vehamet, tehlikeli durum.

vâhasretâ (A.) [واحسرتا] eyvahlar olsun.

vâhayfâ (A.) [واحيفا] yazıklar olsun, eyvahlar olsun, vah vah.

vahdânî (A.) [وحدانى] Tanrı'nın birliği ile ilgili.

vahdâniyyet (A.) [وحدانيت] Tanrı'nın tekliği.

vahdet (A.) [وحدت] 1.teklik. 2.birlik, beraberlik.

vâhî (A.) [واهى] yararsız.

vâhid (A.) [واحد] tek, bir tane.

vahîd (A.) [وحيد] tek, biricik.

vahîm (A.) [وخيم] korkunç.

vahş (A.) [ش]

vahşet (A.) [ش]

vahşetengîz (A.) [ش]

vahşetnâk (A.) [ش]

vahşî (A.) [ش]

vahy (A.) [وحى]

vâiz (A.) [عظ]

vâjgûn (F.) [وارجون] baş aşağı, tepetakla, tersyüz olmuş.

vak'a (A.) [وقعه] 1.olay. 2.savaş.

vak'anüvis (A.-F.) [وقعه نويس] tarih yazarı.

vak'anüvîsân (A.-F.) [وقعه نويسان] tarih yazarları.

vakar (A.) [وقار] ağırbaşlılık.

vakâyî' (A.) [وقایع] olaylar.

vakf (A.) [وقف] 1.durma, duruş. 2.durdurma. 3.vakıf. 4.adama.

vakfe (A.) [وقفه] durma, duraklama.

vakfegâh (A.-F.) [وقفه گاه] durulacak yer, durak.

vakfiyye (A.) [وقفیه] vakıf belgesi.

vâkıa (A.) [واقعه] 1.olay. 2.gerçek.

vâkıât (A.) [واقعات] olaylar.

vâkıf (A.) [واقف] 1.vakfeden. 2.anlamak, bilmek.

vâki (A.) [واقع] olan, meydana gelen, gerçekleşmiş olan.

vâki' olmak 1.olmak, meydana gelmek, gerçekleşmek. 2.bulunmak, yer almak.

vakıyye (A.) [وقیه] okka.

vakt (A.) [وقت]

vaktâki (A.-F.

vakûr (A.) [ر]

vakûrâne (A.-

vâlâ (F.) [والا]

vâlâcâh (F.) []

vâlâkadr (F.-A

vâlid (A.) [والد] 1.baba. 2.yol açan, doğuran.

vâlide (A.) [والده] anne, ana.

vâlideyn (A.) [والدين] anababa.

vâlih (A.) [واله] şaşkın.

vâliyân (A.-F.) [والیان] valiler.

vâm (F.) [وام] borç.

vâmdâr (F.) [وامدار] borçlu.

vâmhâh (F.) [وامخواه] alacaklı.

vâpesin (F.) [واپسين] sonuncu.

vâr (F.) [وار] gibi, benzer.

varak (A.) [ورق] 1.yaprak. 2.kağıt. 3.plaka.

varaka (A.) [ورقه] 1.belge. 2.bir yaprak.

varakpâre (A.-F.) [ورق پاره] 1.kağıt parçası. 2.pusula, not.

vâreste (F.) [وارسته] 1.kurtulmuş, rahat. 2.uzak.

vârî (F.) [واری] gibi.

vârid (A.) [وارد] 1.gelen, ulaşan. 2.sözkonusu.

vâridât (A.) [واریدات]

vâride (A.) [واریده]

vâris (A.) [واریس]

varta (A.) [وارت]

vârûn (F.) [واریون]

vârûne (F.) [واریونه]

vasat (A.) [واسط]

vasatî (A.) [واسطی] 1.Ortalama. 2.Orta.

vasf (A.) [وصف] 1.nitelik, özellik. 2.övgü.

vâsıl (A.) [واصل] ulaşan, kavuşan, gelen.

vâsıl olmak ulaşmak, kavuşmak.

vâsıta (A.) [واسطه] 1.aracı. 2.araç, alet.

vâsi' (A.) [واسع] 1.geniş. 2.yaygın. 3.kapsamlı. 4.enli. 5.bol.

vasiyyet (A.) [وصیت] vasiyet.

vasiyyetnâme (A.-F.) [وصیت نامه] vasiyet mektubu.

vasl (A.) [وصل] 1.ulaşma. 2.kavuşma, vuslat. 3.bağlama, ulama.

vassaf (A.) [وصف] öven, anlatan, tavsif eden.

vassal (A.) [وصال] ulaştıran.

vatan (A.) [وطن] yurt.

vatandaş (A.-T.) [وطنداش] yurttaş.

vatanî (A.) [وطنى] yurt ile ilgili.

vatanperver (A.-F.) [وطن پرور] yurtsever.

vatanperverâne (A.-F.) [وطن پرورانه] yurtseverce.

vâveylâ (A.) [

vâveylâ düşm

vâye (F.) [رايه]

vaz' (A.) [صنع] , konum.

vaz' -ı haml [

vaz' -ı kadîm

vaz' -ı yed [يد]

vaz' -ı yed edilmek el koymak.

vaz' -ı yed etmek el koymak.

vaz' etmek koymak.

vaz'an (A.) [وضعاً] konumu bakımından.

vazâif (A.) [وظائف] görevler, ödevler.

vâzı' (A.) [واضع] 1.koyan, koyucu. 2.hazırlayıcı.

vâzıh (A.) [واضح] açık, net.

vâzıhan (A.) [واضحا] açıkça, açık olarak.

vazî' (A.) [وضع] 1.alçak, aşağı. 2.mütevazî.

vazîfe (A.) [وظیفه] 1.görev. 2.ödev.

vazîfedâr (A.-F.) [وظیفه دار] görevli.

vazîfeşinas (A.) [وظیفه شناس] görevine düşkün.

vaziyet (A.) [وضعیت] durum, konum.

vebâl (A.) [وبال] günah.

vecâhet (A.) [وجاهت] yüz güzelliği.

vecd (A.) [وجد] coşku.

vecdâver (A.-

vech (A.) [جه

veche (A.) [هـ

vecîbe (A.) [هـ

vecîz (A.) [يز

vecîze (A.) [هـ

vedâ (A.) [اعـ

vedâyi' (A.) [وديعه] emanet.

vedîa (A.) [وديعه] emanet.

vefâ (A.) [وفا] 1.sözünde durma. 2.dostluğu sürdürme.

vefâ etmek sözünde durmak, vefa göstermek.

vefâdâr (A.-F.) [وفادار] vefalı.

vefâkâr (A.-F.) [وفاکار] vefalı.

vefât (A.) [وفات] ölüm.

vefât etmek ölmek.

- vefeyât (A.) [وفیات] ölümler.
- vefk (A.) [وفق] 1.uyum. 2.uygun.
- vegayrühü (A.) [وغيره] ondan başka.
- vegayrühüm (A.) [وغيرهم] ondan başkaları.
- veh (F.-A.) [وه] vah.
- vehb (A.) [وهب] bağış, vergi.
- vehbî (A.) [وهبى] Tanrı vergisi.
- vehelümmecerrâ (A.) [وهلم جرى] var gerisini kıyas et.
- vehhâb (A.) [
- vehhâbiyyet (
- vehhâbiyyûn (
- vehim (A.) [هم]
- vehleten (A.)
- vehm (A.) [هم]
- vehmî (A.) [هم]
- vehmnâk (A.-F.) [وهمناك] karınaltı.
- veillâ (A.) [والا] yoksa, aksi takdirde.
- vekâhat (A.) [وقاحت] arsızlık, utanmazlık, hayasızlık.
- vekâlet (A.) [وكالت] 1.vekillik. 2.bakanlık. 3.avukatlık.
- vekâleten (A.) [وكالة] vekil olarak.
- vekâletnâme (A.-F.) [وكالت نامه] vekillik belgesi.
- vekâletpenâh (A.-F.) [وكالت پناه] sadrazam.
- vekâyî' (A.) [وقایع] 1.olaylar. 2.savaşlar.

vekıs'alâhâzâ (A.) [وقس على هذا] bununla kıyasla.

vekil (A.) [وكيل] 1.avukat. 2.biri tarafından yetki verilmiş. 3.bakan.

velâdet (A.) [ولادت] 1.doğum. 2.doğum günü.

velâyet (A.) [ولايت] 1.velîlik. 2.dostluk. 3.otorite.

velev (A.) [ولو] olsa da.

velhâsıl (A.) [والحاصل] kısaca, sözün kıyası.

velî (A.) [ولي] 1.ermiş, velî. 2.çocuktan sorumlu olan.

velî (F.) [ولي] ama, fakat.

velîahd (A.) [

velîk (F.) [بك

velîkin (F.) [،

velîme (A.) [،

velûd (A.) [د

velvele (A.) [

verâ (A.) [ورا

verâset (A.) [ورثه] varisler.

verd (A.) [ورد] gül.

verem (A.) [ورم] 1.şişkinlik, şiş. 2.verem, tüberküloz.

verese (A.) [ورثه] varisler, mirasçılar.

verîd (A.) [ورید] toplardamar.

vesâik (A.) [وثائق] belgeler.

vesâil (A.) [وسائل] sebepler.

vesâit (A.) [وسائل] 1.aracılar. 2.aracılar.

vesâtet (A.) [وساطت] aracılık.

vesâyâ (A.) [وصايا] vasiyetler.

vesîka (A.) [وثيقة] belge.

vesîle (A.) [وسیله] 1.sebep, bahane. 2.yol.

vesme (A.) [رسمه] rastık.

vesvese (A.) [وسوسة] kuruntu.

veş (F.) [وش] gibi.

veşak (A.) [وشق] vaşak.

veted (A.) [تد]

veter (A.) [تر]

vetîre (A.) [هـ]

veyl (A.) [ويل]

vezâif (A.) [عـ]

vezân (F.) [ان]

vezâret (A.) []

vezîr (A.) [وزیر] ESKİDEN BAKANLIK GÖREVİNİ ÜSTÜNELEN KİŞİ.

vezn (A.) [وزن] ağırlık.

vezne (A.) [وزنه] 1.ağırlık. 2.tartı. 3.para gişesi.

veznedâr (A.-F.) [وزنه دار] gişe görevlisi.

vicâhen (A.) [وجاهها] yüzleşerek, yüzüne karşı.

vicâhî (A.) [وجاهی] yüzyüze.

vicdân (A.) [وجدان] iyi ile kötüyü ayırt edip değerlendirme duygusu.

vicdânen (A.) [وجدانا] vicdan bakımından.

vidâd (A.) [وداد] 1.sevgi. 2.dostluk.

vikâye (A.) [وقايه] koruma.

vikâye etmek korumak, esirgemek, kayırmak.

vilâdet (A.) [ولادت] 1.doğum. 2.doğum günü.

vilâyât (A.) [ولايات] vilayetler.

vildân (A.) [ولدان] 1.bebekler. 2.köleler.

vîrân (F.) [ويران] 1.yıkık, harap olmuş. 2.yıkıntı, harabe.

vîrân etmek yıkmak, harap etmek.

vîrân olmak 1

vîrâne (F.) [نه]

vîrânî (F.) [ى]

vird (A.) [ورد]

vird etmek du

visâk (A.) [اق]

visâl (A.) [مال]

vufûr (A.) [وفور] bolluk.

vuhûş (A.) [وحوش] 1.vahşiler. 2.yaban hayvanları.

vukû bulmak meydana gelmek, cereyan etmek, gerçekleşmek.

vukû' (A.) [وقوع] meydana gelme, cereyan etme.

vukûât (A.) [وقوعات] 1.olaylar. 2.polisiye olaylar.

vukûf (A.) [وقوف] bir konu hakkında geniş bilgi sahibi olma.

vukufsuz (A.-T.) bilgisiz.

vuskâ (A.) [وثقى] sağlam.

vusla (A.) [وصله] 1.ek. 2.yama.

vuslat (A.) [وصلت] 1.ulaşma. 2.kavuşma.

vustâ (A.) [وسطى] orta, iç.

vusûl (A.) [وصول] ulaşma, gelme.

vusûl eylemek gelmek, ulaşmak.

vuzû (A.) [وضوء] abdest.

vuzûh (A.) [وضوح] açıklık.

vücûb (A.) [وجوب] gereklilik.

vücûd (A.) [د]

vücûd bulmak

vücûh (A.) [ه]

elenler.

vüfûd (A.) [د]

vüfûr (A.) [ر]

vükelâ (A.) [']

vülât (A.) [ت]

vürûd (A.) [ورود] giriş, çıkış.

vürûd etmek girmek, gelmek.

vüs' (A.) [وسع] 1.genişlik. 2.kapasite. 3.takat.

vüs'at (A.) [وسعت] 1.genişlik. 2.kapasite. 3.parasal yeterlik. 4.genlik.

vüskâ (A.) [وثقى] sağlam.

vüsûk (A.) [وثوق] 1.sağlamlık. 2.güvenilirlik.

vüzerâ (A.) [وزرا] vezirler.

Y

yâ (A.) [يا] ey.

yâb (F.) [ياب] bulan.

yâbis (A.) [يابس] kuru.

yâd (F.) [ياد] 1.hatırlama. 2.gönül, hatır. 3.anı, hatıra.

yâd edilmek a

yâd etmek anı

yâdgâr (F.) []

yadigâr bk. yâ

yağmâ (F.) []

yağma eyleme

yağmâger (F.)

yah (F.) [يخ]

yahbeste (F.) [يخ بسته] buzlanmış, donmuş.

yâhud (F.) [ياخود] yahut.

yâis (A.) [يائس] umutsuz.

yakaza (A.) [يقظه] uyanıklık.

yakîn (A.) [يقين] kesin bilgi.

yakînen (A.) [يقينا] kesin olarak.

yâkût (A.) [ياقوت] 1.yakut. 2.dudak.

yakzân (A.) [يقظان] uyanık.

yâl (F.) [يال] 1.yele. 2.boyun.

yâleyte (A.) [ياليت] keşke.

yâr (F.) [يار] 1.dost. 2.sevgili. 3.arkadaş.

yârâ (F.) [يارا] güç.

yârân (F.) [ياران] dostlar, arkadaşlar.

yârî (F.) [يارى] 1.dostluk. 2.yardım.

yâsemen (F.) [ياسمن] yasemin.

yâve (F.) [باوه]

yâvegû (F.) [.]

yâver (F.) [بر]

yâzdeh (F.) [،]

ye's (A.) [بأس]

ye'sefzâ (A.-F)

yebânî (F.) [ب]

yed (A.) [يد] 1.öl. 2.guç.

yegân (F.) [يگان] birler.

yegân yegân (F.) [يگان يگان] bir bir, tek tek.

yegâne (F.) [يگانه] biricik.

yegânegî (F.) [يگانگی] birlik, teklik.

yek (F.) [يك] bir.

yekbeyek (F.) [يك بيك] bir bir, birer birer.

yekcihet (F.-A.) [يك جهت] 1.tek yön. 2.aynı görüşlü.

yezdân (F.) [یزدان] Tanrı.

yubûset (A.) [ییوست] kuruluk.

yûğ (F.) [یوغ] boyunduruk.

yûz (F.) [یوز] pars.

yübûset (A.) [ییوست] kuruluk.

yümkîn (A.) [یمكن] mümkün, olabilir, olası.

yümn (A.) [یمن] uğur.

yümnâ (A.) [یمنی] sağ taraf.

yümnî (A.) [یمنی]

yüsr (A.) [یسر]

yüsrâ (A.) [یسر]

Z

za'f (A.) [ضعف] zayıflık, zaaf.

za'f gelmek zayıflamak.

za'ferân (A.) [زعفران] safran.

za'fî (A.) [ضعیفی] zayıflıkla ilgili, zaaf ile ilgili.

za'fiyyet (A.)

zâbîta (A.) [هـ]

zâbih (A.) [بـ]

zâbit (A.) [بـ]

zâbitân (A.-F.)

zabt (A.) [ضبط]

zabt edilmek

zabt etmek ele geçirmek.

zabtiye nâzırı emniyet genel müdürü.

zabtiye nezâreti emniyet genel müdürlüğü.

zabtiyye (A.) [ضبطیه] güvenlik güçleri, polis, jandarma.

zabtnâme (A.-F.) [ضبط نامه] tutanak, zabıt yazısı.

zabtürabt (A.) [ضبط و ربط] disiplin.

zâc (A.) [زاج] göztaşı.

zâd (A.) [زاد] azık.

zâd (F.) [زاد] 1.doğmuş. 2.doğum.

zâde (F.) [زاده] 1.doğmuş. 2.evlat.

zâdegân (F.) [زادگان] soylular, aristokratlar.

zâdgegânlık satmak soyluluk taslamak.

zafer (A.) [ظفر] üstünlük kazanma.

zaferyâb (A.-F.) [ظفرياب] üstünlük kazanan, muzaffer olan.

zaferyâb olmak üstünlük kazanmak, muzaffer olmak.

zâğ (F.) [زاغ] karga.

zağan (F.) [زن]

zahâir (A.) [زاهر]

zâhib (A.) [زاهب]

zâhib olmak 1

zâhid (A.) [زاهد]

zâhidâne (A.-F.) [زاهدانه]

zâhir (A.) [زاهر]

, açık, aşikâr.

3.sanırım

zâhir olmak ortaya çıkmak, görünmek, zuhur etmek.

zâhirbîn (A.-F.) [ظاهر بين] sadece görünüşe bakan.

zahîre (A.) [ذخيره] depolanmış erzak.

zâhiren (A.) [ظاهرا] görünüşte, görünüşe göre.

zâhirî (A.) [ظاهري] dış görünüş ile ilgili, görünüşteki.

zâhirperest (A.-F.) [ظاهرپرست] sadece dış görünüşe bakan.

zahm (F.) [زخم] yara.

zahmdâr (F.) [زخمدار] yaralı.

zahme (F.) [زخمه] 1.vuruş. 2.yara. 3.tezene, mızrap.

zahmet (A.) [زحمت] 1.sıkıntı, meşakkat. 2.güç.

zahmzede (F.) [زخم زده] yaralı.

zahr (A.) [ظهر] 1.sırt, arka. 2.arka yüz.

zahriye (A.) [ظهريه] kağıdın arka yüzündeki yazı.

zâid (A.) [زائد] 1.artık. 2.artan. 3.artı. 4.gereksiz.

zaîf (A.) [ضعيف] zayıf, güçsüz.

zâik (A.) [ائق]

zâika (A.) [قه]

zâil (A.) [زائل]

zâil olmak yol

zâir (A.) [زائر]

zâkir (A.) [كر]

zakkûm (A.) []

zâl (F.) [زال] saçları ağarmış, mıyıl.

zalâm (A.) [ظلام] karanlık.

zâlim (A.) [ظالم] zulüm eden.

zâlimâne (A.-F.) [ظالمانه] zalimce.

zamâim (A.) [ضمائم] ekler.

zamâne (A.) [زمانه] 1.devir. 2.felek.

zamîme (A.) [ضميمه] ek.

zamimeten (A.) [ضميمه] ek olarak.

zâmin (A.) [ضامن] tazmin eden.

zamîr (A.) [ضمير] 1.gönül. 2.iç. 3.zamir, adıl.

zamm (A.) [ضم] ekleme, arttırma.

zamm edilmek eklenmek, arttırılmak.

zamm etmek eklemek, arttırmak.

zamm olunmak eklenmek, ilave edilmek.

zamme (A.) [ضمه] ötre.

zan (A.) [ظن] zan, sanı.

zanbak (A.) [

zanîn (A.) [بن

zann (A.) [ظن]

zannedilmek :

zannetmek sai

zânû (F.) [انو]

zapt bk. zabt.

zapt edilmek ele geçirilmek.

zapt etmek ele geçirmek.

zaptiye bk. zabtiyye

zâr (F.) [زار] 1.perişan, ağlayan, inleyen. 2.inilti.

zâr (F.) [زار] yer.

zâr etmek ağlayıp inlemek.

zâr olmak ağlayıp inlemek.

zarâfet (A.) [ظرافت] zariflik.

zarar (A.) [ضرر] ziyan.

zarardîde (A.-F.) [ضرر دیده] zarar gören.

zarb (A.) [ضرب] vuruş.

zarbhâne (A.-F.) [ضرب خانه] darphane.

zarf (A.) [ظرف] 1.kap. 2.mektup zarfı. 3.zarf.

zarfiyyet (A.) [ظرفیت] kapasite.

zârî (F.) [زاری] inleme, zar zar ağlama.

zâri' (A.) [زارع] ekici, çiftçi.

zarîf (A.) [زریف]

zarîfâne (A.-F.)

zarûrât (A.) [ضرورات]

zarûret (A.) [ضرورت]

zarûrî (A.) [ضروری]

zarûriyyât (A.)

zât (A.) [ذات]

zâten (A.) [ذاتاً] aslında.

zâtî (A.) [ذاتی] kişisel.

zâtülcenb (A.) [ذات الجنب] akciğer zarı iltihabı, zatülcenp.

zâtürrie (A.) [ذات الرئة] zatürriye, akciğer iltihabı.

zav' (A.) [ضوء] ışık.

zavâhir (A.) [ظواهر] dış yüzler.

zâviye (A.) [زاوية] 1.açı. 2.köşe. 3.küçük tekke.

zâyi' (A.) [ضایع] kaybolan.

zâyi' etmek kaybetmek, yitirmek.

zâyi' olmak kaybolmak, yitmek.

zâyi'ât (A.) [ضایعات] kayıplar.

zebân (F.) [زبان] dil.

zebândıraz (F.) [زبان دراز] dili uzun.

zebâne (F.) [زبانه] 1.yalaz. 2.dilimsi.

zebânzed (F.) [زبانزد] ünlü, dillerde dolaşan.

zeber (F.) [زیر] üst.

zebercedî (A.)

zebh (A.) [زبح]

zebh edilmek

zebh etmek bç

zebîh (A.) [زبح]

zebîl (A.) [بیل]

zebûn (F.) [ن]

zebûn etmek 1.alçalınmak. 2.aciz olmak. 3.güçsüz olmak.

zebûn olmak 1.alçalmak. 2.aciz kalmak. 3.güçsüz kalmak.

zecr (A.) [زجر] 1.zorlama. 2.eziyet etme.

zecrî (A.) [زجری] zorlayarak, zorlayıcı.

zede (F.) [زده] 1.vurmuş, dövmüş. 2.vurulmuş, dövülmüş. 3.uğramış, müptela olmuş.

zehâb (A.) [ذهب] 1.gidiş. 2.saniya kapılma.

zeheb (A.) [ذهب] altın.

zehr (A.) [زهر] çiçek.

zehr (F.) [زهر] zehir, ağrı.

zehre (A.) [زهره] çiçek.

zehrhand (F.) [زهرخند] acı gülüş.

zehrînak (F.) [زهرناک] zehirli.

zekâ (A.) [ذکا] zekilik.

zekan (A.) [زقن] çene.

zekâvet (A.) [ذكاوت] zekilik.

zeker (A.) [زكر]

zelâzil (A.) [زلازل]

zelîl (A.) [زليل]

zell (A.) [زل]

zelzele (A.) [زلزله]

zemân (A.) [زمان]

zemâne (A.) [زمانه]

zemherîr (A.) [زمهرير] karadığı.

zemîm (A.) [ذميم] kötü.

zemîn (F.) [زمين] 1.yer. 2.dünya. 3.fon. 4.konu, alan.

zeminbûsî (F.) [زمين بوسى] saygı ile yer öpme.

zemistan (F.) [زمستان] kış.

zemistânî (F.) [زمستانى] kışlık.

zemm (A.) [ذم] kötüleme, yerme.

zemm edilmek kötülenmek, yerilmek.

zemm etmek kötülemek, yermek.

zemzeme (A.) [زمزمه] 1.melodi. 2.mırıltı.

zen (F.) [زن] kadın.

zenâdika (A.) [زنداقه] zındıklar.

zenâne (F.) [زنانه] 1.kadınca, kadınsı. 2.kadın işi.

zenb (A.) [ذنب] suç, günah.

zenbîl (A.) [زنبیل] zembil.

zenbûrek (F.) [زنبورك] zemberek.

zencebîl (A.) |

zencî (A.) [زنجی]

zencîr (F.) [زنجیر]

zencîrî (F.) [زنجیری]

zendeka (A.) |

zendost (F.) [زندوست]

zeneb (A.) [زنب]

zenehdân (F.) [زندهدان] zencî.

zeng (F.) [زنگ] 1.zil. 2.pas.

zengî (F.) [زنگی] zenci, siyahî.

zengûle (F.) [زنگوله] 1.çan. 2.çingirak.

zenne (F.) [زنه] kadın rolünü üstlenen erkek sanatçı.

zenperest (F.) [زن پرست] kadın düşkünü.

zer (F.) [زر] 1.altın. 2.akçe.

zer' (A.) [زرع] ekim.

zerâfe (A.) [زرافه] zürafa.

zerbâf (F.) [زرباف] sırmacı.

zerd (F.) [زرد] sarı.

zerdâlû (F.) [زردالو] zerdali.

zerde (F.) [زرده] 1.zerde. 2.sarılık. 3.safran.

zerdûz (F.) [زردوز] sırmacı.

zerefşân (F.) [زرافشان] altın saçılmış, altın yaldızlı.

zergar (F.) [زرگر] kuyumcu.

zerharîd (F.) [

zerîn (F.) [زرین]

zerk (A.) [زرک]

zerrâ' (A.) [زرع]

zerrâk (A.) [زرک]

zerrât (A.) [زرات]

zerre (A.) [زره]

zerreşikâf (A.-F.) [زرریشکاف] kır kırk yalan.

zerrin (F.) [زرین] altından.

zevâl (A.) [زوال] 1.yok olma, yok oluş. 2.batma. 3.öğle.

zevâlnâpezîr (A.-F.) [زوال ناپذیر] yok olmayan, kalıcı.

zevâlpezîr (A.-F.) [زوال پذیر] yok olucu, fani.

zevât (A.) [زوات] kişiler.

zevâyâ (A.) [زوایا] 1.açılar. 2.köşeler. 3.küçük tekkeler, zaviyeler.

zevc (A.) [زوج] 1.koca. 2.çiftin teki.

zevcât (A.) [زوجات] nikahlı kadınlar, karılar.

zevce (A.) [زوجه] nikahlı kadın, karı.

zevceteyn (A.) [زوجتين] karıkoca.

zevceyn (A.) [زوجين] karıkoca.

zevciyet (A.) [زوجیت] eşlik.

zevebân (A.) [ذوبان] erime.

zevk (A.) [ذوق] 1.beğeni, hoşlanma. 2.tat.

zevkbahş (A.-F.) [ذوق بخش] zevk veren.

zevrak (A.) [،

zeyl (A.) [ذیل

zeylen (A.) [ذی

zeyn (A.) [زین

zeyn olmak si

zeytûn (A.) [،

zıdd (A.) [ضد

zıddiyyet (A.) [زیدیت] zıdd, karşıt.

zılâl (A.) [ظلال] gölgeler.

zıll (A.) [ظل] gölge.

zımnên (A.) [ضمنا] bu arada, dolayısıyla.

zımnî (A.) [ضمنی] dolaylı, üstü kapalı.

zırh (F.) [زره] zırh.

zırhpûş (F.) [زره پوش] zırhlı.

zıyâ' (A.) [ضیاع] kaybolma.

zıyâ' (A.) [ضياء] çiftlikler.

zî (A.) [ذى] sahip.

zi'b (A.) [ذئب] kurt.

zîbâyî (F.) [زیبایی] güzellik.

zîbâ (F.) [زيبا] güzel.

zîbak (A.) [زييق] cıva.

zîc (A.) [زيچ] yıldız atlası.

zifâf (A.) [زفاف] gerdek.

zih (F.) [ذه]

zîhayât (A.) [

zihgîr (F.) [بر

zihî (F.) [زهى]

zihin (A.) [هن]

zihn (A.) [هن]

zihnen (A.) [١]

zihnî (A.) [ذهنى] düşünce.

zihniyyet (A.) [ذهنييت] düşünce tarzı, anlayış.

zîk (A.) [ضيق] darlık.

zîkıymet (A.) [ذى قيمت] değerli.

zıkr (A.) [ذكر] zikir, anma.

zıkr etmek anmak.

zıkr olunmak anılmak, zikredilmek.

zîkudret (A.) [ذى قدرت] güçlü, kudretli.

zillet (A.) [ذلت] düşkünlük, aşağılık, alçaklık.

zilzâl (A.) [زلزال] sarsıntı.

zimâm (A.) [زمام] yular.

zimâmdâr (A.-F.) [زمامدار] 1.yular tutan. 2.işleri yürüten, sorumlu.

zîmedhal (A.) [ذى مدخل] müdahalesi olan.

zimmet (A.) [ذمت] elde tutma zorunluluğu.

zîn (F.) [زين] eyer.

zinâ' (A.) [زناء] zina, nikahsız cinsel ilişki.

zinâkâr (A.-F.

zencîrbend (F

zencîrbend ed

zindân (F.) [ن]

zindânî (F.) [ن]

zinde (F.) [نده]

zindegânî (F.)

zindîk (A.) [زنديك] zindık.

zînet (A.) [زينت] ziynet, süs.

zinhâr (F.) [زنهار] sakın.

zîr (F.) [زیر] alt, aşağı.

zîrâ (F.) [زیرا] çünkü.

zirâ' (A.) [ذراع] 75-90 cm. lik bir uzunluk ölçüsü birimi, dirsek ile orta parmak ucu arasındaki uzaklık.

zirâ'at (A.) [زراعت] tarım.

zirâ'î (A.) [زراعی] tarımsal.

zirâ'at nezareti tarım bakanlığı.

zîrdest (F.) [زیردست] el altındaki, emir altındaki, ast.

zîre (F.) [زیره] kimyon.

zîrek (F.) [زیرک] uyanık, zeyrek.

zîrîn (F.) [زیرین] alttaki.

zîrûh (A.) [ذی روح] canlı.

zîrüzeber (F.) [زیر و زبر] altüst.

zîrüzeber etm

zîrüzeber olm

zirve (A.) [وه]

zîşan (A.) [ان]

zişt (F.) [زشت]

ziştî (F.) [شتی]

zîvekâr (A.) []

zîver (F.) [زیور] 1. süs. 2. zîyâret, tahrî.

ziyâ' (A.) [ضیاء] ışık.

ziyâdâr (A.-F.) [ضیادار] aşıklı.

ziyâde (A.) [زیاده] fazla, çok.

ziyâfet (A.) [ضیافت] şölen, ziyafet.

ziyân (F.) [زیان] zarar.

ziyânkâr (F.) [زیانکار] zarar veren.

ziyâretgâh (A.-F.) [زیارتگاه] ziyaret yeri.

zû'(A.) [ضوء] aydınlık, ışıık.

zu'bân (A.) [ذؤبان] kurtlar.

zu'm (A.) [زعم] sanı.

zuafâ' (A.) [ضعفا] zayıflar.

zucret (A.) [ضجرت] yürek daralması, iç sıkıntısı.

zûd (F.) [زود] 1.çabuk. 2.erken.

zufr (A.) [ظفر] tırnak.

zuhr (A.) [ظهر] öğle.

zuhûr (A.) [ر

zuhur etmek c

zuhûrât (A.) [

zukâk (A.) [ن

zulm (A.) [لئلم

zulm etmek zı

zulmânî (A.) [

zulmet (A.) [لـ] karanlık.

zulmetefzâ (A.-F.) [ظلمت افزا] karanlığı arttıran.

zulûmât (A.) [ظلمات] karanlıklar.

zunûn (A.) [ظنون] zanlar.

zûr (F.) [زور] güç.

zurafâ (A.) [ظرفا] 1.zarifler. 2.seviciler, seviciler kadınlar.

zûrbâ (F.) [زوربا] 1.güçlü. 2.zorba.

zûrmend (F.) [زورمند] güçlü.

zurûf (A.) [ظروف] 1.kaplar. 2.zarflar.

zübde (A.) [زبده] öz.

zücâc (A.) [زجاج] cam.

zücâciyye (A.) [زجاجيه] cam eşyalar.

zühd (A.) [زهد] zahitlik, aşırı sofuluk.

zühhâd (A.) [زهاد] zahitler.

zühre (A.) [زهره] Venüs, Çoban Yıldızı.

zührevî (A.) [زهروی] cinsel ilişkiyle bulaşan.

zühûl (A.) [ل

zükâm (A.) [ة

zükûr (A.) [ر

zülâl (A.) [لال

zülf (F.) [زلف

züll (A.) [ذل]

zülûf (F.) [لف

zümre (A.) [زمرة] grup, topluluk.

zümûm (A.) [ذموم] yermeler, kötülemeler.

zümürüd (A.) [زمرد] zümrüt.

zünbûr (A.) [زنبور] eşek arısı.

zünnâr (A.) [زنار] papaz kuşağı.

zünûb (A.) [ذنوب] 1.suçlar, günahlar. 2.kuyruklar.

zürâfe (A.) [زرافه] zürafa.

zürefâ (A.) [ظرفا] zarifler.

zürâr' (A.) [زراع] ekiciler, çiftçiler.

zürriyyât (A.) [ذريات] soylar, zürriyetler.

zürriyyet (A.) [ذريت] soy, zürriyet.

züvvâr (A.) [زوار] ziyaretçiler.

züyûl (A.) [ذیول] ekler, zeyiller.